

Akik szolgálatra szegődtek

Polgármester-portrék a Közép-Magyarországi
régióból • Pest megye

Akik szolgálatra szegődtek

Akik szolgálatra szegődtek

Polgármester-portrék a Közép-Magyarországi
régióból • Pest megye

AJÁNLO

Szabó István

Pest Megye Közgyűlésének elnöke

A leghosszabb út is egyetlen lépéssel kezdődik.

Az itt élő emberek jól tudják, hogy Pest megye egyedi és különleges. De azt még itt sem tudja mindenki, hogy ez az egyediség milyen mély gyökerekkel bír.

Pest megye már ezer évvel ezelőtt is az ország közepe volt. Nem csak földrajzi, hanem gazdasági és szellemi értelemben véve is. Így is nevezték: Medium regni. A királyság közepe.

E különleges státusznak több oka volt. Itt volt az ország és a királyság központja, a mindenkori király javainak egy tekintélyes része. Itt volt a királyok székhelye és rezidenciája, itt találkozott az országgyűlés a Rákos mezején, itt kapcsolódtak össze Magyarország és Európa kereskedelmi útvonalai és szellemi áramlata. A királyság közepe a magyarok számára többet jelentett, mint egy földrajzi pontot a térképen, ezért Pest megye egyedi és különleges státuszt élvezett a vármegyék között. Pest megye élén soha nem állt az uralkodó által kinevezett megyésispán. Pest megye ispán nélküli megye volt. Csak a nádor, a király utáni második ember képviselhette egyes ügyeiben, de működésében szabad volt és független.

Pest megye mindig a történelem fő sodrába került, s lett a változás, a cselekvés és a fejlődés motorja Magyarországon és Európában.

Mi büszkék vagyunk arra, hogy egy ilyen közösséghez tartozunk.

Büszkék vagyunk mindazokra, akik itt szolgálták a nemzet ügyét.

Fehér Miklós

igazgató

Országos Széchényi Könyvtár – Könyvtári Intézet

AJÁNLÓ

Tudsz-e szeretni? S hogyan?

Ezt a két kérdést mostanában gyakran teszem fel magamnak. Ahogy idősödöm, érzem, hogy változik a szeretetem. Nem erősebb lesz, hiszen ki szerethetne erősebben a kicsiny gyermeknél, aki boldog akarattal fogja magához a búra mosolyt hozó jótündér babát, a huszonéves fiatalnál, amikor megismeri a szerelmet, a harmincas éveiben járó fiatal apukánál, amikor kézben tartja gyermekét, az ötvenes éveit taposó felnőttél, akit szülei búcsúztatása foglalkoztat, miközben gondoskodik mindennapi ellátásukról. Ma sem tudok erősebben szeretni, mint ahogyan ezt hatévesen tettem. A szeretet ereje születésünk pillanatától kezdve állandó.

A mélysége azonban változik. Az idő múltával ragaszkodóbban, féltőbben, talán mondhatom, felelősebben szeretünk. Pontosabban meg tudjuk határozni, hogy kire, mire irányul a szeretetünk. S a rangsor átalakul. A család mindig is elől kapott helyet, de most legelől az unokák vannak. És ami fiatalabb koromban csak tudatom mélyén rögzült, az most egyre szélesebben ölel át, a táj, a környezet, a lakóterem, a közösségeim, a nyelv, a magyarság, a nemzet szeretete.

A mindössze 34 évet élt költő talán legszebb üzenete, melyben a szeretet cselekvésre ösztönzéseként jelenik meg: Büszkén hirdesd mindenkinek magyar voltod, halálig! Ha baj, bánat ér, akkor legerősebben családunkba és nemzetünkbe kapaszkodhatunk, ha tenni kell, megint csak e két hívószó az, ami leginkább tette sarkall.

*Szeretni ezt a szép hazát
Korán kezd, sose végezd.
Szeretni mint szülő anyád',
Első rendeltetésed.*

*Óh, áldd meg minden porszemét
A drága honi földnek,
Melyen bölcsődet rengeték
S a melylyel majd befödnek.*

*Karod, föld, tetterőd, szived
Honod' szolgálja váltig.
Büszkén hirdesd mindenkinek
Magyar voltod' halálig.
/Reviczky Gyula: Szeresd hazádat! részlet/*

Ajánlom ezt a kötetet magunknak, olvasóknak a mai, hitet, bizalmat alig-alig megélt világunkban éppen a bizalomépítés okán. A kötet példa arra, hogy a közösségi vezetők mi mindent tesznek, tehetnek nemzetünkért, magyarságunkért, a földért, szülőföldünkért, a jövőért, a szeretett unokáinkért. Kérem, bizalommal és szeretettel forgassák a könyvet. Aki bizalmat kap, bizalmat tükröz vissza, hiszen „amilyen a fa, olyan a gyümölcse”. Nyissunk hát kaput – ez a kiadvány maga is az –, és merjünk szeretni.

Ezt üzeni a könyv, és ezt üzenem én is Mindenkinék! És ajánlom a kötetet a könyvtárosoknak is, akik pontosan tudják, hogy mit is jelent, ha egy kiadványra rámondhatjuk: forrásanyag, melyből bárki bármennyit meríthet, gazdagsága nem csökken, sőt. Az idő múltával rájövünk, hogy a ma kódolt üzenetek dekódolása számtalan új összefüggést is láttatni enged, hála a kötetet előállítóknak.

Kelt Karcagon, napisten vagy másképpen Szent Iván havának második napján.

Sári Andrea

szerkesztő

ELŐSZÓ

Akik szolgálatra szegődnek, a legnehezebb kihívást vállalják.

Mások elégedettségéért, egy egész közösség sorsáért vállalnak feladatot, hoznak áldozatot, és csak ritkán látható, hogy mindezt odaadással teszik, jóval túl a kötelezőn.

Életük a nyilvánosság előtt zajlik. Ha hibáznak, rájuk mutatunk, de ha az ellenkezője történik, csak ritkán vagy talán soha nem köszönjük meg, mondván: ezt vállalták, erre szegődtek, ez a kötelességük.

Vezetőként állni egy település élén éppen ilyen.

Úgy hozta az élet, a munkám, hogy számos polgármesterrel dolgozhattam, és dolgozhatok ma is együtt. Látom mindennapos küzdelmüket és csodálom az alázatukat. Hogy türelemmel hallgatják mindenki problémáját úgy, hogy többnyire megoldást is nekik kell találni rá.

Hogy ha kell, polgárőr mellényben járőröznek a jobb közbiztonságért, ha kell, traktorra ülnek, és maguk mennek ki az önkormányzati földre szántani, éjszaka pályázatokat írnak, nappal megvalósítanak, terveznek, szerveznek, hogy TSZ elnökök, pszichológusok, és közösségfejlesztők egyben, és csak utolsó sorban polgármesterek.

Vagy talán épp mindettől azok.

De milyen indíttatás kell ahhoz, hogy valaki egy településközösség élére álljon?

Szerkesztőként bízom benne, hogy végiglapozva és olvasva a kiadványt, a kérdés nem marad megválaszolatlan, mivel úgy érzem, fontos, hogy legyen kézzelfogható információ a jövő birtokában arról, hogy éltek, mit gondoltak, mit akartak, mit tettek és milyen hitvallással azok, akik alakítói, formálói voltak tágabb környezetünk, településeink életének.

Hosszú időn át végzett kommunikációs, televízió és újság főszerkesztő munkám során több alkalommal szembesültem azzal a ténnyel, hogy ha szakdolgozat-írás kapcsán főiskolai, egyetemi hallgató a segítségemet kérte, és helytörténeti anyagot kerestünk, nem találtunk a településvezetők személyére vonatkozó adatot, leírást, gondolatokat arról, milyennek látták, álmodták városukat, községüket.

Ezért született meg az elképzelés, majd elhatározás: létrehozni egy adatbázist, ahol elhelyezzük a magyar településvezetők portréit.

Aztán tovább gondolva és dolgozva, nyomtatott kiadvány lett belőle. Maradandó.

Könyv, amit ha valaki majd levesz a helyi könyvtár polcáról, vagy megkeres az Országos Széchényi Könyvtár állományában, akkor elolvashatja egy-egy településvezető gondolatait a munkájáról, s információkat kaphat a személyéről.

Ez a kötet Borsod-Abaúj-Zemplén megyei települések polgármestereinek portréit jeleníti meg. Köszönet azoknak, akik vállalták, hogy általa közreadják gondolataikat. Nem volt könnyű, hiszen kivétel nélkül mindenki úgy érezte, szerénytelenség, ha magáról beszél.

Nos, szerkesztőként úgy érzem: nem az. Valójában kordokumentum, lenyomata a jelennek és információ a jövőnek.

Karcolatok, melyek megmaradnak.

*Köszönet Fehér Miklósnak,
az Országos Széchényi Könyvtár
Könyvtári Intézet igazgatójának
a szakmai ajánlásért.*

*Köszönet
Pest Megyei Közgyűlés elnökének,
Szabó Istvánnak,
hogy segítette a kötet elkészültét, és
ajánlásával támogatta a célt.*

*Sári Andrea
szerkesztő*

ALBERTIRSA VÁROS

A Duna-Tisza közében, az Alföld és a Gödöllői-dombság találkozásánál található Albertirsa, a szelíd Gerje patak mellett, Ceglédtől 14 km-re Északnyugatra.

A város 13 000 lakosú, és 1950-ben két falu, Alberti és Irsa egyesülésével jött létre. Albertit korábban Istvánfalvának, Istvánházának nevezték az 1200-as években kelt oklevelek tanúsága szerint. Az Alberti helységnév jelentése: Alberté, Albert tulajdona. Ezt erősíti meg IV. László király 1277-ben kiadott oklevele, melyben a szigeti apácáknak adományozott birtok határait jelző helyek között felsorolja az „Alberté” helységnevet is. Az Irsa helységnév szláv eredetű, és az ó-szláv: Jelsa, Olsa – magyarul égerfa – szóból származik, és égerfával benőtt területre utal. Irsa legrégebbi említését IV. Béla király 1258. évi oklevelében találjuk. A községek újjáépítése a 150 éves török uralom után kezdődött. Albertiba a Felvidékről Váracskey András telepeseket hívott be 1711-ben. A másik faluba (Irsára) az Irsay ősi nemesi családot és a Felvidékről származó kisebb nemeseket is elkísérték magyar és szlovák jobbágyok. Szorgalmas munkájuk eredményeként szőlő- és gyümölcsstermesztés indult meg a kiváló természeti adottságokkal rendelkező településen és környékén. A Pest-Szolnoki vasútvonal megindulásával 1847. szeptember 1-jén az utazás Budapestre meggyorsult, és az ikerváros a környék kisipari és kereskedelmi központjává vált. Az első római katolikus templom 1400 körül épült. A török hódoltság alatt lerombolt templomot 1746-ban építették újjá. Az 1712-14-ben betelepült felvidéki szlovák telepesekből alakultak meg az evangélikus gyülekezetek. Az alberti evangélikusok a XV. században épült templomot 1774-ben építették át. Albertin született Tessedik Sámuel (1742-1820) evangélikus lelkész és polihisztor, akinek pedagógiai, iskolateremtő, településszervező munkássága is jelentős. Az irsai evangélikusok 2001-ben ünnepelték a templom építésének kétszáz éves jubileumát. A református gyülekezet 1907-ben alakult, és 1940-ben épített templomot. Az irsai izraelita hitközség 1800 körül zsinagógát épített.

forrás: internet

Fazekas László

(1956) polgármester

Albertirsán születtem, a szülőhelyem az a település, ahol 1998. október tizenkilencedike óta polgármesterként szolgálhatok. A településpolitika régóta vonzott. Gyakorlatilag teljes felnőtt életem során a helyi közösség szolgálatát tartottam az egyik legszebb cselekvési lehetőségnek s egyben óriási kihívásnak. A rendszerváltozás révén lehetővé vált önkormányzatiság új szintre emelte hazánkban a helyi közélet, a települési öngazgatás jelentőségét. Magam posztgraduális képzés keretében egy rendkívül izgalmas időszakban, 1989-ben végeztem el az államigazgatási főiskolát. Szakdolgozatom témájául az önkormányzatiság magyarországi lehetőségeit választottam, s a fent leírtak fényében ez nem nevezhető véletlennek.

- Mi volt a legnagyobb kihívás, amivel munkába álláskor szembesült, melyek voltak a településen elvégzendő legfontosabb feladatok?

Albertirsa önkormányzati képviselő-testületébe 1992 júniusában, időközi választás eredményeként sikerült bekerülnöm. A képviselői munkát szépnek, izgalmasnak találtam, ám többre vágytam. Úgy láttam, hogy polgármesterként lényegesen nagyobb cselekvési tér nyílna előttem. Településünk akkori vezetőjének munkastílusa pedig nem tetszett. Mindezek hatására viszonylag rövid idő alatt úgy döntöttem, hogy elindulok a soron következő polgármester-választáson, amit 1994-ben meg is tettem, ám ekkor még csupán az „előkelő” második helyet sikerült megszereznem, a korábbi településvezető nyert. A képviselő-testületbe viszont ismét bekerültem, s így újabb négy esztendei képviselői munka következett számomra. 1998 őszén aztán (mint fentebb említettem) eredményt hozott számomra az újabb megmérettetés.

Munkába állásomkor két fő problémával kerültem szembe. Az egyik az önkormányzat gazdálkodásának helyzetét érintette: likviditásunk igen gyenge lábakon állt. Az idő tájt volt olyan esztendő, amelyben hétszer kellett hitelt felvenni annak érdekében, hogy alkalmazottaink időben megkaphassák havi fizetésüket. Ezt az állapotot másfél év alatt sikerült megszüntetni: a 2000. esztendő óta Albertirsa Önkormányzata nem kényszerült likvid hitel felvételére.

A másik alapvető problémát intézményeink tárgyi (elsősorban épületbéli) körülményei okozták. A legtöbb épületünk leromlott állapotú, felújításra érett volt. Három példát említek erre, ám a sort folytathatnám: a művelődési házban nem működött a fűtés, a piactér század közepi állapotokat mutatott, s a sportközpont salakos atlétikai pályája versenyek lebonyolítására egyáltalán nem, edzőmunkára pedig alig volt használható. Így már polgármesterjelölti programomnak is kiemelt helyén szerepeltettem az intézményi, helyi szolgáltató épületek felújítását, korszerűsítését. Az akkor tizenegyezer fős és lélekszámban éppen gyarapodásnak indult nagyközségben ezt a programpontot természetesen csak évtizedes vállalással lehetett eredményre vinni.

- Mi az, amit sikerült megvalósítani a kitűzött célokból, elképzeléseiből?

Annak felsorolása, hogy az eltelt huszonegy esztendőben mi mindent tettünk ennek érdekében, terjedelmi korlátokba ütközik, eredményességének megítélése pedig nem az én feladatom. Annyit említek csupán, hogy ma már nincs olyan önkormányzati tulajdonú középület Albertirsán, amelynek a citált időszakban ne történt volna meg a felújítása, esetleg bővítése, s az új épületek száma is jelentős.

- Hogyan látja ma települését, milyen a kapcsolata a választókkal, a település lakosságával, milyen közösségeket sikerült építeni, azok mindennapjaiban részt venni?

Albertirsa polgáraival első megválasztásomtól igyekeztem rendszeres és közvetlen kapcsolatot tartani. Ebben az örvendetesen gyarapodó számú civil szervezeteké a leghangsúlyosabb szerep. Amikor meghívót kapok, minden lehetséges alkalommal részt veszek a rendezvényeiken. Természetesen hasonló a helyzet intézményeink és a településen tevékenykedő egyházak közösségeivel is. Civil szervezeteink vezetőivel, orvosainkkal és lelkészeinkkel évente legalább egy alkalommal leülök a város előtt álló aktuális teendők megbeszélésére.

Elmondhatom, hogy a mindenkori képviselő-testület tagjainak többségével korrekt kapcsolatot tartottam, illetve tartok, ugyanakkor az eddigi öt cikusból legalább háromban nem rendelkeztam a szó klasszikus értelmében vett testületi többséggel. Nem jelent ez feltétlenül kisebbségi pozíciót, mivel Albertirsán (ellentétben talán a tízezernél nagyobb lélekszámú települések többségével) a képviselő-testületen belül nem működnek formális, legalizált frakciók. Ennek a szituációnak legalább annyi hátrányát kell elviselni, mint amennyi előnyét élvezhetjük. Így ugyanis egy-egy „éles” témában nehezebben előkészíthető és kiszámítható a testület döntésének mikéntje, mint formális frakciók működése esetén.

A hivatali apparátusban bő két évtized alatt sok kollégával volt módom dolgozni. Nagy többségük megbízhatóan segítette/ segíti a munkámat.

- Mi volt eddigi munkája legjobb, legrosszabb emléke?

Szolgálati időm legemlékezetesebb momentuma az volt, amikor 2003-ban az ország akkori belügyimi-

nisztere felhívott telefonon, hogy személyesen közölje a jó hírt: Albertirsa elnyerte a megpályázott városi címet. Abban a minutumban csakúgy, mint azóta, tudom, hogy a városi cím nem cél, hanem eszköz csupán. Lehetőség arra, hogy polgáraink számára mind komfortosabb, a korábbiaknál többfajta és színvonalasabb szolgáltatást biztosítsunk. Ám akkor, abban a pillanatban átfutott az agyamon, hogy azért az állapotért, amelyet megismerve a döntéshozók Albertirsát méltónak ítélték a városi státuszra, hosszú évtizedeken keresztül mennyien tették tisztességesen a dolgukat, hányan vállaltak plusz feladatot munkaköri kötelesegeiken túl. Bizony, akkor elérzékenyültem.

Érdekes módon, munkám legrosszabb emléke alig néhány héttel az itt említett legszebb pillanat előtti történéshez fűződik. Nos, igen az a 2003-as esztendő bővelkedett eseményekben!

Városunk gyógyvizű fürdőjét mi magunk (az önkormányzat) üzemeltettük. Mindjárt a szezon elején történt, hogy a napi zárás idején eltűnt a strandról egy kisfiú. Óriási volt a riadalom: rengetegen – rendőrök, polgárőrök, önkéntesek tucatjai – kerestük késő éjszakáig, majd másnap kora reggeltől újra. A legkülönbözőbb elméletek születtek arról, hogy mi történhetett, majd délután kiderült a szörnyű valóság: az egyik ülőpados gyógymedence leürítő vezetéke beszippantotta a felügyelet nélkül a víz alatt kíváncsisgó hat esztendő kisfiút. Ma is szörnyű érzés visszaemlékezni a tragédiára.

- Van-e olyan kiemelkedő történet, amit ki lehet ragadni az elmúlt évekből?

A majd huszonegy esztendő számos emlékezetes történettel szolgált. Az egykori zsinagóga felújítását emelem ki közülük. Tanulságos történetről van ugyanis szó, amely rámutat a települési önkormányzatokra bizonyos esetekben jellemző kiszolgáltatottságra.

Az 1809-ben épült irsai zsinagóga a II. világháborút követő évtizedekben méltatlan állapotba jutott: hosszú időn keresztül a kecskeméti székhelyű „BARNEVÁL” helyi tollfeldolgozó üzemének raktáraként funkcionált, majd a kilencvenes évtized elején a Magyar Fejlesztési Bank tulajdonába került.

A XX. század utolsó negyedére kritikus állapotúvá romlott épületet 2006-ban tulajdonba kaptuk a Magyar Államtól. 2014-ben lehetőségünk nyílt részt venni a kilencvenöt százalékos támogatási intenzitással kecsegtető ún. EGT Támogatási Mechanizmus pályázatán. Benyújtott pályázatunk elbírálása pontosan két esztendeig tartott az arra illetékeseknek. Ehhez viszonyítva különösen elképesztő, hogy a műemléki védettségű épület teljes rekonstrukciójának kivitelezési munkáira 2016. november hetedikétől 2017. április végéig kaptunk időt, ami szűken hat hónapnyi. Amennyiben túllépjük ezt az időkeretet, elbukjuk a kettőszázmillió támogatást. Egy ilyen eset megrendítette volna Albertirsa költségvetését.

A kivitelezés megkezdésének pillanatában már látszott, hogy a rendelkezésünkre álló idő végesen szűk. A műemlékvédelmi hatóság gyakorlati színrelépésével pedig minimálisra estek az esélyeink. Ebben a helyzetben egy fiatal, rendkívül gyors észjárású és gyakorlatias, városunkbéli menedzsert kértem fel a beruházás önkormányzati koordinálására. Nos, kegyetlen versenyfutás kezdődött az idővel. Esélyeinket a végtelékig rombolta a megelőző három évtized legkeményebb tele. A szükséges munkák nagy többségét

télen kellett elvégezni, ám a fűtés nélküli épületet közel két hónapig fogva tartó mínusz tíz-húsz fok körüli hőmérséklet lehetetlenné tette a legracionálisabb technológiai sorrend pontos követését. Heti rendszerességgel, alkalmanként akár hat-nyolc órán át tartottak az ún. kooperációs egyeztetések. Ezeket esetenként késhegyig menő vita zajlott a tervező, a kivitelező, a műszaki ellenőr, a műemlékvédelmi hatóság és az önkormányzat megbízottja között. Sok-sok kemény pillanat, reménytelennek tűnő szituáció részesei voltunk. Magam még március elején sem adtam ötven százalékosnál nagyobb esélyt a sikernek. Aztán valahogy csak összejött a dolog. Illetve, dehogyis „valahogy”! A beruházás összes szereplőjének lankadatlan szorgalmára, kemény következetessége mellett megnyilvánuló rugalmasságára és a legnehezebb helyzetekből is újra-meg újra nekilendülő akarására volt ehhez szükség. Ezekkel a visszaemlékező sorokkal is megköszönöm nekik mindezt!

- Mi jelenti a hátországot az Ön számára a munkában?

Örületesen szerteágazó, vágatva rohanó eseményekkel zsúfolt, gyötrelmeivel együtt csodálatos volt ez az öt választási ciklus. Minden szakaszában akadtak önzetlen, feltételek nélküli segítő „játsszótársak”, akik hiányában nem tudtam volna az eddigi úton végigmenni. Közülük a huszonegy esztendő során sokan végig mellettem álltak. A családom, feleségem és gyermekeim természetesen közéjük tartoznak. Nekik különösen sok lemondás jutott osztályrészül azért, hogy teljes odaadással szolgálhassam Albertirsát. Köszönöm!

- Tervezi-e a szolgálat folytatását?

1994. óta soha nem gondolkodtam, próbáltam annyit azon, hogy induljak-e a soron következő polgármester-választáson, mint idén. Végül az a szempont győzött meg, hogy vannak még feladataim a városban. Bízom benne, hogy módodom lesz teljesíteni ezeket.

Polgármesteri hitvallásom: mindennap úgy dolgozz, és úgy viselkedj lakótársaiddal, hogy nem tudhatod, holnap is polgármester leszel-e! Ám egyszer biztosan véget ér a szolgálatod, s akkor is itt kell élned, ugyanezen emberek között.

BAG NAGYKÖZSÉG

Bag nagyközség a Gödöllői-dombság északkeleti szélén fekszik. A település nevének eredete még ismeretlen. Ma ismert, első írásos emlék 1394-ből maradt fenn. Ilsvai Leusták nádor ítéletlevelében, Ákos fia László özvegye részére, II. Ákos fia II. Mikcs kiadja az özvegynek járó hitbér és kártérítés fejében Baag és más birtoktesteket. Ákos nemzetsége 1425-ben Zsigmond királlyal kötött egyezséggel a Galga-völgyi birtoktömböt elcserélte, amelyek 1440 körül a Rozgonyiak, 1525-ben a Báthoriak kezére került, akik megtartották Bagot a török hódítás korában is. Az 1720-as országos összeírások után a bagi jobbágyközösség szorgos munkája következtében a falu társadalmi-gazdasági viszonyai kedvezőre fordultak. Bag úrbéri tabelláját telkes, féltelkes, zsellér lakosok számára 1774-ben hirdették ki, amely mélyítette a paraszti rétegek közti különbségeket, növelte a kötelező robotot, amelyeken a Grassalkovich Antalnével kötött szerződés valamelyest enyhített. A 19. század második felében felszabadított jobbágyság a falu telkes állományán szabadparaszt lett. 1862-ben Sinai Simon vette át a Grassalkovichok birtokát, és kötött „baráti úrbéri egyezséget” a bagi úrbéresekkel. Két év múlva a birtokot belga bank vette meg, majd adta el a Schossberger családnak, amelynek birtokát 1919-ben szocializálták.

A háború, a forradalmak és Magyarország feldarabolása után kilátástalannak látszott az újrakezdés. Napjainkban a kárpótlás utáni licitálással, rendezéssel termőföldhöz jutott mezőgazdálkodási vállalkozók, gazdák és társulások – összemérhetetlenül kevesebben, de hatékonyabb technológiával művelik – Bag nagyközség földjét, és részesednek annak javaiból.

forrás: internet

Jamrik László

(1951) polgármester

„A polgármesterség szakma, alázattal kell szolgálni az embereket.”

1980. január 1-től Bag Nagyközségi Közös Tanács elnöke, társközségünk Hévízgyörk, 1990-es önkormányzati választásoktól 2006-ig polgármester Bag nagyközségben, majd 2006-tól 2014-ig az APEH Kiemelt Főigazgatóságán, Nemzetközi Kapcsolatok Főosztályán köztisztviselő. 2011. január 1-től a NAV Bűnügyi Igazgatóságán kormánytisztviselőként dolgoztam. A 2014. október 12-i választáson a bagiak ismét polgármesternek választottak.

- Mi indította el a polgármesterség irányába, mi motiválta abban, hogy vállalja a szolgálatot, illetve megmérettetést?

Az ország egyik legfiatalabb tanácselnökeként kezdtem, 1980. június 8-ig megbízott tanácselnökként láttam el feladataimat, az eltelt rövid időszak alatt ismerkedtem a tanácselnöki munkával, a feladatom elvégzéséhez nagyon nagy támogatást, segítséget és biztatást kaptam a gödöllői járásban dolgozó, a tanácselnöki munkában tapasztaltabb tanácselnököktől. Igen szerény volt településünk infrastruktúrája, ezért rengeteg feladat adódott a tanácselnökké választásom után.

- Mi volt a legnagyobb kihívás, amivel munkába álláskor szembesült, melyek voltak a településen elvégzendő legfontosabb feladatok?

Mivel még tanácsstag sem voltam, számomra ismeretlen volt a közigazgatás. Megválasztásomkor poros utak, utcák, korszerűtlen közvilágítás, intézményeinkben elavult fűtési rendszer (pl.: olajkályha), az iskolában kétműszakos tanítás, óvodáinkban 80 gyermeket nem tudtunk felvenni helyhiány miatt, elhanyagolt közterületek stb.

- Mi az, amit sikerült megvalósítani az elképzelésből?

1983-ban elkészült a felújított sportpálya és a hozzátartozó klubház, valamint kialakításra került a bagi könyvtár. 1985 és 1990 között korszerűsítettük a hévíz-

györki és a bagi iskola fűtési rendszerét, illetve a bagi művelődési ház teljes felújítása is megtörtént. 1990-ben bővítettük és felújítottuk a bagi 2. számú orvosi rendelőt. Ugyanebben az évben iskolabővítéssel, óvodai csoportok bővítésével sikerült az alsófokú oktatási intézményeinkben egyműszakos oktatásra áttérni, és az óvodába jelentkező gyerekeket fel tudtuk venni. Igen jelentős útépitésre került sor településünkön, intézményeinkben a fűtést korszerűsítettük. Telekkialakításra, parcellázásra alkalmas telkeket alakítottunk ki családi házak építésekre. Hévízgyörkön 1989-ben tornatermet, hat tantermet és 300 adagos konyhát adtunk át a helyi lakosok részére. Bagon is és Hévízgyörkön is megkezdtük a világítás korszerűsítését, és évente szilárd burkolattal építettük Bag és Hévízgyörk utcáit.

1990. január 1-től Bag és Hévízgyörk szétvált, önálló településként folytattuk munkánkat. Bagon sohasem működött gyógyszertár, de 1993-ban egyéni vállalkozásként a bagi polgármesteri hivatalban megnyílt, mely ma már az üzletházban látja el a lakosság igényeit. 1994-ben Bagon átadásra került a tornacsarnok, melyben tanuszoda is működik, és ebben az évben kiépült Bag teljes közigazgatási területén a gázhálózat.

1994 novemberében az Aral benzinkutat adtuk át. 1997-ben létesült az üzletház, majd 2001-ben megnyílt az első pénzügyintézet is Bag településen. 2001-2002-ben Bag gesztorságával Hévízgyörkön és Bagon kiépült a teljes szennyvíz- és csatornahálózat, és bővítettük a szennyvíztelepet is. A csatornahálózattal egy időben Bagon a Peres dűlőútjait szilárd burkolattal láttuk el. 2006-ra Bag teljes közműhálózata kiépült, a település összkomfortossá vált.

2014 óta több energetikai pályázat valósult meg, például a tornacsarnok, az óvoda, a művelődési ház és polgármesteri hivatal tekintetében. Az évtizedek óta húzódo posta építése 2017 szeptemberében fejeződött be. 2018. december 6-án átadtuk a M3-as autópályáról történő lehajtásnál a forgalomirányító jelzőlámparendszer. 2019. május 19-én átadásra és felszentelésre került a Nepomuki Szent János műemlék szobor. Jelenleg is több pályázatunk van elbírálás alatt, pl. négycsoportos bölcsőde, orvosi rendelő felújítása, hivatal elektromos hálózatának felújítása stb.

- Milyen a kapcsolata a választókkal, a település lakosságával, milyen közösségeket sikerült építeni, azok mindennapjaiban részt venni?

Tapasztalatom, illetve bizonyíték a 2014-es újraválasztásom az, hogy nyolc év után a bagiak visszaválasztottak polgármesternek. A lakosság lélekszámához viszonyítva jelentős a civil szervezetek száma, melyeket az önkormányzat támogat. Több civil szervezetnek vagyok tagja, rendezvényeinken rendszeresen részt veszek, és ők is az önkormányzat ünnepeinek állandó szereplői, résztvevői, pl. falunap, falukarácsony, nemzeti ünnepeink stb.

- A településvezetői feladat, csapatfeladat, csapatmunka. Milyen csapat, milyen háttérapparátus áll Ön mögött?

Az önkormányzat rendezvényein minden alkalommal kérem az intézmények és civil szervezetek, az egyház segítségét, támogatást, részvételét, melyet szívesen vállalnak, de az önkormányzat is minden segítséget megad részünkre pl. nyugdíjasklub, egyházi rendezvények lebonyolításához.

- Munkája legszebb, legemlékezetesebb pillanatai?

Felsorolásszerűen talán az, hogy 1980-ban tanácselnökké, 1990-ben pedig egyetlen jelöltként polgármesternek választottak. 2006-ban a település összkomfortossá vált, 2014-ben ismét polgármesterré választottak. 2017. szeptemberében átadásra került egy teljesen új, a XXI. századnak megfelelő postaépület.

- Munkája legrosszabb emléke?

2006. – amikor is nem választottak Bag polgármesterévé.

- Ha ki kellene ragadni egy emlékezetes történetet, mi volna az az elmúlt évekből?

Bagon az ország legjobb, nemzetközileg is elismert hagyományőrző együttes működik, amely 1950-ben alakult. Az együttes sikerei révén Bagon került évtizedeken át megrendezésre a Hagyományőrző Együttesek Országos Találkozója, ami sajnos 2006-ban megszűnt.

- Mi jelenti a háterszágot az Ön számára ebben a munkában?

Több évtizedes szolgálatom tapasztalata alapján, melyet megéltem, a háterszágot a feleségem, gyermekeim, barátaim jelentik.

- Tervezi-e folytatni a munkát?

Természetesen szeretném folytatni munkámat, csak az legyen polgármester, akinek a fejében legalább 10-15 évre tervek vannak.

- Mi az Ön polgármesteri hitvallása?

A polgármesterség szakma, alázattal kell szolgálni az embereket.

BUDAPEST FŐVÁROS III. KERÜLET (ÓBUDA-BÉKÁSMEGYER)

A rómaiak a mai Dunántúl területén kialakított Alsó-Pannonia tartományuk északi központját, Aquincumot e térségben alakították ki. A katonai tábornok Óbuda területén létesítették, míg a kapcsolódó polgári város ettől északra, Aquincum városrész területén volt. A katonai amfiteátrumot a honfoglalás után valószínűleg Árpád fejedelem vezértársa, Kurszán használta. Ezzel a szakirodalomban széles körben elterjedt véleménnyel szemben Kristó Gyula szerint a középkori Óbuda területén található Kurszán vára helynévnek semmi köze nincs a honfoglaló fejedelemhez, akit Kuszálnak vagy Kuszánésznek neveztek, hanem a középkorban a környéken birtokos Kurszán-Kartal nemzetség névadó őseit kell a név mögött keresnünk. 1189-ben az óbudai királyi curiában látta vendégül III. Béla király a kereszties hadjáratra vonuló I. (Barbarossa) Frigyes császárt. A királynéi vár építését vélhetően a 13. század második évtizedében kezdte meg II. András király. III. András 1290-ben itt tartotta az országgyűlést, amelynek következménye volt az óbudai program kiadása.

1343-ban I. (Nagy) Lajos az óbudai várat édesanyjának, Erzsébetnek adományozta. Vélhetően ez a lépés vezetett Óbuda 1355-ben történő kettéosztásához, mivel addig az óbudai káptalannak a király évente egy márka aranyat fizetett. A város felosztásakor született határjárás Óbuda középkori topográfiájának egyik legfontosabb forrása. A város északi része a káptalan birtokában maradt. A déli fele, óbudai királyi várral együtt Erzsébet anyakirályné, majd a mindenkor magyar királyné birtoka lett. A 14. század második felétől ismert városi pecséten vélhetően a királynéi vár és a Piast-ház sasa látható, amely Erzsébet szerepére utalt. A közeli Buda jelentőségének megnövekedése miatt Óbuda nem tudott országos jelentőségű várossá válni a késő középkorban. A 14. század végén Zsigmond király egyetemet alapított a káptalani városrészben. 1526-ban a mohácsi csatában győztes oszmán-török sereg elfoglalta Budát. A sereg Óbuda közelében vert tábornok, a várost felgyújtották. Buda 1529-es ostroma során ismét Óbuda

közelében táborozott le az oszmán-török haderő, amely újra kifosztotta a várost. Véglegesen 1541-ben került török kézre Buda elfoglalásával együtt. A török uralom megszűnése utáni újratelepülés során a település számos barokk épülettel gazdagodott. Ekkor alakult ki a keskeny, kanyargós utcákból álló településszerkezet. Az 1873-ig önálló Óbuda 1872-ig mezőváros volt, akkor az 1871-es községi törvény szabályai szerint rendezett tanácsú várossá alakult. 1872-ben a Budapestről szóló törvény egyesítette Budát, Pestet és Óbudát. A mai városrész határai nagyjából a beltelkek 19. század végi határait követik.

Bús Balázs

(1966) polgármester

Egy szerves fejlődés révén lettem polgármester, melynek az első állomása az volt, hogy 1998-ban képviselővé választottak. A következő évtől a Fidesz elnökeként dolgoztam, 2002-től pedig Tarlós István, Óbuda-Békásmegyer akkori polgármestere felkérésére alpolgármester lettem. Négy évvel később, mikor Tarlós István elindult a főpolgármesteri posztért, talán a kerületi, a fővárosi és országos politikai szerepvállalásomnak is köszönhetően rám esett a választás, hogy induljak a polgármesteri posztért az önkormányzati választásokon, melyet végül el is nyertem. Engem semmi nem motivált, hogy polgármester legyek, vagy az akarjak lenni, egyszerűen így alakult az életem.

- Mi az, amit sikerült megvalósítani a kitűzött célokból, elképzeléseiből?

Óbuda-Békásmegyeren egy szociálisan érzékeny, kulturálisan elkötelezett közösség építése folyik, a civil szervezetekkel együttműködve közösségi tervezés keretein belül fejlesztjük a kerületet. Ebben a munkában 2010 óta a kormány és a főváros is partner.

- Hogyan látja ma a kerületet, milyen a kapcsolata a választókkal, a kerület lakosságával, milyen közösségeket sikerült építeni, azok mindennapjaiban részt venni?

Nagyon jó kapcsolatrendszerrel sikerült kiépítenünk az elmúlt évek során a lakossággal, nagyon sok fórumon találkozunk az itt élőkkel. Hiszek abban, hogy ha jól és jót akarunk tenni, az óbudaiakat be kell vonnunk elképzeléseinkbe, közösen kell alakítanunk a környezetünket és a békés együttélésre vonatkozó szabályainkat. Az ezzel kapcsolatos kezdeti szkepticizmust mára felváltotta a pozitív konstruktivitás, amely számos közös projektet eredményezett. Ezek pedig valódi tartalommal töltötték meg közösségépítő erőfeszítéseinket, így az egy-egy ügy kapcsán kialakuló lokális közösségeket az „óbudaiság” érzése egy nagyobb közösségbe rendezi.

- A polgármesteri feladat csapatfeladat, csapatmunka. Milyen csapat, milyen háttérapparátus állt Ön mögött?

Szerencsére a lehető legjobb csapat és a legjobb háttérapparátus áll mögöttem.

- Mi volt eddigi munkája legjobb, legrosszabb emléke?

Olyan típusú személyiség vagyok, aki alapvetően csak a jóra emlékszik, de talán az a legjobb, ha a hozzánk fordulóknak segíteni tudunk.

- Mit jelent az Ön számára Budapest, a kerülete? Ha egy idegennek kellene leírni, hogy miért szerethető, hogy mi adja az egyediségét, a varázsát, az hogyan nézne ki, hogyan hangozna?

Óbuda-Békásmegyer Budapestnek, a fővárosnak talán az egyik legérdekesebb, legösszetettebb kerülete, szinte minden megtalálható benne. Van hegyvidéke, Duna-partja, kertvárosi övezete, erdei területei, nagyon erős kulturális múltja a római kori emlékekkel. Magyarország egyik legrégebbi települése, hiszen 124-ben kapott városi rangot. Ugyanakkor rendkívül nyugodt környék, hiányzik belőle a városnak az az idegessége, amelyet a belvárosban érzékelhetünk, és talán kevésbé szeretünk. Sokszor nem is értem, hogy Óbuda miért a főváros része, hiszen szinte önálló élete van.

- Milyen hosszú távú jövőt szeretne a kerületnek?

Nyugodt és biztonságos jövőt képzelek el Óbuda-Békásmegyer számára, amelyben élő és egymást segítő közösségek működnek.

- Mi jelenti a háttérképet az Ön számára a munkában?

Az Istennel való kapcsolat és a természet közelsége.

- Tervezi-e a szolgálat folytatását?

Igen.

- Mi az Ön polgármesteri hitvallása?

„Az életnek értéket csak a szolgálat adhat, amellyel az emberek ügye felé fordulunk. Ez kissé szigorúan és általánosan hangzik, de ez az egyetlen igazság, melyet minden következménnyel megismertem.”

/ Márai Sándor – Füveskönyv /

BUDAPEST FŐVÁROS IV. KERÜLET (ÚJPEST)

Újpest a Főváros északi kapuja, IV. kerülete. A Duna bal partján kialakult önálló földrajzi egység újkori története az 1830-as években indult. Gróf Károlyi István adta bérbe pusztájából a területet szőlőművelőknek. Hamarosan hegyközség alakult ki, majd az iparosok, kereskedők betelepülésével 1840-ben már önálló községi szervezet működött. Földrajzi környezete, kedvező adottságai, Pest közelsége, jó közlekedési lehetőségei következtében Újpest kezdetektől alkalmas volt ipartelepítésre. Tímárok, asztalosok telepedtek le. Bor-, textil- és bútoriparának fejlődése a település egészére kihatott.

Az 1870-es évek végére az ország legnagyobb lélekszámú nagyközsége lett. Alig 30 év múltán, 1907-ben városi rangra emelték. Első polgármestere a lokálpatrióta dr. Ugró Gyula lett. Ekkor már rendelkezett kikötővel, a városalapító Károlyi család segítségével önálló kórházzal, postahivatallal is.

A város gyors gazdasági, urbanisztikus és kommunális fejlődésnek indult. Tűzoltólaktanya, vágóhid épül, a kövezett utakat éjjel villannyal világítják meg. A városban vezetékes víz van és kiépítik a szennyvíz csatornahálózatot is. De van rendőrsége, bírósága, színháza is. Tovább növekedik az iparosodás a borgyártás, az asztalosipari és az elektromos gépgyártás, mellyel több ezer munkást foglalkoztatnak. Ebben az időben alapították az Izzót, – a mai Tungsramot – a Chinoint, és a Magyar Pamutipari Rt-t is.

1910-ben a város hazai viszonylatban az ipari termelésben a negyedik helyen áll. Az I. Világháború itt is érezteti hatását. Bár az ipar nagy részének további fellendülést hoz, de sok ezer újpesti polgár kénytelen bevonulni és harcolni.

A város történetének jelentős állomása 1929. Ekkor nyerte el a megye jogú város címet. Járásbírósága, villamos erőműve, takarékpénztára, sport létesítményei, oktatási intézményei, zeneiskolája, számos bejegyzett egyesülete és kereskedelmi egysége, 38 ipari vállalata van, amelyek közül sok országos jelentőségű, (Wolfner Borgyárak, Chinoin, Egyesült Izzó).

Nem feledkeztek meg a perifériára szorultakról, a fogyatékosokról sem. Fenntartottak gyermekkórházat, vakok otthonát, szegényházat, szociális konyhát. A II. Világháború azonban megállította a fejlődést. A háborús pusztítás és a veszteség mellett 1945-ben árvíz is sújtotta a várost. Az 1940-es évek végére itt is megtörténtek az államosítások, s mint máshol, itt sem volt problémamentes a kialakult helyzet. Az 1950-es év nagy fordulatot hozott a város életében. A főváros közigazgatásához csatolták és ezzel megszűnt önállósága, várossrészé vált. Fejlődése, sorsa Budapest fejlesztésén belül történt. Megtartották gyárvárosi jellegét. Fejlesztették iparát, de átalakították a városkép arculatát is. Lakótelepek jöttek létre a régi temetők, szűk utcák és a földszintes házak helyén. Ezzel ugyan egységesebb körülményeket biztosítottak az élethez, de uniformizálták a várossrész, nagy részben kicserélődött a lakosság. 1983-ban kezdetét vette Újpesten belül egy új várossrész kialakítása, Káposztásmegyeré.

Így alakult ki a ma közel 130.000 lakosú Újpest, ahol ma már metró végállomás van, amelynek segítségével a várossrész újabb lehetőségeket kap arra, hogy a főváros vérkeringésébe bekapcsolódjon.

Wintermantel Zsolt

(1972) polgármester

Budapesten születtem, a belvárosban, egy kis lakásban éltünk szüleimmel és a nagyszüleimmal együtt. Az általános iskolát még ott kezdtem el, akkor jöttem át ide Újpestre egy iskolába, amikor a húgom is – aki 3 évvel fiatalabb – elkezdte az iskolát, én a negyedik osztályos korom óta Újpesten tanulok, középiskolámat is itt végeztem és utána a műszaki egyetemen szereztem közlekedés mérnöki diplomát, majd pedig egy gazdasági menedzser diplomát. 6 éves koromban kaptak a szüleim lakást itt újpesten, a Rózsa utcába és odaköltöztünk át, amikor erre lehetőségünk volt. 15 éve élek házasságban, két gyönyörű gyermekünk született, Kristóf Benjamin és Zoé Ráchel.

Már kisdíák korom óta mindig a közösség motorja voltam, legalábbis ezt mondták a tanáraink és a szüleim. A rendszerváltás fiatal koromban, érettségi környékén ért bennünket. Akkor osztálytársaimmal, tanárainkkal nagyon sokat beszélünk, beszélgettünk a demokráciáról, mi is vár majd ránk, mi is ez az új rendszer a régi után. Így nem is volt kérdés, 1990-ben, ahogy leérettségiztem választottam magamnak egy csapatot, amelynek azóta is a tagja vagyok és utána az egyetemi évekre is rányomta a bélyegét a közösségi tenni akarás, a hallgatói önkormányzatnak voltam először kari szinten tagja, majd utána egyetemi szinten tagja és elnöke. Ez az ambíció, ez a tettvágy hajtott arra, hogy itt a szűkebb közösségemért is tegyek valamit. Ezért adtam a fejem arra, hogy végigjárva a ranglétrát, most polgármesterként tegyek Újpestért, a városomért.

2010 előtt képviselőként dolgoztam a testületben, korlátozott lehetőségekkel, de nyilvánvalóan a városért csak akkor tud tenni az ember, ha meghatározó vezetőpozícióba kerül. Épp ezért döntöttünk úgy a csapattal együtt, hogy belevágunk ebbe a nagy feladatba és megpróbálom elnyerni a polgármesteri tisztséget, ami nagy öröömre sikerrel zárult, az újpestiek bizalmat szavaztak nekem.

Nekem Újpest a város. Közösségünk akár a család, erőt és kitartást ad, hogy közösen többet tehesünk: Együtt Újpestért!

- A számos elért eredmények közül mire a legbüszkébb?

Nehéz erre válaszolni, hiszen az elmúlt közel egy évtized alatt a város látványosan fejlődött. azonban mégis kiragadnám az 2018. augusztus 24-én átadott új Újpesti Piacot és az UP Újpesti Rendezvényteret.

Ezzel új korszak kezdődött, egy korszak melyre ugyanúgy büszkék vagyunk, mint megannyi sportolónkra, művészünkre és polgárunkra. Nem volt egyszerű az út, nem is mondta senki, hogy az lesz, viszont közös erővel és akarattal együtt nyithattuk ezt a fejezetet, és együtt őrizhetjük az újpesti piac hagyományait, de ezúttal már egy városunkhoz méltó helyen. Hosszú előkészítés és tervezés, bonyolult és elhúzódozó közbeszerzés, rögös, akadályok és megoldandó problémákkal terhelt és előre nem várt építőipari változások övezte kivitelezés, majd számos szakhatóság által lefolytatott engedélyezés után vették birtokba a kerekedők és a vásárlók az Újpesti Piacot, a mi piacunkat!

Maga az épület három nagy részre tagolható: a térszín alatti két feltöltő-kiszolgáló szintre, a vásárcsarnok két szintjére, illetve a rendezvényközpont két szintjére (2-3. emelet). Az árusítóasztalok teljes mennyisége és az árudák egy része a földszinten kapott helyet, a hússzekció, az étkezdék és a nagyobb élelmiszerüzletek az emeleten. A három fő rész (parkolás-kiszolgálás, piac, rendezvényközpont) között infrastrukturális és vizuális kapcsolatok egyaránt kialakultak.

Az infrastrukturális ellátottság biztosítására az egész házban egységes, átmenő, függőleges közlekedő, gépészeti és szerkezeti magok épültek ki. A felső két szinten több korszerűtlen jelenlegi intézményt kiváltó rendezvényközpont, külső tetőkert és lobby épült ki: ezeken a területeken egy városi művelődési ház és egy profitorientált rendezvénytér együttese fog üzemelni. A multifunkciós színház- és koncertteremben az igényeknek megfelelően számos elrendezési módra nyílik lehetőség.

Örömmel tölt el, hogy az Újpesti Piacot és az UP Újpesti Rendezvényteret – mely nemrégiben a Business Excellence 2019 „Új piaci szereplő” közönségdíjasaként ismertek el – az újpestiek megszerették, örömmel használják. Ez számomra azt jelenti, hogy mind a látogatók, mind a szakma úgy gondolja, hogy egy olyan nagyszerű intézményt sikerült létrehozni, melyre méltán lehetünk büszkék.

Sok szempontból eredményes évet tudhatunk magunk mögött, mivel ismét számos fejlesztés történt a városban, ami lényegesen komfortosabbá, élhetőbbé tette Újpestet.

- Hogyan látja ma települését, milyen a kapcsolata a választókkal, a település lakosságával, milyen közösségeket sikerült építeni, azok mindennapjaiban részt venni?

Várost vezetni nem egy külön tudomány. Mindenki rendet tart a saját lakásában, otthonában. Itt is a közösségért úgy kell tenni, ezért a városért úgy kell tenni, mintha ez a saját otthonunk lenne, meghallgatva az igényeket, problémákat. Újpesti Párbeszéd címmel megkérdezzük az itt élők véleményét, gondolatait az Újpest fejlődését meghatározó kérdésekben.

Ahhoz, hogy városunk biztonságban működjön, és mielőbb sikereket tudjunk felmutatni, mindenkire szükség van. Problémáinkat leküzdeni csak összefogással lehetséges. Csak olyan programot valósíthatunk

meg sikeresen, amelyet mindenki, de legalábbis az itt élők jelentős többsége támogat, magáénak érez. Ehhez pedig párbeszédre és megegyezésre van szükség.

A kérdőíveket a háztartásokba postázzuk, visszaküldésük díjmentes. A kezdeményezés óriási sikerét jelzi, hogy az első évben több mint 7000 háztartásból érkezett válasz. A tapasztalatokat a városvezetés beépítette a városfejlesztési programjába. Az Újpesti Párbeszéd eredményei hozzájárultak ahhoz, hogy az önkormányzat uszoda építéséről határozott illetve átvette a fővárostól a szakrendelőt, és hozzálátott annak felújításához. Megújította a bérlakás-rendszert és számos problémát megoldott az itt élők javaslatai alapján.

- Mennyire nyitottak az újpesti polgárok ezekre a témákra, mint például az Újpesti Párbeszédben fölvetett kérdésekre, kezdeményezésekre?

Erre legjobb példa az idei Párbeszéd, amelynek egyik fő témája a környezettudatosság volt. Magunk sem gondoltuk, hogy ez a téma ekkora támogatottságot élvez, illetve hogy az újpestiek ennyire fontos ügynek tartják. A visszaérkezett válaszok azt mutatják, hogy a környezetvédelem, a köztisztaság ügyét a városvezetésnek a jövőben is tovább kell vinni. Az Újpesti Párbeszéd eredményéről egyébként augusztus elején fogunk részletes tájékoztatást adni, de már előtte elindítjuk a figyelemfelhívó kampányt a környezet-, illetve természettudatosságról. Személy szerint nagyon büszke vagyok arra, hogy Újpesten komoly igény van erre. A büszkeségen túl jelentős erőforrást is jelent, hogy a városvezetés és az újpestiek látásmódja, elvárása e téren is egybecseng. Az pedig nagyon sok inspirációt ad, hogy a városvezetésben olyan csapattal dolgozom együtt, amelyben mindenki belső indítatásból elkötelezett a környezettudatosság ügye mellett.

- A városvezetés eddig is környezettudatosan járt el a fejlesztések és a városüzemeltetés terén. Említene néhány példát?

Az új uszodát és az új vásárcsarnokot is modern, környezetbarát megoldásokkal építettük meg. Az uszoda esetében geotermikus energiát, földhőt, az új vásárcsarnok esetében hulladékhőt hasznosítunk. Az újpesti szakrendelő és a Szűcs Sándor Általános Iskola tetejére napelemeket telepítettünk, számos felújított intézményben levegő-hőszivattyús megoldást, vagy LED világítást alkalmazunk. 2010 óta Újpesten zajlik egy parkosítási program: a Tarzan™ Park, a Szilas Családi Park, a Semsey park és egy sor kisebb park létesült, illetve újult meg. Az önkormányzat együttműködik az Erdőmentők Alapítvánnyal az újpesti erdős területek gondozásában. Az elmúlt hatvan évben soha nem volt ennyi gondozott, korszerű parkja, zöldterülete Újpestnek.

Hadd mondjam még elé, hogy a környezettudatosság területén szakértő csapat segíti a munkámat, mert nem elég álmodozni, nem elég szeretni a természetet meg a zöld megoldásokat, a megvalósításhoz komoly szaktudás kell.

- Eddig minden olyan, mint a tündérmesékben.

Az, hogy optimista vagyok, bizakodó, nem jelenti, hogy nincsenek korlátaink és gondjaink. Józanésszel belátható, hogy Újpest egy város, önmagában is egy nagyváros, ráadásul egy közel kétmilliós világváros része. Nem lehet az egész városból parkot meg erdőt csinálni, de igyekszünk, amennyire csak lehet, visszahozni a házaink közé, a mindennapi életünkbe a virágokat, fákat, a természetet. Azt sem lehet eltitkolni, hogy a döntéseink nem lehetnek mindenki életére azonos mértékben jó hatással, minden egyes igényt nem lehet kielégíteni, hiszen százezren élünk itt. Ahol például épül egy új játszótér, ott a gyerekes családok örülnek ennek, de vannak, akik nem, mert azt mondják, zavarja őket a gyerekek zsivaja. Ahol parkolót létesítünk, ott lesz, aki emiatt zúgolódik, mert nincs autója és inkább padokat szeretne. Ez minden dologgal így van. A mi feladatunk, hogy próbáljuk a szétartó igényeket, elvárásokat minél inkább összehangolni, összeegyeztetni, valamilyen módon orvosolni az óhatatlanul adódó sérelmeket, hogy minden újpesti úgy érezze, ez a város az otthona, ahol szeret élni.

- Milyenek szeretné látni Újpestet néhány tíz év múlva?

Modern, de minél zöldebb, vagyis minél természetesebb 21. századi városként látom magam előtt, ahol a modernség mellett a régi polgári építészeti értékek is jól megférnek. Az a célunk, hogy Újpest a környezetvédelem, környezettudatosság, a megújuló energiák felhasználásának terén is a legjobb város legyen. Azt vallom, hogy egyszerre kell megőrizni Újpestnek, mint önálló városnak a hagyományait és ugyanakkor haladni a kor igényeinek megfelelő fejlődés útján. A mi dolgunk az, hogy próbáljuk megteremteni az összhangot, a harmóniát ebben a kettőségben.

- Milyen eszközök állnak a tervek megvalósítására?

Az eddig elért sikerek tovább motiválják az embert. A városunk nagy változáson ment át az elmúlt években, dinamikusan fejlődik, komoly eredményeket tud felmutatni. Ezt az itt élők is érzékelik, és mindenki fölelegeti, aki ellátogat hozzánk. A másik dolog, amire biztosan támaszkodhatunk, hogy az önkormányzat vezetése sohasem volt korábban ilyen egységes. A képviselőtestületben stabil többségben van a csapatom és hál' Istennek sokan vannak, akiknek ugyanúgy Újpest a szenvedélyük, mint nekem, akiknek Újpest ügye fontosabb a pártpolitikai szempontoknál. És ami a legtöbbet nyomja a latban, a híres újpesti lokálpatriotizmus, amit minden eszközzel igyekszünk tovább erősíteni, és amire mindenkor építhetünk.

- Az önkormányzat néhány hete elfogadott egy határozatot arról, hogy az Árpád kórház épületeit visszakéri az államtól egészségügyi szolgáltatások céljára. Hogy áll ez az ügy? Milyenek az esélyek?

A határozat egyhangú volt, amit köszönök minden képviselőnek. Eljuttattuk a kérést a kormány illetékeseihez. Szóban korábban már kaptunk pozitív visszajelzést kormánytagok részéről arra, hogy támogat-

ják a kérésünket, ezért én bízom benne, hogy így is lesz. Ugyanakkor a helyi fideszes képviselők szeretnék aláírásgyűjtéssel is nyomatékosítani Újpest kérését. Ezt én támogatom. Az önkormányzati választás egy jó alkalom lehet arra, hogy mi újpestiek ezt az igényünket aláírásgyűjtéssel is megerősítsük. Azért is indokolt ez, mert Újpest nem csak nyert, de sokat veszített is azzal, hogy annak idején, 1950-ben erőből a fővároshoz csatolták. Mára összenőtt a fővárossal és már senki sem szeretné, ha kiszakadnánk Budapestből, de úgy gondolom, jogos igénye az újpestieknek, hogy valamit visszkapjunk abból, amit a diktatúra idején és az azt követő húsz évben elvettek a városunktól.

- Ősszel önkormányzati választás lesz, nyilván Ön is újraindul a polgármesteri posztért. Ezúttal is szokásosan az Újpestért Egyesület és a Fidesz színeiben?

Természetesen. Nem titkolt célunk, nekem és a velem együttműködő testületi többségnek, hogy folytassuk az eddigi munkát a jövőben is. Ehhez kérjük ismét a választók bizalmát. Természetesen ugyanazokban a színekben indulok, indulunk, mint eddig. Nem taktikázunk, nem trükközünk, nem bújunk álruhákba. Sose próbáltam elrejtőzni. Kötődő, ragaszkodó alkat vagyok az élet minden területén. Kötődöm és ragaszkodom a családomhoz, a barátaimhoz, munkatársaimhoz, kötődöm és ragaszkodom Újpesthez és kötődöm a politikai közösséghez, a Fideszhez, amelynek közel harminc éve tagja vagyok, amit soha sem titkoltam. Büszke vagyok rá. Ugyanakkor azt sem titkoltam, hogy Újpest előbbre való számomra, mint a pártpolitika. Amikor 2014-ben a törvények változása miatt választanom kellett, hogy pártpolitika vagy Újpest, habozás nélkül választottam Újpestet. De ettől még nem lettem és nem is leszek hűtlen a párthoz, nem vándorolok egyik politikai szervezetből a másikba, nem bújok el egyéb szervezetek mögé. Vállalom a nevemet, vállalom a politikai közösségemet, vállalom azt, aki vagyok, és tőlem mindenki erre számíthat a jövőben is. Az maradok, aki voltam, és mindenki számíthat rám politikai, vallási, bármilyen egyéb hovatartozástól függetlenül, aki újpestinek vallja magát, aki szereti ezt a várost, szeret itt élni, és kész velem együtt tenni, dolgozni Újpestért.

- Nem könnyű ezt elképzelni a mai Magyarországon...

A tisztség mindig több mint az ember. Nekem polgármesterként minden újpestit meg kell próbálnom megérteni. Azokat is, akik politikai vagy más okból nem kedvelnek, vagy akár egy politikai kampányban megtámadnak. Ez olykor nem könnyű, de a polgármester nem válogathat, az egész közösség érdekét kell néznie, nem csak azokét, akik kedvelik és támogatják. Az a dolgom, hogy Újpesten megőrizzük az összefogást, a rendet, nyugalmat és a békés fejlődést.

BUDAPEST FŐVÁROS VI. KERÜLET (TERÉZVÁROS)

A mai Rákóczi úttól északra eső Felső-külsőváros 1777. november 4-én – Mária Teréziáról – a Terézváros nevet kapta, a Rákóczi úttól délre fekvő Alsó-külvárosból ugyanakkor Józsefváros lett, II. József neve után. A történelmi tények és a legendává nemesült képzelet segítségével a késői krónikás Mária Terézia 1751. augusztus 4-i látogatásával hozza összefüggésbe Terézváros születését. Mások, a városrész templomának védőszentjéről, Szent Terézről eredeztetik ezt. Annyi bizonyos, hogy 1777-ben a pesti magisztrátus a királynőről Terézvárosnak nevezte el Felső-külvárost, utalva Mária Terézia névadó szentjére, Avilai Szent Terézre. Még ugyanazon év szeptember 30-án létrehozták a plébániát, melynek kápolnáját egy fa épületből alakították ki. A kezdetben még csak majorokból álló terület a XVII. században rohamos fejlődésnek indult. Terézváros lélekszáma 1806-ban már csaknem elérte a Belvárosét, s messze felette állt Józsefváros, de még inkább Ferenc- és Lipótváros lakosságáénak. Az 1838-as szokatlanul hideg tél azonban visszavetette a virágzást. A Duna jegének olvadása következtében hatalmas árhullám söpört végig Budán és Pesten. Néhány kisebb folt kivételével a házak nagy része összedőlt. A pusztulást követően kezdetét vette a második újjáépítés. Ennek során a Király utca dűlőútból főutcává fejlődött, impozáns épületekkel, nyüzsgő kereskedelemmel.

A város fejlődésének legdinamikusabb szakasza az 1872-es évhez köthető. Az 1896-os világ kiállításra készülődés lázában épült meg az első földalatti vasút, elnyerte mai formáját az Andrásy út (amely 2002-ben a Világörökség részévé vált), kiépült a Nyugati pályaudvar. Ez már egy új Terézváros volt. Az I. világháború és az azt követő események visszavetették a főváros fejlődését, és az 1920-as évek végén kialakuló gazdasági válság sem kedvezett a kibontakozásnak. A II. világháborút követően kialakult az ún. Nagy-Budapest, amely belvárosra, külvárosra, lakótelepekre, az előkelő hegy-

oldalra és agglomerációra osztotta a fővárost. Ezzel együtt Terézváros ma már Budapest szívéhez, a cityövezethez tartozik.

A 2,38 km² kiterjedésű városrészen áthaladó közlekedési útvonalakon – mint fő ütőereken – valósul meg jelentős mértékben a főváros kapcsolata ország-világgal. Napjainkban a 40.000 fős lakossággal rendelkező Terézváros jelentős kereskedelmi, idegenforgalmi és diplomáciai központja Budapestnek.

forrás: internet

Hassay Zsófia

polgármester

Hassay Zsófia több mint két évtizede vesz részt Terézváros közéletében. A magyar-francia-turizmus szakos tanár végzettségű városvezető 1998-tól az ország legfiatalabb női alpolgármestereként látta el a kerület oktatási, kulturális és civil ügyeinek felügyeletét. 2002 és 2010 között önkormányzati képviselőként, frakcióvezetőként, oktatási tanácsnokként, bizottsági elnökként tevékenykedett. 2010 őszétől Budapest egyetlen női polgármestere lett. 2014-ben a VI. kerületben élők bizalmának köszönhetően sikerült újrázni.

Zalai származású, Budapest egyesítése 100. évfordulójának évében született Lentiben. Az Őrség, Göcsej és Hetés metszéspontjában levő vidéken az emberek nyitottak és vendégszeretők. A közeg természetessége életre szóló lelki munícióval ajándékoz meg minden innen származót...

- Mi indította el a polgármesterség irányába, mi motiválta abban, hogy vállalja a megmérettetést, illetve a feladatot?

Négy év eredményes önkormányzati munka után 2002-ben ellenzékbe kerülünk, a kerület vezetését a FIDESZ-től az MSZP-SZDSZ vezette koalíció vette át. Az addigi fejlesztések abbamaradtak, ugyanakkor megkezdődött az Andrassy úti paloták áron aluli értékesítése. Az ingatlanvagyon elherdálása mellett nyolc esztendő leforgása alatt kétmilliárdos önkormányzati hiány halmozódott fel. Ennek a felelőtlen és törvénytelen gazdálkodásnak mielőbb megálljt kellett parancsolni. Ez a választók elsöprő erejű akaratának köszönhetően sikerült is. 2010-től, polgármesterré választásomtól új időszámítást írunk.

- Mi az, amit sikerült megvalósítani a kitűzött célokból, elképzeléseiből?

Takarékos gazdálkodásunknak köszönhetően, rövid időn belül sikerült pozitív mérlegűvé tenni a költségvetést. Lehetségessé vált, hogy mára megújuljon a kerület összes óvodája és orvosi rendelője, korszerűbbé váljon csaknem minden iskola és játszótér. A közterek nagy része a műemléki adottságokat tisztelő, a századelőt idéző arculatot, ugyanakkor új, közösségi funkciókat is kapott. Stratégiai célként tekintünk a városrész időseinek megbecsülésére; figyelmet fordítunk szociális

biztonságuk, egészségmegőrzésük, rekreációjuk, élethosszig való tanulásuk biztosítására. Mindent megteszünk a helyben lakó és tanuló gyermekek támogatásáért, minőségi oktatásáért, tehetséggondozásáért, esélyegyenlőségük biztosításáért.

Polgármesterségem egyik legbeszédesebb személyes sikereként talán azt könyvelhetem el, hogy hozzáláthattunk az 1897-ben épült Hunyadi téri vásárcsarnok csodálatos műemlék épületének első és régóta esedékes felújításához – ami eddig még egyetlen városvezetésnek sem sikerült...

- Hogyan látja ma a kerületet, milyen a kapcsolata a választókkal, a kerület lakosságával, milyen közösségeket sikerült építeni, azok mindennapjaiban részt venni?

Úgy gondolom, egy fővárosi kerület karakterét, identitását másképp kell megragadni, az itt élők lokál-patriotizmusát másképp kell kialakítani és táplálni, mint egy kisvárosét vagy egy faluét.

Az, hogy az elmúlt közel egy évtized alatt mindenki által elérhetően kiköltöztettük Terézváros köztereire a minőségi kultúrát, nemcsak nagyszerű produkciókat, hanem számos közösségi élményt is teremtett. Mindannyiunkat büszkeséggel tölt el, hogy városrészünk, Terézváros a Világörökség része, az ország kulturális szíve, a magyar szellemi és művészeti élet meghatározó központja. Az itt élőkkel persze nemcsak az Operaház, a Zeneakadémia előtti vagy a Hunyadi téri koncerteken, előadásokon van alkalmam találkozni, hanem számos egyéb programon is. Ilyenek például a föld napjai ingyenes muskátli-osztások, a közös állatkerti látogatások, a családi napok a Fővárosi Nagycirkuszban, az egészségmegőrző fürdőzések a Széchenyiben, a lakossági tanfolyamok, a három hónapon át nyitva tartó saját korcsolyapályánk kínálat lehetőségei - hogy csak találomra emeljek ki néhányat a legnépszerűbbek közül.

Ezen alkalmakon kívül persze bárhol megállíthatnak és meg is állítanak az itt élők, örömmel, bánattal, intézendő kéréssel egyaránt...

- A polgármesteri feladat csapatfeladat, csapatmunka. Milyen csapat, milyen háttérapparátus állt Ön mögött?

Ami a tsztségviselő-társaimat és a képviselő-testületi társaimat illeti, a szűkebb csapatunk több mint két évtizede lényegében változatlan. Sokféle képesség, készség és szakmai ambíció halmozódott fel, amelyet igyekszik mindenki a legjobb tudása szerint a köz szolgálatába állítani.

Polgármesteri stábom a legkisebbek között van a fővárosiak közt. A sokoldalúság, a terhelhetőség, a szakmai felkészültség alapfeltétel. Régóta dolgozunk együtt – arra, hogy fél szavakból is értsük egymást, ilyen munkaintenzitás esetén nagy szükség is mutatkozik. A munkatársaim kitartanak mellettem, amit én nagyra értékelek, hiszen magam is hűséges típus vagyok.

- Mit jelent az Ön számára Budapest, a kerülete? Ha egy idegennek kellene leírni, hogy miért szerethető, hogy mi adja az egyediségét, a varázsát, az hogyan nézne ki, hogyan hangozna?

Terézváros az ország kulturális ékköve – ikonikus épületekkel, intézményekkel, sugárúttal, milleniumi vasúttal, palotákkal, ólomüveges ablakokkal; márványból, gránitból, kovácsoltvasból állított lépcsőházakkal. Élettel teli, magát folyton megújító örökség ez, ahol szinte tapintani lehet a századforduló idejének polgári auráját és teremtő szellemét. A világ kulturális kincseihez sorolt épületek vonzásában, viszonylag kis alapterületen csaknem negyvenezer ember él. Természetes, hogy a város mindennapi működtetése, fejlesztése, zöldítése, valamint az ide látogató belföldi és nemzetközi turisták vendéglátása különleges kihívást jelent.

- Mi jelenti a hátországot az Ön számára a munkában?

Mint mindenkinek: a család. Alma lányom most kezdi a gimnáziumot, már most három idegen nyelven ért és beszél... A vele töltött minőségi idő, a közös hétvégék mindennél fontosabbak a számomra. Hálát adok azért, hogy jó egészségben vannak a szüleim, amikor csak lehet, igyekszünk viszontlátni egymást.

Hobbim a fotózás, tanultam és gyakorlom is. Végzettségem révén bejárásom lett a francia kultúrába: egy Maupassant-novella, egy Anatole France-regény eredetiben való olvasása vagy egy Mireille Mathieu-szonon meghallgatása garantált feltöltődést kínál.

- Tervezi-e a szolgálat folytatását?

Igen, a választókerület egyhangúlag úgy döntött, hogy októberben ismét én induljak a polgármesteri székért.

- Mi az Ön polgármesteri hitvallása?

Egyikünk sem tökéletes, de törekednünk kell rá. Mindennap megvívjuk a magunk kis harcait, hogy legyőzve kényelmet és megszokást, végül saját legjobb belső lehetőségeinkhez érhessünk el. Életünk, hivatásunk sok próba elé állít. Más lépték egy adott problémával küzdő terézvárosi gondjának megnyugtató megoldása, más egy világörökségi terület vagy ingatlan több száz évre kiható városképi rendezése. Ami azt illeti, én mindkettőt ugyanolyan fontosnak érzem...

BUDAPEST FŐVÁROS VIII. KERÜLET (JÓZSEFVÁROS)

A mai Józsefváros az 1720-as években kezdett benépesedni. Az akkoriban domináló földszintes agyagházakat az 1838-as árvíz lerombolta. A pusztítást követő újjáépítés során kezdtek kialakulni a városias jellegű utcák és középületek. A József körút kiépülése után, a millennium évére felhúzták a főbb utak többemeletes bérházait is. A betelepülés a közlekedés és a gyáripar fejlődésével volt arányos, a lakosságszám 1890-re 91 303 főre nőtt. Az iparos réteg mellett itt élt a pesti zsidóság jelentős, bár szegényebb része, valamint a cigányság felső rétegeit alkotó muzsikus családok. Virágzott a kulturális élet, a környék kávéházait, kertvendéglőit és kocsmáit Budapest más részeiből is felkeresték. A fejlődés 1910 körül lelassult, az árvíz után épült részek lebontása időszerűvé vált. A gazdasági pangás, a lakásviszonyok elmaradottsága, a külső területek elszegényedése jellemezte ezt az időszakot, valamint ekkorra tehető a jelentős prostituált negyed kialakulása is. Az ipar lassan kivonult a kerületből, a lakásépítési tevékenység szinte teljesen megszűnt. A II. világháború során a józsefvárosi épületek mintegy 90%-a megsérült, a rekonstrukció során elsősorban a romos házakat tették lakhatóvá, újakat alig húztak fel. Egészen 1950-ig még a foghíjakat sem töltötték ki teljesen, ezért Józsefváros Budapest egyik legelhanyagoltabb kerületeként konzerválódott. Ehhez hozzájárult a bérházak államosítása, majd karbantartásuk és felújításuk elhanyagolása, ami folyamatos állapotromláshoz vezetett.

A kerület még 1950-ben is inkább önálló kisvárosnak nézett ki. Ezekben az évtizedekben a magasabb státusú népesség elvándorlása és az alacsony státusúak betelepülése vált jellemzővé. Az 1960-as években merült fel először Józsefváros fejlesztésének gondolata, de ez mindig csak szakaszosan valósult meg. Egy-egy negyed felértékelődését a kerület kedvező központi helyzete és az 1990-es évektől újra előtérbe kerülő városfelújítási törekvések eredményezték.

forrás: internet

dr. Sára Botond Attila

(1979) polgármester

Fotó: Vermes Tibor

Budapesten született 1979. április 21-én, gimnazista éveit a Pannonhalmi Bencés Gimnáziumban töltötte, majd tanulmányait a józsefvárosi Pázmány Péter Katolikus Egyetem Jogi karán folytatta. Az Ügyvédi Kamara tagja. Ügyvédi irodáknál töltött szakmai tapasztalatát külföldön és belföldön is kamatoztatta, majd 2011-ben a Józsefvárosi Polgármesteri Hivatalnál a polgármesteri kabinet jogi referenseként állt a közszolgálatába. Az Önkormányzatnál eltöltött 8 év alatt több pozícióból is megismerhette a hivatal működését, hiszen pár hónap eltelte után kinevezték Polgármesteri Kabinetvezetővé, ezt követően pedig alpolgármesterré. 2014 októberében megválasztották a Százados negyed önkormányzati képviselőjévé, majd 2018. július 8-i időközi választáson a józsefvárosiak polgármesterré választották.

- Mi indította el a polgármesterség irányába, mi motiválta abban, hogy vállalja a megmérettetést, illetve a feladatot?

Nehéz évek és kemény munka áll mögöttünk, a józsefvárosiakkal közösen sokat tettünk azért, hogy a kerület „nyóckerből” ismét Józsefváros, egy otthonosabb és szerethető városrész legyen. Polgármesterként azon dolgozom tovább, hogy az eddigi fejlődés folytatódhasson, és Józsefváros még biztonságosabb és rendezettebb hely legyen. Nagy öröm számomra, hogy a józsefvárosiak bizalmát élvezhetem és Kocsis Mátét követően engem bíztak meg azzal a feladattal, hogy folytassam a kerület fellendítését és megújítását.

Szerencsés vagyok, mert egy olyan polgármestertől vehettem át a stafétabotot, aki a változást elindította a kerületben és a jó útra terelte a városrészt. A kihívás és az irány adott, az eredmények szemmel láthatóak. Úgy érzem, hogy az elmúlt egy év alatt sikerült megtalálnom azt a vezetői stílust, hétköznapi rutint, amivel közelebb kerülhetek a kerületi lakosokhoz, még jobban megismerhetem az igényeiket, Józsefváros erősségeit és azokat a területeket, amik még újíjtásra várnak. Minden héten többször teszek egy nagy kört a városban, hogy ellenőrizzem a folyamatban

lévő munkákat, a köztisztaságot és alkalmanként a forgalmasabb helyszínekre is ellátogatok, mint például a Teleki téri piac, ahol a helyi lakosokkal személyesen is megbeszéljük a kerületet érintő tapasztalataikat. Az alpolgármesteri éveim alatt sikerült egy olyan bizalmas kapcsolatot kialakítani a helyi polgárokkal, amit a polgármesteri pozíciómban is sikerült megőrizni.

- Hogyan látja ma a kerületet, milyen a kapcsolata a választókkal, a kerület lakosságával, milyen közösségeket sikerült építeni, azok mindennapjaiban részt venni?

Igyekszünk a kerületi programok alkalmával a negyedek stílusának és hangulatának megfelelő eseményeket szervezni, ahol az emberek megismerhetik az Önkormányzat által nyújtott lehetőségeket és egy olyan közösség alakulhat ki, melyben az emberek otthonosan tudják érezni magukat. Ezen felül számos civil szervezettel ápolunk jó viszonyt és támogatjuk őket abban, hogy a helyi közösségépítést ápolni és fejleszteni tudják. Idősklubokat hoztunk létre, ahol a Józsefvárosi Szociális Szolgáltató és Gyermekjóléti Központ Nappali ellátása minden hónapban színes és szórakoztató programokat szervez a szépkorúak számára. A képviselők és én magam is minden rendezvényen részt veszünk, igyekszünk mindenhova elmenni ahova meghívást kapunk. Úgy gondolom, hogy várost vezetni csak úgy lehet jól, ha azt az ott élőkkel közösen tesszük.

- Van –e kiemelkedő történetet, olyan történet, amit ki lehet ragadni az elmúlt évekből, ami egyfajta érdekes kordokumentum is lehet...

2018-ban Józsefváros elnyerte a Családbarát Önkormányzat díjat. Büszkeséggel tölt el, hogy Józsefváros olyan programokkal és fejlesztésekkel tudja támogatni a kerületi családokat, amivel az ország elismerését is kivívhattuk. Ez azért is nagy szó, mert Józsefváros nehezebb helyzetből indult 2010-ben, mint a többi kerület, hiszen nekünk az itt élők érdekében először javítani kellett a közbiztonság helyzetén, majd a közterületeken létre kellett hozni olyan közösségi tereket, amelyeket a családok is használni tudnak. Józsefváros vezetése elismeri a családban élők vállalását, ezért igyekszik ezt az állami támogatásokon felül a rendelkezésére álló eszközeivel, anyagi erőforrásokkal is kifejezni. Például a házasulandó párokat jegyes- csomaggal ajándékozza meg, míg a józsefvárosi újszülött gyermekes családokat vásárlási utalvánnyal és egy babacsomaggal támogatja. Továbbá megemlékezünk a kerületben élő, kerek házassági évfordulójukat ünneplő párokról is. A kerületi óvodákban minden gyermeknek ingyenesen jár a tisztasági csomag, az első osztályos tanulók pedig iskolakezdési támogatást kapnak. A célunk az, hogy olyan várost építsünk, ahol a gyermekek biztonságban érezhetik magukat, és olyan családbarát környezetben tudjanak felnőni, amelyre majd szívesen emlékeznek vissza.

- Milyen hosszú távú jövőt szeretne a kerületnek?

Józsefváros nagy múlttal rendelkező kerület, amely idén ünnepli fennállásának 242. évfordulóját.

Számos történelmi eseménynek szolgált helyszínül, nemzeti hősök foglalták költeményeikbe nevét, és sokak örök nyugvóhelye, a Fiumei Úti Sírkert is a kerületünkben található. Az évtizedeken át tartó méltatlan állapotából Budapest legdinamikusabban fejlődő kerületévé vált. Szeretnénk, ha Józsefváros véglegesen is a háta mögött hagyhatná az előítéleteket, amelyekkel az évek alatt megbélyegezték és egy megújult biztonságos, tiszta és családbarát zöld városrész válna belőle, amit jó szívvel neveznek otthonuknak, és ahova szívesen járnak haza az emberek.

BUDAPEST FŐVÁROS IX. KERÜLET (FERENCVÁROS)

A középkorban területén majorságok voltak. A 18. század végén létrejött egy kertes település a mai Ráday és Lónyay utcák környékén, amely azonban áldozatul esett az 1799. évi dunai árvíznek. A vályogból újraépített házakat 1838-ban egy még nagyobb áradás szintén elpusztította, a korábbi több mint ötszáz épületből csupán tizenkilencet hagyva. A történelemből tanulva a parton gátat emeltek, a legalacsonyabban fekvő részeket feltöltötték, és a harmadik rekonstrukcióhoz már téglát és követ használtak anyagul.

A 19. század második felében nagyarányú iparosítás kezdődött: ide települt a legnagyobb vágóhíd, öt malom létesült, és a parton felépültek a Közraktárak, illetve a századfordulón a Központi Vásárcsarnok. A kerületben jött létre a Mária Valéria lakótelep, majd helyén a József Attila lakótelep. Az 1956-os forradalom és szabadságharc idején négy jelentős felkelőcsoport működött a kerületben: a Tűzoltó utcaiak, a Ferenc tériek, a Tompa utcaiak és a Kilián laktanya környékén harcolók. Közülük a Tűzoltó utcaiak tartottak ki legtovább egész Budapesten, csak november 8-án tették le a fegyvert. Vezetőjüket, Angyal Istvánt kivégezték, róla Ferencvárosban utcát neveztek el, és emlékművet is kapott.

forrás: internet

dr. Bácskai János
(1962) polgármester

„Hajrá, Ferencváros!”

Ferencvárosba 1992-ben költöttünk, gyermekeink a kerületben jártak óvodába, majd iskolába. Munkám engem is javarészt ide kötött, így mint itt élő és dolgozó polgár érintett, majd egyre inkább érdekelt a kerület élete, az itt élők mindennapjai. Egy Tűzoltó utcai társasház számvizsgáló bizottságának tagjaként kóstoltam bele először a közéletbe, azaz talán a legalacsonyabb szinten kapcsolódtam be a munkába. S bár korábban is fogékony voltam szűkebb pátriám közéletére, a nagy fordulat 1998-ban következett be, akkor lettem önkormányzati képviselő, s az vagyok azóta is folyamatosan, polgármesterként és egyéni képviselőként megválasztva. Emellett 2009-ben időközi, 2010-ben általános parlamenti választást nyertem a IX. kerületben, s 2014-től az Országgyűlésben is képviseltem Ferencvárost.

Hogy mi indított el e pályán? A már említett, szűkebb közösségem, lakókörnyezetem iránti érdeklődés mellett a kerülethez való kötődés. A városrész megújítása, újjáépítése, a kerület gazdag kulturális hagyománya, hiszen hírességek sokasága élt és alkotott a kerületben, s persze hozzátehetjük a Fradi-szívet is, a Ferencváros, mint egyesület immár évszázados hagyományát. Késztetést éreztem ezen hagyományok megőrzésében, a kerület megújításában való aktív részvételre.

- Mi az, amit sikerült megvalósítani a kitűzött célokból, elképzeléseiből?

A célokhoz visszatérve büszkén emelhetem ki a világhírű, 2017-ben nemzetközi elismeréssel is díjazott ferencvárosi város-rehabilitáció folytatását, az itt élő emberek életének napról napra komfortosabbá tételét szolgáló önkormányzati munkát. Jó példa erre, hogy Belső-Ferencvárosban már nincs komfort nélküli lakás, ugyanakkor a város üzemeltetésében időről időre bővülő önkormányzati tevékenységet.

Ugyancsak kiemelendő a lakók biztonságát szolgáló munkánk. Így térfigyelő kamerarendszer bővítése, mind a közterületen és a lakóházakban, a rendőrök és

közterület-felügyelőink fokozott jelenléte az utcákon és a tereken. Ennek köszönhető, hogy Ferencváros a harmadik legbiztonságosabb a fővárosi kerületek közül.

Úgy gondolom, hogy a szociális rendszer kiterjesztésével, egyéb eszközök bővítésével kerületünk egyaránt idős- és fiatalbarát, híd a generációk között. Jól jelzi ezt például a kétszer is elnyert „Idősbarát Önkormányzat” cím. Nincs szegyenkeznivalónk emellett az egészségügy területén sem, amiben persze szerepet játszanak a kerületünkben régóta működő klinikák, kórházak, a Semmelweis Egyetem intézményei, de nem szegyenkezhettek háziorvosi hálózataink, kerületi egészségügyi létesítményeink állapota és fejlesztése kapcsán sem.

Végül, de nem utolsósorban említhetném, hogy Ferencváros nemcsak a Fradi kapcsán, hanem egyébként is zöld kerület. Folyamatos a parkok megújítása, új játszóterek létesítése, s bárki képet kaphat erről akár a megújult városnegyedek épületeinek belső és külső tereit, közösségi létesítményeit megsejmelve.

- Hogyan látja ma települését, milyen a kapcsolata a választókkal, a település lakosságával, milyen közösségeket sikerült építeni, azok mindennapjaiban részt venni?

Nyitott és aktív a kapcsolatunk a kerület lakóival. Igényeljük észrevételeiket, ötleteiket a városrész fejlesztésében. Fontosnak tartom érvényesíteni, hogy „ne mi mondjuk meg az itt élőknek, hogy nekik mi a jó”, hanem tőlük is várjuk a javaslatokat, terveket, ötleteket.

Mindemellett közelebb hoz a választókhöz a közösségi terek létrehozása, különböző köztéri programok lebonyolítása. Kerületünkben a fiatalok számára hét közösségi teret működtetünk, s öt nyugdíjasklubunk van. De említhetném a nyaranként üzemeltetett kertmozikát, vagy a kollektív Fradi-meccsnézéseket.

- A településvezetés, maga a feladat csapatfeladat, csapatmunka. Milyen csapat, milyen háttérapparátus állt Ön mögött?

Tapasztalt, a közigazgatásban jártas apparátus segíti munkámat. De segít a döntéshozatal és a végrehajtás olajozott összehangolása is.

- Mi volt eddigi munkája legrosszabb emléke?

A kerület sétálóutcájában, a Ráday Kollégiumban három fegyelmetlen fiatal gyújtogatása halálos áldozatot is követelt és az épületet is újra kell építeni. Szerencsére a lángok nem az évszázados épületben, hanem csak az egyik kollégiumi épületrészében pusztítottak.

- Van-e olyan kiemelkedő története, amit ki lehet ragadni az elmúlt évekből?

Összességében a városfelújítást mondanám, külön is megemlítve József Attila költő Gát utcai szülőházána felújítását, amely három másik házzal együtt tipikus példája az általunk folytatott szociális városrehabilitáció lényegének. Értékőrző, kultúraközvetítő, a városszövetet megőrző és zöldfelületét növelő

megújítás egyben. A felújított emlékházban látható Eszmélet tárlat Az év kiállítása címet nyerte el.

- Mit jelent az Ön számára a települése? Ha egy idegennek kellene leírni, hogy miért szerethető, hogy mi adja az egyediségét, a varázsát, az hogyan nézne ki, hogyan hangozna?

Csáth Géza gondolataiból kiindulva miként a városoknak, így ennek a városrésznek is nem egy szíve van. Kiemelném Ferencváros folyamatos megújítását, kulturális értékeinek megőrzését és sporthagyományainak folytatását, hiszen kerületünkben számos nagy múltú, mi több új kulturális létesítmény van kezdve az Iparművészeti Múzeumtól, az Ybl Miklós tervezte Corvinus Egyetemtől az új Nemzeti Színházig és MÜPÁ-ig vagy a Duna parti Bálnáig.

Fontos számomra az is, hogy a kerület különböző városrészeinek harmóniája megvalósuljon, a Ráday sétálóutca nevével fémjelzett belső városrésztől a József Attila-lakótelepig.

- Milyen hosszú távú jövőt szeretne a településének?

Úgy gondolom, hogy a gazdag múltú, ígéretes jelenű Ferencváros jövője biztosítva van. Eddig is sokat tettek az itt élők és az önkormányzat, s ez garancia a jövőre nézve. Ugyancsak garancia a kormány, a főváros és a IX. kerület gyümölcsöző kapcsolata, amely az eddig megvalósult számos közös projekt mellett a jövőben is újabbakkal kecsegtet, melyek közül néhány létesítése is megkezdődött. Ezek közt említeném a Dél-pesti Centrumkórházat, a Budapesti Déli Városkapu sportlétesítményeit, illetve a kerületben nagyszámú diák számára készülő létesítményeket, amelyek egy későbbi Budapesti Diákváros alapját, valamint egy új Duna-hidat. Mint „zöld lokálpatrióta” rendkívül optimista vagyok a kerület jövője kapcsán. Nyugodtan mondhatom, hogy „Hajrá, Ferencváros!”

- Mi jelenti a háterszágot az Ön számára a munkában?

Úgy gondolom, hogy az önkormányzat jól dolgozó kollégái és a családom támogatása. Ugyancsak fontos számomra a különböző ferencvárosi intézmények, vezetőik együttműködése, szakmai támogatása és segítése. Mi sem vagyunk hálátlanok, igyekszünk megbecsülni, megköszönni ezt. Jól példázza ezt a Ferencváros Díszpolgára és más lokálpatrióta elismerések sora. Tavaly például a díjat Gera Zoltán válogatott labdarúgó, immár a magyar utánpótlás-válogatott edzője, s a többi kitüntetett közt volt a Corvinus Egyetem vagy az évtizedek óta itt működő Bakáts téri cukrász, Nándori László.

- Tervezi-e a szolgálat folytatását?

Igen, indulni fogok a 2019-es polgármester-választáson, immár harmadszorra.

- Mi az Ön polgármesteri hitvallása?

Említettem már, hogy fontos számomra is az itt élők véleménye, sok-sok építő ötlete, s úgy gondolom,

hogy a település érdekének hűséges szolgálta. Filozófiám: Ferencváros legyen-lehessen minden itt élni akarónak az otthona. Ahol jó lakni, tanulni, dolgozni és mulatni az időt.

BUDAPEST FŐVÁROS XXII. KERÜLET (BUDAFOK-TÉTÉNY)

A terület első jelentős ókori emlékét, a katonai táborként szolgáló Campona castellumot a rómaiak hagyták hátra, és a népvándorlás korából is kerültek elő régészeti leletek. Itt volt Töhötöm (Teteny) honfoglaló vezér téli szállása, feltehetőleg innen származik a Tétény név, amelyet már akkor használtak az érintett településre, amikor IV. László 1279-ben országgyűlést tartott ott a kun kérdés rendezésére. A mai XXII. kerület adott helyet a középkori Csút, valamint Kána falunak is. Tétény a 15. században már mezőváros volt, és egyedülként tudott fennmaradni a török uralom alatt elpusztult falvak közül. Földesura, Száraz György 1711 után német telepesekkel népesítette be, majd magyar jobbágyok is költöztek ide. Budafok története a 18. század elején kezdődött. A mai városrész korábbi birtokosa, Savoyai Jenő herceg halála után, 1739-ben lett önálló zsellérközség Promontor néven. Ekkoriban többségükben Csepelről átjött német szőlősgazdák lakták. A szőlőkultúra és a kőfejtés itt is gyors gyarapodást eredményezett, ezekhez köthető a kerület páratlan pincerendszerének kialakulása is. Az 1886. évi filoxérajárvány azonban szinte teljesen kipusztította a szőlőket, ezért a fejlődés megtört. Tétényből ebben az időszakban vált ki Budatétény (1915-ig Kistétény néven), az ófalura pedig a Nagytétény nevet kezdték használni. A későbbi évek fejlődését a vasútvonalak megépülése (1861: déli vasút, 1882: pécsi vasút) alapozta meg. Ehhez nagymértékben hozzájárult a század utolsó évtizedében és a 20. század elején meginduló iparosodás (sörgyár, pezsgőgyárak, gyufagyár, sertéshizlalda) is. A HÉV 1899-ben Budafokig, 1909-ben már Nagytétényig közlekedett. Ezekben az években kezdett kialakulni a nagytétényi Baross Gábor-telep, amely már szinte külön településként funkcionált. Az addigi Promontor 1886-ban lett Budafok, majd 1926-ban városi rangot kapott. A fővároshoz csatolás, a nagyarányú beköltözések, lakótelep-építések ellenére túlnyomóan kertvárosias jellegű kerület máig megőrizte egykori alkotó településeinek jellegét.

forrás: internet

Karsay Ferenc

polgármester

1998-tól kisebb megszakítással Budafok-Tétény Önkormányzatának vezető pozícióját tölti be Karsay Ferenc, aki három cikluson keresztül képviselte alpolgármesterként a kerület érdekeit, 2014 óta pedig Budafok-Tétény első emberének választották. A határozott elképzelésekkel rendelkező kerületvezető 1962-ben született Budapesten.

- Mi indította el a polgármesterség irányába, mi motiválta abban, hogy vállalja a megmérettetést, illetve a feladatot?

1998-ban mindenki alpolgármester akart lenni, csak én nem, viszont szavazategyenlőség alakult ki a testületen belül. Szabolcs Attila előterjesztésére a képviselő-testület választotta az alpolgármestert, és polgármester úr, számomra megtisztelő módon, következetesen hozzám ragaszkodott. Én foglalkoztam a költségvetéssel, az oktatással, a kultúrával, de a sporttal és a civil kapcsolatokkal is. 12 év alpolgármesterség alatt megszereztem a kellő tapasztalatot ahhoz, hogy vállaljam az első számú kerületi vezető pozícióját.

- Mi az, amit sikerült megvalósítani a kitűzött célokból, elképzeléseiből?

17 esztendő alatt számos feladatot végeztünk el. Budafok-Tétény Budapest XXII. kerülete a rendszerváltás előtt egy jó értelemben vett munkáskerület volt, sok gyárral. Ezeket később privatizálták, így drasztikusan csökkent a munkahelyek száma. Sokan kényszerültek munkát vállalni a településen kívül, amely így „alvóvárossá” vált. A '98-ban kezdődő ciklus legnagyobb kihívása az volt, hogy élettelt töltsük meg Budafok-Tétényt. Stratégiánk legfontosabb eleme az oktatás színvonalának drasztikus emelése volt. Ebbe a műszaki fejlesztések mellett a pedagógusok megbecsülését is beleértettük. Akkoriban ez merész lépés volt, hiszen a trend ellentétes volt, a gazdasági nehézségek miatt az önkormányzatok inkább kivonták a pénzt az ágazatból. Gyermekeiken, unokáikon keresztül az emberek rátaláltak többszáz éves hagyományaikra, egyre erősebbé vált a „Kisváros a nagyvárosban” érzés. Az itt élő embereknek az egymás iránti felelősségtudata, a ha-

gyományok felelevenítése, a borkultúra és a művészetek felkarolása, illetve előtérbe helyezése felébresztette az együvé tartozás fontos érzését. Itt tartunk most, a Főváros Bornegyede vagyunk. Több száz éves hagyománya van a kerületben a bortermelésnek és a borkereskedelemnek. Az a küldetésünk, hogy bebizonyítsuk: a minőségi bor és pezsgő fogyasztása olyan kulturális esemény, amelyhez a kultúra minden más ágának magas szintű élvezete is dukál. Ezért tartjuk fontosnak, hogy a kultúra minden ágát támogassuk, kerületünkbe vonzzuk. Olyan büszkeségeink vannak, mint a Budafoki Dohnányi Ernő Szimfonikus Zenekar vagy a Magyar Örökség Díjas Nádasdy Kálmán Művészeti Iskola, Jandó Jenő, Hegedűs Endre, Balázs János Kossuth-díjas zongoraművészek – és még nagyon hosszan sorolhatnám a közismert budafok-tétényi művészeket, szinte bármely művészeti ágban. Az Art Quarter Budapest, Christa Bartsch festőművész megvalósult álma, aki férjével egy olyan stúdióházat hozott létre, ahová a világ minden tájáról hívnak alkotni kortárs művészeket.

Az elmúlt 21 évben megtanultam, hogy az emberek számára a legfontosabb, hogy komfortosan érezzék magukat lakóhelyükön. Ebből a szempontból a legalapvetőbb a gyerekek, fiatalok számára nyújtott szolgáltatások köre. A bölcsődék, óvodák, általános és középiskolák, de még a felsőoktatás intézményei is, legyenek prémium kategóriájúak! Alapvégzettségemet tekintve testnevelő tanár vagyok, jelentős jégkorongozó múltam van, szívesen viselem a kerület sportolási lehetőségeinek folyamatos bővítését is.

Budafok-Tétény önkormányzatának önként vállalt feladata a szakorvosi rendelő működtetése. Ez jelentős anyagi teher, de az itt élő emberek számára nagyon fontos, hogy milyen az egészségügyi ellátás színvonala, ezért aztán saját forrásból, milliárdos nagyságrendben újítottuk fel az elmúlt években a Káldor Adolf Szakrendelőt.

- Hogyan látja ma a kerületet, milyen a kapcsolata a választókkal, a kerület lakosságával, milyen közösségeket sikerült építeni, azok mindennapjaiban részt venni?

Az itt élő polgárok érdeme a hihetetlenül gazdag civil közösségi élet. Több, 100 évnél is régebbi polgári kör működik a kerületben, illetve csaknem 200 civil szerveződés, melyekre egytől-egyig büszke vagyok. Mindezek alapján településünk legfontosabb ismérvei a magas színvonalú kulturális élet, ezen belül a bor- és pezsgőkultúra, illetve az összetartó, egymást segítő közösségek, az élet minden területén.

- A polgármesteri feladat csapatfeladat, csapatmunka. Milyen csapat, milyen háttérapparátus állt Ön mögött?

Aki azt hiszi, hogy ezt a feladatot egy személyben el lehet végezni, az nagyot téved. A sikeres önkormányzati munka kulcsa a jó csapat. Az önkormányzaton belül vannak politikai formációk, akik a stratégiai döntéseket hozzák, de ahhoz, hogy megfelelő döntések szülessenek, elengedhetetlen a hivatali, közigazgatási szakapparátus munkája. Én a hivatali kollégáktól feltétlen lojalitást várok, de nem foglalkoztat a politikai beállítottságuk. Az érdekel, hogy feladatukat tisztességesen elvégezzék. Ezzel a módszerrel

számos szakembert sikerült hosszú távra megnyerni, ők hivatásuknak tekintik a közigazgatást. Egy biztos, én nagyon büszke vagyok a polgármesteri hivatal munkatársaira, akik kiválóan együttműködnek a politikusokkal, illetve Dr. Szántó János jegyzővel, akivel öt éve egyenrangú félként vezetjük a teljes apparátust.

- Mi volt eddigi munkája legjobb, legrosszabb emléke?

Rossz élményem nincs. Említettem már a „Kisváros a nagyvárosban” jelmondatot, nálunk az ellenzéki képviselők is olyanok, akikkel konstruktívan és őszintén lehet beszélni. Munkánk eredményes, nincsenek kudarcélményeim.

Németh Zoltán és Szabolcs Attila korábbi országgyűlési képviselőink, illetve Németh Zsolt, a Külügyi Bizottság elnöke is csapatunk szerves része. Mindig segítenek lobbizni a kerületért. A gyors és hatékony információcseré miatt mindent tervszerűen, összehangoltan tudunk csinálni.

Mostadtunk át egy nagyon szép parkot, a Dunafokot, amit a fővárossal közösen fejlesztettünk. Sportolási lehetőségek sora, gyönyörű játszótér, parkosított övezet, hangulatos kávézó került kialakításra. Végre lett megközelíthető, kulturált Duna-partunk! Ciklusunk elejénadtuk át az új Budafoki Szomszédok piacát, ami a régi magyar tv sorozatról kapta nevét. A Kő Boldizsár által épített Szent István játszótér Budafok-Tétény egyik gyöngyszeme, kézzel faragott játékaival. Erre a három beruházásra módfelett büszke vagyok.

- Van-e kiemelkedő történetet, olyan történet, amit ki lehet ragadni az elmúlt évekből, ami egyfajta érdekes kordokumentum is lehet...

33 éve tanítok Budafok-Tétényben, azóta is, hogy 1998-ban belekeveredtem a politikai életbe. Először a kerületi tanuszoda tanára, igazgatója voltam, jelenleg két kerületi iskolában tanítok görkorsolyát másodikos diákoknak. Ott mesélte az egyik nagymama, hogy a kerületi újságot fellapozva meglátott egy rólam készült fényképet. Az unokája, ekkor felkiáltott: „Mama, oda nézz! Ott a Feri bácsi, az én görkorsolya tanárom!” A másik számomra kedves elfoglaltságom, hobbim a csecsemőúszás oktatása. Mindennek köszönhetően úgy érzem, a politikai munkától függetlenül, jobban be vagyok épülve az „átlagos” polgármestereknél a kerületiek életébe, mindennapjaiba.

- Mit jelent az Ön számára Budapest, a kerülete? Ha egy idegennek kellene leírni, hogy miért szerethető, hogy mi adja az egyediségét, a varázsát, az hogyan nézne ki, hogyan hangozna?

A „Kisváros a nagyvárosban” szlogenünk mellett van egy másik jelmondatunk is. Egy korábbi felmérésben kutatták, hogy milyen a kapcsolat a hivatal, a politikusok és az itt élő emberek között a településen, a kerületben. Gáspár Mátyás és munkatársai a tanulmányból könyvet is írtak, melynek azt a címet adták: „Mindenki fontos!” Talán ez a két gondolat jellemzi leginkább a mi közösségünket. Ismerjük egymást, figyelünk egymásra, s minden kérdésben igyekszünk kikérni a lakosság véleményét is.

- *Hogyan látja a kerület helyzetét, szerepét a fővároson belül?*

Az itt élők számára a kerületi identitás legalább olyan fontos, mint a budapesti. Mindig innovatívak voltunk, és ezt a jó tulajdonságunkat szeretnénk megtartani. Legérdekesebb új kísérletünk a közösségi költségvetés bevezetése. Ennek lényege, hogy településünk három nagy részének lakói 100-100-100 millió forint felhasználásáról dönthetnek majd saját lakókörnyezetükben 2020-tól.

- *Milyen hosszú távú jövőt szeretne a kerületnek?*

Szeretném, ha azok a folyamatok, melyeket elindítottunk és végigvittünk, folytatódnának. Kulcsfontosságú a kultúra, ezen belül a bor- és pezsgőkultúra, az oktatás színvonalának továbbfejlesztése, a működő civil közösségek, hagyományaink, lokálpatriotizmusunk fenntartása. Nagy vágyam a turizmus felfuttatása, a Kárpát-medencei Borközpont kialakítása, uszodánk bővítése és egy jégcsarnok építése. A szakrendelő után most a háziorvosi rendelők fejlesztésén lesz a sor. Mindent megteszek azért, hogy együttműködésünk a fővárossal folytatódjon. Sohasem kaptunk annyi támogatást az elmúlt 30 évben, mint Tarlós Istvántól az utóbbi ötben.

- *Mi jelenti a hátországot az Ön számára a munkában?*

Nagy a család, párommal két gyermeket nevelünk, de négyen már kirepültek a szülői házból, és szeptemberben születik a legfiatalabb unokám a már meglévő kettő mellé. A család mellett ugyanakkor Ferencváros jégkorongcsapatának elnökségében is dolgozom, sőt, jómagam is üzemeltetem ezt a sportágot. Az új feladatok előtt ezekből mindig erőt merítek.

- *Tervezi-e a munka folytatását?*

Befejeződött a 2019-es önkormányzati választás jelöltállítási folyamata. Ennek értelmében én vagyok a Fidesz-KDNP budafok-tétényi polgármester jelöltje. Jó esélyem van folytatni a 21 éve kezdett munkát. A következő fontos lépés, hogy csapatunkat megnyugtató többség kialakítása mellett vezessem az új képviselő-testületbe.

- *Mi az Ön polgármesteri hitvallása?*

„Születtem, szerettem hazámat, s dolgoztam érte. Ez az én életem története. Tegyetek Ti is így, tanítsátok utódaitokat, s ha ezek is így tesznek, akkor Magyarország boldog lesz." *Virág Benedek*

CSOMÁD KÖZSÉG

Csomád község Pest megye északi részén fekszik, története régebbi időkre nyúlik vissza, mint más településeké. Fajsz-fejedelem (?-955) idejében, a honfoglaláskor már létezett Csanád, a mai Csomád. 1219-ben fordult elő először Sunad alakban. Anonymus, 1280 körül írt munkájában a Gesta Hungarorum-ban Csanád vezér nevét szintén Sunad-nak írja, olvasva: Csunad. Az 1520-as évek elején, a reformáció hatására a falu lakossága evangélikus vallású lett. 1546 körül egy legenda keletkezett a falu teljes elpusztulásáról, mely szerint az itt állomásozó török csapatok vezérének fia beleszeret a csomádi evangélikus pap leányába, és feleségül kéri. Az 1546-os török adóösszeírásban Csomád már nem szerepel, 1559-ben pedig pusztá, elhagyott helyként említik. Ettől az időtől kezdve közel 200 évig lakatlan Csomád területe. 1710-es évek vége felé kezdett benépesülni. Az 1760. évben Csomádon már 553 ember élt. 1742-től indult az iskolai oktatás szlovák nyelven. 1810 júniusában a falu újra elpusztult, a tűz martaléka lett. 1835-ben érkezett Csomádra Esztergály Mihály és családja. Esztergály Mihály evangélikus lelkész nagy erőfeszítéseket tett a faluban a magyar nyelv tanítása és megtanulása, az olvasás és kultúra meggyökerezése terén. 1860. július 1-jén halt meg, itt temették el, sírja az ótemetőben található. 1880-ban a falu lakossága 622 fő, evangélikus. Ezekben az években Csomád lakossága főleg a mezőgazdaságból, földművelésből és állattenyésztésből élt. A földművelés és az állattartás az élelem megszerzésének egyik legfontosabb tevékenysége, alapja.

Az I. világháború és az azt követő nehéz 3 évtized megviseli a község lakóinak életét. A világháborúban hullott bombák, a házak mögötti kerteket és néhány melléképületet rongálták meg. 1944-ben Csomád felszabadult. Ezzel a falu kialakulásának rövid története lezárul. Az ezt követő évtizedek a folyamatos fejlődést mutatják.

forrás: internet

Klement János

(1961) polgármester

„Hiszek az összetartás erejében, csak együtt lehet előre haladni!”

Tősgyökeres csomádi lakos vagyok, több nemzedéken keresztül visszamenőleg. A 2001 márciusában nyugdíjba vonult polgármester helyére választottak meg időközi választáson. Fiatalkorom óta részt vettem szülőfalum közéletében önként, társadalmi munkában. Úgy láttam, polgármesterként többet tudok tenni a fejlődésért.

- Mi volt a legnagyobb kihívás, amivel munkába álláskor szembesült, melyek voltak a településen elvégzendő legfontosabb feladatok?

A település szennyvízcsatorna rendszerének kiépítésével és a Településrendezési terv elkészítésével kezdődött a pályafutásom. A településen elavult, 70-80 éves, kinőtt intézményeink voltak. Új településrészek kialakulásával megduplázódott a lakosság szám, zömében fiatal kisgyermekes családok költöztek a faluba. Az akkori 640 fős lakosság szám mára elérte a közel 1650 fős állandó lakosság számot.

- Mi az, amit sikerült megvalósítani az elképzelésből?

Az elmúlt 18 éves pályafutásom alatt új általános iskola, óvoda, bölcsőde, egészségház, sporttöltöző és játszótér épült, melyek közül két intézmény is elnyerte Pest megye Építészeti Nívódíját. Felújításra került a művelődési ház, egy régi játszótér, a műemlék evangélikus templom, utak, járdák épültek, valamint falumúzeum is létesült egy régi épületből.

- Milyen a kapcsolata a választókkal, a település lakosságával, milyen közösségeket sikerült építeni, azok mindennapjaiban részt venni?

A választókkal, a lakosokkal napi kapcsolatban állok. A fogadóórán kívül is bármikor felkereshetnek, segítséget, tanácsot kérhetnek. A településen civil szervezetek, egyesületek jöttek létre, például a Fialka Hagyományőrző Egyesület, a

Polgárőr Egyesület, a Nagycsaládosok Egyesülete, nem utolsó sorban pedig említést érdemel még a Sportegyesület is, mely 30 éve működik, s melynek alapító tagja is vagyok.

- A településvezetői feladat csapatfeladat, csapatmunka. Milyen csapat, milyen háttérapparátus áll Ön mögött?

A képviselő-testület és a bizottságok összefogásával, a lakosság támogatásával lehetett ekkora fejlődést elérni ebben a kis faluban.

- Munkája legszebb, legemlékezetesebb pillanatai?

Az általános iskola felső tagozatát el akarták vinni a településről, de a képviselő-testülettel közösen sikerült kivívni a helyben maradáást. Mára már 170 gyermek jár ebbe az iskolába.

A legemlékezetesebb pillanatok azok voltak, amikor az új intézmények átadásakor a gyermekek, felnőttek sugárzó arcát láthattam.

- Munkája legrosszabb emléke?

Ilyen nincs, mert nem őrzőm meg ezeket az emlékeket.

- Ha ki kellene ragadni egy emlékezetes történetet, mi volna az az elmúlt évekből?

Az, amikor a játszótérrel átadtuk, és a gyerekek rajzokkal, versekkel fejezték ki örömeiket.

- Mi jelenti a hátországot az Ön számára ebben a munkában?

A család, a képviselő-testület, bizottságok, civil szervezetek, a hivatal dolgozói és a falu lakossága.

- Tervezi-e folytatni a munkát?

Igen, tervezem, mert még nem valósult meg minden az álmokból. Új önkormányzati épület, bicikliút, sportcsarnok és tanuszoda építését is tervezzük.

- Mi az Ön polgármesteri hitvallása?

A falu fejlődéséért, biztos működéséért, a lakosok boldogulásáért dolgozni.

A középkorban először 1264-ben tesz említést királyi adománylevelél Dabasról. Ekkor még „Dobos” és „Babos” néven szerepelt. Valószínűleg Dabas volt a királyi dobosok lakhelye. Gyón IV. Béla alatt már fennállt, s ugyan a tatárjáráskor elpusztult, de a 15. század közepére ismét lakott település. A török hódoltság végére az egész környék elnéptelenedett, s az 1690-es összeírás alkalmával, mint lakatlan területet vették számba.

Pest megye egyik legfiatalabb városa három, illetve négy eltérő történelmi múltra visszatekintő, egymástól markánsan különböző rétegződésű község összevonása eredményeként alakult ki. A város északi felén elterülő Sárít, akárcsak szomszédait a török 1597 körül pusztította el, új birtokosa az 1700-as évek elején katolikus szlovák úrbéresekkel telepítette be. A település déli felén Gyón található. Pusztáit az 1720-as években kezdték betelepíteni református magyar, majd evangélikus szlovák jobbágyokkal. A Sárival szomszédos Felsődabas annyiban hasonlít hozzájuk, hogy ide is telepítettek jobbágyságot, katolikus magyar úrbéres lakossága a 18. században önálló községgé szerveződhetett. Alsódabas, szomszédjával, Gyónnal együtt került az 1720-as években a Halász család kezébe. A pusztát benépesítő református család és rokonaik ide viszont sosem telepítettek jobbágyságot. Alsódabashoz tartozott az Újhartyáni határ mentén Szőlő (megtalálható Szőlőtelep, vagy Alsódabasi-Szőlő néven is). Dabasi-Szőlők a 19. Század végén indult igazán fejlődésnek, a filoxéra (agresszív, nyugatról behozott levéltetű) pusztítását követő, homoki szőlőtelepítések során. Alsó- és Felsődabast 1947-ben kormányhatározattal egyesítették, 1966-ban pedig hozzácsatolták Gyónt és Sárít is. 1970-re Dabas így érte el a 13000-es, valóban kisvárosias népességet, s miután a fejlesztési prioritások nyomán kiépültek a várossá nyilvánítás infrastrukturális feltételei, nagyközségi, 1984-től városi jogú nagyközségi rangot kapott, melyre 1989-ben a várossá nyilvánítás tett pontot.

forrás: internet

Kőszegi Zoltán

(1964) polgármester

A rendszerváltozás idején kezdtem el aktívan közéleti témákkal foglalkozni, akkor léptem be a Fideszbe, majd Dabason egyesületet alapítottunk, amely a Dabas Fejlődéséért Integrálódók Egyesülete nevet kapta. Dabas egy több, korábbi községből létrejött település, amely 1989-ben kapott városi rangot. A korábbi községeknek azonban egymástól nagyon eltérő volt az arculata, a fejlődése, az ott lakók települési identitása. A rendszerváltozást követő első önkormányzati ciklus végére azt láttuk, hogy ez a fajta széthúzás, a különbözőségek erősödése markáns, nem egységes a város, nem láthatóak a hosszú távú fejlesztési tervek, ezért már 1994-ben megmérítettük magunkat, és több önkormányzati képviselőnk nyert a körzetében. A korábbi polgármestert egy összeférhetetlenségi ügy miatt 1996-tól ketten, alpolgármesterként helyettesítettük. 1998-ban a csapatunk képviselő-jelöltjei tízből hét választókerületben győztek, így abszolút többséget szereztünk a testületben.

A kezdetektől a város folyamatos fejlődése, egységesítése, a dabasi emberek létbiztonságának megteremtése motivált bennünket. A képviselőcsoport tagjai, köztük magam is, olyan családból származnak, melyek nemzedékek óta élnek Dabason. Számunkra a lehetőség, hogy önkormányzati döntéshozókká váljunk, egy fontos szolgálatot jelentett, amelyet a szűkebb pátriánkért végezhetünk.

- Mi az, amit sikerült megvalósítani a kitűzött célokból, elképzeléseiből?

Az elmúlt húsz évben a városunk egységes arculatúvá vált, az eltérő fejlettségi szintű településrészek mindegyikét folyamatosan fejlesztjük. A városban élők azon túl, hogy dabasinak tartják magukat, megőrizhették az egykori községekhez való kötődésüket és identitásukat. Az első önkormányzati ciklusban a város teljes területén kiépítettük az egészséges ivóvíz- és csatornahálózatot. Folyamatosan fejlesztjük a belterületi úthálózatot, amelyhez a több mint 12 km belterületi kerékpárutat is megépítettük. Kiemelten kezeltünk öt területet, amelyre mindig nagy gondot fordítunk, a nevelési-oktatási intézményrendszert, az egészségügyet, a sportéletet, a kultúrát és a gazdaságot. A város lakosság száma nem indokolna

annyi intézményt, amennyit létrehoztunk és működtetünk, de a település szerkezete, a nagy távolságok miatt szükséges volt mindenütt kialakítani alapszintű szolgáltatásokat. Dabason ma két intézmény hét épületében működik óvoda, hamarosan a nyolcadik épületet nyitjuk meg a növekvő gyermeklétszám miatt. A városban négy általános iskola, egy művészeti iskola, két középiskola, egy gimnázium és egy szakképző intézmény várja a diákokat. A településünk kiterjedt kulturális intézményhálózattal rendelkezik, a sportéletet pedig több tucat létesítmény szolgálja. A gazdasági szereplőkkel kiegyensúlyozott, jó kapcsolatban állunk, igazi lokálpatriótaként segítik a település fejlődését.

Böjte Csaba atya azokat az embereket, akik nem önmagukért, sokkal inkább másokért élnek, „szívembereknek” nevezi. Azt gondolom, hogy az ő gondolatmenete alapján mondhatjuk, hogy vannak „szívtelepülések”, amelyek nem csak önmagukat, hanem a körülöttük lévő települések lakosságát is szolgálják. Dabast ilyen városnak tartom.

Az elmúlt két évtizedben sok olyan feladatot vállaltunk fel, amelyek a város körüli térséget segítik. A legkiemelkedőbb az önkormányzati fenntartásban működő Dr. Halász Géza Szakorvosi Rendelőintézet, amely egy több mint ötvenezer fős régiót szolgál. Emellett pedig járásszékhely és választókerületi székhely településként közigazgatási és politikai értelemben is központi szereppel bír a városunk.

A legnagyobb eredménynek mindig is azt tartottam, hogy több mint tíz éve folyamatosan nő a születések száma, a város lakossága a polgármesterségem idején kétezer fővel nőtt, amely nem elsősorban a beköltözéseknek köszönhető, hanem annak, hogy Dabasra többen születnek, mint amennyien elmennek közülünk. A fiatalok nyugodtan mernek gyermekeket vállalni, hiszen biztonságban látják őket. Egy Dabason megszülető gyermek a középiskola elvégzéséig a városában maradhat, amíg felnő pedig számos kulturális és sportlehetőséggel élhet az érdeklődési körének megfelelően. Dabason a két kiemelten támogatott sportág – a labdarúgás és a kézilabda – mellett több mint húszféle sportágból válogathatnak a gyerekek, úgy, hogy mindegyik sportágot minőségi környezetben gyakorolhatják.

Ha konkrét fejlesztésekből kellene felsorolnom azokat, amelyek mérföldkőnek számítanak a város fejlődésében, akkor két ilyen épületet külön kiemelnék. Egyik a város sportcsarnoka, az OBO Aréna, amelyet 2004-ben Orbán Viktor miniszterelnök úr jelenlétében adtunk át. Ez a létesítmény a város és a térség sportéletének egyik bázisa, amely nemzetközi mérkőzések helyszíne. A másik – mely szintén nagy jelentőséggel bír számomra – a Kapisztrán-Hunyadi Emléktorony, amelyet összefogással, közadakozásból építettünk fel 2011-ben a nándorfehérvári diadal 555. évfordulója alkalmából. Az emléktorony megépítése idején a 2010-ben megválasztott alkotmányozó országgyűlés képviselője voltam, több képviselőtársammal együtt kezdeményezhettem a július 22-e nemzeti emléknaprá nyilvánítását. Megtisztelő, hogy ennek a javaslatnak előterjesztője lehettem.

- Hogyan látja ma települését, milyen a kapcsolata a választókkal, a település lakosságával, milyen közösségeket sikerült építeni, azok mindennapjaiban részt venni?

A dabasiakat sokféle módon szólítjuk meg ez év folyamán, kapcsolatot tartva a helyi választókkal. Polgármesterré választásom óta folyamatosan törekedtem arra, hogy minden társadalmi csoporttal, közösséggel jó kapcsolatot ápoljak. A Dabasra megszülető gyermekeket félévente az Újszülöttek Köszöntése elnevezésű rendezvény keretében köszöntjük, az ünnepség alkalmával fát ültetünk nekik az Újszülöttek Ligetébe, így minden ide születő gyermek gyökeret verhet Dabason. A kerek születésnapjukat, házassági évfordulójukat ünneplőket minden hónapban levélben köszöntöm. A 90 éven felüli polgárokat, amíg egészségük engedi, minden születésnapjuk alkalmával személyesen felkeresem, emellett ezekről a köszöntésekről a helyi médiában is beszámolunk. A 50-55-60-65-70. házassági évfordulót ünneplő párokat minden év novemberében egy városi ünnepségen fogadjuk és látjuk vendégül.

A polgármesterré választásom kezdetén önkormányzati díjak alapításába kezdtünk, hogy a településen működő szakmacsoportokat, a városért való tartós munkásságot elismerhessük. Az első ilyen elismerés a Dabas Város Díszpolgára kitüntetés volt. Azóta ezen kívül több mint tízféle kitüntetést alapítottunk, amelyeket minden évben az arra érdemesnek ítélt oda a testület.

Emellett nagy hangsúlyt fektetünk a dabasi közösségek támogatására, kiemelten segítjük a hagyományőrzéssel, népművészeti, kulturális tevékenységekkel foglalkozó, a sporttevékenységeket végző, valamint a korosztályos közösségeket.

- A településvezetés, maga a feladat csapatfeladat, csapatmunka. Milyen csapat, milyen háttérapparátus állt Ön mögött?

Az önkormányzati munkában egy jól összeszokott, régóta együtt tevékenykedő csapat segíti a munkámat. A képviselőkkel évtizedek óta együtt dolgozok, a munkakapcsolat mellett a kölcsönös baráti tisztelet határozza meg a munkánkat. Az önkormányzati hivatalban egy Polgármesteri Kabinetiroda is működik, amely a városi programszervezésen túl a polgármesteri munkámat nagyban segíti. A két évtized alatt a hivatal apparátusával is egy jól működő gyümölcsöző, bizalmi kapcsolat alakult ki, amely a mindennapi munkámban nagy segítséget jelent.

- Mi volt eddigi munkája legjobb, legrosszabb emléke?

2004. december 5. Ez a nap örökre az emlékezetembe égett. A képviselőtársaimmal, munkatársaimmal, határon túli barátainkkal együtt nagyon vártuk a népszavazás napját. Sokan és sokat dolgoztunk azon, hogy a népszavazás a városunkban eredményes és érvényes legyen. Mindent megmozgattunk annak érdekében, hogy a dabasi lakosok magas létszámban menjenek el, és igennel szavazzanak a határon túli magyarokra. A népszavazáson ugyan az igenek száma volt több, de helyi szintre vetítve is nagy volt az emberek érdektelensége, ami miatt igen csalódottak voltunk. A következő napon nem mentem be a hivatalba dolgozni, a „hogyan tovább”-on gondolkodtam. A kisfiam szólított meg: „Apa építs velem!” Ebből a gyermeki felszólításból azután akkori kabinetfőnökömmel, Kapui Ágotával programot szerveztünk, már akkor

decemberre, amelynek a „Szeretet és Összetartozás Ünnepe” elnevezést adtuk. Egy olyan eseményt szerveztünk, amelyet minden évben megvalósítottunk egészen a 2010-es, a közjogi értelemben vett nemzetegyesítésig. A legrosszabb, tragikus élményből így vált egy erőforrás, amellyel ezt a traumát orvosoltuk.

- Van-e olyan kiemelkedő történet, amit ki lehet ragadni az elmúlt évekből?

A közelmúltban zajlott a Barcelona Academy-vel közösen szervezett negyedik Barcelona Futballtábor Dabason. Ezzel az eseménnyel olyan világvárosok közé kerültünk, mint Tokió, Sanghaj, Melbourne, Peking, Vancouver vagy Chicago. Egy tizenhétezer fős közép-európai kisváros számára ez nagy presztízsnövekedést jelent, szerepelni valamilyen szempontból a világtérképen.

A 20. század a magyar nemzetet sokszor megtépázta, a társadalmi berendezkedés többször alapjaiban rengett meg. Számunkra erkölcsi kötelesség volt mindezeket a traumákat a lehetőségeink szerint feldolgozni, orvosolni, jóvá tenni.

Talán az egyetlen olyan település vagyunk, amely egy régi nemesi családnak – az első Alkotmánybíróság egyik alkotmánybíróját adó Zlinszky-családnak – ténylegesen tulajdonba visszaadta a nemesi kúriáját.

A 20. század két történelmi traumájának önálló tárlatot és emlékpontot alakítottunk ki, ezek egyike a Tusák-Bragyova Ház Térségi Holokauszt Pont, a másik az 56-os büszkeségpont. Mindkét esemény mély sebeket okozott, ezekről méltó módon megemlékezni és emlékeztetni lelkiismereti kötelességünk.

- Milyen hosszú távú jövőt szeretne a településének?

Jelenleg egy olyan programot dolgozunk ki, amely a következő évtized fejlesztéseit tartalmazza. E program a Dabas 2030 címet viseli. A legfőbb célunk, hogy a kertvárosias településközpontot egy modern 21. századi városközponttal bővítsük, amely újszerű innovatív megoldásokkal, modern nagyvárosi környezettel tenné gazdagabbá városunkat.

- Mi jelenti a háttérzást az Ön számára a munkában?

Egyértelműen a családom. Felesémem, Judit, aki 20 éve mindenben mellettem állt, a nehezebb időszakokban is megértően, türelemmel támogatott a hivatásomban. A négy gyermekem, Blanka Zoé, aki jövőre szerzi meg egyetemi diplomáját, mint szociálpedagógus, Zoltán Zalán, aki ebben az évben érettségizett, Csanád József, aki kisgimnazista és Zente Péter, aki az egyházi általános iskolában tanul. A szeretetük, a közös programok, a sportolással, kikapcsolódással együtt töltött idő sokat jelent számomra. A szüleim idős koruk ellenére is példamutatóan aktívak. Szintén nagyon fontos számomra a hitélet. Hívő, vallásgyakorló katolikus család vagyunk, az egymás iránti szereteten túl az Istenbe vetett hitünk nagyon fontos kapaszkodó számomra.

A közszereplői munkában az emberek bizalma, a sok-sok pozitív emberi gesztus, a polgárok figyel-

messége is nagy feltöltő erővel bír, ebből is meríték.

- *Tervezi-e a szolgálat folytatását?*

Igen, ez egy szép és fontos szolgálat, amelyet mindig megújulva, örömmel az emberek iránti alázattal kell végezni. Úgy érzem, sok feladat van még, amelyet a dabasiakkal együtt a Dabason és a térségben élő-kért kell megvalósítanunk.

A község régi eredetű, a monda szerint már IV. Béla idején fennállt. 1272 -ben már falu volt. A törökkor végén elpusztult, a XVII. század végén települt újjá, evangélikus szlovák és katolikus magyar lakosokkal. A 1800-as évek elején jelentek meg a zsidó családok: akkor indult meg a helyi kereskedelmi élet. A kapitalizálódás korától a lakosok egyre nagyobb számban a budapesti munkahelyeken kerestek megélhetési lehetőséget. A község műemlékekben gazdag, faluközpontjában, gyönyörű zöld környezetben található a II. világháborús emlékmű. 2000-ben, a milleneum jegyében készült el az a park, amelyet a Szent Margit szobor díszít. Falu ékessége még a Szent Imre szobor, amit 1994-ben avattak fel. A patak mellett Nepomuki Szent János szobra vigyázza a falut. A település történetét az idelátogatók a falumúzeumban tekinthetik meg. Dány minden vonalas infrastruktúrával rendelkezik (telefon, víz, gáz, csatorna, kábeltévé, szélessávú internet). Két határon túli településsel tartanak kapcsolatokat: Gyergyócsomafalva (Románia) és Lukanényével (Szlovákia). Dány község címere Anjou pajzsban foglalt szimbólumokból áll a következők szerint: A címerállat – a nyúl – a községnek egy XVII. századból eredő pecsétjén már szerepel. Ez a vadállományban gazdag és a mezőgazdasági jellegű térségre emlékeztet. A két kereszt a község vallásos jellegére utal, valamint arra, hogy kétszer elpusztították, és a harmadik helyen épült fel. A zöldellő fa egy sírhantot jelképező dombocskából nőtt ki. Azért van ez így, mert a monda szerint a község elpusztításakor a mocsárba menekülő lakosságot vigyázó és őrhelyén lévő községvezetőt – akinek a neve Sebestyén Sebestyén volt – elfogták, lófarkához kötötték, és addig hurcolták, míg meg nem halt. A sírhalom ennek emlékét őrzi. Ebből, vagyis az áldozatokból sarjad az új élet. Így került az életfa a címerbe. A címernek nagy előnye az egyszerűségében is erős kifejezőképesség, és mindezt Balogh László grafikus művész alkotta meg.

forrás: internet

Gódor Lajosné Nagy Julianna

(1961) polgármester

„Ne fogjon senki könnyelműen a húrok pengetésihez! Nagy munkát vállal az magára, ki most kezébe lantot vesz!”

Sohasem gondoltam arra, hogy egyszer polgármester leszek. 1985 óta dolgozom a településen, a településért. 1985-ben induló vízmű társulatnál kezdtem dolgozni, mint a társulat pénzügyi vezetője. 1990-ben elkészült Dányban a vízhálózat, majd a vízműtelep. Ennek az új létesítménynek lettem a vezetője. 1998-ban elkészült a szennyvíz beruházás, az önkormányzat a közművek (víz, csatorna, hulladék) üzemeltetésére létrehozta a Dányi Kommunális Közhasznú Kht-t, melynek ügyvezető igazgatója lettem. Közben műszaki végzettséget is szereztem. 1990-től az önkormányzat pénzügyi bizottságának külsős tagjaként dolgoztam. 1998-tól önkormányzati képviselő voltam, valamint a szociális bizottság elnöke. 2002-től már önkormányzati cég vezetője nem lehetett önkormányzati képviselő, így 2002-től 2010-ig a helyi választási bizottság elnöke voltam. Sajnos 2006-2010 között olyan rossz viszonyok voltak a Dányi Önkormányzatnál, hogy az már veszélyeztette a település működését. 6-6-os képviselő-testületi arány mellett semmit sem lehetett tenni. Az intézményeknek nem voltak kinevezett vezetői, veszélyben volt a gazdálkodás, 2010-ben például csak júliusra volt költségvetése településünknek.

Az akkori országgyűlési képviselőnk, Tóth Gábor felhívott 2010 júniusában, és közölte velem, hogy: „Julika, te vagy a FIDESZ polgármesterjelöltje, estig kapsz gondolkodási időt, és este mindent megbeszélünk”. Egész nap gondolkodtam, és arra az elhatározásra jutottam, hogy ez így nem mehet tovább, az ellenzék tönkre teszi szeretett településünket. Úgy döntöttem, elvállalom ezt a nagy kihívást. A 2010-es önkormányzati választásokon a három indulóból én lettem a győztes. Nem bántam meg a döntésemet, egy jó képviselő-testülettel közösen építjük, szépítjük településünket.

- Mi az, amit sikerült megvalósítani a kitűzött célokból, elképzeléseiből?

A 2010-ben kitűzött célokból 2019-re mindent megvalósítottunk, sőt, még olyan beruházásaink is voltak, amit a 2010-ben megválasztott polgármester nem vett fel a választási programjába. A teljesség igénye nélkül: elkészült a családsegítő épülete, bölcsődét építettünk, szabadtéri színpadot, felújítottuk a polgármesteri hivatalt, utakat építettünk, új óvodát, új művelődési házat, az iskola épületeit újítottuk fel, ipari parkot létesítettünk, csatorna beruházás volt Dány-Szentkirályban, új szennyvíztisztító épült a településen, futópálya, sportpark, jelenleg a belterületi utak felújítása zajlik, majd a belterületi csapadékvíz-elvezetés megépítése stb.

- Hogyan látja ma települését, milyen a kapcsolata a választókkal, a település lakosságával, milyen közösségeket sikerült építeni, azok mindennapjaiban részt venni?

A választókkal nagyon jó a kapcsolat. Természetesen kritikát, szidást én is kapok, mint mindenki más, de ugyanennyi dicséretet is. A település lakói örülnek a sok fejlesztésnek, örülnek annak, hogy épül, szépül a falunk.

- A településvezetés, maga a feladat csapatfeladat, csapatmunka. Milyen csapat, milyen háttérapparátus állt Ön mögött?

Nekem egy nagyon jó csapatom van. A képviselő-testület tagjai is ilyen húzós emberek, mint én vagyok, mindig azt nézzük, mi a jó a falunak, mivel tudjuk még fokozni az itt élők komfortérzetét, és mivel tudjuk megtartani a fiataljainkat. Jól működik a hivatal, összeszedett jó csapat, egy irányba húzzuk szekerünket. Nagy segítség számomra a Dányi FIDESZ csoport, akik minden munkában ott vannak.

- Mi volt eddigi munkája legjobb, legrosszabb emléke?

Több legszebb emlékem is van. Minden beruházás átadása, minden köszönet, de a legszebb emlékem 2014-ben volt, amikor munkám elismeréseként átvehettem a Magyar Arany Érdemkereszt kitüntetést 2014. március 15-én, Dr. Fazekas Sándor miniszter úrtól.

A legrosszabb emlékem 2019-ben volt, amikor a gyergyócsomafalvi testvértelepülési találkozón beteg lett az egyik legaktívabb képviselő-társam, barátom, munkatársam, akinek ott ünnepeltük 60. születésnapját, és a betegségéből nem épült fel. Utolsó búcsút kellett tőle vennünk márciusban, ami az én feladatom volt. Soha be nem tölthető úrt hagyott maga után.

- Van-e olyan kiemelkedő történet, amit ki lehet ragadni az elmúlt évekből?

Testvértelepülésünk többek között a székelyföldi Gyergyócsomafalva. A település vezetői Dányban tették le a magyar állampolgársági esküjüket 2018. augusztus végén. Minden követ megmozgattam, hogy a dányi falunapokra elkészüljenek a honosítási dokumentumok. A falunapok előtti napokban a dokumen-

tumokért mentem a Bevándorlási Hivatalba Budapestre. Amikor kinyitottam a borítékot, könny szaladt a szemembe, mert a Köztársasági Elnök Úr 2018. augusztus 20-án írta alá a honosítási dokumentumokat. Ennek nálam jobban csak az állampolgári esküt tevők örültek. Azt hiszem, hogy egész életükre meghatározó lesz ez a dokumentum.

- Mit jelent az Ön számára a települése? Ha egy idegennek kellene leírni, hogy miért szerethető, hogy mi adja az egyediségét, a varázsát, az hogyan nézne ki, hogyan hangozna?

Az én településem számomra a legszebb, legélhetőbb. Két lassan emelkedő domb aljában helyezkedik el a település, határában ered a Tápió. A levegője kitűnő, a földje kövér, minden gabonát jól megterem. A település közterületei, utcái szép zöldek, virágosak, ápoltak. Minden infrastruktúrával rendelkezik, minden intézménye új vagy felújított. A faluhoz tartozik a Dány-Szentkirályi településrész, ahová sok fiatal települ. Dányhoz tartozik továbbá Dány-Szentegyed, ami egy gyönyörű üdülőterület egy csodaszép horgásztóval, pihenésre alkalmas tóparttal.

Településünk főleg mezőgazdasági település, szépek a falut körülvevő területek. A településen sok kikapcsolódásra alkalmas hely, illetve rendezvény van. Kiemelkedő rendezvényünk a nyárvégi falunap, ami az elmúlt évek alatt egy nagyon kedvelt fesztivállá nőtte ki magát, a helyi lakosok és a vendégek nagy örömeire.

- Milyen hosszú távú jövőt szeretne a településének?

Településünk közel 800 éves már, és remélem még ennyi ideig fenn is marad.

- Mi jelenti a hátországot az Ön számára a munkában?

Nincs igazán hátországom. Nagyon szeretek dolgozni, és azt hiszem, tudok is. Mindent megteszek, hogy örömet okozzak másoknak, hogy szépüljön, gazdagodjon településem. Az erőt bizonyára az égiektől kapom, akik segítenek ebben a nagy munkában. Testi, lelki feltöltődésem a hároméves kis unokám.

- Tervezi-e a szolgálat folytatását?

Igen. Ha a jó Isten segít, még egy ciklust szeretnénk végig dolgozni, ezt követően pedig nyugdíjba vonulni.

- Mi az Ön polgármesteri hitvallása?

„Ne fogjon senki könnyelműen a húrok pengetéséhez! Nagy munkát vállal az magára, ki most kezébe lantot vesz!”

DUNAHARASZTI VÁROS

A terület már a bronzkor óta lakott. A római korban egy kereskedelmi út vezetett át a térségen. A IV. században a határok védelmével megbízott légióknak egy táborhelye volt itt, melyet Contraaquincumnak is neveztek. E táborhely Diocletianus császárnak 293-ban kiadott rendeletére épült és a IV. század végéig állt fenn. Dunaharaszti, Haraszti nevét 1229-ben említik először az oklevelek Haraszti néven. 1270-ben V. István Taksony faluval és Ráda pusztával együtt, melyek azelőtt Lóránd nevű birtokosé voltak, a margitszigeti apácáknak adományozta. A 14. században az Imregi család birtokába, e család kihaltával 1453-ban a helység felét a Gecseiek nyerték adományul. 1482-ben Gecsei Esthre Kálmány felét Nagylucsei Orbán győri püspöknek adta el. A török hódoltság alatt elpusztult, 1690-ben az elhagyott és lakatlan helyek között említették. Csak 1694-ben kezdett ismét benépesülni, ekkor Ráday Gáspár volt a birtokosa, aki hatodrészt Forster Kristófnak, hatodát pedig Semléki Ádámnak adta zálogba. 1701-ben pedig Koroncsay János és Battik Péter birtoka volt.

Közvetlenül a szatmári békekötés után németek telepedtek le a helységbe, 1737-ben már német lakosai voltak, és ekkor a báró Laffert család birtoka volt. Az 1754. évi vármegyei nemesi összeírás szerint báró Laffert Nándor Antal örökösei voltak a helység földesurai. A Laffert család 1864-ig volt itt birtokos, ekkor a birtokot Földváry Móricz vásárolta meg. Petőfi Sándor két alkalommal, 1841 áprilisának első felében, illetve 1845. július 15-én rövid ideig a községben tartózkodott. Fellendülését a HÉV-vonal kiépítésének köszönheti (19. század vége). Ekkortól üdülőhely, gyorsan polgárosodott, gyárak épültek. A 20. század elején Pest-Pilis-Solt-Kiskun vármegye Kispesti járásához tartozott.

forrás: internet

Dr. Szalay László

(1969) polgármester

“Egy ember keveset tud tenni, de együtt bármire képesek vagyunk!”

- Mi indította el a polgármesterség irányába, mi motiválta abban, hogy vállalja a szolgálatot, illetve a megmérettetést?

Mindig érdekelt Dunaharaszti múltja és jelene, sokat foglalkoztatott az, hogy hogyan lehetne szülővárosomat emelkedő pályára állítani, a benne rejlő lehetőségeket kiaknázni. Ehhez járult az, hogy közösségben gondolkodó ember voltam és vagyok máig is.

- Mi volt a legnagyobb kihívás amivel munkába állásakor szembesült, melyek voltak a településen elvégzendő legfontosabb feladatok?

Sok mindent az alaptól kellett kezdenünk. Nem volt kielégítő a városi közműhálózat, az infrastruktúra állapota. Például a belterületi utak 80%-a poros földút volt 2002-ben, amikor a város vezetését átvettem, mára viszont a burkolt utak aránya 98%. Dunaharaszti le volt maradva a környékbeli agglomerációs településektől szinte minden mutatóban, mára viszont a legkedveltebb várossá vált a régióban.

- Mi az, amit sikerült megvalósítani az elképzeléseiből?

Az vezérelt mindig, hogy a város mind az életkörülményekben, mind a szolgáltatások terén, mind pedig a munkalehetőségekben olyan színvonalat tudjon nyújtani az itt élőknek, hogy azoknak ne kelljen mindezekért Budapestre utazniuk. Hogy ne “alvóváros” legyünk, hanem egy élő és lüktető település, ahol a bölcsődétől az iskoláig, a játszóterektől a sportcsarnokig, a természeti környezettől a kulturális programokig minden rendelkezésre áll, amire a polgároknak szükségük lehet. Ezt mára elértük és Dunaharaszti vonzó településsé vált minden tekintetben.

- Milyen a kapcsolata a választókkal, a település lakosságával, milyen közösségeket sikerült építeni, azok mindennapjaiban részt venni?

Napjaim nagy részét az “utcán” töltöm, nem csak azért, hogy éppen egy útfelújítást, vagy egy óvoda-építést felügyeljek, hanem azért is, hogy – a nálunk örvendetesen sokszínű és gazdag – civil rendezvényeken részt vegyek. Nyitott hivatal, nyitott önkormányzat vagyunk. Céloom az, hogy valódi közösséggé formáljuk Dunaharaszti, hogy bevonjuk a város vérkeringésébe azokat, akik az ország különböző részeiből települtek ide hozzánk.

- A településvezetői feladat csapatfeladat, csapatmunka. Milyen csapat, milyen háttér-apparátus áll Ön mögött?

Csapatom a Lokálpatrióta Egyesület, amely a képviselőtestület többségét is adja. Mindannyian “kipróbált”, a városért bármikor tenni kész emberek vagyunk. Mögöttünk ott áll a polgármesteri hivatal és az intézményeink szakembergárdája, akikre nyugodtan támaszkodhatok.

- Munkája legszebb, legemlékezetesebb pillanata?

Legelső helyen az szerepel, amikor átadhattuk a felújított Fő utat és a romos Granáriumot Laffert Kúriává “varázsoltuk” át. Ez nem túlzás, mert Dunaharaszti legrégebbi – egyébként műemlék – épületének megmentése valóban szinte csodaszámba ment. Ma már első helyen emlegetik a környék látnivalói között.

- Munkája legrosszabb emléke?

Nem tudok ilyet kiemelni, de az emberi sorsok, egyéni tragédiák érintenek meg a leginkább és városvezetőként ezekről is értesülök. Mindig közbelépünk és segítünk ott, ahol baj van, kiterjedt szociális intézményhálózatunk van, áldozatos, mindig tenni kész szakemberekkel.

- Ha ki kellene ragadni egy emlékezetes történetet, mi volna az az elmúlt évekből?

A sok szép emlék közül az szokott mostnában eszembe jutni, amikor az egyik utcát leaszfaltoztuk a város központjában. Odajött hozzám egy idős sváb úr és elmondta, mennyire örül, hogy 94 éves korára “kapott” egy ilyen gyönyörű, szép utcát, mert nem hitte már, hogy ezt megéri. Ugyanakkor – hamiskás mosollyal – meg is kért arra, hogy nyomban zárjuk is le, hadd sétálgasson itt kedvére naphosszat... Mostanában azért is jut mindez eszembe, mert azon töröm a fejemet, hogy hol alakítsuk ki a város első sétálóutcáját.

- Mi jelenti a háttérzást az Ön számára ebben a munkában?

A fő háttérzástom a családom, akik mellett állnak és támogatnak immár 17 éve. Nélkülük ez nem menne és ez nem üres frázis. Idén kapom talán tőlük a legnagyobb ajándékot: nagypapa leszek ősszel.

- Tervezi-e folytatni a munkát?

Igen, mindig jelentkeznek új, megoldandó feladatok, mindig születnek új ötletek, folyamatos a motiváció arra, hogy tovább építsük-szépítsük a várost.

- Mi az Ön polgármesteri hitvallása?

Egy ember keveset tud tenni, de együtt bármire képesek vagyunk!

A település és környéke az itt talált régészeti leletek szerint már a honfoglalás előtt lakott volt. A falu a környék falvaihoz hasonlóan a tatárjárás alatt elpusztult. Első ismert birtokosa 1311-ben Csák Máté volt, majd halála után a Káta nemzetség birtokába került.

A falu első okleveles említése 1420-ból való. A török megszállás kezdetén a település a szolnoki Mirliva ház birtoka. A 17. században Farmost a teljesen elpusztult falvak között említik meg. 1700 körül Zólyom megyéből telepítettek több családot a községbe, akik néhány évtized alatt elmagyarosodtak. Az 1727-es vármegyei jegyzőkönyv szerint a falu mai területét – többek között – Bene Ádám, Kozma Boldizsár, gróf Grassalkovich Antal és mások birtokolták. A 19. században az Ivánka-Kass-Matolcsy és a Vizy családok birtokolták. A vasútállomásról a Rákóczi úton közelíthetjük meg a 3641 lakosú falu központját, mely a Rákóczi, a Szelei és a Jászberényi út találkozásánál található. Itt helyezkedik el a polgármesteri hivatal, kertjében találjuk meg a hősök emlékművét. A Szelei úton figyelmesen átkelve a víztorony irányában haladunk. Hamarosan egy kis kaptató, jobbra nyíló úton közelíthető meg a valamikori Matolcsy-kúria. Az épületet a közelmúltban felújították, és jelenleg a Tápió Közalapítvány által létrehozott Vízparti Élet Múzeuma működik benne. A központból a Zrínyi úton haladva közelíthetjük meg a római katolikus templomot. A Rákóczi út felé elindulva néhány száz méter után elérjük a Sziki Tanösvény bejáratát. A Tápió-mente legtöbb gólyafészke ezen a településen található. A település szülötte Kaszab Zoltán (1915–1986) entomológus, talajbiológus, az MTA tagja, 1970-től 1985-ig a Magyar Természettudományi Múzeum főigazgatója. A közelben található a Mikolai-tó, melyet méltán nevezhetünk a környék gyöngyszemének.

forrás: internet

Horváth László

(1955) polgármester

2010-től vagyok Farnos község polgármestere. 1955-ben születtem Szolnokon. Születésem óta Farnoson élek. Szülőfalumat csak a középiskolai és főiskolai tanulmányaim idejére hagytam el. Végzettségem gépész üzemmérnök. 1990-től, az első szabad választástól 2006-ig tagja voltam Farnos község képviselő-testületének. 2010-ben polgármesterjelöltként indultam a helyhatósági választáson, mely döntésemet motiválta egyrészt a 2010-es országgyűlési választás politikai nézeteim szerinti kedvező végeredménye, valamint a helyi közéletben halaszthatatlanná vált változtatások szükség-szerűsége. Meggyőződésem volt, hogy a 2010-ben felállt polgári kormány majdani tevékenysége, valamint polgármesterként a helyi közélet működésére, a településünk jövőjére választáson szerzett jogaim és lehetőségeim, polgármesteri tevékenységem hasznára fog válni Farnos község jövőjének alakítására.

- Mi az, amit sikerült megvalósítani a kitűzött célokból, elképzeléseiből?

Céлом volt egy békességben élő faluközösség életkörülményeinek javítása, egy XXI. századi magyar falu felvállalható és fenntartható szintjén. A már e követelményeknek megfelelő szinten működő intézmények szinten tartása mellett az ettől elmaradók felzárkóztatását tűztem ki célul.

Hasonló céljaim voltak a már működő egyes civil szervezetek, egyesületek körében is. Felismerve e közösségek működésének fontosságát, szükségszerűnek tartottam új egyesületek, civil szervezetek önszerveződő közösségek létrejöttét, spontán megalakulását is. Polgármesterségem éve alatt alakult meg a Gazdakör, a Csuhabja néptáncegyüttes, a Hagyományörző Egyesület és a Farnosi Kovács Pál Zenekar. Különösen fontosak és örömszerzők ezek az újonnan alakult együttesek nekem, a polgári értékeket valló, nemzeti érzelmű, magyar nemzeti hagyományainkat tisztelő, szerető és támogató polgármesternek. Meggyőződésem, hogy ezeknek a nemzeti és helyi értékeinket mentő és ápoló egyesületeknek a működése úgy a közösségépítés, mint az értékformálás, és előállítás terén elengedhetetlen falusi közösségünknek és nemzetünknek egyaránt.

Minden igyekezéssel törekedtem, és ma is törekszem arra, hogy ezek a nemes céllal született szerveződések a lehető legnagyobb mértékben kiteljesedjenek, megfelelő feltételeket adó háttérrel működjenek. Ebben nagymértékben segítségemre van a civil szervezetek és egyesületek vezetésén, tagságán túl az egységben, csapatként működő, döntéseit nagy számban egyetértésben hozó, együttműködő képviselő-testület, melynek gondolkodását, jövőképét ismerve, remélhetem az általam elképzelt jövő majdani támogatását is.

- Hogyan látja ma települését, milyen a kapcsolata a választókkal, a település lakosságával, milyen közösségeket sikerült építeni, azok mindennapjaiban részt venni?

Úgy érzem, választóimmal, az utca emberével jó a kapcsolatom. Emberi kapcsolataimban címek, rangok, jómód vagy szegénység nem meghatározó. Igyekszem az emberi értékeket figyelembe venni, kapcsolataimban mértéknek tartani. Hasonlóan jónak ítélem kapcsolatomat a településünkön működő közintézményekkel, gazdasági társaságokkal, vállalkozásokkal, valamint az egyházi és felekezeti közösségekkel is.

- Mi volt eddigi munkája legnehezebb pillnata?

Közel 9 éves polgármesteri tevékenységemnek talán legnehezebb időszaka a 2014-es választás utáni időszak volt. A választáson alulmaradt oldal nehezen, közel egy év alatt dolgozta fel a választás végeredményét. Ennyi időre volt szükségük ahhoz, hogy jobb belátásra térve belássák, hogy együtt, közösen kell tennünk falunkért, Farnosért. Talán ez a felismerés az egyik legnagyobb közös eredményünk is.

- Mi az, amit sikerült megvalósítani a kitűzött célokból, elképzeléseiből?

Természetesen az elért eredmények, a különböző fejlesztések, beruházások felsorolására ennek az írásnak behatárolt terjedelme nem ad lehetőséget, ezért csak néhányat megemlítve, a teljesség igénye nélkül a következőkre lehetünk büszkék: a közösségi ház kialakítása, a fogorvosi rendelő építése, a művelődési ház és könyvtár felújítása, a Zrínyi úti iskola felújítása, a sportöltöző felújítása, a műfüves sportpálya megépítése, a MÁV-állomás épületének felújítása, utak és parkolók építése, információs park kialakítása, a Trianon emlékmű létesítése és a Szent Orbán szobor felállítása stb.

E felsorolást jó eséllyel hosszasan lehet majd sorolni az elmúlt két évben beadott és elnyert pályázatok, valamint a napjainkban beadandó, remélhetőleg majd sikeres pályázatok megvalósulása után. Ezek közül néhányat említve: kerékpárútépítés, intézmények hőszigetelése, megújuló energia felhasználása, belterületi utak aszfaltozása, bölcsőde építése stb.

- Milyen hosszú távú jövőt szeretne a településének?

Mivel településünkön a Bayer (volt Monsanto) cégen kívül jelentős adóbevételt adó gazdasági társaság

nem működik, ezért a község fejlődése nagymértékben függ a beadott pályázataink eredményességétől, valamint a felelősséggel végzett, átgondolt és következetes gazdálkodásunktól. Farnoson jelentős vállalkozások, termelőüzemek, gyárak letelepedésére reálisan nem számíthatunk, de a Teremtő vagy a természet nagy ajándéka falunk védett természeti értékek általi ölelése. Községünk 4000 ha-os területének mintegy negyede Natura 2000-es terület, mely jó eséllyel a jövőnket, a fejlődésünk irányát is meg fogja határozni. A most alakult Tápió Natúrpark talán országos jelentőségű turista látványossággá, kedvelt kiránduló-, túrázó helyé fog válni, és térségünk fel fog kerülni az ország turisztikai térképére.

- A településvezetés, maga a feladat csapatfeladat, csapatmunka. Milyen csapat, milyen háttérapparátus állt Ön mögött?

Munkámhoz és a képviselő-testület munkájához biztos és erős háttországot, biztos támaszt jelentenek az önkormányzati intézményeink vezetői, dolgozói, egyesületeink, civil szervezeteink vezetői és tagsága, minden jó szándékú, településünkért tenni akaró farmosi ember.

- Tervezi-e a szolgálat folytatását?

Tudom, hogy a polgármesteri munkát sohasem lehet befejezettnek tekinteni, teljesítettnek nyilvánítani. Különösen igaz ez most 2019-ben, az elnyert és elbírálásra váró pályázatok sokaságának idején. Mint a településének közvetlen jövőjéért aggódó, munkájának eredményességéért felelősséget vállaló, a munkájához magában kellő erőt és elszántságot érző polgármester – bízván a választók számomra kedvező döntésében – tervezem a polgármesteri szolgálatom folytatását. Szolgálatom folytatását, mely szándékom és meggyőződésem szerint minden farmosi ember jelenét és jövőjét fogja szolgálni. Hogy ez így történjen, folyamatos önkontrollt gyakorolva, a következő kérdéseket kell nap mint nap önmagamnak feltennem:

Amit teszek, amit döntök, önmagamat adva, belső meggyőződésből teszem és döntöm? Tettem, döntésem bírja a többség támogatását, bizalmát? A bírálóim, a kritizálóim mi okból, mi érdekből és ki érdekéből teszik azt?

Ha kérdéseimre a válasz, hogy önmagamat adva, belső meggyőződésből, a többség támogatását és bizalmát élvezve tettem, döntöttem, valamint a bírálók, kritizálók – akik kisebbségben vannak – motivációját is megfejtettem, akkor a jó irány tudatában, nyugodtan folytathatom munkámat.

Gödöllőt 1349-ben említik először I. Lajos egyik adománylevelében. A település neve Gudulleu, Gudullur, Gödöle, Gedellő alakban fordul elő a korai oklevelekben, 1868-ban nyerte el hivatalosan a Gödöllő elnevezést. A török hódoltság idején teljesen elpusztult, később újra benépesült. Hamvay Ferenc volt az első földesúr, aki Gödöllőn is lakott a központban 1662-ben fölépített kúriájában, amely ma a Városi Múzeumnak és a Városi Mozinak ad helyet. A 18. században földesura, a labanc Habsburg tisztviselő magyarbarátnak nem mondható Grassalkovich Antal birtokai központjává tette a települést. Ő építtette a kastélyt a református templom felhasználásával. A mai város műemlékeinek jó része Grassalkovich korából származik. 1763-ban mezőváros lett. Vásárai és földrajzi fekvése okán központja volt a környéknek, átmenő terület az Alföld és a Felvidék között. 1841-ben a Grassalkovich család kihalt, így a Viczay család örökölte a birtokokat, rövid idő múlva már a Sina családot találjuk a település földesuraként, végül egy belga bank tulajdonába került.

Az 1848-as szabadságharc idején a kastély Windisch-Grätz szálláshelye volt, majd az isaszegi csata után Kossuth Lajos főhadiszállása. Kossuth itt fogalmazta a Függetlenségi Nyilatkozatot. A kiegyezés után a magyar állam visszavásárolta az uradalmat a tulajdonos belga banktól, és koronázási ajándékként állandó használatra felajánlották az éppen uralkodó család számára, mely akkor éppen I. Ferenc József és Erzsébet királyné („Sisi”) volt. A kastély a királyi család egyik kedvenc nyaralóhelyévé vált, több nyarat is itt töltöttek el, Erzsébet királynénak pedig állítólag a kedvenc nyaralóhelye volt.

forrás: internet

Dr. Gémesi György

(1956) polgármester

A rendszerváltáskor azt reméltem, hogy egy szabad, európai országot építhetünk fel a 40 év után. Az akkori pártok közül a Magyar Demokrata Fórum eszmeisége állt hozzám legközelebb, ahova be is léptem. Különösen nagy hatással volt rám Antall József, Magyarország miniszterelnöke.

- Mi volt a legnagyobb kihívás, amivel munkába álláskor szembesült, melyek voltak a településen elvégzendő legfontosabb feladatok?

Az orvosi szakmából jöttem, és 1990-től, megválasztásomat követően az első négy évben nem is hagytam fel hivatásommal, azt együtt végeztem a polgármesterséggel. Természetesen az első időszak mindannyiunk számára új volt, hiszen együtt építettük fel a független önkormányzatiságot.

- Mi az, amit sikerült megvalósítani az elképzelésből?

Gödöllő ma saját kategóriájában az öt legfejlettebb települése között található. Szinte teljes infrastruktúrával rendelkezik, a kastély nagy része és számos melléképülete is megújult.

- Milyen a kapcsolata a választókkal, a település lakosságával, milyen közösségeket sikerült építeni, azok mindennapjaiban részt venni?

A település lakosaival szinte napi kapcsolatom van. Találkozom velük az utcán, a rendezvényeken, díjátadókon. Bármikor, bárki megállíthat az utcán, és elmondhatja a véleményét. Természetesen, ha tudok, segítek, de ma már nagyon sok minden nem tartozik az önkormányzat hatáskörébe. Azt látom, hogy az emberek még mindig inkább a polgármesterhez fordulnak leginkább segítségért, tőle várják a megoldást. Ezért is sajnálom, hogy az önkormányzatok hatásköre egyre csak csökken.

A településvezetői feladat csapatfeladat, csapatmunka. Milyen csapat, milyen háttérapparátus áll Ön mögött?

1990-ben együtt kezdtük a munkát Dr. Nánási Éva címzetes főjegyzővel, és

egészen 2018-ig dolgoztunk együtt. Nagyon sokat köszönhetek neki, hiszen rengeteg dolgot ő tanított meg a kezdetek kezdetén nekem. Ő ma már megérdemelt nyugdíjas éveit tölti. Dr. Fábrián Zsolt, korábbi alpolgármesterem szintén 1990-ben kezdett, de már ő is nyugdíjas. Mondhatni, velük együtt tettük le mindazt, ami ma Gödöllő. Mostanra egy új, fiatal csapattal dolgozom együtt, és úgy érzem, nagyon jó, hogy a szakmai tapasztalat mellett van egy fiatalos lendület a hivatalban.

- Munkája legszebb, legemlékezetesebb pillanatai?

Sok ilyen van. Közel 30 éve vagyok Gödöllő polgármestere, és nehéz lenne kiragadni egy-egy pillanatot. De azt gondolom, a legjobb érzés az, amikor az emberek jönnek szembe az utcán, és rám mosolyognak. Egy polgármesternek ez adja a legnagyobb örömet.

- Munkája legrosszabb emléke?

Ebből is van egy pár természetesen, de nem szoktam ezeken rágódni. Talán, aminek nem örülök, az az, hogy látom, hogyan épül le ma az önkormányzatiság. Hogyan teszik tönkre mindazt, amit több mint 20 éven át felépítettünk. Természetesen tudom, voltak hibák, de azok kiküszöbölése helyett inkább a teljes rendszert tették tönkre, ami nagyon fáj.

- Ha ki kellene ragadni egy emlékezetes történetet, mi volna az az elmúlt évekből?

Talán a kastély újra nyitása, vagy amikor Habsburg Ottó visszatért Gödöllőre, és mesélt az emlékeiről. Megtisztelő, hogy ismerhettem, és barátjaként fogadott. Sőt, Habsburg Györgyöt és feleségét, Eilika Oldenburgi hercegnőt én adhattam össze.

- Mi jelenti a hátországot az Ön számára ebben a munkában?

Az emberek bizalma és szeretete.

- Tervezi-e folytatni a munkát?

Igen, az idei évben újra indulok a választáson a Lokálpatrióta Klub jelöltjeivel közösen.

- Mi az Ön polgármesteri hitvallása?

Az ember a munkát, amit vállal, igyekezzen a legjobb tudása szerint végezni, tisztességgel, becsülettel. Én nagyon szeretem a munkámat. Ugyan már nem vagyok praktizáló orvos, de most is az emberekért teszek itt helyben.

HALÁSZTELEK VÁROS

A mai településnek és közvetlen környékének területe már a kőkorszakban is lakott volt. Később a rettegett hun uralkodó, Attila innen indította elsőprő támadását a mai Százhalombatta helyén épült római erődítmény elfoglalására. Honfoglaló őseink e térséget nyári szálláshelyként birtokolták. Egy 1270-es királyi oklevél az első hiteles forrás erről a területről és az itt lakó népről. A török uralom után a terület puszta és major besorolású megnevezéssel Tökölhöz tartozott. Községünk elődje az 1860-as évektől az összeírásokban Tököl lakott külterületeként szerepel, népessége a századfordulóig száz fő alatt van. Ezután a kiváló adottságú, öntözött mezőgazdasági területre egyre többen költöztek be; a szomszédos Tökölről, valamint Bulgáriából az 1930-as években. Ekkoriban Hermina-major volt az elnevezése.

A háborút követően látványosan emelkedett a lélekszám. 1949-ben a külterületi lakott hely önálló községgé alakult, de a Halásztelek nevet csak 1951. május 23-án nyerte el. Az 1950-től 1990-ig terjedő 40 év Halásztelek életében a lakosság intenzív gyarapodásának és gazdasági, kommunális, szociális, kulturális ellátásukat megvalósító intézmények és hálózatok kiépülésének időszaka.

Az intézményhálózat azóta sokat fejlődött: a bölcsőde, és a három óvoda mellett két 12 évfolyamos iskola, szociális és kulturális intézményrendszer látja el a város igényeit.

Halásztelek 2008-ban nyerte el a városi rangot és 2018-ban lépte át a 10.000-res lakosságszámot.

A város gyorsan növekszik, ami komoly infrastruktúra fejlesztést követel.

2017-ben Halásztelek egyetlen műemlék épülete lett az új Városháza!

Szentgyörgyi József

(1977) polgármester

1998 és 2002 között Halásztelek nagyközség Ügyrendi Bizottságában külsős tagként dolgoztam. Hogy jobban átlássam a működést és a döntéshozatalt, ezért beiratkoztam az Államigazgatási Főiskolára, amit 2002-ben fejeztem be. Ezután elvégeztem az ELTE-n egy Európai Unió szakértői mesterképzést is, s az Európai Unió szakpolitikával kezdtem el foglalkozni. 2006. január 1-től a Csepel-Szigeti Kistérség fejlesztési szakértője voltam, tanulmányaim és ismereteim alapján készítettem egy 10 éves fejlesztési programot, melyből a választási programom készült. Ezt követően lettem a település polgármestere.

-Mi volt a legnagyobb kihívás, amivel munkába álláskor szembesült, melyek voltak a településen elvégzendő legfontosabb feladatok?

A település lakosság száma nagyon gyorsan gyarapszik, ezért folyamatosan infrastrukturális elmaradásban van. Kevés volt a bölcsődei, óvodai, iskolai férőhely, az önkormányzati épületek nagyon elöregedtek, a közúti infrastruktúra rossz minőségű és hiányos volt.

-Mi az, amit sikerült megvalósítani az elképzelésből?

Az első tízéves programból mindent. Új bölcsőde, új iskola, új óvoda mellett a működő intézményeket is felújítottuk. Az új utcák beépülésével együtt haladtak a közúti és közvilágítás fejlesztések is. Halásztelek 2008-ban nyerte el a városi rangot és 2018-ban lépte át a tízezres lakosság számot. 2017-ben Halásztelek egyetlen műemlék épülete lett az új Városháza. A város gyorsan növekszik, ami komoly infrastruktúra fejlesztést követel.

-Milyen a kapcsolata a választókkal, a település lakosságával, milyen közösségeket sikerült építeni, azok mindennapjaiban részt venni?

A mai felgyorsult kommunikáció átalakította a polgármester kapcsolattartását is a választókkal. Kevesebb a személyes időpontkérés, de annál több az e-mail-en

és a facebookon történő kommunikáció. Nagy nehézséget tud okozni egy több mint tízezres városban, ha naponta közel kétszáz ilyen megkeresést kapunk. Kevés a személyi állomány, a kapacitás, hogy ezt a színvonalú kommunikációt fenntartsuk. A városban nagyon sok közösség működik, de minden közösség kapcsolatban van a polgármesterrel és a képviselőkkel is.

-A településvezetői feladat csapatfeladat, csapatmunka. Milyen csapat, milyen háttérapparátus áll Ön mögött?

13 év alatt már volt arra lehetőség, hogy jól felkészült, motivált munkatársakkal vegyem körbe magam.

-Mi volt eddigi munkája legszebb, legemlékezetesebb pillanatai?

Az első komolyabb iskolaberuházás átadása, illetve az új városháza megvásárlása és kialakítása.

-Mi volt eddigi munkája legrosszabb emléke?

Nincsenek rossz emlékeim.

-Ha ki kellene ragadni egy emlékezetes történetet mi volna az, az elmúlt évekből?

A testvérvárosi delegációk látogatása, amikor két év után meglátogatták városunkat és látták fejlődésünket.

-Mi jelenti a hátországot az Ön számára ebben a munkában?

A család, a nagyszülők, rokonok segítsége.

-Tervezi-e folytatni a munkát?

A második tízéves fejlesztésünk elején tartunk, de már a harmadik tízéves fejlesztési ciklus fejlesztési feladatait is pontosan látom.

-Mi az Ön polgármesteri hitvallása?

Egy város vezetése sokkal több személyes kapcsolattal jár, mint egy országos közéleti tisztség. A kapcsolatok személyesebbek és tartósabbak, ezért a polgármesteri feladat ellátása nem helyi hatalomgyakorlás, hanem a választókhöz közeli, napi szolgálat.

A polgármesteri feladatok nem kötődhetnek munkaidőhöz, bármilyen komolyabb esemény a városban megköveteli a polgármester személyes jelenlétét és a konfliktus kezelését. A helyi döntéshozatal nagyon sok egyeztetést, időt, és kompromisszumkészséget követel azért, hogy a többség számára elfogadható döntések születhessenek.

Régészeti bejárások, ásások során Herceghalom külterületén bronzkori leletek is felszínre kerültek, melyekből az őskor emberének életére következtethetünk, és amelyek a bronzkori mesterembereknek nagy szaktudását bizonyítják. Már 1894-ben kapott a Magyar Nemzeti Múzeum a községből származó bronz raktárleletet, Metternich Richárdnétól; a bronzokat a herceghalmi uradalom területén földmunkálatoknál együttesen a puszta földben lelték. A 197 darabból álló lelet tokosbaltákat, kardpengéket, lándzsavégeket, sarlókat, bronzkorongot, tűtöredéket, nyakperceket, karikákat, lemezeket és öntőgörgőket, csapokat tartalmazott. Ezek a leletek azt bizonyítják, hogy már az őskor embere is megjelent és jó életlehetőséget talált a mai község helyén. Ettől az időtől – bizonyítottan a 2. századtól – tekinthető lakottnak Herceghalom területe. A mai község területén a különböző korokban végzett földmunkák során – szántás, útépítés, házáépítés közben – régi korokra utaló, megmunkált cserépdarabok, illetve fém eszközök maradványai kerültek felszínre, például 1883-ban, amikor a vasutat építették, az Üres Tarisznya csárda mellett (ma Simon-tanya néven ismert, és lakóház van benne), egy feliratos oltárkő került elő, mely 211-re keltezhető. Amikor az M1-es autópálya új nyomvonalának építése – több Pest megyei lelőhellyel együtt – veszélyeztette a herceghalmi lelőhelyet is, mozgásba lendült az értékmentés. A leletmentő ásások 1981-84 között két római telep egy-egy részletét tárták fel a község határában. A települések teljes feltárására, szerkezetük megállapítására azonban egyik esetben sem volt lehetőség, csak egy-egy nagyobb épületet, földbe mélyített objektumot, gödröket ástak ki a régészek. A két lelőhely (37. és 39. sz.) majdnem egy vonalban van, mindkettő az Aquincum (Óbuda) – Savaria (Szombathely) út Floriana (Csákvár) és Aquincum közti szakasza mellett fekszik.

forrás: internet

Erdősi László

(1943) polgármester

„Ne azt nézd, hogy mit kapsz a közösségtől, hanem azt, hogy mivel tudod segíteni.”

(J. F. Kennedy)

Budapesten születtem, ahol a szomszédaim indíttatására kerültem először kapcsolatba a polgármesteri hivatással 1994-ben, mégpedig alpolgármesterként az I. kerületben, 2010-ben már Herceghalmon indulva, itt választottak polgármesterré.

- Mi az, amit sikerült megvalósítani a kitűzött célokból, elképzeléseiből?

A jó gazdálkodást és a lehetőségek maximális kihasználását.

- Hogyan látja ma települését, milyen a kapcsolata a választókkal, a település lakosságával, milyen közösségeket sikerült építeni, azok mindennapjaiban részt venni?

Az itt lakók 60-70%-val kitűnő a kapcsolatam, de mindenkiel törekszem a jó kapcsolatra.

- A településvezetés, maga a feladat csapatfeladat, csapatmunka. Milyen csapat, milyen háttérapparátus állt Ön mögött?

Olyan apparátus segít, aki hajlandók Herceghalomért dolgozni, és a hivatal élén a jegyzővel profi módon segíti a munkámat.

- Mi volt eddigi munkája legjobb, legrosszabb emléke?

A 2014-es választás, mert új csapattal kellett dolgoznom.

- Van-e olyan kiemelkedő története, amit ki lehet ragadni az elmúlt évekből?

A közéleti feladatokat sikeresen oldottam meg, még ha voltak is ellenzőim.

- Mit jelent az Ön számára a települése? Ha egy idegennek kellene leírni, hogy miért szerethető, hogy mi adja az egyediségét, a varázsát, az hogyan nézne ki, hogyan hangozna?

Herceghalom az a hely, ahol a velem született segítők szándékomat folytatni tudom.

- Milyen hosszú távú jövőt szeretne a településének?

További töretlen fejlődést, ami most az egész országot is jellemzi.

- Mi jelenti a háttérét az Ön számára a munkában?

54 éve vagyok házas, tehát alapvetően a családom, illetve a barátaim.

- Tervezi-e a szolgálat folytatását?

Igen, még egy ciklust vállalnék.

HERNÁD NAGYKÖZSÉG

A régészeti irodalomba a település neve 1901-ben került be, amikor az Archaeológiai Értesítőben megjelent egy cikk dr. Éber László tollából, amely a hernádi avar temetőről szólt.

A település történelmét 1388. augusztus 7-től tartják számon, mert ezen a napon említi először a községet – Hernad néven – egy oklevél, amely egy birtokper kapcsán született ítéletről íródott. A török megszállás alatt Hernád és a környékbeli falvak gyakorlatilag elnéptelenedtek, mert akit nem öltek meg, sürgősen más vidékre költözött a törökök adószedési módszerei elől. Mintegy két évszázadon keresztül Hernád füves pusztáit legeltetésre bérelték a környező mezővárosok (Kecskemét, Nagykőrös) tehető polgárai, ez volt az ún. „pusztabérletek kora”. A 19. század elején kezd ismét benépesülni a vidék, de a folyamat nagyon lassú. A futóhomok megfékezésére – amely a földterületek jelentős részét adja – számos kísérlet történik. 1949-ben megalakult a Kossuth TSZCS, amely 1956-ig működött. A tönk szélén álló szövetkezetet az mentette meg, hogy a szőlőtermesztő szakcsoport 1958-ban „Március 15.” TSZCS-vé, 1959-ben pedig termelőszövetkezetté alakult. 1970-ben elsőként kaptak lehetőséget egy nyugati baromfifeldolgozó technológia, illetve gépsor megvásárlására, a „csirkegyárat” azonban már saját terveik és elképzeléseik alapján építették meg. A Hús-és Baromfifeldolgozó Üzem az ország legkiemelkedőbb termelőszövetkezetei közé emelte a „Március 15.” MgTsz-t.

forrás: internet

Zsírosné dr. Pallaga Mária

(1966) polgármester

„Polgármesternek lenni komoly dolog. Nem hatalom, hanem szolgálat és felelősség.”

Születésem óta Hernádon élek. A kötődés számomra olyan természetes, mint a lélegzés. Soha nem gondoltam azt, hogy máshol is tudnék élni. A közszolgálat felvállalása is tudatos volt. Pályakezdőként a helyi közművelődésben dolgoztam, onnan „nyergeltem át” a közigazgatásba. Előtte természetesen képviselőként és alpolgármesterként igyekeztem megtanulni mindent, amit az önkormányzati munkáról tudnia kell egy polgármesternek, ezeket kamatoztatom az első megválasztásom, 2010 óta.

- Mi az, amit sikerült megvalósítani a kitűzött célokból, elképzeléseiből?

Sok mindentől függ az, hogy mit sikerül az elképzelésekből megvalósítani. Olyan települést örököltem, ahol a legfontosabb közszolgáltatások már maradéktalanul működtek. Nem volt gondunk a vezetékes gázellátásra, a víz- és csatornaszolgáltatásra, jók voltak az útjaink, és jól működtek az intézményeink. Az én célkitűzésem az volt, hogy mindezek a közszolgáltatások zökkenőmentesen kezdjék meg az új évezredet és az, hogy meg is feleljenek a 21. századi kihívásoknak, tehát modernebbek legyenek. Ennek jegyében felújítottuk az összes orvosi rendelőnket, a községháza belső tereit, a művelődési ház helyiségeit, a teljes tornatermet, valamint a sportpálya létesítményeit. Önerőből nyitottuk meg a bölcsődénket 2017-ben és a szociális alapfeladatok ellátására is saját intézményt hoztunk létre, hogy közelebb lehessünk az ellátottakhoz. A többi célkitűzésünk is szépen, egyenletesen, lassan alakul. Sok mindent sikerült megvalósítani, de még hatalmas út áll előttünk.

- Hogyan látja ma települését, milyen a kapcsolata a választókkal, a település lakosságával, milyen közösségeket sikerült építeni, azok mindennapjaiban részt venni?

Hernád ma egy dinamikusan fejlődő, a modern kor követelményeinek megfelelni tudó település. Lakossága mindig is sokféle volt. Igazi befogadó közeg, ahol a beköltözők hamar otthon érezhetik magukat. Igazi közösségei 10-20 éve kezdtek megszorodni. Mára már valódi, segítő közege ez az önkormányzatnak. Polgármesterként nagy figyelmet fordítok arra, hogy tudjam, mivel foglalkoznak, milyen terveik vannak. Rendezvényeik látogatásával szinte napi kapcsolat van közöttünk, de természetesen kéréseikre, igényeikre is odafigyelünk, rendszeresen támogatjuk tevékenységüket.

- A településvezetés, maga a feladat csapatfeladat, csapatmunka. Milyen csapat, milyen háttérapparátus állt Ön mögött?

Hatalmas csapat áll mögöttem. Még olyanok is, akik nem tudják, hogy ők is a csapat részei. Legközelebb hozzám a kollégáim vannak, akikkel a mindennapokban intézzük a község ügyeit. Ők köztisztviselők, intézményvezetők és közalkalmazottak. Sokan vannak, hiszen Hernád nem kis település. Munkájuk révén működnek azok az elképzelések, amelyeket célul tűztünk ki magunk elé.

A képviselő-testület a legfontosabb a község életében, mert ő hozza azokat a döntéseket, amelyek men-
tén Hernád fejlődni tud. Munkánkat soha nem törte meg ellenségeskedés vagy széthúzás. Mindannyian tudják, hogy csak akkor leszünk képesek eredményt elérni, ha együtt gondolkodunk és cselekszünk.

A civil szervezetek tagsága hatalmas bázis. Igyekszem részt venni az életükben, rendezvényeiken. Olyan emberek tartoznak ezekhez a szervezetekhez, akik önként, szívesen dolgoznak a saját településükért is. Rajtuk kívül természetesen fontos megemlíteni azokat a hernádi polgárokat, akik ellenszolgáltatás nélkül, szívesen segítik az önkormányzatot törekvéseiben. Ez is az egyik legjobb dolog a falusi létben: ismerjük egymást, egymás problémáit, egymás erősségeit, és közösen képesek vagyunk megoldani a legbonyolultabb dolgokat is.

- Mi volt eddigi munkája legjobb, legrosszabb emléke?

A legjobb emlékeim közé tartozik minden jól sikerült községi rendezvény, minden jól elintézett probléma és minden felújított, átadott intézmény. Minden, ami jól sikerül, amitől Hernád szebb, tartalmasabb, élhetőbb lesz. Minden olyan emberrel való találkozás, aki örömmel beszél egy-egy önkormányzati fejlesztésről és elmondja, miért jó. A legjobb emlékeim közé tartozik minden őszinte beszélgetés, ami feltárja a problémákat, és építő jellegű javaslatot vagy kritikát hordoz.

Sajnos vannak elég rossz emlékeim is, de azokra nem szeretek visszagondolni. Általában igazságtalansághoz vagy rosszindulathoz kötődnek. Szerintem előbb vagy utóbb mindenki szembesül ezzel. Nem szabad azonban, hogy egy-egy ilyen alkalom megingasson abban a hitünkben, hogy egy egész faluért, egy egész közösségért érdemes dolgozni!

- Van-e olyan kiemelkedő történet, amit ki lehet ragadni az elmúlt évekből?

Kollégáim szociális érzékenysége legendás. Pár évvel ezelőtt életre hívtak egy nyári napközis tábort, ami szociálisan rászoruló gyerekek tartalmas időtöltését hivatott biztosítani, olyanokét, akik sehová nem mennek nyaralni a nyáron. Már az első évben voltak vagy negyvenen. Az egyik napon strandra indultak, mindenki nagyon fel volt dobva. A konyha sütött egy csomó palacsintát és rántott húst nekik, hogy bőségesen el legyenek látva élelemmel. Mielőtt elindultak, polgármesterként jó utat kívántam nekik, és elmondtam, mennyire irigylem őket, mert nagyon meleg van, és munka helyett bizony én is szívesebben mennék strandra. Ezután elindultak a buszhoz, de egy picike lány odajött hozzám, átkarolta a derekamat, és azt mondta: „Ne legyél szomorú, legközelebb majd te is velünk jöhatsz.”

- Mit jelent az Ön számára a települése? Ha egy idegennek kellene leírni, hogy miért szerethető, hogyan mi adja az egyediségét, a varázsát, az hogyan nézne ki, hogyan hangozna?

Hernád egy nagyon régi, igazi történelmi múlttal rendelkező település lenne, ha éppen központi elhelyezkedése miatt nem esett volna útjába jövet-menetben a fenséges Padisah seregének. 1388-ban említi először írásos dokumentum, s ekkor már templomos település volt. Joggal feltételezhetjük, hogy ennél régebben települt, tehát már az Árpád-korban is lakott volt. Tizenhatodik századi elpusztítása után csak a 19. század elején kezdett újra benépesülni. Szinte csodaszámba megy, hogy eredeti nevén, Hernádként kezdték újra emlegetni az emberek.

A mai Hernád legnagyobb előnye éppen központi fekvése. Az ország bármely részéről rövid idő alatt elérhető. Igazi élő, mozgalmas település, ahol kisvárosi kényelemben, mégis falusi környezetben élnek az emberek. Természeti környezete szép, bár sem hegyek, sem folyók nem színesítik, azonban a sok erdő kiváló lehetőséget biztosít a kiránduláshoz. Barátságos, segítőkész emberek lakják, akik szívesen fogadják az idegeneket akkor is, ha vendégségben járnak, és akkor is, ha le kívánnak itt telepedni.

Rengeteg rendezvényével minden héten kínál színvonalas programot az egész családnak. Sportolási és művelődési lehetőségek széles skálája biztosított minden korosztálynak. Felújított, esztétikus, jól működő intézményei biztosítják az itt élőknek a kényelmet.

- Milyen hosszú távú jövőt szeretne a településének?

Meggyőződésem, hogy Hernád nagyon jó úton halad. Vállalkozásai jól működnek, kis léptékű, de egyenletes fejlődést biztosítanak a településnek. Önkormányzata folyamatosan azon dolgozik, hogy az itt élők jól és biztonságban érezzék magukat. A közszolgáltatások fejlesztésével és bővítésével, a szabadidős tevékenységek feltételeinek biztosításával olyan községet építünk, ahol jó letelepedni, családot alapítani és élni.

- Mi jelenti a háttérét az Ön számára a munkában?

A családom segítsége az egyik legfontosabb. Harminckét éve tartó házasságom jó példája a megfelelő

alapra épített szövetségnek. A férjem türelme, a gyermekeim belátása és kötelességtudata segített egész életemben. Nélkülük már a kulturális munkát sem tudtam volna jól végezni, alpolgármesterként és főleg polgármesterként sokkal nehezebben tudtam volna ott lenni a fontos eseményeken, megírni a különböző pályázatokat, értekezleteken, konferenciákon, egyeztetéseken Hernád érdekeit képviselni.

Kollégáim lojalitása megtiszteltetés számomra. Mindannyian ugyanazért dolgozunk: hogy a hernádi emberek számára megfelelő szolgáltatások álljanak rendelkezésre. Emellett ők is sok-sok tevékenységben vesznek részt szabadidejükben is.

A mindennapi munkához, a nehézségek leküzdéséhez sok hernádi és nem hernádi ember támogatása ad erőt. Azoké, akik velem együtt vallják, hogy nem a pártoskodás, a széthúzás, a másikban minden áron hibát keresés vezet el az eredményekhez, hanem egymás kölcsönös tisztelete, támogatása, a közös célért való együttműködés, a boldogulásba vetett hit és a szeretet.

Erőt ad a munkához az a bizalom is, amelyet a kistérség településeinek polgáraitól kaptam, amikor a Felső-Homokhátság Vidékfejlesztési Egyesület elnökévé választottak, s amikor a polgármesterek újonc lettemre, kilenc évvel ezelőtt azzal tüntettek ki, hogy az Ország Középe Kistérségi Társulás elnökhelyettesévé tettek.

- Tervezi-e a szolgálat folytatását?

Természetesen tovább szeretnék szolgálni, mert vannak elképzeléseim arról, milyen legyen Hernád öt vagy akár tíz esztendő múlva. Megszereztem a munkához szükséges tudást és már a tapasztalatot is. Sokan úgy gondolják, hogy a polgármesternek nem kell semmiféle képzettség, ez azonban nincs így. 2-3 évtizeddel ezelőtt még elegendő volt az emberi tisztesség és a jó szándék ahhoz, hogy valaki lehetőséget kapjon erre a munkára, aztán megtanulhatta a legfontosabb dolgokat menet közben. 2019-et írunk, a világ hihetetlen módon differenciálódott és felgyorsult. Az önkormányzati munkában más módszerekre, más eszközökre és más tudásra van szükség. Ez már nem megy csak akkor, ha valaki módszeresen felkészül a feladatok ellátására. Én felkészültem, és folytatni szeretném.

- Mi az Ön polgármesteri hitvallása?

Polgármesternek lenni komoly dolog. Nem hatalom, hanem szolgálat és felelősség.

KAKUCS KÖZSÉG

Kakucs legrégebb írásos említése 1456-ból való. Ebben az oklevélben mint pusztát, Kakuch alakban írták. Ezen kívül mindössze két írás maradt róla (1465: Kakwch, 1513: Kakuch). Nevének eredetét az etimológusok bizonytalanok tartják. Egyesek kapcsolatba hozzák a kajkó (vagyis horog, horgas fa) családjába tartozó, kakucs, azaz hosszúnyelű görbe kés jelentésű barkósági tájszóval, mások a magyar 'kukucsol', azaz kukucs-kál jelentésű igével való kapcsolatát vetik fel. Úgy tűnik, hogy legtöbb realitása annak a magyaráztatnak van, mely szerint benne az ótörök qoq szó rejlik, s a helynév annak a származéka. Neve és más közvetett adatok alapján arra kell következtetnünk, hogy ez a Kakucs nevű, templom nélküli falu a X-XIII. században virágzott, és a közeli Bödréhez hasonlóan (amit ott régészeti leletek is igazolnak) a tatárjárás idején pusztult el.

Az első rá vonatkozó, 1456. évi oklevél szerint V. László palotai Szilassy György váci, és palotai Pozsonyi János nógrádi várnagy érdemeit jutalmazta vele, és ezek elismeréseként adta nekik a Pakony községben, valamint Szentszalvador, Fileharasztja és Kakucs, másként Elsőhartyán pusztákban lévő királyi jogokat. Más részein a Kapyak és a Pakonyiak osztottak, 1465-ben Kapy János vetette zálogba Pakony, Szentszalvador, Kakucs és Fileharasztja területén lévő részeit, 1513-ban pedig Hernádi László rendelkezett a Kakucs és a Kakucson lévő Filaharaszti-erdő területén lévő birtokáról. A XV. században tehát Kakucs már pusztá volt, s határa egybeolvadt az 1200-as évek végén még önálló helyként említett, de ez időre már szintén elnéptelenedett Fileharasztjával. Az 1546-1590 közötti török defterek is rájuk nélküli pusztának írták, s kaszálóit, legelőit adóztatták. Térségük pusztulása után a végvárakban szolgáló tulajdonosaik Nagykőrösnek adták bérbe, s a mezőváros gulyái és ménesei legeltek rajta. A falu történetében később a Grassalkovich család játszott fontos szerepet, akiknek XVIII-XIX. századi birtoklása Kakucsot elindította a fejlődés útján.

forrás: internet

Dr. Kendéné Toma Mária

(1948) polgármester

„Jó kedvűen élni és örömmel dolgozni.”

41 éve élünk Kakucson, ahová férjemet belgyógyászként kihelyezték körzeti orvosnak. A Kakucsi Általános Iskolában tanítottam, gyermekeink itt nőttek fel. Szülőfalujuknak tekintik ezt a kis községet. Református család vagyunk, az egyszerűség vezérel bennünket. Családi körben tanultam meg, hogy kreativitással, empátiával, szorgalommal és szeretettel mindent elérhetünk. Családom – apai és anyai ágról egyaránt – felerészből az első világháború után meghúzott határokon túl rekedt. Innen ered a nemzeti elkötelezettségem, amely a szülői házban alapozódott meg. Szívemhez közel áll a nemzeti összetartozás eszméje, melyet tiszta szívvel képviselek.

Korábban gasztronómiatörténettel foglalkoztam, könyveket írtam, de ez manapság már nem fér bele a nap 24 órájába. Egyedül a képzőművészeti tárlatok megnyitóira fordítok irodalmi jellegű időt.

- Mi indította el a polgármesterség irányába, mi motiválta abban, hogy vállalja a megmérettetést, illetve a feladatot?

2002-2014-ig képviselője voltam Kakucsnak. Az Oktatási és Kulturális Bizottság elnöke voltam 8 évet, majd az utolsó négy évben a Falufejlesztési és a Pénzügyi Ellenőrző Bizottságban dolgoztam. Sok oldalát megismertem a községnek, és nagy tapasztalatot szereztem a munkám során. A „leglátványosabb” problémának a víziközmű által szolgáltatott víz minősége látszott. A korábbi vezetés nem cserélte ki 12 éven át a vastalanító berendezést. A falu tulajdonában lévő épületek, ingatlanok rendezetlen tulajdonviszonyai hátráltatták a munkánkat. Nem volt és nincs a községben művelődési ház – miközben a közösségi élet magasan fejlett, közel húsz egyesület működik heti, havi rendszerességgel. Községi terek hiánya, az új lakóterületnek hiányos volt a közvilágítása, és nem volt szilárd burkolatú útja. A település közössége fájoan hiányolta a polgármester törődését. Szerettem volna Kakucsot láthatóvá tenni a térképen. De a legnagyobb motiváló tényező számom-

ra: megteremteni és szorosra fűzni a falu vezetése és a sokszínű közösség között a kapcsolatot. Ezen munkálkodom megválasztásom, 2014 októbere óta.

- Mi az, amit sikerült megvalósítani a kitűzött célokból, elképzeléseiből?

Az elmúlt öt év eredményei: a tulajdonviszonyokat – remélem – sikerült rendezni, ami nagy haladás. Elkészült a szilárd burkolatú út, a külterületen lévő Kakucs Ring, Deák Udvarház és az időközben megépült két naperőmű parkhoz. Folyamatban van az új lakókert közvilágításának optimalizálása, majd azt követően a szilárd burkolatú út kiépítése. Modern kültéri kézilabdapályát építettünk az általános iskola számára. Bővítettük és modernizáltuk a víziközművet, beépítettük a vas-mangántalanítót, mellyel ugrásszerűen javult a víz minősége. A Kakucsi Tájház rendszeres programokkal várja a gyerekeket és a felnőtteket egyaránt, amely élő tájház, nem kiállítási tér csupán. Pályázaton kívül folyamatban van a belterületi utak felújítása. Tájékoztató táblákat helyeztünk ki a falu területén.

Kiépítettük a települési kamerarendszert. Felfejlesztettük a helyi polgárőrséget. Vásároltunk a polgármesteri hivatal melletti területen három házat, amellyel megteremtettük a lehetőséget egy kulturális közösségi tér létrehozásához. Energiahatékonysági pályázaton a község négy épülete kapott szigetelést, új nyílászárókat, a tetőkre pedig napelemes rendszerek kerültek. Az idei évben már 777000 forintnyi visszatérítést kaptunk az ELMŰ-től, a fel nem használt elektromos áramért.

Bővítettük játékokkal a központi játszóteret. Szabadtéri sportpark készül az új lakókert szomszédságában. Pályázatot adtunk be a községi konyha bővítésére és modernizálására, a tornacsarnok felújítására, fűtésének korszerűsítésére és akadálymentesítésére. Kétcsoportos bölcsődét terveztünk, szeptemberben megjelenő pályázat útján valósítjuk meg. Pályázat segítségével bővítjük a Sportegyesület Klubházát.

Elindítottuk a zöldhulladék háztól elvitelét, hogy megszűnjön a levegőt szennyező égetés. Nem utolsó sorban pedig a kulturális és gasztronómiai rendezvényeinkkel sikerült ismertté tenni Kakucsot.

- Hogyan látja ma települését, milyen a kapcsolata a választókkal, a település lakosságával, milyen közösségeket sikerült építeni, azok mindennapjaiban részt venni?

A másik nagy eredmény, hogy az itt élők számára megteremtettük a találkozás lehetőségét. A közösségek rendezvényei híressé váltak a környéken, remek találkozási, ismerkedési lehetőséget biztosítanak a kakucsi polgárok számára. Nagy szükség van erre, hiszen Budapest közelsége miatt sokan költöztek ki hozzánk, még segítség kell ahhoz, hogy gyökeret eresszenek nálunk. Az év során január első hetében újévi koncertet rendezünk, februárban következik a Kárpát-medence szerte híres és kedvelt Kakucsi Hagymányórzó Nemzetközi Böllérfesztivál. Június első péntek-szombatja a falunapé, mely kulturális, sport- és szórakoztató rendezvény. Ilyenkor látogat el hozzánk a testvértelepülésünk küldöttsége, nyáron pedig mi látogatunk el erősíteni a kapcsolatot a partiumi Magyarakakucs református gyülekezetével. Augusztus huszadikán szabadtéri misén emlékezünk Szent István királyra, (a mise végén mindenki egy szentelt kis

kenyeret kap). Szeptemberben részt veszünk a Nagykáta által rendezett Tápiófeszten, szeptember utolsó szombatján a pálinkafesztivál várja a lakosokat, és népszerű az adventi gyertyagyújtás forgataga is advent első vasárnapján. Az évet az adventi koncerttel zárjuk, amelyen felkészülünk a karácsony ünnepére. Rendezvényeinken fellépnek a helyi óvoda, iskola csoportjai, a hagyományőrző szervezetek képviselői és az amatőr, de magas színvonalú fűvós zenekarunk is.

- A településvezetés, maga a feladat csapatfeladat, csapatmunka. Milyen csapat, milyen háttérapparátus állt Ön mögött?

Számomra fontos, hogy azok, akikkel együtt dolgozom, szívesen működjenek közre abban a munkában, amely meghatározza községünk jelenét és jövőjét. Nagyszerű képviselő-testület segíti munkámat azért, mert megtalálható közöttük a vállalkozó faipari mérnöktől a sportszakemberen át a kulturális élet aktív szervezője, az óvodapedagógus, a kommunikációs szakember és az ingatlanvilág ismerője. Ugyancsak óriási segítség a polgármesteri hivatal munkatársainak a felkészült, szakszerű, gyors, támogató munkája.

Jó kapcsolatom van a katolikus egyházközséggel és a helyi plébánossal, az egyesületek vezetőivel és tagjaikkal, valamint a vállalkozók többségével. A mi községünkben csak családi vállalkozások vannak. Há-lás vagyok érte, hogy itt vannak közöttünk. Jó érzés, hogy bármikor számíthatok rájuk. Nagyon fontos segítség még a térség országgyűlési képviselőjének, Pánczél Károlynak a bizalma, segítőkészsége. Szabó István a Pest megyei közgyűlés elnökeként szintén szívén viseli községünk sorsát. Köszönettel tartozom ezért.

- Mi volt eddigi munkája legjobb, legrosszabb emléke?

Nehéz „legjobb” emléket kiragadni. Nagyszerű érzés egy-egy megvalósult elképzelés birtokbavétele, vagy látni, hogy a falu egyre szebb és élhetőbb. Minden rendezvényen azt tapasztalom, hogy az emberek egyre inkább érzik: összetartozunk, és egymás nélkül nem lenne ilyen sikerünk. Ezek a legjobb pillanatok: közösen örülni a közös munka eredményének. Kiemelhetem azokat a percek, amikor meglátogatom az újszülötteket vagy az idős embereket, vagy amikor honosítási esküt tesz nálunk egy magyar állampolgár. Mindegyik meghatározó tapasztalat. Milyen szerencsés vagyok, hogy ennyi szép emlék gyűlt össze 5 év alatt. Szeretem az itt élőket, és örülök, hogy része lehetek az életüknek, s amennyire csak lehet, segítem őket!

Legrosszabb emlékem a földhivatal hihetetlen lassú munkamenete, mely nagyon sok pályázatot, kivitelezést hátráltatott, illetve hiúsított meg. Ezzel akkor szembesültem, amikor a vízminőség javítását szolgáló pályázaton akartunk részt venni, és kiderült, a 20 éve működő víziközmű nem létezik, a földhivatalnál osztatlan közös tulajdonú szántóként szerepelt. A pályázatot a lassú ügymenet miatt lekéstük, s csak négy évvel később tudtuk saját pénzünkéből megvalósítani.

Ellenpontként egy aranyos történet: az óvodában a nagycsoportosokkal minden évben fát ültetünk a

három év emlékére. Amikor elindultunk az udvarra kis lapátokkal felszerelve, az egyik kislány – látva, hogy egyedül vagyok – odajött hozzám: „Szervusz, polgármester néni! Leszel a párom?” Hát lehet az ilyen jelenetet elfelejteni?

- Van-e olyan kiemelkedő történetet, amit ki lehet ragadni az elmúlt évekből?

Jakabszállás községgel közösen rendeztük meg tavaly először a hátrányos helyzetű gyermekek csere-táboroztatását. Olyan gyermekek jöttek Kakucsra egy hétre, akiknek módjukban sem állt, hogy nyaralni menjenek bárhová. A mi hasonló helyzetű gyermekeink szintén egy hetet töltöttek el Jakabszálláson. A jakabszállási gyerekek kedd délután a Deák Udvarházban tanultak kenyeret dagasztani, keleszteni, kemencében megsütni, nyíllal lőttek, pólót festettek. Amikor kisült a kenyér, mindenki magával vihette a sajátját. Pénteken délután jött értük a két kisbusz. Megindító volt látni, hogy minden gyerek a kezében szorongatta azt a kenyeret, amit saját kezével sütött, és vitte haza madárlátta ajándékként a szüleinek. Úgy határoztunk, hogy ezt a programot minden évben megrendezzük, mert ennyi szeretetet, örömet és hálát nem tapasztaltunk még.

Legyen minden gyermeknek egy hét boldog nyara, s ha ehhez hozzásegíthetem őket, nem éltem hiába!

- Mit jelent az Ön számára a települése? Ha egy idegennek kellene leírni, hogy miért szerethető, hogy mi adja az egyediségét, a varázsát, az hogyan nézne ki, hogyan hangozna?

A 3100 lakosú község, Kakucs, számomra az otthonot jelenti. A mosolyt és a kedvességet. Ahol az emberek megkérdezik a másiktól, legyen az akár most ideköltözött is: „hogyan vagy - hogy van?”, és igazából kíváncsiak is a válaszra. Ahol minden hónapban van egy olyan rendezvény, amelyen a résztvevők új vagy épp a régi barátokra találhatnak, s együtt tölthetik az időt akár a gyermekeikkel is. Jó itt élni, bár már nem vagyunk az agglomeráció része, de az M5-ös autópályán 35 percre van Budapest és 40 percre Kecskemét. Minden városban elérhető komfortot talál, aki ideköltözik, és mégis falun lakik.

- Milyen hosszú távú jövőt szeretne a településének?

Barátságos, kényelmes, vendégszerető, elégedett jövőt szeretnék.

- Mi jelenti a háttérőzönyt az Ön számára a munkában?

A családom a legnagyobb támaszom. A férjem mindenben támogat, és hálás vagyok azért, hogy nem lázong a sok elfoglaltságom miatt. Gyermekeim büszkék rám, és biztatnak. Ez kölcsönös, mert én is büszke lehetek a lányainkra, öt unokánkra és a férjemre. Nélkülük nem lehetnék sikeres közösségi vezető. A barátaink támogatását is élvezem, így könnyebb a közösségért dolgozni.

- Tervezi-e a szolgálat folytatását?

Igen. Amennyiben a választók is így gondolják. Számos pályázatot indítottunk el az év folyamán, és szeretném végig kísérni a megvalósulásukat: a községi konyha, amelyben mostoha körülmények között is 260 gyermekre, emberre főznek, továbbá a tornacsarnok felújítása, a bölcsőde létrehozása, a kulturális épület megvalósulása, a sportépület bővítése, a községi központ kialakítása.

- Mi az Ön polgármesteri hitvallása?

Nyitott szívvel közelítek az emberek felé. Türelemmel bármilyen problémát meg tudunk beszélni, és a legnehezebb helyzetekben is találunk megoldást. Az én jelmondatom, melyet derűs anyai nagyanyámtól örököltem: jókedvűen élni és örömmel dolgozni. Vallom, hogy ez a mentalitás segít engem az utamon.

A régészeti kutatások tanúsága szerint a terület már az őskorban lakott volt. A honfoglalást követően a területet a Hunt-Pázmány nemzetség kapta szolgálataiért. A település nevét először egy 1156-os dézsmajegyzékben említik, mint esztergomi érsekség birtokát. A község közelében két helynév utal arra, hogy Mátyás király és felesége Beatrix királynő szívesen vadászott a Börzsöny erdeiben. Ma is kedvelt kirándulóhely a Királyháza közelében lévő Királykút, s a fölöttük magasodó hegy tetején terül el a Királyné pallagja. Későbbi uralkodók is gyakran vadásztak a Börzsöny ösrengetegekben, a század elején József főherceg itt ejtette el ezredik szarvasbikáját, melynek helyét emléktábla őrzi. A 13. században a központi hatalom meggyengülésével a marakodó „kiskirályok”, köztük Csák Máté is pusztítják a vidéket.

A XVIII. századtól a mohácsi vész után a terület, átmeneti békés időszakoktól eltekintve, hadszíntérré válik. Ekkorra Kemence csaknem teljesen elnéptelenedik. A török kiűzését követően a településre visszatér az élet, gyors népességnövekedés és gazdasági fellendülés kíséri. A község 1751 és 1793 között a Honti megyegyűlések színhelye volt, s ez a falu felvirágzásához vezetett. A fejlődő település a 18. században éli virágkorát. Az épületben ma általános iskola működik és itt található Puskás Péter helytörténeti gyűjteményének kiállítása, az épület előtti kis téren áll a Hősök Emlékműve.

forrás: internet

Pongrácz János

polgármester

A Börzsöny egyik legszebb helyén fekvő kis falu Kemence. A települést festői környezet veszi körül. 2002 óta – egy kimaradással – három ciklusban a település polgármestere Pongrácz János, aki 1961. március 26-án született Balassagyarmaton. Hosszú évekig pedagógusként tevékenykedett a községben, a '90-es évek eleje óta képviseli a lakosság és Kemence Község érdekeit.

- Mi indította el a polgármesterség irányába, mi motiválta abban, hogy vállalja a megmérettetést, illetve a feladatot?

Ennek több oka is volt, elsősorban az, hogy édesapám 25 évig látta el a tanácselnöki, később polgármesteri feladatokat Kemencén, az ő munkáját szerettem volna folytatni. Másrészt végzettségemet tekintve pedagógus vagyok, így egykori tanítványaim biztatásában is részesültem a választások kapcsán.

- Mi az, amit sikerült megvalósítani a kitűzött célokból, elképzeléseiből?

Az itt élő lakosságnak két fő bevételforrása van: a növénytermesztés, illetve az idegenforgalom. Amit én polgármesterként kitűztem célul – önkormányzati területek hiányában – az, hogy az idegenforgalmat a lehető legmagasabb szintre emeljük. Ezen kívül intézményeink fenntartása és zökkenőmentes működtetése is elsődleges feladat volt, kiváló alternatívát kínálunk az időseknek életvitelük javítása érdekében, hiszen Kistérségi Társulás formájában ugyan, de üzemeltetünk egy idősek otthonát Kemencén. Ennek az intézménynek is, ahogyan a településen élő valamennyi idős embernek, szívünkön viseljük a sorsát. Elmondhatom, hogy minden egyes intézményünkben jelentős fejlesztéseket tudtunk véghez vinni. Jelen pillanatban egy egészségházat alakítunk ki a községben, közel 180 millió forintos támogatásból. Egy élhető falu megteremtése és továbbvitele, ami számomra rendkívül fontos. Fontos továbbá, hogy fiatalok települjenek be a községbe, hogy gyarapítsuk a gyermekek számát, mert sajnos a felső tagozatunk néhány éve megszűnt, az ilyen korú gyerekek kénytelenek másik településre járni tanulni.

- Hogyan látja ma települését, milyen a kapcsolata a választókkal, a település lakosságával, milyen közösségeket sikerült építeni, azok mindennapjaiban részt venni?

Viszonylag aktív civil élet működik Kemencén. Van három alapítvány, akikkel remek kapcsolatot ápol önkormányzatunk. Ezen kívül – ahogy az előbb is említettem – szorosan együttműködünk a közintézményekkel. Egy civil kezdeményezésnek köszönhetően a legfiatalabbaktól a legidősebbekig minden polgár megtalálja a számára kedvező rendezvényeket nálunk. Valóban színvonalas előadásokat, mozgalmas programokat szerveznek a lakosság részére. Az általuk szervezett rendezvényeken rendszeresen részt veszek, képviselem önkormányzatunkat. Amiben tudjuk, segítjük őket, mindent megadunk nekik annak érdekében, hogy problémamentesen tudjanak működni.

35 esztendő alatt számtalan diákot tanítottam, velük is kiváló kapcsolatot ápolok, a saját generációmmal is jól kijövök, valamint a helyi idősekkel is remekül együttműködök.

- A településvezetés, maga a feladat csapatfeladat, csapatmunka. Milyen csapat, milyen háttérapparátus állt Ön mögött?

Azt szoktam mondani, hogy nem minden jó dolognak a polgármester fejből kell kipattannia, illetve nem mindent neki kell elvégeznie. Egy jó összetételű képviselő-testület segíti a munkám, azon kívül a hivatal dolgozói, illetve az alapítványok és a hagyományörző egyesület is erejéhez és idejéhez mérten támogat a településfejlesztésben.

- Mi volt eddigi munkája legjobb, legrosszabb emléke?

A legszebb pillanat még várat magára, de úgy hiszem, már nem sokáig. Tudni kell, hogy egy kis település vagyunk, kevés finanszírozással és forrással, éppen ezért csekély összeget tudunk fejlesztésekre fordítani, rá vagyunk utalva a pályázatokra. Kemence a Közép-Magyarország régióhoz tartozik, ami miatt számos pályázati lehetőségtől elestünk annak ellenére, hogy egy hátrányos helyzetű járás vagyunk. Az elmúlt 2-3 évben sok pályázatot adtunk be, viszonylag sokat meg is nyertünk, a jelenlegi ciklusban valamivel több mint félmilliárd forint értékű fejlesztést sikerült a községbe hozni. Az öröm mellett egyben ez nehézséget is okoz, mert az önerőt valamennyi projekthez elő kell teremteni, és sok erre fordítható forrása nincs az önkormányzatnak. A legnagyobb öröm az lesz számomra, ha átadjuk az egészségházat, ahol egy helyen lesz elérhető a védőnői szolgálat, a háziorvosi és a fogorvosi rendelés, illetve egy gyógyszerár is. Azt gondolom, ez lesz a legjelentősebb fegyvertény, amit sikerül megvalósítanom ezalatt a három polgármesteri ciklus alatt.

Rossz emlékem gyakorlatilag nincs. Voltak persze küzdelmesebb évek, amikor kevesebb lehetőségünk volt a fejlesztésekre, ezekkel meg kellett birkózni, de az utolsó pillanatig megdolgoztunk minden egyes forintért.

- Van-e kiemelkedő történet, olyan történet, amit ki lehet ragadni az elmúlt évekből?

Karácsonyt megelőzően decemberben mindig felpezsdül a falu. Ebben a hónapban mindig van két rendezvényünk, és lakik Kemencén egy hölgy, akinek megannyi művész ismerőse van. Így sikerült harmadik rendezvényként egy St. Martin koncertet szerveznünk a templomban, amire rendkívül büszke vagyok, mint ahogy arra is, hogy az adventi időszakban kis település lévén három nagyobb rendezvényre is invitálni tudjuk a település lakóit.

- Mit jelent az Ön számára a települése? Ha egy idegennek kellene leírni, hogy miért szerethető, hogy mi adja az egyediségét, a varázsát, az hogyan nézne ki, hogyan hangozna?

Kemence nem csak a megyének, de az országnak is egyedülálló települése. Az idegenforgalom és a tudatos fejlesztés itt már a '70-es években elkezdődött. Egyre többen látogatnak településünkre, azt gondolom, a turizmus fellendülőben van a Börzsönyben. Rohamosan nő a magánszállásadók száma Kemencén, akik kereskedelemről, vendéglátásból látják el a családjukat.

- Milyen hosszú távú jövőt szeretne a településének?

A község elég periférikus területen helyezkedik el, nem szeretnénk, ha tovább csökkenne Kemence lélekszáma. Beszorultunk a Börzsöny és az országhatár közé, ami miatt 50 év alatt a lakosság majd 50%-át vesztettük el. 2000 fölött volt még az '50-es években, ez azonban a 2000-es évek elejére felére csökkent. Ezt mindenféleképpen meg kell állítani annak érdekében, hogy ne egy „szellemtelepülés” legyen Kemence, hanem egy élő falu.

- Mi jelenti a hátországot az Ön számára a munkában?

Elsősorban a megértő család, mert sok időt elvesz tőlük a munka, így kevesebbet tudok velük foglalkozni. Három felnőtt lányom van, akik két kisunokával is megörvendeztetek már az évek során. Másodsorban a hivatal dolgozói, akik mellettem vannak, mindenben támogatnak. Harmadsorban pedig a helyi lakosság, hiszen értük dolgozunk, s nekik is magukénak kell érezni a település sikereit.

- Tervezi-e a szolgálat folytatását?

Mindenféleképpen tervezem, ősszel indulni fogok a helyhatósági választásokon.

- Mi az Ön polgármesteri hitvallása?

Ez nem egy munka, hanem egy szolgálat, a települést pedig kellő alázattal kell szolgálni. A nagy elődöktől – mint édesapám vagy a veresegyházi polgármester – ezt láttam, próbálom én is így végezni a rám bízott feladatokat. Észre kell venni azokat a problémákat, melyek a legjobban foglalkoztatják a helyieket, elsősorban ezekre kell megoldást találni.

KISKUNLACHÁZA NAGYKÖZSÉG

A kiskun lakosairól és a középkori birtokos Lack családról elnevezett falu első ismert neve Szántó, amelyet 1285-ben említ először oklevél. Pereg szintén létezett már a középkorban, az 1300-as évek elejétől több helyen találhatunk rá utalást. A 150 éves török uralom alatt Lacháza többször menekülni kényszerült, Pereg pusztává vált. Lacháza a 18. században a kiváltságos Kiskun Kerülethez, az ún. Felső-Kiskunsághoz tartozik, és mint ilyen, közös fejlődési irányt mutat a Jászkunsággal. Református magyar lakói I. Lipót uralkodása alatt a Német Lovagrend fennhatósága alá kerültek, majd ősi jogaik visszaváltása után szabadabb, feudális kötöttségektől mentesebb sorsot alakíthattak ki maguknak. A mezővárosi rangot 1839-ben érdemelték ki. Peregre, a török hódoltság alatt elnéptelenedett faluhelyre katolikus szlovák és magyar telepések érkeztek a 17-18. század fordulója körül. A nagyközség története szorosan összekapcsolódott a folyóval annak ellenére, hogy a Dunától mintegy 5 km-re helyezkedik el. Eredetileg mindkét falu jóval közelebb települt a Dunához, de az ismétlődő áradások miatt a lakosságnak biztonságos, magasabban fekvő helyre kellett húzódnia. Lacháza 1740 körül, Pereg 1770 táján költözött a mai helyére. Római katolikus templomai közül a peregi barokk stílusú Szent Mihály templom 1772-ben, a modern (lacházi) Szent László templom 1992-ben épült. Református templomát mai formájában 1820-24-ben építette Hofrichter József. Petőfi Sándor több ízben megfordult, verset is írt Lacházán.

forrás: internet

Dr. Répás József

(1971) polgármester

1994 óta foglalkozom politikával, voltam megyei önkormányzati képviselő, illetve a polgármesteri tisztségem betöltése, 2006 előtt két cikluson keresztül önkormányzati képviselői feladatokat is elláttam. Mindig érdekelt a helyi közélet, a közügyek, tenni akartam a településemért, ahol élek. Minden erőmmel és lehetőségeimhez mérten hozzá akartam járulni Kiskunlacháza fejlődéséhez. Ez az, ami elsősorban motivált, s motivál a mai napig is. Tösgyökeres kiskunlacházi családból származom, minden ideköt, ehhez a településhez. Nős vagyok, két gyermekem van.

- Mi az, amit sikerült megvalósítani a kitűzött célokból, elképzeléseiből?

Az ember, amikor polgármesteri státuszra jelentkezik és elindul a választáson, nem tudja, hogy ez a munka milyen konkrét feladatokkal jár. Persze vannak elképzelései, hiszen azt megelőzően önkormányzati képviselőként rálátásom volt a polgármesteri feladatokra, de természetesen sokkal színesebb és sokrétűbb ez, mint az ember arra először gondol.

Amikor elkezdtem a munkát, akkor derült ki, hogy mennyi mindennel kell foglalkozni, hiszen ez tulajdonképpen egy kötetlen, de napi 24 órás készülség. Nem egy reggel 8 órától délután 4 óráig tartó munkaidő, hiszen itt a nap 24 órájában az állampolgárok rendelkezésére kell állnunk. Azt gondolom, hogy egy nagyon szép hivatás és feladat ez, sok szép dolgot lehet tenni a településért, az itt élő polgárokért, hogy javuljon az életminőségük, a helyiek számára egy szebb, élhetőbb lakóhelyet kialakítani. Engem mindig ez mozgat, hogy haladva a korrallal, előrelépve, igyekezzünk minél több fejlesztést megvalósítani, hogy Kiskunlacháza ne csak egy település legyen, hanem egy valódi otthon, ahol jó élni.

- Hogyan látja ma a települését, milyen a kapcsolata a választókkal, a település lakosságával, milyen közösségeket sikerült építeni, azok mindennapjaiban részt venni?

Mindig törekszem a jó kapcsolatra a választópolgárokkal. Fontosnak tartom, hogy a kommunikáció folyamatos és napi szintű legyen köztem és az itt élők

között. Amit szeretnék létrehozni, megvalósítani, arról mindenki tud, hiszen a lakossági reakciókat, észrevételeket igyekszem figyelembe venni a különböző döntéseknél.

Igen aktív és színes kulturális élet zajlik Kiskunlacházán. Számos civil, sport, társadalmi szervezetünk, egyesületünk van, akik szereplői településünk mindennapjainak. Nagy örömmel tölt el, hogy ennyien segítik a munkánkat. Éppen ezért igyekszünk mi is támogatni őket, melynek keretében minden évben jelentős összeget fordítunk a szerveződéseink és az egyházak működési költségeinek enyhítésére.

- A településvezetés, maga a feladat csapatfeladat, csapatmunka. Milyen csapat, milyen háttérapparátus állt Ön mögött?

Van egy kitűnő hivatali szakapparátusunk, remek vezetőink vannak a polgármesteri hivatalban. Mindannyian helyi kötődésűek, így azt gondolom, megvan a lokálpatrióta szellem valamennyi munkatársunkban, akik a háttérmunkát végzik. Rájuk minden téren támaszkodhatunk, ahogyan a képviselő-testület tagjaira is, akik képesek minden problémán felülemelkedve, kizárólag a településért dolgozni. Összességében úgy vélem, mind a szakmai, mind pedig a politikai háttér adott Kiskunlacháza előrehaladásához.

- Mi volt eddigi munkája legjobb, legrosszabb emléke?

Nehéz kiemelni olyan fejlesztéseket, amelyek elsőbbséget élveznek, hiszen egy játszótér építése is rendkívül fontos és nagyszerű dolog. Ha a társadalom bármely rétegének, korosztályának örömet tudunk okozni, az már számomra pozitív.

Van természetesen rossz emlékem is, mégpedig az, amikor egy hosszú, több évig tartó bírósági pert veszített el az önkormányzatunk, és ennek következményeként egy jelentős összeget kellett kifizetnünk. Megoldottuk, bár Kiskunlacháza fejlődésének ütemét jelentősen befolyásolta ez az időszak. Fél évvel ezt követően egyenesbe jött a gazdálkodásunk, azóta töretlenül fejlődik nagyközségünk.

Van-e olyan kiemelkedő története, amit ki lehet ragadni az elmúlt évekből?

A legsikeresebb projektünk talán az volt, hogy sikerült egy olyan félbehagyott szennyvízberuházást befejeznünk, ami 1993-ban majdnem csődbe vitte a községet. Nagy öröömre szolgál, hogy csaknem 2,5 milliárd forintból befejeztük a munkálatokat. Ez óriási eredmény volt önkormányzatunk számára, ahogyan az azóta megépült sportcsarnok is, de utakat, járdákat is építettünk, korszerűsítettünk és természetesen intézményeket újítottunk fel.

- Mit jelent az Ön számára a települése? Ha egy idegennek kellene leírni, hogy miért szerethető, hogy mi adja az egyediségét, a varázsát, az hogyan nézne ki, hogyan hangozna?

Azt gondolom, hogy egy igazán szép helyen vagyunk, a Kiskunsági Nemzeti Park bejáratánál helyezke-

dünk el, ebből adódik, hogy számos természeti érték van jelen a környezetünkben. Aki pihenésre vágyik, a Duna parton megteheti, a Kiskunság ugyanakkor széleskörű túrázási lehetőséget biztosít az aktív kikapcsolódásra vágyók számára.

- Milyen hosszú távú jövőt szeretne a településének?

Egy olyan Kiskunlacházát szeretnék, ahol jó élni, ahol jó lakni, ahová az emberek szívesen térnek haza munka után, ahol egy olyan közösség van, akik tényleg számíthatnak egymásra, csak így tudunk együtt és egymásért dolgozni. Bízom benne, hogy a jövő útja ez. Csak azok a közösségek képesek fejlődni, ahol megvan az összhang, a közös szándék és tenni akarás.

- Tervezi-e a szolgálat folytatását?

Igen, újra kívánok indulni az októberi választásokon. Bízom benne, hogy a többség támogatását újra meg tudom majd szerezni, hiszen számtalan feladat vár ránk. Az elkövetkező ötéves ciklusban az utak és járdák állapotának javítása élvez majd prioritást Kiskunlacházán.

- Mi az Ön polgármesteri hitvallása?

A politika olyan, mint a hosszútávú futás. Elegendő akarat, kitartás és hit szükséges ahhoz, hogy az ember képes legyen végigmenni azon az úton, amit célul tűzött ki maga elé. Bíznia kell abban, hogy amit csinál, az a településen élők akaratával megegyezik, és rendelkeznie kell elegendő erővel, hogy a felmerülő akadályokat leküzdje.

Kismaros a Börzsöny lábánál, a Dunakanyarban, a folyó bal partján, Budapesttől mintegy ötven, az északi országhatártól körülbelül harminc kilométerre, Verőce és Nagymaros között fekszik. A falu legfőbb vonzereje az elhelyezkedésében rejlik: a környező hegyek, a börzsönyi erdők, az itt egyesülő patakok, a Duna és túlszárnyának látványa, valamint a környékbeli turistacélpontok könnyű megközelíthetősége teszi Kismarost sokak által látogatott településsé. A helyi látnivalók és programlehetőségek a község természeti és történelmi adottságaihoz, valamint lakóinak kulturális igényeihez igazodnak.

A Kismaros társadalmi viszonyait jellemző mutatók országos viszonylatban is kiemelkedőek. Népessége folyamatosan növekvő tendenciát mutat, amely a KSH adatok elemzése szerint – az ún. „betelepülők” számából adódik, de az utóbbi időben már számottevő a sváb őslakosság lélekszámának természetes növekedése is a hazatelepülő fiatal családok révén. A betelepülők jelentős része a magas iskolai végzettségű és kedvező gazdasági helyzetben lévő réteghez tartozik, ahogyan az őslakosság körében is messze átlag feletti a közép- és felsőfokú végzettséggel rendelkezők aránya. A település fiatalosodást mutat, a 18 év alatti korosztályon belüliek száma tíz év alatt a duplájára nőtt. A regisztrált munkanélküliek aránya 2013-ban 50 főre csökkent, mára már elenyésző a számuk. Kismaroson az összkomfortos lakások aránya 71,39%, mely megyei átlag feletti, emellett jelentősen meghaladja az országos átlagot is.

Neubauer Rudolf

(1975) polgármester

„Amit tehát szeretnétek, hogy az emberek veletek cselekedjenek, ti is ugyanazt cselekedjétek velük.”

Kismaroson nőttem fel, itt éltek már német, sváb ükszüleim, őseim is. Felelősséget érzek nem csak múltunk megőrzésében, de jövőnk átgondolt alakításában is. Ennek hiányát tapasztalva döntöttem el, hogy négy év képviselői munka után, a 2014 októberi választásokat követően a település vezetőjeként dolgozzam tovább, a hagyományok tiszteletére építve, de modern szemlélettel, a technológiai innováció, a környezetvédelem, a kulturális sokszínűség, a közösségépítés szem előtt tartásával. Megtiszteltetés és öröm számomra, hogy tehetek a gyarapodásáért, hogy visszaadhatok abból a sok jóból, amit ettől a közösségtől kaptam.

- Mi volt a legnagyobb kihívás, amivel munkába álláskor szembesült, melyek voltak a településen elvégzendő legfontosabb feladatok?

Kismaros alapítása óta – két és fél évszázada – fejlődő település, de az ezredfordulót követően megnövekedett a településre költöző, magas értékrendet képviselő, polgári, értelmiségi többgyermekes családok száma. 10 év alatt (2006 és 2016 között) 80%-kal nőtt a hat év alatti gyermekek száma, ezért az első komoly feladat az óvoda bővítése és felújítása volt 2015 elején. Ez volt a legégetőbb tennivalónk, amire megoldást kellett találni. Most pedig az iskola és az oktatás fejlesztése áll előttünk, miközben az összes intézményünket is kinőttük, bővítésre pedig alig van hely az egyre szorosabb beépítettség miatt.

- Mi az, amit sikerült megvalósítani az elképzelésből?

Lett új óvodánk, elindult a bölcsőde, és jelentősen fejlesztettük az úthálózatunkat is. Épülnek és erősödnek a közösségek a településen, pezsgő sportéletünk van. A Fortuna SC labdarúgói rendre kiválóan teljesítenek, példás az utánpótlás képzés, ifjú karatésaink rendszeresen az EB-n szerepelnek, és elindult a női kézilabda is. A Marus Hagyományőrző Tánccsoport, a kismarosi néptáncgyűttesek

vagy a fellépéseivel hagyományt teremtő Lanner Kvartett a művészi kifejezés legmagasabb fokán gazdagítja kultúránkat.

Sváb településként sokat tettünk az utóbbi években a „Málenkij robot” tragédiájának dokumentálásában, film készült, könyvet jelentettünk meg, konferenciát rendeztünk rendhagyó történelemórával a környékbeli iskolák felső tagozatos diákjai számára. Javaslatomra díszpolgári címet alapítottunk, melyet Kaneko Miyuji világhírű zongoraművésznek, Pézsa Tibor olimpiai bajnok vívónak, Szokolczay Lajos irodalomtörténésznek és Viski Erzsébet tízszeres világbajnok, kétszeres olimpiai ezüstérmes, valamint hatszoros Európa-bajnok kajakozónak adhattunk eddig át tiszteletünk jeléül. Ők valamennyien kötődnek településünkhöz, itt élnek, itt születtek, ide jártak iskolába.

Minden elért cél újabb ötletet, feladatot hoz, szerencsére nem lehet hátradólni. Nagyon fontos munkának értünk a végére Kismaros településrendezési eszközeinek elfogadásával.

- Milyen a kapcsolata a választókkal, a település lakosságával, milyen közösségeket sikerült építeni, azok mindennapjaiban részt venni?

Szinte mindenki ismer, mindenki elér, akinek szüksége van rám. Bárki meg tudja velem osztani a gondolatait, keresem is az ilyen alkalmakat. Kismaroson mindig erős volt a közösségi élet, a fő feladat elsősorban támogatni és segíteni őket a céljaik elérésében. Így tud az önkormányzat együttműködni évről évre sikeresen a sportegyesület Tao-pályázataiban, helyet, szakmai segítséget nyújtani a Német Nemzeti Önkormányzatnak, támogatni a nyugdíjas klubunkat, a Torony SE kismarosi karatésait, a néptáncgyűtteseinket, templomi énekkarunkat.

- A településvezetői feladat csapatfeladat, csapatmunka. Milyen csapat, milyen háttérapparatús áll Ön mögött?

A hivatali munkatársaim, valamint intézményvezetőink, önkormányzati dolgozóink erős, egységes csapatként állnak mögöttem, de sokszor meghatározó szakmai és kapcsolati háttérrel kapunk olyan kismarosiaktól, akik a maguk területén kiemelkedő tudással rendelkeznek. Kismaros jól szituált település, magas kvalitású emberek élnek a településen. Jelen vannak a hivatalban, a képviselő-testületben, a bizottsági munkában, intézményeinkben, közösségeinkben is.

- Munkája legszebb, legemlékezetesebb pillanatai?

A Kismarosért Érdemrenddel és a Díszpolgári címmel kitüntetettjeink elismerésének átadása, vagy a kibővített és felújított óvodánk első napja az átadás után, tele gyerekekkel mind emlékezetes pillanatok. A legszebb pillanatok között őrzöm az időseink köszöntésének ünnepeit is. Szemükben a falu eltelt évtizedeinek fénye, szavuk tanítás a jövőnek. Angyalváró koncertjeink adventkor, vagy a sportolóink mindenkori sikerei szintén felemelő pillanatok adnak. Közösen átélni mindezeket nagyszerű érzés.

- Munkája legrosszabb emléke?

Nehéz pillanatai vannak a polgármesteri munkának, rossz pillanatai nincsenek.

- Ha ki kellene ragadni egy emlékezetes történetet, mi volna az az elmúlt évekből?

Az egykor a kismarosi iskolába járó, majd a budapesti és a tokiói zeneakadémián végző Kaneko Miyuji zongoraművész a világ legnagyobb koncerttermeiben lép fel. Első kismarosi koncertje 2015-ben életre szóló élmény volt mindenkinek, aki részt vehetett rajta, szintén a legszebb pillanatok közé sorolható. Három évvel később ismét koncertet adott nálunk, és mi nagyon készültünk a hivatalos Steinway-művész számára megfelelően előkészíteni a koncerttermet.

A Zeneakadémián és a Művészetek Palotájában szintén fellépett Kaneko Miyuji, így a Bartók Rádió komolyzenei műsoraiban is megjelentünk koncerthelyszínként.

Nem tudtunk azonban Steinway versenyzongorát biztosítani az estre, egy szintén jó nevű, de szerényebb zongorát szállított a szerződöttetett cég. A zongorahangoló, aki a hangszert kísérte, érdeklődött a művész felől, a település felől, beállított mindent, majd tett egy sétát a faluban, kíváncsi volt az ingatlanhirdetésekre. A harmadik darabot játszotta Miyuji, amikor beragadt a forte vagy a prolongációs pedál. Amíg visszaért a zongorahangoló, a művész úr kiváló hangulatú zenetörténeti stand upot tartott, remek humorral, majd együtt nekiálltak a zongora szétszerelésének, megjavításának és összeszerelésének. Tapsviharral zárult a koncert, a cég pedig előre jelezte, ha Kaneko Miyuji ismét Kismaroson lép fel, Steinway zongora fogja várni őt, az árkülönbözetet pedig a kölcsönző cég állja, elismeréssel adózva a nagyszerű művész előtt.

- Mi jelenti a hátországot az Ön számára ebben a munkában?

A családom, a hitem és az elvégzett munka öröme.

- Tervezi-e folytatni a munkát?

Igen. Végig akarom vinni a közösen megkezdett, általam vezetett munkát. Az eredményeket felmutató munkának az örömeiben jó érzés együtt részesülni a községgel.

- Mi az Ön polgármesteri hitvallása?

Máté evangéliumából Jézus tanítása, amely a kölcsönös tiszteletről és megbecsülésről szól. „Amit tehát szeretnétek, hogy az emberek veletek cselekedjenek, ti is ugyanazt cselekedjétek velük.”

Kocsér nevének első előfordulása a budai káptalan 1488. május 22-i okiratában található. Jelentését nem ismerjük, kun eredetű szó. A virágzó templomos település a török háborúk alatt pusztulhatott el, legnagyobb valószínűség szerint az 1596-os évben. Emléke a temetőben ma is látható, a több mint 400 éves templomrom keleti fala. Kocsér évszázadokon át pusztaként szerepel (Praedium Kotsér). 1745-től a Jászkun Redemptio keretében Jászapáti lakosai váltották meg 8.000 arany forintért Kocsér kun pusztát, osztatlan állapotban a közbirtokosság többnyire közlegelőként hasznosította. Benépesülése a XIX. század 4. évtizedétől fokozatosan ment végbe, döntően Jászapáti népfölöslegéből. A határ tagosítását és a birtokok elkülönítését mérnöki terv szerint 1863-64-ben, majd véglegesen 1873-ban hajtották végre, alapul véve az önmegváltáshoz való hozzájárulással szerzett jogot. Az eredeti Liber Fundi 264 családot említ a földváltók jegyzékében. Az 1876. évi XXXIII. tc. megszüntette a kiváltságos Jászkun Kerületet, területét Pest, Szolnok és Csongrád vármegyékbe sorolta. 1877. augusztus 12-e lett a benépesült határral rendelkező Kocsér község megalapításának napja. Az 1877. évi I. tc. alapján Kocsér községet Pest-Pilis-Solt-Kiskun vármegyébe, a kecskeméti alsójárásba sorolták. Az önálló községgé válás lehetőségének kiharcolás, az első előljáróság megválasztása után megkezdődött Kocsér „nagyközségi” szervezeti kiépítése mellett a lakosság kulturálódásának, társadalmi szervezettségének megoldása: iskolaépítés, egyesületek, körök létrehozása. Házhelyeladási akciók, hiszen falu nem volt. A mintegy 2000 fő körüli lakosság saját tanyáján lakott. 1881-ben önálló rk. egyházközség alakult, új temetőt nyitottak: 1883-ban rk. templomot építettek.

forrás: internet

Bodnár András

(1955) polgármester

1955. február 12-én születtem a Borsod megyei Szikszón. Házasságom révén költöztem Kocsérra, 40 éve élek itt. Itt van az otthonom, a családom, itt kötöttem életre szóló barátságokat, itt szeretném megismertetni az unokáimmal a falusi, a kocséri élet szépségeit. Kocsérra költözésem óta aktívan bekapcsolódtam a helyi közéletbe, voltam sportköri elnök, létrehoztunk alapítványt, hogy segíteni, változatosabbá tudjuk tenni a helyi kulturális és sportéletet. 1998 óta tagja vagyok a Pest megyei Közgyűlésnek, alelnöke voltam a FIDESZ falusi tagozatának, 2002-től helyi képviselő-testület tagjává is megválasztottak.

2006-ban a lakosság megkeresésére, biztatására indultam el a polgármesteri tisztségért az önkormányzati választáson. Úgy ítélték meg, hogy a több éves megyei képviselői tapasztalatom, a község életének, helyzetének ismerete alkalmassá tette ennek a tisztségnek a betöltésére. Sok jó szót, biztatást, együttérzést kaptam a lakosságtól, és bizalmat is szavaztak, így már harmadik ciklusban vagyok a község vezetője.

- Mi volt a legnagyobb kihívás, amivel munkába álláskor szembesült, melyek voltak a településen elvégzendő legfontosabb feladatok?

Megválasztásom után elsődleges feladatunk a község stabil anyagi helyzetének megteremtése volt, hiszen önkormányzatunk nagy hiánnyal rendelkezett. Mind emellett a fejlesztésekre is szükségünk volt, mert intézményeink nagyon rossz állapotban voltak. Több éves erőfeszítésünkkel, a kormányunk segítségével ma már gazdálkodásunk kiegyensúlyozott.

- Mi az, amit sikerült megvalósítani az elképzelésből?

Intézményeink pályázati lehetőségek kihasználásával, önerő biztosításával teljesen megújultak. Az óvoda külső-belső felújításon esett keresztül, nyílászárócsere, szigetelés, vizes blokkok és a játszó udvar felújítása is megtörtént. Korszerű, energiahatékony hőközpontot hoztunk létre, ezzel oldjuk meg a polgármesteri

hivatal, a tornacsarnok és az óvoda fűtését. Átalakítottuk, korszerűsítettük a polgármesteri hivatal épületét, megújult a tornacsarnok, a könyvtár épülete is.

Új ravatalozót építettünk több vízvételi lehetőség kialakításával, társadalmi munkában a temetőnkben is bevezettük a vizet. Korábban gondot jelentett a község egyes területein a belvíz, melynek elvezetése a megépített csatornahálózattal ma már az egész településen megoldott.

A község életében fontos megtartó erőként kezeltem, kezeltük, hogy iskolánk mind a nyolc osztálya megmaradjon a csökkenő lakosság szám ellenére is. Ez sikerült, így ma is itt tanulhatnak a kocséri gyerekek, mert az iskolánkat a katolikus egyházzal közösen működtetjük. Megújult az iskola épülete is, illetve annak fűtés-korszerűsítése is megvalósult. A korszerű oktatás minden lehetőségével, kitűnő felszereltséggel rendelkezik ez az intézményünk is.

Egy teljesen korszerűsített – nyílászárócseré, fűtés átalakítás, a mai kornak megfelelő energia hatékony eszközökkel felszerelt – konyhán étkezhetnek óvodás és iskolás gyermekeink, szociális gondozottaink és a lakosság is.

Kiépítettük a tanyagondnoki hálózatot, mely nagy segítség a környező tanyavilágban élő embereknek. Segítenek az orvoshoz jutásban, ebédkiszállításban, és gyermekeinket négy irányból szállítják be naponta óvodába, iskolába.

Több funkciós egészségházunkat és a fogorvosi rendelőnkét is sikerült felújítani, így ma már korszerű, jól felszerelt intézményekben kaphatnak ellátást betegeink.

Őseink hagyatékának megőrzését, továbbvitelét, a hagyományok átadását mindig fontosnak tartottam. Erre is kiemelt figyelmet fordítva építettük át a község központjában lévő parkunkat. Minden fát, bokrot, amit csak lehetett megtartottunk, hogy az elődeink által megálmodott park ne veszítse el régi képét. Ezt annak ellenére is sikerült megoldanunk, hogy lakosság kérésének figyelembe vételével gyermekjátszóteret is kialakítottunk.

Kocsér jáász település, igyekszünk a jáász identitást megtartani, melyet segít a helytörténeti gyűjtemény létrehozása is. A gyűjteményt alkotó tárgyak évekig egy kis helyre voltak bezsúfolva, majd a község egyik legrégebbi házát megvásárolva közös összefogással sikerült egy rendezett „múzeumot” kialakítani.

Támogatjuk az általános iskola néptáncsoportjait, a helyi 1848-as tűzércsapatot, hiszen ez is segít a régi hagyományok ápolásában, átadásában. Emellett törekszünk új hagyományokat is kialakítani, például:

- újszülöttek köszöntése minden év augusztus 20-án,
- első diplomásaink köszöntése,
- nyelvvizsgadíjak átvállalása,
- karácsonyi koncert a templomunkban,
- idősek karácsonya,
- közös adventi fénygyújtás,
- arató fesztivál, ahol a régi arató szokásokat elevenítjük fel,

- novemberi falusi disznóvágás,
- 25-50-60 éves házassági évfordulósok köszöntése,
- a Kutyakaparó futás március 15-én, amely ma már elmondhatjuk, országos hírű.

Mindezeket az eredményeket nem érhettem volna el, ha az utóbbi nyolc évben a képviselő-testület többsége nem segíti munkámat, nem csapatként gondolkodnánk, dolgoznánk.

- Mi jelenti a hátországot az Ön számára ebben a munkában?

A polgármesteri hivatal apparátusa szintén komoly támogatást jelent, olyan kollégákkal dolgozhatom együtt, akik a számomra fontos értékek mentén dolgoznak, ebben pedig a vezérelv a lakosság-központúság. Nyugodt, kiegyensúlyozott családi háttér, a barátok támogatása, biztatása nagyban segítette, hogy munkámat teljes odaadással tudjam végezni.

- Munkája legrosszabb emléke?

A lakossággal nagyon jó a kapcsolatom, segítik, pozitív kritikával formálják munkámat. Elmondhatom, hogy személyes, családi problémákkal is megkeresnek, kikérik tanácsomat, véleményemet.

Sajnálatos, hogy az első polgármesteri ciklusomban, 2006-2010 között néhány képviselő nem így gondolkodott, egyéni érdekek mentén dolgozott. Emiatt nem tudtuk a szennyvízelvezető-csatornát megépíteni. Kétszer is próbálkoztam, de ellenállásuk miatt nem sikerült. Fájó ez számomra, hiszen ez a mai napig is érezhetően rányomta a bélyegét a község fejlődésére.

- Mit jelent az Ön számára a települése? Ha egy idegennek kellene leírni, hogy miért szerethető, hogy mi adja az egyediségét, a varázsát, az hogyan nézne ki, hogyan hangozna?

Településünk bemutatását azzal kezdeném, hogy szorgalmas, dolgozó emberek lakják, építik, akik büszkéek múltjukra, távlatokban gondolkodnak. Védik, óvják környezetüket, élővilágukat, melynek példaként adakozásból az iskola tetején fészkelő gólyapár életére vigyázva, figyelve gólyakamerát szereltünk fel, amelyet nem csak a kocsériak követnek, hanem a visszajelzések alapján a világ sok más részéről is.

A falu rendezett, tiszta, virágos, gondozott portákkal. Polgárőreinknek is köszönhetően a közbiztonságunk kiváló, nyugodt életet biztosít mindenki számára. Jól működő civil szervezetünk közreműködésével számos kulturális és hagyományőrző programunk van, illetve sportolásra, horgászásra, a szabadidő tartalmas eltöltésére is van több lehetőség.

Bizakodással tölt el, hogy az utóbbi két évben a lakosságszám csökkenése megállt, és e tendencia megfordult. Örülünk, hogy egyre több gyermek születik, hiszen ez a záloga a fennmaradásnak, fejlődésnek. Nagyon fontos, hogy településünk élhető, szerethető maradjon, modern gyarapodó községgé váljon, olyaná, amilyennek egykoron az itt élő elődeink is megálmodták.

- Tervezi-e a szolgálat folytatását?

Három polgármesteri ciklus után már nem tervezem folytatni a szolgálatomat. Természetesen nem vonulok ki a közéletből, hanem képviselőként szeretném folytatni a munkát, ezért megmérettetem magamat az ideai választáson. Szakmai tapasztalatommal, tudásommal szeretném segíteni a következő polgármester munkáját, a község fejlődését.

- Mi az Ön polgármesteri hitvallása?

Munkám során mindig szem előtt tartottam a szüleimtől látott példákat: a munka szeretetét, az alázatot és a hitemet. Hitvallásomat Bessenyei Ferenc, a Nemzet Színésze foglalta össze legjobban egy vele készült riportban – ennél jobban én nem tudnám megfogalmazni:

*„Én mindig megdolgoztam mindenért,
ha az ember tudja, honnan jött, hova tart,
ha tudja, mi a küzdelem és a szerénység,
nehéz helyzetekben hitét megtartja,
bízik a jó Isten segítségében,
célba ér.....”*

LÓRÉV KÖZSÉG

A honfoglaló magyarság fejedelmi szálláshelyeként e vidéken őrzött nagy állatállományra utal Lórév (Lóré) neve, hisz a ménesek átszállítása a Duna túlsó partjára a kedvező átkelési viszonyok miatt itt történt. A falu említése először IV. Béla uralkodása idejéből – 1259-ből – ismert, Portus equorum elnevezéssel. IV. László király 1276-ban Loureu néven keltezte az általa itt kiadott oklevelet. A török hódoltság előtti időben folyamatosan lakott hely volt, erre utal az 1332–1337. évi pápai tizedjegyzék. I. Ulászló király a pestis elől Lórév környéki királyi nyaralójában keresett menedéket. Valószínűsíthető, hogy az 1440 körül Ráckevére menekült szerbek egy csoportja Lóréven telepedett meg. Buda elfoglalása után a török kialakította a szultáni birtokok rendszerét. A budai szandzsákon belül a kovini náhijéhez tartozó Lóréven 1546–1590 között 30-40 család élt. A 17. században a török visszaszorítására megkezdett háború után az elhagyott, a 15. századtól a szerbek által lakott portákra a török elől menekülő szerb anyanyelvű lakosok érkeztek. Lórév új telepesei vallásuk gyakorlása érdekében saját erőből templomot építettek, amelyhez felhasználták a középkori templom falmaradványait is.

1778-tól kezdődően az itt élő népességről fennmaradtak az egyházi anyakönyvi bejegyzések, amelyek demográfiai vizsgálata érdekes eredményeket hozhat. A lakosság szerb túlsúlya a 19. században is megmaradt. Az épületek elrendezése ebben az időben halmazos szerkezetű volt, amit a szinte a falu egészét érintő, 1893. augusztus 29-én bekövetkezett, hatalmas tűzvész változtatott meg. Ezt követően a házak és utcák rendjét szabályozták, és ma is jellemző a három párhuzamos utcás településkép. 1848. szeptember 25-én Batthyány Lajos miniszterelnök kinevezte Görgei Artúrt a Csepel-sziget teljhatalmú parancsnokává, aki a reá bízott seregnek Szigetújfalunál és az Adonnyal szemben lévő Lóréven jelölte ki a táborhelyét.

forrás: internet

Bogdán György

polgármester

1989. március 26-án született Budapesten Lőrén Község első embere, Bogdán György, aki meglehetősen fiatalon került a település önkormányzatának polgármesteri székébe 2014-ben. A jelenleg első ciklusát töltő polgármester munkája igen sokrétű, hiszen a jogi egyetem hallgatója, ugyanakkor egy 120 hektáros gazdálkodást is vezet.

- Mi indította el a polgármesterség irányába, mi motiválta abban, hogy vállalja a megmérettetést, illetve a feladatot?

Tősgyökeres lórévi vagyok, ráadásul szerb nemzetiségű, ahogyan a település lakosságának 70%-a. Ami miatt elindultam az az, hogy a jogi karon a közigazgatás tárgy volt az, ami leginkább lekötött. Ezen kívül a nagybátyám 20 éven keresztül vezette a települést polgármesterként, s többek között az is motivált, hogy láttam, milyen sokrétű tevékenységet folytatott. 2014-ben rajtam kívül még ketten indultak ezért a pozícióért.

- Mi az, amit sikerült megvalósítani a kitűzött célokból, elképzeléseiből?

Részemről a legfontosabb az infrastruktúra fejlesztése volt, ezen belül is az úthálózat kiépítése és korszerűsítése volt az elsődleges célom. Úgy vélem, ha az infrastruktúra fejlődik, azzal a település vonzereje is nő. Egy közel 4 km hosszú szakasz teljesen új aszfaltburkolatot kapott, amely csaknem 2 éve készült el, azóta jelentős forgalomnövekedés tapasztalható Lőrén felé, emellett pedig észrevehető a vállalkozások számának rohamos gyarapodása is. A jelenlegi ciklusomat meghatározták a Belügyminisztérium által kiírt pályázatok, melyeket járdák, utak, hidak fejlesztésére minden esztendőben meghirdet a Magyar Kormány. Ezekben minden évben sikeresen vettünk részt, ami jelentősen hozzájárult településünk fejlődéséhez.

- Hogyan látja ma a települést, milyen a kapcsolata a választókkal, a település lakosságával, milyen közösségeket sikerült építeni, azok mindennapjaiban részt venni?

Községünk földrajzi fekvése kiváló, Budapest és a Duna közelsége ellenére egy csendes, nyugodt település. A Csepel-sziget déli csücskén helyezkedünk el, fő tevékenységünk mai napig a mezőgazdaság. Lórév egy apró, csinos község, törekszünk a folyamatos virágosításra, számos új járdán közlekedhetnek a lakosok, valamint az évek során létrehoztunk egy közparkot is. S hogy mire van még energiám? Mellékállásban mezőgazdasági vállalkozó vagyok, közel 120 hektáron gazdálkodok a polgármesterség mellett, de nagyon sok segítséget kapok a hivatali dolgozóktól, a falugondnoki szolgálattól és a képviselő-testület valamennyi tagjától. Egy ilyen kis településen is rengeteg teendő van, persze nem lehet összehasonlítani egy nagy várossal, hiszen sokkal közvetlenebb a kapcsolatom a lakosokkal.

Van egy Hagyományőrző Kulturális Egyesületünk, ami meglehetősen komoly szintre lépett az elmúlt időszakban mind a hagyományőrzés, mind pedig a nemzetiségi nyelv megőrzése szempontjából. Emellett működik Lóréven Sportegyesület és Alapítvány is.

- A polgármesteri feladat csapatfeladat, csapatmunka. Milyen csapat, milyen háttérapparátus állt Ön mögött?

Lórév két másik településsel is társközségi kapcsolatban működik, a három település közösen tart fenn egy önkormányzati hivatalt, melynek dolgozói létszáma nem túl nagy. Annak ellenére, hogy emiatt sokszor nehézségekbe ütközik a munka elvégzése, jó kis csapat dolgozik velünk. Ez már így működik évek óta, a cél természetesen az önkormányzatok költséghatékony működése, s azt tudom mondani, hogy egyre jobban összeszokott csapat áll mögöttem.

- Mi volt eddigi munkája legjobb, legrosszabb emléke?

Én ezt nem bontanám így ketté, az elmúlt 5 év számomra mind siker, rengeteget tanultam, a koromból is következtetni lehet rá, hogy fejlődő időszakban vagyok. Negatívumot pedig nem szeretnék mondani, hiszen van jó és rossz nap is, de ez ezzel jár, ezt vállaltam, amikor elindultam a választáson. Összességében pozitívan értékelem a hátam mögött hagyott 5 esztendőt.

- Van-e kiemelkedő történetet, olyan történet, amit ki lehet ragadni az elmúlt évekből, ami egyfajta érdekes kordokumentum is lehet...

Csaknem 20 évig kereste önkormányzatunk a forrást az igen forgalmas 51113 számú út felújítására, leaszfaltozására. Óriási mérföldkő településünk életében, hogy ezt a beruházást meg tudtuk valósítani ebben a ciklusban. Sok háttérmunkával és lobbival sikerült elérünk ezt a fejlesztést.

- Mit jelent az Ön számára Lórév? Ha egy idegennek kellene leírni, hogy miért szerethető, hogy mi adja az egyediségét, a varázsát, az hogyan nézne ki, hogyan hangozna?

A legfontosabb talán a nemzetiségi kultúra, ami kiemelkedik, a másik pedig, hogy aki ellátogat Lórévre,

egy csendes, barátságos községgel és annak békés lakóival találkozhat.

- *Hogyan látja a település helyzetét, szerepét? Milyen hosszú távú jövőt szeretne a településnek?*

Ugyanilyen helyzetben szeretném látni a községet évek múltán is, nem sokat változtatnék rajta. Ez a település számomra úgy szép, ahogy van. Természetesen valamennyi kollégámmal azon fáradozunk, hogy csinosítsuk, járdákat, utakat építsünk Lóréven. Egy olyan célt megfogalmazni, hogy itt egy nagyobb multinacionális cég jöjjön létre, s ezzel szerves része legyünk az agglomerációnak, véleményem szerint rossz irány lenne. Ezt a települést így kell megőrizni, ahogy van, a nemzeti identitásával és a falu szeretetével együtt, ami a lakosokra jellemző. Lehetőségeikhez mértén mindenki rendben tartja a saját portáját, ennek a községnek megvan a maga varázsa.

- *Mi jelenti a háttérját az Ön számára a munkában?*

A családom támogatása nélkülözhetetlen számomra ebben a munkában, ahogyan a barátaimé, ismerőseimé is. Kiemelném Pánczél Károly úr munkáját, aki ebben az öt évben felkarolt és hozzásegített a sikerek eléréséhez.

- *Tervezi-e a munka folytatását?*

Igen, tervezem. Több pályázatban is részt vesz önkormányzatunk, aminek a látványos része csak ezután következik majd, s ennek szeretnék a részese lenni. Terveink között szerepel a polgármesteri hivatal épületének fejlesztése, illetve további aszfaltozásokat is tervezünk.

- *Mi az Ön polgármesteri hitvallása?*

Mindenkit meg kell hallgatni, csak így lehet eredményes az emberekkel való kapcsolattartás.

MONOR VÁROS

Monor és környéke az utolsó eljegesedést követően, Kr. e. több ezer évvel népesült be. Monor elnevezésének eredete még ma sem tisztázott, de a település neve a ma leginkább elfogadott elmélet szerint a török eredetű, „köd” jelentésű személynévből származik. Monor (Monar) nevének első hiteles írásbeli említésével egy 1398. március 25-én kelt oklevélben találkozunk. 1813-ban nagyszabású falurendezés indult meg, mely 1820-ig tartott. Az ekkor kialakított településszerkezet a mai napig meghatározza a városközpont képét. 1847-ben adták át – az országban másodikként – a Pest-Cegléd-Szolnok vasútvonalat. Ennek köszönhetően a település rohamos fejlődésnek indult. Monor fejlődésében jelentős tényező volt, hogy 1848-tól évi 4 vásárt és hetenként két piacot tarthatott. Ennek hagyománya napjainkig fennmaradt. A XX. század elején épültek a mai Monor városképét jelentősen meghatározó épületek, például az ország egyik első vasbeton szerkezetű épülete a Vigadó, a Bíróság és a Kossuth Lajos Általános Iskola is. Az elmúlt bő másfél évtizedben ismét fejlődésnek indult város. Ez idő alatt teljesen kiépült a belterületi infrastruktúra, a közművek, számos új közintézmény, megújultak a parkok, sétálóutcák és közösségi terek színesítik a város képét.

forrás: internet

Dr. Zsombok László Krisztián

(1977) polgármester

1998 óta veszek részt a monori közéletben. De valójában már a rendszer-változáskor megérintett a politika. 13 évesen már a helyi fideszes képviselő-jelöltek kampányában vettem részt. Plakátoltam, szórólapoztam, „kopogtatócédulát” gyűjtöttem. És mivel párttag még a korom miatt nem lehettem, 1990-ben Monoron néhány korosztálybeli barátommal, osztálytársammal megalapítottuk a TUFIDESZ-t, a Túlságosan Fiatal Demokraták Szövetségét. 1998-ban lettem a Monori Önkormányzat külsős bizottsági tagja, 2002-től városi egyéni képviselőként szolgálom a településünket, 2014 októbere óta pedig polgármesterként.

- Mi az, amit sikerült megvalósítani a kitűzött célokból, elképzeléseiből?

Polgármesterré választásomkor – ahogy minden településvezető – úgynevezett ciklus-programot vagy gazdasági programot készítettem. Ezt a képviselő-testület elfogadta, és az elmúlt öt évben képviselőtársaimmal közösen dolgoztunk az itt rögzítettek megvalósításán. Ebben a polgármesteri programban több fontos célt jelöltem meg, melyeket egy-egy tématerület köré csoportosítottam.

Az épített és természetes környezetünk megóvása, védelme érdekében igyekeztünk Monor értékeit megóvni, bizonyos területeken fejleszteni. Úgy gondolom, sikerült a lehetőségeinkhez mérten sok energiát, pénzt fordítani a közterületeink fejlesztésére, a meglévő parkok, játszóterek felújítására, újak építésére, kialakítására. A ciklus elején adtuk át a még a korábbi képviselő-testület által elindított fejlesztést, mely a Kis-tó és környezetének rendezését tette lehetővé, kellemszabadidőparkot, korszerű játszótérrel, sétányokat kialakítva a korábban elhanyagolt, de a monoriak körében mindig is népszerű zöld pihenőhelyen. Hiánypótló beruházásnak bizonyult és hamar népszerű lett a kisgyermekes családok között az uszoda melletti KRESZ-park, ahol a gyerekek biztonságos körülmények között, játszva ismerkedhetnek meg a közlekedési szabályokkal. Több ingyenes köztéri sportlétesítményt is sikerült – jellemzően pályázati forrásokból – megvalósítani. Két új kondiparkot is kialakítottunk, grundfoci pályát építettünk, melye-

ket folyamatosan, nagy létszámban használnak is a monoriak korosztálytól függetlenül. Az országban egyedülálló köztéri gyógynövényparkot alakítottunk ki egy városközponti, de elhanyagolt közterületből a szakrendelő épülete előtt, ahol bárki megismerheti a hazánkban is honos gyógynövényeket, illetve azok élettani hatásait. A közlekedés biztonságának javítása érdekében négy új gyalogátkelőhelyet sikerült kiépíteni az elmúlt öt évben, és folyamatosan igyekszünk a meglévő úthálózatunkat karbantartani, új aszfaltszőnyeggel, padkával, vízelvezető árkokkal ellátni a közútjainkat. De természetesen ez az a terület, ahol soha nem elég a rendelkezésre álló forrás, illetve pályázat....

Büszke vagyok rá, hogy polgármesterségem idején sikerült képviselő-társaimmal és a térség országgyűlési képviselőjével forrást szerezni a Monori Sportszarnokra, amelynek segítségével egy korszerű, ezer férőhelyes lelátóval üzemelő, multifunkciós sport- és rendezvénycsarnokot tudtunk átadni – nem csak a monoriaknak, de a térség lakosságának is. Hiszen településünk járási székhely, a kistérség természetes központja, az itt megrendezésre kerülő nívós sportrendezvények és színes kulturális programok, színvonalas koncertek a környező településről is sok látogatót vonzanak. Nem beszélve a különböző egyesületek, sportklubok itt tartott, rendszeres edzéseiről. Nemrégiben adtuk át a Monori Tankerületi Központ részére az új székházukat, mely állami támogatás mellett a város finanszírozásában valósulhatott meg. Nem csupán építőipari beruházásként tekintünk rá, hanem értékmentésként is, hiszen egy komoly helytörténeti múlttal és építészeti értékkel bíró épületet tudtunk eredeti állapotába helyreállítani a Petőfi Sándor u. 28-ban, az egykoron itt lakó és rendelő Péterffy doktor és zenepedagógus felesége élete és munkássága előtt is tisztelve ezzel. Ez a beruházás is Monor körzetközponti szerepét erősíti. Ahogyan az új mentőállomás kialakítása, a tüdőgondozónak a szakrendelő felújított épületrészében való, korszerű körülmények közé történő elhelyezése is.

A helyi egészségügy fejlesztése kiemelt fontosságú. A hivatkozott ciklusprogramban célként fogalmaztam meg, hogy néhány éven belül az összehangolt fejlesztéseknek és szemléletformáló programoknak köszönhetően legyenek a monoriak egészségesebbek az országos átlagnál, és legyen Monoron magasabb a születéskor várható élettartam! Sportos és egészséges város szeretnénk lenni! A polgári életszemlélet fontos eleme az öngondoskodás, illetve az egészségtudatos életmód, melyre egyre több monori is nyitott. Nagy öröm, hogy a ciklusban meg tudtuk kezdeni, el tudtuk indítani a helyi járóbeteg ellátás korábban soha nem látott mértékű és léptékű fejlesztését az Egészséges Budapest Program, illetve a Pest megyei területi kompenzációs források segítségével.

Épül a háromcsoportos új óvodánk a Bajcsy-Zsilinszky úton, amely építészeti szempontból látványos, tömör fa panelszerkezetével Magyarországon technológiailag is kuriózum lesz. Nagyon bízunk a bölcsődepályázatunk sikerében, és hogy az engedélyezett, ugyancsak szép építészeti terveknek megfelelően hamarosan megépülhet a vásártéren az az új gyermekintézmény, melyre az örvendetesen növekvő monori gyermeklétszámra figyelemmel egyre nagyobb szükség van.

Kiemelt hangsúlyt kívántam fektetni a Polgármesteri Programban és annak végrehajtása során is a

helyi gazdaság fejlesztésére. Azt gondolom, hogy egy település által nyújtott közszolgáltatások színvonalát, az önkormányzat mozgásterét, az indítható fejlesztések, új beruházások számát nagyban befolyásolja, hogy mekkorák az önkormányzat adóbevételei. Célul tűztem ki a termelő, magasabb hozzáadott értéket előállító cégek Monorra „csábítását”, a befektetések ösztönzését településünkön. Úgy gondolom, ezen a téren jó munkát végeztünk az elmúlt években, hiszen három új, nagyobb nemzetközi céget sikerült Monoron letelepíteni. Ezzel jelentős számú új munkahely létesült és létesül az elkövetkező években településünkön, és a több tízmilliárdos befektetésekből, az üzemek működéséből származó adó- és egyéb bevételek nagyságrendekkel szélesítik a következő városvezetők pénzügyi mozgásterét. Nem csak a városvezetés, de azt gondolom, hogy az egész település számára megtisztelő, hogy a Magyar Kormány Monort választotta ki az úgynevezett „smart city” vagy „okos város” típusú fejlesztések állami közreműködéssel, központi platform szolgáltatással való megvalósíthatóságának modellezésére, tesztelésére. A négy és félmilliárdos pilot vagy próba-program keretében városunkban a kijelölt állami szereplőkkel teszteljük a legkorszerűbb technológiák városüzemeltetésben, közszolgáltatások minőségének javításában való alkalmazhatóságát. De ha mindösszesen annyit sikerült volna az elmúlt öt évben elérni, hogy a lakossággal való direkt és közvetlen kommunikációval, a színes és változatos városi programkínálattal, a civil szervezetekkel való kapcsolattartással „csupán” a helyi közösség építésében, a lokálpatriotizmus erősítésében értünk volna el eredményt képviselő-társaimmal, már arra is büszke lennénk. Azt hiszem ugyanis, hogy egy település életében ez az első és legfontosabb, amin egy városvezetésnek dolgoznia kell, meg kell tudnia teremteni, illetve erősítenie kell. Hogy a monoriak legyenek egyre büszkébbek arra, hogy itt laknak, ehhez a közösséghez tartoznak. És ha alkalmuk van, járjanak el a városi vagy civil rendezvényekre, legyenek aktívak, támogassák egymást. Építsük együtt a közösségünket, ezáltal pedig a kötődésünk ehhez a településhez, és erősítsük ezáltal a helyi (és közvetve a magyar) identitásunkat.

- Hogyan látja ma települését, milyen a kapcsolata a választókkal, a település lakosságával, milyen közösségeket sikerült építeni, azok mindennapjaiban részt venni?

A közösségépítést, a lokálpatriotizmus erősítését, az identitástudat fejlesztését tartom az egyik legfontosabb településvezetői feladatnak. Ebben egy polgármesternek és a város szolgálatában állóknak élen kell járniuk. A hazaszeretet a családokban kezdődik, és a kis közösségekben, valamint a településeken lehet azt tovább erősíteni. Ha szereti valaki a települését, ha elégedett az ottani létfeltételekkel, nagyobb valószínűséggel lesz a hazáját is szerető ember. Ha jól érzi magát valaki a helyi közösségekben, jó eséllyel lesz elkötelezett hazafi is. Szerencsés helyzetben is vagyok, mert a település mérete, lakosság száma okán is lehetőségem van arra, hogy direkt, közvetlen kapcsolatban legyek a lakossággal. Családommal, öt gyermekemmel mi is itt élünk mindennapjaink. Szeretek a piacon, a játszótéren, iskolába, bölcsődébe menet szóba elegyedni az emberekkel, és értékelem, hogy őszintén mondják el véleményüket a várost érintő aktuális ügyekről – legyen szó akár kritikáról vagy dicsőretről. A civil szervezetek programjain pedig

egyenesen otthon érzem magam. Az öt nyugdíjasklub rendezvényein, a monori szőlő- és borkultúra fejlesztésére alakult egyesületek programjain, a Monori Sportegyesület szakosztályainak meccsein, versenyein rendszerint csak akkor nem veszek részt, ha más programmal ütközik.

- A településvezetés, maga a feladat csapatfeladat, csapatmunka. Milyen csapat, milyen háttérapparátus állt Ön mögött?

Munkámat szakmailag felkészült hivatal segíti, de sokat köszönhetek a rutinos és munkájuk, cégük, intézményük iránt elkötelezett vezetőtársaimnak és minden kollégámnak. Sok támogatást kaptam és kaptam a város hivatali elődömtől, a térség országgyűlési képviselőjétől is, aki támogatásokért lobbizott, és tanácsokkal is segítette az önkormányzat munkáját.

- Mi volt eddigi munkája legjobb, legrosszabb emléke?

Sajnálom, hogy a ciklusban több, általam fontosnak tartott fejlesztést nem sikerült megvalósítani. Örök elégedetlen vagyok. Fontosnak tartom új kerékpárutak építését a Kossuth Lajos és a József Attila utakon, s jó lenne, ha a következő önkormányzatnak lenne lehetősége a szintén engedélyezési tervdokumentációval megálmodott komplex közterület-felújításra a Petőfi Sándor utca Dózsa György és Széchenyi utca közötti szakaszán.

Az uszoda szolgáltatásainak bővítésére is vannak konkrét elképzeléseink, melyeket szabadtéri medencékkel kapcsolatos konkrét tervekkel lehetne bővíteni. Gyönyörű tervek készültek az új ravatalozó épületére, amellyel együtt az időközben önkormányzati fenntartásba került temetőket is fontos lenne megszépíteni. Meggyőződésem továbbá, hogy a helyi hiányszakmákban (pedagógus, orvos, nővér stb.) szüksége lenne a településnek egy bérlakás építési programra, hogy a város számára fontos szakmák képviselőit Monorra tudja csábítani, és itt tudja tartani.

- Mit jelent az Ön számára a települése? Ha egy idegennek kellene leírni, hogy miért szerethető, hogy mi adja az egyediségét, a varázsát, az hogyan nézne ki, hogyan hangozna?

„Monor a dél-kelet pesti agglomerációban, a dinamikusan fejlődő főváros és vonzáskörzete, illetve az Alföld találkozásánál fekvő, kistérségi központ szerepkörét a közigazgatáson túl a gazdasági életben is egyre erősítő, járási székhely funkcióját és feladatköreit a helyi szolgáltatások fejlesztésében is kihasználó, természeti, települési és társadalmi környezetében harmonikusan fejlődő, sokszínű, a jó minőségű lakókörnyezetet egyre színvonalasabb közszolgáltatásokkal is biztosító, egyúttal a befektetők számára is vonzó település. Monor olyan város, ahol jó élni, ahol jó vállalkozni.”

- Milyen hosszú távú jövőt szeretne a településének?

Az elmúlt időszakban megfogalmazott céljaink szerint Monoron olyan várost építünk, ahol...

...a lakosok valódi közösségé formálódnak, lokálpatrióták, és aktív közösségi életet élnek. A civil közösségek ápolják, őrzik a városi örökséget, aktívan részt vesznek a város kulturális identitásának megerősítésében. A folyamatosan fejlődő kulturális- és sportélet erősíti a közösségi érzést.

...a monoriak büszkék megújuló városukra, a Strázsa-hegyre és a Pincefalura, a sok parkra és a várost körülvevő szép, nyugodt, egészséges természeti környezetre. A helyiek vendégvárók és vendégszeretők, kedvesek, segítőkészek, és a szolgáltatókkal együtt felkészültek a városunk iránt érdeklődők fogadására.

...fiatalodik, és a javuló színvonalú egészségügyi ellátásnak köszönhetően egészséges a lakosság.

...ahol bölcsődékben, óvodáinkban és iskoláinkban térségszerte híresen magas színvonalú oktató-nevelő munka zajlik. A szakképzésből kikerülő fiatalok könnyen találnak itthon munkát, a gimnáziumunkban végzetek előtt pedig nyitva állnak a legjobb felsőoktatási intézmények is.

...az aktív életvitelt szolgálják a magas minőségű, széles kínálattal rendelkező sport- és szabadidős szolgáltatások.

...a szépülő természeti és a megújuló épített környezetet mindenki magáénak érzi, és együtt vigyázunk rá. A szerethető, emberléptékű városi közterületeket, a gondozott parkokat és játszótereket olyan közös értéknek tekintik, mely minden monori lakos számára fontos. A belváros és annak központi tere a pezsgő városi élet színtere, központi találkozási pontja, közösségi tere.

...jó a közbiztonság, a kiterjedt városi térfigyelő-kamerahálózatnak és a rendőrséggel, polgárőrséggel közös erőfeszítéseknek is köszönhetően kevés a bűncselekmény.

...erősödik, versenyképessé válik a helyi gazdaság és vállalkozások. Az ingázás mellett egyre több helyben dolgozni szándékozó ember számára is biztosított a jövedelemszerzés. A meglévő és újonnan kialakításra kerülő vállalkozói övezetek rendezettek, jól kiépítettek. A bor-, illetve a lovas-, öko- és az egészségturizmus, rekreációs szabadidő ágazat mellett a 4-es elkerülő út megépítése nyomán a nem zavaró hatású új gazdasági ágazatok, termelő ipari üzemek is megjelennek.

...városunk a gyermekes családok, fiatalok számára is egyre vonzóbb lesz! A város népességmegtartó ereje nő.

...ahol senkit nem hagyunk „az út szélén”. Az önhibájukon kívül nehéz helyzetbe kerülteken városunk szociális intézményei és civil segítő szervezeteink gondoskodnak.

...ahol odafigyelünk a dolgozó, aktív életévek után megpihenő nyugdíjasainkra, és idősbárát intézkedésekkel könnyítjük meg életüket.

...ahol a fentiekből is következően néhány éven belül az országos átlagnál jobb a lakosság egészségi állapota és magasabb a várható élettartam!

...ahol mindenki büszkén vallja majd, hogy Monor – jó itt élni!

-Mi jelenti a háttérképet az Ön számára a munkában?

A nagy családom és kiterjedt baráti társaságom.

- Tervezi-e a szolgálat folytatását?

Nem tervezem.

- Mi az Ön polgármesteri hitvallása?

Életem során két típusú vezetővel találkoztam. Az egyik típus az adott megbízatásában, feladatkörében, mindig a személyes karriercéljainak az eszközét látta. Az aktuális tisztségét az egyéni előremenetelének egyik állomásaként, a ranglétra egyik fokaként kezelte.

A másik típus számára az adott tisztségben a legfontosabb mindig az volt, hogy mivel tudja személyével az adott közösséget szolgálni. Hogyan tud hozzájárulni egyéniségével annak a szervezetnek a boldogulásához, előmeneteléhez, amelyik vezetőjévé választotta? Személyével, tudásával, kapacitásával, kapcsolatrendszerével hogyan képes minél többet használni a sajátjainak, a közösségének?

Én az utóbbi szerettem volna lenni ebben a tisztségemben. A monoriak tudják megítélni, hogy ez mennyire sikerült.

Nagykátaváros története a XII. századig nyúlik vissza, amikor a Kátaváros nemzetség Pest megyei ágaváros letelepedett ezen a vidéken. A város határában, a Kenderhalmon feltárt falu valószínűleg Nagykáta Árpád-kori előzménye lehetett. Településünkre vonatkozó első írásos emlékek és hiteles forrásnak tekinthető az 1550-ben megjelent Váradiregistrum, melynek faksimile kiadása 1903-ban látott napvilágot. Az ebben foglaltak szerint A mai Nagykáta „első említése” 1219, hiszen az ebben az évben feltűnő Cseke(káta), a későbbi Káta, majd Nagy-Káta, a Kátaváros nemzetség birtoka volt. 1220-ból ismert a Kátaváros nemzetséghez köthető első tulajdonos Absolon. Mária Terézia 1743-ban városi rangot adományozott Nagykátának, melyhez vásártartási jog is párosult, ami nagy hatással volt a kereskedelemre. I. Ferdinánd csak a XIX. század elején, 1839-ben adott kiváltságlevelet a „Nagy-Kátai Szabadalmas Céh” megalakítására amely lehetővé tette a helyi ipar folyamatos fejlődése. 1848. április 4-én volt a „Tápióbicskei ütközet”, ami részben Nagykáta határában zajlott le. Görgeynek városunkban volt a főhadiszállása. A győzelem után itt fogadta Kossuth Lajost, aki a kórháznak berendezett Keglevich-kastélyban meglátogatta az ütközetben megsérült honvédeket. (Ebben az épületben van ma a polgármesteri hivatal.) A dicső nap emlékére április 4-e városunk hivatalos ünnepe.

Településünk a Budapest-Újszász-Szolnok vasútvonal mentén fekszik. Dinamikus fejlődésének köszönhetően a Tápióvidék központjává vált. Jelenleg 12.600 lakosa van, de a vonzáskörzetében élők száma eléri a 60-70.000 ezret. Megtalálható itt: szakorvosi rendelő, mentőállomás, középiskolák, bíróság, rendőrség, tűzoltóság, több bank és biztosító társaság. Építészeti emlékeink közül kiemelkedik a Szent György templom. Nagykátának már a XIV. században volt plébániája, tehát kellett, hogy legyen temploma is, amelyet a Historia Domus szerint a csehek építettek. Romosan, de túlélte a török hódoltságot. Alapjaira 1745-ben megépítették a mai templomot, amit 1903-ban kibővítették. Meg kell még említeni a XVIII. században épült Keglevich kápolnát.

Dorner Gábor

(1972) polgármester

1972-ben születtem Budapesten. Születésem óta Nagykátán élek, ide jártam bölcsődébe, óvodába, és az általános iskolai tanulmányaimat is itt végeztem. Kecskeméten a Piarista Gimnáziumba jártam középiskolába, ott érettségiztem. A Soproni Erdészeti és Faipari Egyetem Földmérési és Földrendezői Főiskolai karán diplomáztam Székesfehérváron földrendező mérnök-ként. Később építési geodéziai szakmérnök képesítést szereztem. Édesapám családi vállalkozásában dolgoztam 1993-2012 között, majd 2012-2014 között a Nagykátai Járási Hivatal Földhivatalának vezetője voltam. 2014 októberétől látom el a polgármesteri feladatokat Nagykátán, ahol feleségemmel és családommal élek, két leánygyermekem boldog édesapjaként.

- Mi indította el a polgármesterség irányába, mi motiválta abban, hogy vállalja a megmérettetést, illetve a feladatot?

Én lokálpatriótának tartom magam, s így talán elfogult vagyok. Számomra különleges hely Nagykáta, hiszen itt születtem, itt éltek dédszüleim, nagyszüleim, itt élnek szüleim, és különleges, mert az itt élő emberek, a barátok mind-mind idekötnek. Ezért is viselem szívemen városunk sorsát, s ezért nagyon fontos, hogy az itt élő emberek életét jobbá, könnyebbé tegyem. 2014-ben, Kocsi János polgármester úr halálát követően a helyi FIDESZ csoport engem kért fel polgármesterjelöltnek. Egyrészt megtisztelő volt számomra, másrészt pedig éreztem a feladat súlyát. Nehéz küzdelem volt, hiszen négy polgármesterjelölt indult, s közülük én kerültem ki győztesen.

- Mi az, amit sikerült megvalósítani a kitűzött célokból, elképzeléseiből?

Hatalmas tervekkel, sok-sok elképzeléssel fogtam neki a munkának. Kollégáim, munkatársaim támogatásával igyekeztünk, igyekszünk mindent megtenni azért, hogy ezek a tervek valóra is váljanak.

Büszke vagyok arra, hogy a kitűzött célok nagy részét sikerült megvalósítani. A teljesség igénye nélkül: óvodák felújítása, bölcsőde építés, intézmények energetikai felújítása, járdafelújítás, játszótérépítés, piacnál gyalogátkelőhely kialakítása,

utcai edzőpályák kialakítása, sportpályafejlesztés, útépités, útfelújítás, háziorvosi rendelők építése és még sorolhatnám. Ezen beruházások zömét pályázat útján sikerült megvalósítanunk, azonban több beruházást saját forrásból valósítottunk meg.

- Hogyan látja ma települését, milyen a kapcsolata a választókkal, a település lakosságával, milyen közösségeket sikerült építeni, azok mindennapjaiban részt venni?

Mindig úgy gondoltam, hogy egy város polgármestere számára az egyik legfontosabb feladatnak a város lakóinak „jól léte” kell, hogy legyen. Ehhez azonban ismernem kell azokat az embereket, akikért nap mint nap dolgozom. Igyekszem valóban jelen lenni a település életében, napi kapcsolatban lenni az itt élőkkel. Mindig nyitott vagyok a problémáik meghallgatására, és szívesen beszélgetek az emberekkel. Úgy érzem, mivel én magam is itt nőtem fel, ismernek a hétköznapiakból is, jóval könnyebb kapcsolatot építenem és tartanom is. Ugyanezért tartom nagyon fontosnak a civil szervezetek, egyesületek működését is, hiszen ha léteznek olyan fórumok, olyan közösségek, ahol a tagokat összeköti egy-egy közös hobbi, önként vállalt feladat, közös érdeklődési kör vagy éppen a városunkért való tenni akarás, azt az elköteleződést mindenképpen támogatni, segíteni kell legalább jó szóval, de ha szükséges anyagiakkal is, s ezt mi meg is tesszük.

- A településvezetés, maga a feladat csapatfeladat, csapatmunka. Milyen csapat, milyen háttérapparátus állt Ön mögött?

Természetesen ezt a munkát csak csapatban lehet végezni, és ezt most valóban nem közhelynek számolom. Abban a szerencsés helyzetben vagyok, hogy a nyolc egyéni körzet mindegyikében megválasztásra került 2014-ben a FIDESZ képviselőjelöltje. A két alpolgármester úr, a bizottsági tagok, a jegyzőasszony, a hivatal munkatársai és az intézményvezetők nagyban segítik munkámat. Őszintén elmondhatom, hogy egy igazi, jó csapat vesz körül, melyre nagyon büszke vagyok. Számíthatok véleményükre, segítségükre bármikor. Tudjuk egymást erősíteni, biztatni, így a reánk bízott munkát a legpontosabban, a legjobb tudásunk szerint elvégezni. Köszönöm ezt minden munkatársamnak.

- Mi volt eddigi munkája legjobb, legrosszabb emléke?

Nagyon érdekes, hogy elgondolkodva ezen a kérdésen, odajutottam, hogy mind a kettő, a jó és a rossz emlékek is nem tárgyakhoz, épületekhez, hanem az itt élő emberekhez kapcsolódnak.

Pozitív élményből rengeteg olyan van, melyre nagyon szívesen emlékszem vissza. Ezek egyformán fontosak számomra, ezért nem szeretnék kiemelni egyet sem közülük. Ugyanolyan szép emlék egy fogadóórán meghallgatni valakit, akinek gondjai, problémái vannak, és segíteni neki, mint átadni egy újonnan megvalósult beruházást, részt venni egy ünnepségen és sorolhatnám. A legrosszabb emlékem talán az, hogy bár meggyőződésem szerint mindig nyitottan és partnerként kezeltem politikai ellenfeleimet, ennek

ellenére ők – ha ennek személyes indíttatásból szükségét érzik – ezzel visszaélnek, és folyamatosan elferdítik a valóságot.

- Mit jelent az Ön számára a települése? Ha egy idegennek kellene leírni, hogy miért szerethető, hogy mi adja az egyediségét, a varázsát, az hogyan nézne ki, hogyan hangozna?

Ez az otthonom! Nagykáta a Tápió-vidék központi településeként az egészségügy, a közigazgatás, a kulturális élet és a sport területén is központi szerepet betöltő, mégis egy igazán kellemes, élhető kisváros.

Polgármesterként vallom, hogy Nagykáta jelenének legnagyobb értéke, hogy képes a folyamatos megújulásra, a pozitív változásokra, és teszi ezt úgy, hogy közben tisztelettel őrzi múltja hagyományait. Fontos számomra, hogy kihasználjuk a földrajzi helyzetünk adta lehetőségeket – Budapest közelsége, megközelíthetőségünk az ország bármely részéből –, és megmutassuk értékeinket az idelátogatóknak. Gyógy- és strandfürdők, a több évtizedes múltra visszatekintő táncalálkozóink, a Tápiómente Táncegyüttes vagy a még újdonságnak számító, de annál sikeresebb rendezvénysorozatunk a TápióFeszt, mind-mind olyan dolgok, melyekre méltán lehetünk és vagyunk is büszkék. Képviselő-testületünk fő feladatának tekinti, hogy Nagykáta kellemes lakóhellyé váljék polgárai számára, ugyanakkor a meglévő értékeink, hagyományaink bemutatása mellett fontosnak tartjuk, hogy tájékoztassuk a város lakosságát és a településünk után érdeklődő, letelepedni és befektetni szándékozó kedves vendégeinket.

- Milyen hosszú távú jövőt szeretne a településének?

Kívánom, hogy Nagykáta egy élhető, szerethető kisváros maradjon, ahol az emberek békességben, egymást tisztelve élnek, és nem gyűlölködésről szólnak mindennapjaik. Nagyon fontosnak tartom a befektetők ide vonzását, az ehhez szorosan kapcsolódó ipari park létrehozását, helyi munkalehetőségek biztosítását.

- Mi jelenti a háttérét az Ön számára a munkában?

Ezt mindössze három szóban szeretném kifejezni: Család, Kereszténység, Magyarország

- Tervezi-e a szolgálat folytatását?

Nagyon sokat gondoltam rajta, és sokat beszélgettem erről ismerőseimmel, barátaimmal, családommal. Kértem, hogy mondják el véleményüket, hogy azután meg tudjam hozni a döntést. Végeredményben arra jutottam, hogy bármilyen nehéz is, vállalom a folytatást, amennyiben a választók megtisztelnak bizalmukkal. Úgy gondolom, hogy tartozom ezzel azoknak, akik bíznak bennem, akik segítenek és melletttem állnak.

Természetesen, ahogy eddig is, nyitott vagyok azok felé is, akik más politikai véleményen vannak, és szeretném őket is szolgálni, amennyiben arra érdemesnek talál Nagykáta város lakossága.

- Mi az Ön polgármesteri hitvallása?

„Nem tudhatom, hogy másnak e tájék mit jelent,
nekem szülőházam itt e lángoktól ölelt
kis ország, messzeringó gyerekkorom világa.
Belőle nőttem én, mint fatörzsből gyöngé ága
s remélem, testem is majd e földbe süpped el.
Itthon vagyok. S ha néha lábamhoz térdepel
egy-egy bokor, nevét is, virágát is tudom,
tudom, hogy merre mennek, kik mennek az uton,
s tudom, hogy mit jelenthet egy nyári alkonyon
a házfalakról csorgó, vöröslő fájdalom.

Ki gépen száll fölébe, annak térkép e táj,
s nem tudja, hol lakott itt Vörösmarty Mihály,
annak mit rejt e térkép? gyárat s vad laktanyát,
de nékem szöcskét, ökröt, tornyot, szelíd tanyát,
az gyárat lát a látcsőn és szántóföldeket,
míg én a dolgozót is, ki dolgáért remeg,
erdőt, füttyös gyümölcsöst, szöllőt és sírokat,
a sírok közt anyókát, ki halkán sírogat,
s mi főnről pusztítandó vasút, vagy gyárüzem,
az bakterház s a bakter előtte áll s üzen,
piros zászló kezében, körötte sok gyerek,
s a gyárak udvarában komondor hempereg;
és ott a park, a régi szerelmek lábnyoma,
a csókok íze számban hol méz, hol áfonya,
s az iskolába menvén, a járda peremén,
hogy ne feleljek aznap, egy kőre léptem én,
ím itt e kő, de főnről e kő se látható,
nincs műszer, mellyel mindez jól megmutatható.”

/Radnóti Miklós/

Ilyen és ehhez hasonló gondolatok kelnek bennem életre, ha szűkebb hazámra, Nagykátára gondolok.

NAGYMAROS VÁROS

Nagymaros múltjához a vele szemben, a Duna jobb partján, magas sziklabércen emelkedő középkori királyi székhely, Visegrád története is szorosan hozzáfűződik. A Visegráddal szembeni oldal keskeny földnyelvére épült Maros az uralkodók kedvelt tartózkodási helye volt Nagy Lajos, Zsigmond és Mátyás korában. A Visegráddal szembeni Maros síksága különösen alkalmas volt lovagi játékok megtartására, melyek főleg Mátyás korában virágoztak, de a bécsi udvarnak 1572-ben a török Portára, Konstantinápolyba tartó királyi követei is említik a marosi lovagi játékokat, mikor hajón érkező Maroson néhány órára kikötöttek. Ungnad Dávid Omichius által tíz évvel később ki nyomtatott naplójában erről ez olvasható: „Eljutottunk két mérföldnyire Esztergomtól, egy bal parton fekvő mezővárosba, melyet Marosnak hívnak. Az udvari népnek az említett Maros mezővárosban a lovagi játékokkal sok öröme volt.” Maros ez időkből a főurak ideiglenes tartózkodási helye volt, ahol kúriákat építettek maguknak.

Kereskedőket is vonzott a helység, akik hajókon érkező áruikkal a visegrádi harmincedon lerótták vámkötelezettségüket, s Maroson már értékesíthették azokat.

forrás: internet

Petrovics László

(1966) polgármester

A településen, Tószegen, ahol korábban laktam, gyakran működtem együtt az önkormányzattal a település fejlesztése érdekében. Ekkor a polgármester felkért, hogy városfejlesztési bizottságban külsős bizottsági tagként vegyek részt. Ennek szívesen eleget is tettem, s több évet dolgoztunk együtt. Úgy hozta az élet, hogy visszatértem szülőhelyemre, Nagymarosra. A tószegi polgármester szomorúan azzal búcsúzott tőlem, hogy bennem látta utódját, és reméli, hogy máshol ugyanolyan energiával fogom tudni segíteni a településemet, mint ott. Ahogy újra Nagymarosra értem, láttam a város elhanyagoltságát és azt, hogy nagyon sok mindenben lehetne fejleszteni. Ezért határoztam el, hogy tenni szeretnék a településemért. 2006-ban indultam a választásokon, ahol sikerrel szerepeltem.

- Mi volt a legnagyobb kihívás, amivel munkába álláskor szembesült, melyek voltak a településen elvégzendő legfontosabb feladatok?

Több ilyen kihívás volt! Elhanyagolt szemetes utcák, leromlott önkormányzati épületek, aggasztó gazdasági helyzet. Turisztikai szempontból minimális lehetőség.

- Mi az, amit sikerült megvalósítani az elképzelésből?

Stabilizáltuk az önkormányzati gazdálkodást. Több új látnivaló létesült Nagymaroson, az önkormányzati épületek felét és a település központjában több közterületet felújítottunk, kialakítottuk az árvízi védvonalat, létrehoztuk Nagymaros kereskedelmi főutcáját, és rendezettebbé tettük a településünket.

- Milyen a kapcsolata a választókkal, a település lakosságával, milyen közösségeket sikerült építeni, azok mindennapjaiban részt venni?

Nagymaros egy összetartó közösség. 32 civil szervezet működött, amikor polgármester lettem. Ezért nem kellett új közösségeket építenem, hanem a meglévő közösségekkel alakítottam ki jó kapcsolatot, velük akartam együtt működni.

Sikerült a közösségeknek jelentős pályázati támogatásokat szerezni, tevékenységüket az önkormányzat részéről is segíteni, így ezekkel a szervezetekkel és általában a lakossággal harmonikus kapcsolatot sikerült kialakítani.

- A településvezetői feladat csapatfeladat, csapatmunka. Milyen csapat, milyen háttérapparátus áll Ön mögött?

Szerencsés helyzetben voltam, ugyanis a hivatalban nagyon sok olyan nagymarosi dolgozott, akikkel gyerekkorom óta ismerjük egymást. Ezért olyan egyetértő, megbízható és fejlődés-orientált kollégákkal dolgozhattam együtt, akik kreatívak, megbízhatóak és jó szakemberek. Rájuk támaszkodva lehetett eredményeket elérni, ezért mindig többes számba fogalmazok, amikor a sikerekről, sikereinkről beszélek.

- Munkája legszebb, legemlékezetesebb pillanatai?

Talán a Fehérhegy utca csapadékvíz-elvezetési pályázat, és ezzel majdnem egyidőben történt Magyar utca fejlesztése volt az eddigi legnagyobb siker.

A legszebb emlékek mégis azok, amikor egy lakoson vagy családon úgy tudtunk segíteni, hogy a létük forgott veszélyben. Ezt szeretem talán a legjobban, amikor segíthetek.

- Munkája legrosszabb emléke?

A 2013-as árvíz. Bár az összefogás és a közös siker megédesítette az éjjel-nappalos megfeszített munkát.

- Ha ki kellene ragadni egy emlékezetes történetet az elmúlt évekből, mi volna az?

Az egyik lakosunknál a pince beszakadása miatt tönkrement a lakóház. Az önkormányzat és a település lakossága összefogásával a pince tömedékelése és a lakóház helyreállítása megtörtént. A majdnem földönfutóvá vált lakos helyett egy újra használható ingatlannal rendelkező és elégedett ember állt velünk szembe a ház átadóján, aki a könnyeivel küszködve köszönte meg a segítséget.

- Mi jelenti a háttérmozgást az Ön számára ebben a munkában?

Elsősorban a család. Feleségem, aki elviseli gyakori távolmaradásomat, és végzi az otthoni tevékenységeket helyettem is. Gyermekeim, akik gyakran szenvedik hiányomat, de ugyanakkor mellettem vannak és biztatnak, hogy csináljam tovább.

- Tervezi-e folytatni a munkát?

Jó néhány sikeres év, sikeres fejlesztés és színvonalas rendezvény van már mögöttem. A kitűzött célokból viszont még így is van hátra bőven. Ezek a tervek jól előkészített állapotban vannak, természetesen a befejezésüket is szeretném végigkísérni. Így igen, szeretném folytatni a munkámat.

- Mi az Ön polgármesteri hitvallása?

Három választáson vagyok túl, így a választók pontosan ismerhetik fejlesztési elképzeléseimet. Ezért amíg van benne motiváció, addig az ember nem tud nyugton maradni, a küldetését tisztességgel teljesíteni akarja. Abban hiszek, hogy az elhivatottság és az alázattal végzett szolgálat az, ami a kitűzött célok elérése érdekében a legfontosabb. A település élhetőségének növelése és fejlesztése a polgármester és a képviselő-testület feladata. Ebben látom az elhivatottságomat, ennek szeretnék megfelelni.

NYÁRSAPÁT KÖZSÉG

A település nevét egy apátságról nyerte, melyről középkori oklevelek nem maradtak fenn. Északon Cegléddel, délen Nagykőrössel, nyugaton Csemővel, keleten Törtellel határos. A helység a 441. számú útvonal mellett helyezkedik el. Vasútállomással rendelkezik a Cegléd–Szeged-vasútvonalon. Nyársapát nevét 1376-ban említették először az oklevelekben, mint a Nyársapáti család tulajdonát. A család egyik leszármazottja, Nyársapáti Klára a birtokot a 16. század közepén Werbőczy Istvánra hagyta. Később a Werbőczyek leányágán keresztül a Zeleméri család birtokába került, majd a 16. század végén a Zelemérik kihaltával Lórántffy Mihály birtoka lett, kinek lánya Lorántffy Zsuzsanna volt, ki I. Rákóczi György felesége lett, ezáltal Nyársapát fele a Rákóczi-család birtokába jutott, míg a település másik felét a Forgách család birtokolta. Az 1600-as évekig lakottnak mondott falu a 16. század végén, a tizenöt éves háború idején elnéptelenedett. 1626-ban még mint pusztá szerepelt, melyet a nagykőrösiek használtak. A helység 1628 után népesült újra. 1663-ban a Forgách család urbáriuma szerint négy jobbágyuk lakott a helységben. Az 1670-es évekre a falu ismét elnéptelenedett, lakói Ceglédre és Nagykőrösre költöztek. 1818-tól a falu Nagykőrös birtokába került.

Nyársapát 1954-ben alakult önálló községgé, elszakadva Nagykőröstől. Ekkor hozzákerült a ceglédi határból Csemő egy része, viszont Nyilas és Besnyő a törteli határ része lett.

forrás: internet

Kis Miklós
(1950) polgármester

„Hass, alkoss, gyarapíts: s a haza fényre derül!”

Kölcsey Ferenc

Cegléden születtem, de tősgyökeres nyársapáti vagyok, s születésem óta Nyársapáton élek. Tanulmányaim befejezése után 25 évet töltöttem el órás és ékszerészként az Óra és Ékszerkereskedelmi Vállalatnál, illetve részlegvezetőként a ceglédi szolgáltatóházban. Apai nagyapám és szüleim is mezőgazdasággal foglalkoztak. Apai nagyapámék 1936-ban, mint szőlész-borász intéző jöttek ide Nyársapátra a Csillag birtokra Abasárról, illetve anyai nagyapámék a Balaton-felvidékről, Alsóörsről érkeztek ide, szintén szőlész-borász mesterséget folytatni. Édesapám szintén szőlész-borász volt. Jelenleg is megvan a tanyám, ahol dolgozott, és a pincéje volt. Most itt én gazdálkodom a családommal. A föld szeretete, a növénytermesztés és az állattenyésztés mindig vonzott, ezért a rendszerváltás után mezőgazdasági vállalkozóként szőlő- és gyümölcsstermesztéssel, mezőgazdasággal kezdtem foglalkozni családi birtokunkon.

Két gyermekem van, Anita és Miklós. Anita a családi gazdaságban tevékenykedik, illetve két unokámat, Maját és Kornélt neveli. Miklós az Agrárminisztérium vidékfejlesztésért felelős államtitkára, illetve a Nemzeti Agrárgazdasági Kamara alelnöke. A család, a gyermekeim nagyon fontos szerepet töltenek be az életemben, mindegyikükre nagyon büszke vagyok. Ők azok, akik motiválnak.

Az 1990-es önkormányzati választás óta – négy év megszakítással – képviselőként, illetve alpolgármesterként is dolgoztam. A falu lakosságának bizalmából 2006 októberétől a község polgármestere vagyok. Mindig annak szellemében dolgozom, hogy fejlődjön, épüljön kis községünk, a jelenleg 2160 lelket számláló Nyársapát.

- Hogyan látja ma települését, milyen a kapcsolata a választókkal, a település lakosságával, milyen közösségeket sikerült építeni, azok mindennapjaiban részt venni?

A rendszerváltást követően több civil szerveződés jött létre Nyársapát községben. Polgármesterségem mellett a civil életben is aktívan részt veszek. Megalakult a Faluszépítő Egyesület, ahol először elnökként, majd feladataim sűrűsödésével segítő tagként tevékenykedtem. Szintén tagként segítem a Karácsonyi Csillagokért Alapítványt, akik az országban egyedülálló módon az alapítványi park teljes díszvilágításával visznek fényt a nyársapáti emberek és a 441-es főúton közlekedők életébe.

Támogatjuk a falu civil szervezeteit, akik viszik Nyársapát hírét az országban. Közülük kiemelkedik a Nyársapáti Népdalkör, mely számos Arany Páva Díjjal és a népdalkörök számára adható legmagasabb elismeréssel, Arany Páva Nagydíjjal is rendelkezik.

A nyársapáti gazdálkodók összefogásával 1990-ben létrehoztuk a Nyársapáti Gazdakört, melynek elnökévé választottak. A Gazdakör kapcsán a mai napig próbálom a helyi gazdálkodókat együtt tartani Nyársapát fejlődése érdekében. Megalakítottuk a helyi TÉSZ-t. A helyi gazdákkal 300 hektár gyümölcsöst telepítettünk, hűtőházat építettünk.

Polgármesterként arra törekszem, hogy községünk minél fejlettebb, élhetőbb település legyen. Ennek érdekében minden pályázati lehetőséget megragadunk, illetve a község életét számos beruházással szélesítettük.

- Mi az, amit sikerült megvalósítani a kitűzött célokból, elképzeléseiből?

A korábbi években nagyberuházásaink biztosították, hogy Nyársapát minden infrastruktúrával rendelkezik. Ennek utolsó eleme a szennyvízberuházás, mely 2011-ben fejeződött be a természet-közi, egyedi szennyvíztisztító-telep megépítésével együtt.

Községünkben középületeinket, a község összes intézményét felújítottuk, külső és belső kialakításuk is megfelel a mai kor követelményeinek.

A falu 50 éves évfordulójára, 2004 tavaszán társadalmi összefogással a nyársapáti emberek, a gazdák kétéves munkáját is beleadva megépítettük katolikus templomunkat, amit dr. Beer Miklós váci megyés püspök szentelt fel. 2009-ben ravatalozóval együtt megépítettük a falu temetőjét, melynek létrehozásában szintén segítséget nyújtottak lakosaink is.

Az úgynevezett társadalmi munkának nagy hagyománya van településünkön. Így épült fel a tornacsarnok, s emellett gyermekintézményeinkben is sok-sok nyársapáti kéz önzetlen munkája is benne van.

Nyársapát lakosainak egyharmada jelenleg is tanyán él. Napelemes rendszerrel szereltük fel tanyáinkat, ahol eddig még nem volt villany, és napelemek biztosítják intézményeink áramellátását is. Az összefogással megvalósult fejlesztések, beruházások azok, melyek a legközelebb állnak a szívemhez, ezekre emlékszem a legszívesebben.

Sajnos vannak olyan tervek is, amelyeket nem sikerült megvalósítani. Többször próbáltunk már pályá-

zatot benyújtani a Cegléd-Nagykőrös közötti kerékpárút létrehozására, mely a nyársapáti emberek egyik legnagyobb óhaja. Ez a kerékpárút biztosítaná a hatalmas forgalmú 441-es számú főút mellett azt, hogy kerékpárral biztonságosan eljuthassanak lakosaink a két legközelebbi városba, Ceglédre és Nagykőrösre. Sajnos az érintett három település igényeit még nem sikerült összhangba hozni, de bízom abban, hogy a jövőben majd ez is megvalósulhat.

Új, 2018-2019-es beruházásaink a mini vállalkozói zóna vagy ipari park létrehozása helyi munkahelyeket teremt. Az új egészségház modern, akadálymentesített környezetet biztosít a háziorvosi és a fogorvosi rendelő, illetve a védőnői szolgálat részére. A belterületi járdaépítés és a külterületi utak felújítása hozzájárul a lakosság igényeinek mind teljesebb kiszolgálásához.

- Mit jelent az Ön számára a települése? Ha egy idegennek kellene leírni, hogy miért szerethető, hogy mi adja az egyediségét, a varázsát, az hogyan nézne ki, hogyan hangozna?

Terveim között szerepel az erdei iskola további bővítése, korszerűsítése vadászat, illetve gyermektáborok, családi rendezvények számára, egyes bel- és külterületi útjaink felújítása, belterületi kerékpárút kialakítása. Az idei év hatalmas feladata a felszíni csapadékvíz elvezetésére benyújtott pályázatunk megvalósítása, melynek munkálatai jelenleg is folynak. Nagy álmom az óvoda melletti telken bölcsőde építése, melyre pályázatot nyújtottunk be.

A fejlesztés mellett mindig nagy hangsúlyt fektettem a község országos megismertetésére, a médiákban való megjelentetésére, a falu szépítésére. 2019-ben ünnepli Nyársapát 65 éves fennállását.

Nyársapát történelme az Árpád-korig vezethető vissza, de önálló közigazgatású településsé csak 1954. november 1-jén vált. Az Árpád-kori és középkori romtemplom és település helyét csak az önkormányzat által kihelyezett kereszt jelzi, az ásatásokon feltárt épületeket állagmegóvás céljából visszatakarták. Sajnos a régmúlt épületeit, emlékeit már nem láthatjuk, azok csak múzeumunkban, az eredeti állapotában helyreállított Szarka-kúriában tekinthetők meg. E kúria ad helyet civil szervezeteinknek, és itt kapott méltó helyet a református imaterem is, továbbá a parkja a nagyszerű, családi hangulatú, egyre népszerűbbé váló szabadtéri rendezvényeink, fesztiváljaink helyszíne is, melyek közül kiemelkedik a lecsófesztivál és a szüreti mulatság. Ide várjuk nagy szeretettel Nyársapát lakosságát, az ország egész területéről érkező vendégeinket, a lecsófőző versenyre érkező csapatokat, a szórakozni vágyókat a legkisebektől a legidősebb korosztályig.

Rendezvényeink sorát színesítette a községünkben megrendezett VIII. Egyházi és Világi Borok Versenye, majd ennek eredményhirdetése, a kenyér, a bor és a kultúra ünnepe a lecsófesztivál keretében. Nagyon örülök, hogy a Gödöllő Környéki Regionális Turisztikai Egyesület ezt a kimagasló eseményét községünkben, Nyársapáton rendezte meg az egyesület és a helyi önkormányzat együttműködése keretében, akárcsak a Magyarok Világtalálkozója kiemelt rendezvényét, a III. Magyar Konyha Világnapját. A főzőversenyre 2019. május 19-én 32 csapat érkezett Erdélyből, Felvidékről, Délvidékről, Kárpátaljáról és

szinte minden földrészről a magyarok. E rendezvény keretében Székelykaput avattunk a katolikus templomunk felszentelésének 15 éves évfordulója tiszteletére. A gyönyörűen faragott Székelykaput egy szentegyházi asztalosmester, Lőrincz Gábor alkotta meg családunk megrendelésére. Ennek a különleges rendezvénynek pozitív visszhangját hallottuk határainkon belül és országhatárunkon túlról is.

Nyársapát községben kétféle technikai sportnak is hódolhatnak a motorok szerelmesei. A belterületől kb. 2 km távolságban, az Ugyeri úton van a Nyársapáti Motocross Egyesület nemzetközi minősítésű pályája, ahol évente két országos motocross versenyt bonyolítanak le már 20 éve a versenyzők és a nézők legnagyobb meglegésére.

Nyársapát-Cegléd-Csemő határán a Nyársapát, Iskola dűlő 20. szám alatt csodálatos környezetben üzemel már 15 éve a Bognár Gokart Park, mely az ország leghosszabb épített amatőr gokart pályája. Itt is évente több alkalommal rendezi meg a Bognár család a különböző korosztályokat megszólító gokart versenyeket, melyekre az ország teljes területéről érkeznek versenyzők 7-77 évesig.

Ezek az események, rendezvények teremthetik meg annak lehetőségét, hogy községünk bekapcsolódjon a turisztika vérkeringésébe.

Büszkék vagyunk fennmaradt, felújított vagy korunkban létesült egyedi épületeinkre, építészeti örökségünkre, emberi értékeinkre, melyek hirdetik Nyársapát lakóinak gazdasági, kulturális igényességét. A fejlődő gazdaság megteremtette a társadalmi fejlődés lehetőségeit, amelynek következményeként létrejött egy összetartó közösség, egy gyarapodó község.

Nem feledkezhetünk meg arról, hogy Nyársapát a Dél-Pest megyei kistérséghez tartozó mezővárosok, Ceglédet és Nagykőröst övező tanyás falvak közé tartozó település, az erre jellemző hagyományos építészeti formákkal, gasztronómiával, de mára már teljesen kialakult infrastrukturális értékekkel.

Mindezek formálják, alakítják a község arculatát, az alföldi településekre jellemző hangulatos, nyugodt környezetünk fejlődését.

- Tervezi-e a szolgálat folytatását?

Kollégáimmal, a hivatal és intézményeink dolgozóival, a képviselő-testület tagjaival és a falu lakosságával továbbra is azon leszek, hogy Nyársapát közös összefogással, racionális gazdálkodás mellett, töretlenül fejlődjön, szépüljön, munkahelyeket teremtve tovább erősödjön. E célok megvalósítása érdekében vállalom az ismételt megmérettetést az őszi polgármester választáson.

A Pest és Nógrád megye határán fekvő, a cserhádi dombok közt megbúvó Penc község igen régi, területe már az őskorban is ismert és lakott volt. Ezt bizonyítja a településen talált kőbalta, és egyéb csiszolt kőkorszaki eszközök. A római kor emléke a közelmúltban lelt Augustus császár szobor is. A helység a XIII. században a Ruhmann család birtoka volt, de 1390-ben már a Penczy-család egyik őse, Penczy Péter volt a község birtokosa. A család kihalása után 1533-ban Zápolyai János király tanácsosának, Fráter Györgynek birtokába került.

A falu szép – immár hatvan éves – múzeuma a környék négy településének – Rád, Kosd, Penc és Csővár – helytörténeti, néprajzi és régészeti kincseit őrzi. A kiállítóhely Jakus Lajos nevét viseli, aki penci pedagógusként, régészként létrehozta ezt a gazdag gyűjteményt.

A falu életében századokon keresztül meghatározó volt, hogy szőlőtermesztéssel és kiváló borok készítésével foglalkoztak. A szőlőtermesztés és borászkodás hagyományát az 1880. évi filoxéra-járvány törte meg.

Petőfi Sándor többször is ellátogatott Pencre osztálytársaihoz, valamint anyai nagynénjéhez, Hruz Évához, aki házvezetőnőként itt szolgált. A költő a penci szüretalkalmával írta első verseit.

A falu 1534 lelket számlál. Az emberek nagy része a Vác környéki iparlétesítményekben dolgozik. A község dinamikusan fejlődő óvodával és iskolával rendelkezik. A határában lévő Kosmikus Geodéziai Obszervatórium a tudományos élet fontos bázisa.

Králik József

(1967) polgármester

„Nem a beszéd, hanem a tettek jelentik egy ember értékét.”

Tösgyökeres pencsi lakosként 2002 októbere óta állok a község élén polgármesterként. Az elmúlt tizenhét év alatt sokat változott szeretett településem, s ez jórészt annak a tudatos feladatvállalásnak köszönhető, amely mindig is jellemezte az általam vezetett testületet.

Úgy éreztük akkor, hogy többet szeretnénk tenni a falunkért. Legfontosabb célunk között volt, hogy megmaradjon az iskola és az óvoda. A mai napig azon dolgozunk képviselő-társaimmal együtt, hogy élhető, nyugodt, de folyamatosan fejlődő legyen a településünk.

- Mi az, amit sikerült megvalósítani a kitűzött célokból, elképzeléseiből?

Az elsőként megfogalmazott célt elértük. Talpra állítottuk azt az óvodát és az iskolát is, amelyek gyermeklétszám híján immár a bezárás szélén álltak. Sikerült olyan településpolitikát kidolgoznunk és alkalmaznunk, amely vonzóvá tette a falunkat, s amelynek révén számos fiatal család költözött Pencre. Ennek köszönhető, hogy hamarosan felduzzadt, megduplázódott a két intézmény gyermeklétszáma.

Az elmúlt tizenhét év alatt számos álmunk megvalósult. Felépítettünk egy – ma már jól kihasznált – korszerű tornacsarnokot, elkészült egy szép sportöltöző, bővítenünk kellett az iskolát és az óvodát, felújítottuk és korszerűsítettük az orvosi rendelőt és az önkormányzat épületét. Létrehoztunk játszótereket és egy szépen parkosított faluközpontot, amely közösségi eseményeknek is színhelyévé vált. Nagy fegyvertényként könyveljük el, hogy önkormányzati kezelésbe vettük a hatvan évvel ezelőtt megalakult múzeumunkat, amely négy település, Rád, Penc, Kosd és Csővár helytörténeti, néprajzi és régészeti emlékeit őrzi meg a jövő számára.

Feladatunk persze továbbra is akad bőven. A legnagyobb hiányosságunk, hogy nem valósult meg még a faluban a szennyvízhálózat. A feladatot önerőből nem

tudjuk megvalósítani, ezért hosszú évek óta várunk olyan pályázati támogatásra, amely segít megoldani ezt az égető problémát.

- *Hogyan látja ma települését, milyen a kapcsolata a választókkal, a település lakosságával, milyen közösségeket sikerült építeni, illetve mennyire tudott azok mindennapjaiban részt venni?*

Itt születtem, s éppen ezért mindenki ismer, és én is ismerem mindenkit. Az utóbbi időkben betelepült polgárokkal is igyekszem felvenni a jó kapcsolatot. Mindig is fontos volt számunkra, hogy legyenek olyan élő közösségek a településen, amelyek pezsgést hoznak ünnepünkbe, s részt vállalnak a falu közéletében is. Két hagyományörző civil szervezet, egy szerteágazó munkát végző polgárőrcsapat és egy sportegyesület.

A munkájuk során ők is számíthatnak az önkormányzat folyamatos támogatására. Közös pályázataink, rendezvényeink sikere jelzi ezt a törekvést. Ide sorolhatjuk azt az örömhírt is, hogy sikerült testvérvárosi kapcsolatot felvennünk azzal a felvidéki Tesmag településsel, amelyhez immár több mint hetven éve fűznek történelmi szálak.

- *A településvezetés, maga a feladat csapatfeladat, csapatmunka. Milyen csapat, milyen háttérapparátus állt Ön mögött?*

Szerencsésnek mondhatom magam, hiszen eddig minden ciklusban olyan képviselő-testületet választott a falu, melynek tagjai elkötelezett emberek, és segítségükkel olyan irányt, feladatokat tudunk megfogalmazni, amelyek a falu javát és az előrehaladást szolgálják. Mindehhez társul, hogy egy szakmailag jól képzett, rátermett hivatali apparátus szolgálja a lakosság ügyes-bajos dolgainak intézését.

- *Mi volt eddigi munkája legjobb, legrosszabb emléke?*

A legrosszabb emlékek azokhoz a bántó szándékokhoz fűződnek, akik nem látva át a dolgok menetét, egy-egy részeseményből ítélkeznek. Szerencsére jó emlékem sokkal több van. Ilyen volt egy-egy sikeres beruházás befejezése, egy jól sikerült falunap, egy elnyert pályázat vagy éppen a Szent István szobor felavatása a szépen virágosított parkunkban.

- *Van olyan kiemelkedő története, amit ki lehet ragadni az elmúlt évekből?*

Nagyon jó érzéssel töltött el, hogy amikor szükség volt rá, szinte egy emberként nagyon sokan mellettünk álltak, és a szó szoros értelmében a segítségünkre voltak. Ilyen volt, amikor az iskola tetőzetét kellett lecserélni, vagy amikor a múzeum újonnan felújított épületére rádöntött a vihar egy óriási fát. Szinte hívás nélkül jöttek sokan segíteni.

- *Mit jelent az Ön számára a települése? Ha egy idegennek kellene leírni, hogy miért szerethető,*

hogy mi adja az egyediségét, a varázsát, hogyan fogalmazna?

Bármely irányból is érkezik hozzánk egy-egy vendég, már az első pillanatban megfogja őt a cserhádi táj sokszínűsége, szépsége. Penc a nyugalom szigete. Ha ehhez hozzávesszük Budapest és Vác közelségét és könnyű elérhetőségét, megérthetjük, hogy miért tartják egyre többen élhető és békés településnek.

- Milyen hosszú távú jövőt szeretne a településének?

A korábbiakban számba vettük, hogy mi mindent sikerült megvalósítanunk az elmúlt években. Terveinkben még számos elképzelés körvonalazódott, melyek megvalósítása érdekében kész tervekkel rendelkezünk, hogy megfelelő pályázati lehetőség megjelenése esetén azonnal benyújthassuk. Van olyan régóta dédelgetett tervünk – mint a helyi piac kialakítása – is, amely immár a megvalósulás stádiumában van. Ötlemből, elképzelésből nincs hiány. Úgy gondoljuk, hogy ezek előbb-utóbb megvalósulnak, s a falu fejlődését szolgálják, de hozzá kell tennünk: mindezt úgy, hogy a település igazi, szép, virágos, falusias képe megmaradjon.

- Mi jelenti a háterszágot az Ön számára a munkában?

Elmondhatom, hogy nagyon nagy szerencsém van a feleségemmel, gyermekeimmel, édesanyámmal és az egész rokonsággal, hiszen ők jól tudják, megértik, hogy ez a polgármesteri feladat egy ilyen kis faluban huszonnégy órai szolgálatból áll. Gyakran vagyok távol így a családomtól, de ennek ellenére minden téren támogatnak a feladat ellátásában.

- Tervezi-e a szolgálat folytatását?

Úgy gondolom, hogy számomra ez természetes. Nagyon sok olyan feladat áll előttünk, amit meg szeretnénk valósítani.

- Mi az Ön polgármesteri hitvallása?

Nem a beszéd, hanem a tettek jelentik egy ember értékét.

Solymár nagyközség Pest megyében, a Pilisvörösvári járásban, a budapesti agglomerációban található. Magyarország legnépesebb községe. Területe már a bronzkorban, majd a római korban is lakott volt; nevének első ismert okirati említése 1266-ból való. A török hódoltság idején teljesen elnéptelenedett, ezért a 18. század első évtizedeiben németországi telepésekkel népesítették be. A második világháborúig a lakosság döntő többsége katolikus vallású, magyar érzelmű sváb volt, csak elenyésző kisebbségben fordultak elő a lakosok között magyar vagy más magyarországi nemzetiséghez köthető, illetve a katolikustól eltérő vallású lakosok. 1946-ban a német lakosság nagy részét Németországba telepítették, helyükre pedig Heves és Borsod megyéből származó családokat, valamint felvidéki és erdélyi menekülteket költöztettek; az újabb beköltözők révén néhány évtizeden belül életerős református közösség is kialakult a településen. Solymár az 1980-as évek óta népszerű célpontja a budai agglomerációba kiköltözni vágyó budapestieknek, a telekárak színvonala miatt elsősorban a fővárosi elit és értelmiségi családok választották, illetve választják lakóhelyüknek. A település ma tömegközlekedési járatokkal közvetlenül megközelíthető. A 2011-es népszámláláskor a települést 9886-an lakták, közülük 8708-an vallották magukat magyarnak és 1288-an német nemzetiségűnek, de a Nemzeti Választási Bizottság nyilvántartása alapján a nagyközség már 2010-ben is a tízezernél nagyobb lélekszámú települések közé tartozott, tehát azóta ennek megfelelően zajlanak az önkormányzati választások. A „nagy” önkormányzat mellett a hazai nemzetiségi önkormányzatiság kezdeteitől fogva (1994 óta) német kisebbségi (újabb elnevezése szerint német nemzetiségi) önkormányzat is működik, továbbá a település rendkívül gazdag kulturális életét alakító kultúrcsoportok, kulturális közösségek között is sok olyan van, amelynek céljai között a német nemzetiségi hagyományörzés, értékörzés valamely szegmense is ott szerepel.

forrás: internet

Dr. Sente Kálmán

(1964) polgármester

„Maul halten und weiter dienen.”

Már a rendszerváltás előtt érdekelték a közéleti témák. 1988-ban egy hónappal a FIDESZ zászlóbontása után megalapítottam egyetemista hallgatótársaimmal talán az első vidéki FIDESZ csoportot a Gödöllői Agrártudományi Egyetemen. Ezután ugyan mintegy másfél évtizedig szinte csak kutatómunkámnak éltem, hazai és EU pályázatokból finanszíroztam biológiai kutatásaimat, és mellette tanítottam az egyetemen.

Az első Orbán-kormány idején hívtak a minisztérium pályázatkezelő ügynökségéhez, itt évi 100 milliárdos pályázati rendszerért felelős vezető voltam. 2002-től akkori lakóhelyemen, Verőcén választottak képviselővé és alpolgármesterré. Négy évvel később – ismerve tevékenységemet és eredményeinket – sokan hívtak haza szülőfalumba, Solymárra. 2006-ban választottak polgármesternek, jelenleg a harmadik ciklusomat töltöm.

- Mi volt a legnagyobb kihívás, amivel munkába álláskor szembesült, melyek voltak a településen elvégezendő legfontosabb feladatok?

Az agglomerációs településeken szinte mindenütt ugyanazok a problémák. A lakosság számának hirtelen emelkedésével az infrastruktúra, a közszolgáltatások nem tartottak lépést. Óriási igény volt utak építésére, csatornázásra, intézményfejlesztésekre. Hatalmas volt az elvárás a falu üzemeltetésének fejlesztése kérdésében is.

- Mi az, amit sikerült megvalósítani az elképzelésből?

Szerencsére a pályázati tapasztalataimnak jó hasznát vehettem. Két hatalmas projekt megvalósításával Solymár teljes egészében csatornázottá vált. Az intézményeink nagy részét teljesen felújítottuk, energetikai, akadálymentesítési beruházásokat valósítottunk meg. Az elmúlt 13 év során mintegy hat kilométer új út épült, és közel ugyanennyit újítottunk fel. A lényeg, hogy mindezt úgy sikerült

megoldanunk, hogy közben nemhogy nem szűkítettük a kultúrára, szociális ellátásokra szánt pénzeket, hanem még növeltük is ezeket a támogatásokat!

Elkészült a Lustige Zwerge Óvoda újjáépítése, ismét lett vadonatúj gyönyörű bölcsődénk, újjávarázsoltuk a Kék Óvodát. Megvásároltuk Solymár legszebb sváb parasztházát, melynek felújítása után a „Bauernhaus” nem csak egy hagyományörző múzeum, hanem pezsgő kulturális és közösségi élet színhelye. Felújítottuk, akadálymentesítettük a hivatalt, megújult az orvosi rendelő és a helytörténeti gyűjtemény. Legnagyobb sikereink egyike, hogy saját erőből és saját kivitelezésben megépítettünk egy minden szempontból modern, XXI. századi technikákkal felszerelt tüztoltószertárt.

- Milyen a kapcsolata a választókkal, a település lakosságával, milyen közösségeket sikerült építeni, azok mindennapjaiban részt venni?

Solymár közel 12 ezer lakosával igen nagy településnek mondható. Ez már nem az a méret, ahol „mindenki ismer mindenkit”. Mint három kisgyermek édesapja igen gyakran járok be az óvodába, iskolába, művelődési házba, és sok emberrel találkozom személyesen is. Amire településünkön talán a legbüszkébbek vagyunk, az a sokszínű, vibráló kulturális élet. Magyar és sváb táncsoportok, négy kórus, számos kisebb nagyobb klub mellett intenzív az egyházi és a sportélet is. E közösségeket tehát már nem kell felépíteni, csak segíteni munkájukat és támogatni céljaikat. Egy-egy nagyobb rendezvényünk néha több ezer embert mozgat meg.

- A településvezetői feladat csapatfeladat, csapatmunka. Milyen csapat, milyen háttérapparátus áll Ön mögött?

Másfél évtizeddel ezelőtt még komoly működési zavaraink voltak. Ma már a polgármesteri hivatalban egy igen fiatal és minden szempontból iskolázott és jól képzett gárdával dolgozhatom együtt. A növekvő feladatok miatt a községgazdálkodást is át kellett szerveznem. Akkor hat fő dolgozott a közterületeken, ma már egy községgazdálkodási cég, a Solymári Településüzemeltetési Kft. oldja meg a feladatokat, egyre nagyobb szakemberlétszámmal és imponálóan fejlett gépparkkal. A legtöbb településüzemeltetési feladatot (kaszálás, hókotrás, kátyúzás, út- és vízelvezető építések, intézményüzemeltetés, virágosítás, parkosítás) már magunk oldunk meg. Az utóbbi években pedig már nagyobb beruházásokat is magunk kivitelezünk.

- Munkája legszebb, legemlékezetesebb pillanatai?

A legemlékezetesebbek azok a pillanatok, amikor egy-egy nagyobb beruházás elkészül, és azonnal a következő feladat jut eszembe. Amikor a közmeghallgatásra készülök és a prezentációmát szerkesztem, mindig rácsodálkozom arra, hogy az elmúlt évben mennyi előrelépés történt.

- *Munkája legrosszabb emléke?*

Két – még elődeim által kezdett – pert vesztettünk el, ezekre összesen 60 millió forintot kellett kifizetnem. Szerencsére a gazdálkodásunk olyan stabil, hogy ezt is megoldottuk. Ugyanígy rossz élmény, amikor szép terveket és ígéretes beruházásokat lehetetlenítenek el vélt magánérdekek, sőt gyakran tudatlanságból vagy irigységből fakadó rosszindulat miatt. Természetesen rosszul esik látni azt is, hogy mi régi solymáriak éveket, évtizedeket vártunk fejlesztésekre, ma pedig „minden kell és azonnal”, lássuk be, ezt a világ leggazdagabb országaiban sem sikerült még megoldani.

- *Ha ki kellene ragadni egy emlékezetes történetet, mi volna az az elmúlt évekből?*

Néhány éve felajánlottam az akkori plébánosnak, hogy mint egykori hegymászó, egy szintén alpinista barátommal lefestjük a templom harangtornyának ablakait. Ahogy a köteleken lógtam kb. 20-25 méter magasan egy öreg kedves kollégám, félig magyarul, félig svábul felkiabált: „Te, le ne essél! Nem szeretnék egy időközi választást!”

- *Mi jelenti a hátszágot az Ön számára ebben a munkában?*

Második házasságomban élek, és két már felnőtt gyermekem mellett van három pici is. Az egész napi munka után ugyan ez elég fárasztó, de a gyermekek a legfontosabbak, és a legnagyobb örömet jelentik az embernek. Ha egy kis szabadidőm van, akkor hosszú távú gyalogtúrákkal, kerékpár- és vízitúrákkal igyekszem kipihenni magam.

- *Tervezi-e folytatni a munkát?*

Igen, szeretném. Az a feladat, amit elvállaltam, azok a dolgok, melyeket meg szeretnék valósítani még legalább öt évi munkát igényelnek. Úgy szeretném átadni a kormányrudit, hogy Solymár olyan állapotban legyen, hogy tényleg már csak „üzemeltetni” kelljen.

- *Mi az Ön polgármesteri hitvallása?*

Mint településünkön oly sokan, anyai ágon én is egy régi solymári sváb családból származom. Azt viszont kevesen tudják, hogy édesapám is szinte teljesen német származású. A polgármesterség ugyanolyan feladat, mint bármelyik hivatás, amit csak szívvel-lélekkel és teljes erőbedobással érdemes csinálni. Ahogy egy régi német szólás tartja: „Maul halten und weiter dienen”.

SZENTMÁRTONKÁTA NAGYKÖZSÉG

Szentmártonkáta a Káta nemzetség ősi birtoka volt. Első okleveles említése 1349-ből való. Neve 1426-ban Zentmarthonkatha, 1467-ben és 1474-ben possessio Zenthmarthonkathaya alakban fordult elő. A 16–17. században a Kátay család volt a birtokosa. A Tápió-vidék többi településeivel ellentétben a török hódoltság alatt sem néptelenedett el. 1663-ban, Kátay Ferencz halálával gróf Keglevich Miklósra szállt, és az ő birtoka volt még 1675-ben is. A Rákóczi-szabadságharc idején nagy kuruc tábor volt a községben. Az első hazai hírlap, a Mercurius Veridicus 1710. február 8-án tudósított a táborról, majd innen írta négy nappal később egyik levelét a fejedelem is, aki már 1704-ben is járt itt. A község 15 katonát adott a kuruc seregnek. A 18. században a Battha család segítette az iskolai oktatást, erre a célra még épületet is adományoztak. Az 1754-ben végzett vármegyei nemesi összeírás szerint Prónay Gábor, Battha István, Fegyverneky Pál, Némedy István, idősb Némedy István, ifj. Dinnyés János és Dinnyés Mihály, 1848 előtt pedig báró Prónay Albert, gróf Keglevich Gábor és Battha Sámuel voltak a helység földesurai. Az 1848–49-es forradalom és szabadságharc idején Battha Sámuel Kossuth Lajos kormánybiztosává nevezte ki. Kossuth a tápióbicskei csata után a Batthakúriában szállt meg. Emlékét sokáig őrizte – a már kivágott – "Kossuth fa".

A falut 1839-ben földrengés rázta meg, 1875-ben tűzvész pusztította. Lakossága a 19. század második felétől kezdődően szépen gyarapodott. 1870-ben 2438, 1960-ban 4734 lakost írtak össze. Szentmártonkátához tartoztak Szunyogos és Tamáskáta puszták, valamint Forró, Homokerdő, Homokimajor, Középerdő és Székes lakott helyek is.

forrás: internet

Dr. Fodor Zoltán

(1971) polgármester

2002-ben döntöttem úgy, hogy pályát változtatok, mivel mindig is inkább humán beállítottságú voltam. Érdeklődésem a közigazgatás felé fordult. Tovább tanultam, majd munkahelyet váltottam. Új munkahelyemen a Nagykáta Városi Önkormányzatnál pedig már a gyakorlatban tapasztalhattam meg, milyen az emberekkel, problémáikkal foglalkozni a mindennapi munkám során. Igyekeztem ezt mindig nyugodt, higgadt hangnemben tenni, törekedve a kompromisszumra és a megfelelő megoldásra. Az itt gyűjtött tapasztalatokat és szociális érzékenységet a későbbiekben is jól tudtam hasznosítani, kamatoztatni. Közigazgatási gyakorlatot szereztem, és közigazgatási szakvizsgát tettem.

Az Államigazgatási Főiskolán az önkormányzatokat külön tantárgyként tanul-tam, melybe ekkor „szerettem bele”. Szabadidőmben elkezdtem bejárni lakóhe-lyemen, Szentmártonkátán a képviselő-testületi ülésekre. Érdekelt az ott folyó munka, közel állt hozzám az önkormányzat tevékenysége. Diplomamunkám té-májául is Szentmártonkáta települést választottam. Köztudomású, hogy mindenki azon tevékenységben tud legjobb eredményt elérni, amit szeret, illetve amihez ért, főként, ha e kettő egybeesik. Megérintett az a gondolat, hogy nekem ezzel kellene foglalkoznom, mintha valahol ez lenne nekem megírva. Tovább képeztem magam, s már tudatosan választottam a jogi egyetemem, minél nagyobb tudás, ismeret-anyag és – persze nem utolsó sorban a munkahelyem nyújtotta – gyakorlat meg-szerzésére törekedtem, melynek mint polgármester, később hasznát vehettem. Ekkor már azon kezdtem gondolkodni, hogyan tudnék bekerülni a képviselő-testületbe, hogy ne csak kívülről szemléljem tevékenységét, hanem érdemben tudjak hozzájárulni a döntésekhez. Így arra az elhatározásra jutottam, hogy 2005 májusában az időközi polgármester választáson polgármesterjelöltként indulok.

Hatalmasat álmodtam, a község lakosainak jelentős többsége pedig bizalmat szavazott nekem. Célom volt, hogy a településen élők érezzék át azt, hogy az „otthon” minőségileg nagyban különbözik a „lakni valahol” tudatától. Több, sok-kal több annál. Az volt a végcélom, hogy érezzék igazán otthon magukat a telepü-lésen, legyenek büszkék hovatartozásukra. Fontosnak tartottam egy hangulatos, tiszta környezet és szolgáltatásokkal jól ellátott nagyközség megteremtését,

melyben a fiatalok is jól és otthon érzik magukat, szívesen maradnak a település lakói. Azóta ezekért az álmokért küzdöttem, dolgoztam, hogy a településen élők életkörülményei, ellátottsága javuljon, színvonalas települési és intézményi infrastruktúra épüljön ki, megvalósulhasson rengeteg beruházás.

Polgármesteri tevékenységem több mint 14 éve alatt folyamatosan képeztem magam, hogy ezáltal még több eredményt érjünk el, melyek a település javát, fejlődését szolgálják.

Nem köteleződtem el az évek során, mindig függetlenként, mindenféle politikai párt támogatása nélkül indultam. Én szentmártonkátai voltam és vagyok, így bízták rám a falut polgárai, kizárólag a lakosok támogatásával lettem polgármester, és ezt én mai napig így tartom helyesnek.

Meggyőződésem, hogy a polgármester személyével kapcsolatban az is elvárás, hogy a település egészének polgármestere legyen, és ennek a munkájában is tükröződnie kell. Egyformán és egyaránt kell képviselnie politikai, faji, vallási, nemi és egyéb hovatartozástól függetlenül a település minden egyes lakóját.

Függetlenként nem volt egyszerű elérni a megvalósult eredményeket, de úgy érzem, hogy küzdelmes, becsületes munkával, szorgalommal és kitartással sikerült, Szentmártonkátai fejlődése vitathatatlan!

Ezt a munkát nem lehet félgőzzel végezni! Az én lelkiismeretem csak így volt tiszta, hogy rászántam minden időmet, az életemet. Az elvégzett munkám és hozzáállásom méltó értékelése és elismerése volt számomra, hogy a helyi választópolgárok minden választáson nagyarányban újra megszavaztak.

Köszönöm a bizalmukat! Úgy érzem, én megmaradtam ugyanaz az ember, aki voltam, s úgy gondolom, ez nagyon fontos.

Szemléletes, hogy a térségünkhöz tartozó 20 település közül szinte nincs olyan, ahol ilyen régóta ugyanaz a személy a polgármester, többnyire 2005 óta már két-három településvezető váltotta egymást. Az elmúlt időszak alatt több mint 1,3 milliárd forint értékű fejlesztés, beruházás történt Szentmártonkátán. Megragadtunk minden pályázati lehetőséget. Településünk úthálózatának nagy része megújult, s szinte minden intézményünket felújítottuk, akadálymentesítettük. Több energiahatékonyság növelésére irányuló pályázaton vettünk sikerrel részt (intézményeink szigetelése, nyílászárócserék, fűtőkorszerűsítés, napelemek elhelyezése stb.). Új parkolók, járdák, kerékpárutak, játszótérek készültek, és felújításra került a településközpont is.

Szentmártonkátai több utcájában felszíni vízelvezető-rendszer épült ki, s a közvilágítási hálózat is korszerűsítésre került „led” lámpákkal. Térségi szinten megvalósult a szilárd hulladék elszállítása, illetve kiépült a szennyvízcsatorna-hálózat. A Budapestre ingázó helyi lakosok részére az utazáshoz szükséges kulturált feltételeket megteremtve új állomás és P+R parkoló került megépítésre. A vasútállomáshoz történő eljutást évtizedek óta az önkormányzat biztosítja a helyi buszközlekedés finanszírozásával.

Hivatalból mindkét kistérségi társulás (Tápiómenti Területfejlesztési Társulás, Tápió-vidéki Töbpcélú Kistérségi Társulás) tagjaként tevékenykedtem, utóbbinak a Pénzügyi Bizottságában is dolgoztam, továbbá a kistérségi Szociális Bizottság elnöke voltam. Polgármesterként volt módon a társulás Közbeszerzési Bizottságának tagjaként közreműködni a Központi Orvosi Ügyeleti Rendszer megreformálásában, a

HAJT-A Csapat Akciócsoport Hajta-Csapat Egyesület vezetőségi tagjaként a Leader pályázatok elbírálásában. Mindezekon felül a Nagykátai Rendőrkapitányság koordinálásával működő Közbiztonsági Bizottság munkájában is részt vettem. A felsoroltak által megismertem térségünk fejlesztési terveit, irányait, rendelkezésre álló anyagi forrásait, a közrend, közbiztonság, szociális helyzet és az egészségügy kérdéskörét is.

Szülőfalum jeles programjainak, hagyományainak színvonalát emeltük (pl. falunap, búcsú, „Tavaszi Hadjárat”, egészségnap, Rákóczi ünnepség, költészet napja, idősek világnapja, önkormányzati nyugdíjnap, szépkorúak köszöntése, betlehemi készülődés, Téalapó ünnepség stb.). Iskolásaink segítségével mindig méltó módon, színvonalas műsorral emlékezünk meg állami ünnepeinkről. Természetesen új programok létrehozását is szorgalmaztam, így született meg a tavaszi sportnap. Hasonló volt a célom a Márton-napi hagyományok megteremtésével is. Mint ahogyan a Márton-nap példája is mutatja, van igény aktív közösségi életre, a hagyományok ápolására. Beigazolódott azon elképzelésem is, hogy többnapos rendezvénné bővíthetnénk településünk e jeles eseményét, így néhány éve már több napot is átfog programjaival a Márton-nap.

Fontosnak tartom az odafigyelést településünk legkisebb lakóira is. Kezdeményezésemre évente köszöntjük községünk első újszülöttjét és családját otthonában. Minden évben finanszírozzuk az óvodások és iskolások éves buszkirándulásait, illetve finanszíroztuk az iskolások tankönyvcsomagjait. Több évben is, gyermeknap alkalmából az óvónénik segítségével elvittem községünk óvodásait játszóházba. Kiemelt célul tűzttem ki a gyermekorvosi praxis létrehozását, a gyermekorvosi rendelés megteremtését.

Polgármesterként nagyközségünk kiemelkedő teljesítményt nyújtó diákjai számára egy elismerő díjat hoztam létre, „Az iskola kiváló tanulója” Díjat. A bronzplakett, mellyel oklevél és pénzjutalom is jár, először a 2014-es évben került átadásra.

Önkormányzatunk tradicionálisan támogatást nyújt a nyugdíjas kluboknak, civil szervezeteknek, a helyi egyházközségeknek, támogatja továbbá a helyi sporttevékenységeket. A felsorolt szervezetekkel jó kapcsolatot ápolok, látogatom rendezvényeiket. Az említett szervezeteket és a rászoruló lakosokat polgármesteri tevékenységem alatt magánszemélyként is folyamatosan támogattam. A kiemelkedő, közérdekű tevékenységet végző személyek munkáját véleményem szerint elengedhetetlen méltóképpen elismerni. „Pro urbe Szentmártonkáta” Díj létrehozását szorgalmaztam, és kidolgoztam az adományozás feltételeit.

A Települési Önkormányzatok Országos Szövetsége által szervezett trénerképzésen vettem részt, és a 2010-ben megválasztott új testületek önkormányzati képviselőinek tartottam előadásokat. Kezdeményeztem helyben is a képviselők képzését, oktatását.

Vezetésem alatt mindig takarékos, észszerű és racionális gazdálkodást folytatottunk, ezért nem volt egyáltalán hitelállományunk. Mindig jutott forrásunk – az intézmények fenntartása, az önkormányzati feladataink ellátása mellett – beruházásokra, fejlesztésekre. Emellett nem csak pályázati pénzből, sokszor

saját erőből is építettünk, felújítottunk, és fejlesztettük intézményeinket. A fentiekből is látszik, hogy hatékony munkát végeztünk, és nem volt hiába a rengeteg befektetett energia. Büszke vagyok elért eredményeinkre!

Szót kell ejtenem arról is, ami terveimből sajnos nem valósult meg. Településünk központjában, nagyméretű, ősfás parkban lévő nemesi kúria áll. Ezen ingatlan ingyenes önkormányzati tulajdonba vételét kezdeményeztük az MNV Zrt.-től. Sajnos a több éve húzódó eljárás ellenére a mai napig is csak a felépítményeket sikerült megvásárolni, a telek továbbra is a magyar állam tulajdonában van, így a kúria felújítására nem tudunk pályázni.

Hiszem, hogy egy sportcsarnok, tornaterem a települések életében központi szerepet játszik. A sport terén betöltött szerepe mellett számos szociális, kulturális, rekreációs és szórakoztató tevékenység helyszíneként jelentős hatást gyakorol a helyi társadalom életére is. Az elmúlt időszak legnagyobb csalódása számomra, hogy egy választási kampány áldozatául esett a településünkön hiányt pótló sportcsarnok létrejötte. Annak ellenére, hogy az engedélyes tervek és szinte a teljes forrás – pályázat nélkül – önerőből rendelkezésünkre állt, a politikai kampány során az emberi rosszindulat és a lakosok szándékos félrevezetése eredményeképpen elmaradt a beruházás.

Mindig legjobb tudásom szerint törekedtem – minden energiámat a településünk szolgálatába állítva – ellátni feladatokat. Bár az elmúlt években többször megkerestek más területekről más feladatokkal, azokat nem vállaltam, mindig a saját településem mellett döntöttem.

Semmilyen egyéb tevékenységbe nem fogtam, mivel az csak községünkötől vette volna el az időt, s annak felelős irányítása véleményem szerint egész embert kíván. Megbízatásomat nem is munkának, hanem hivatásomnak tekintem, ami csak szívvel-lélekkel végezhető.

50 éves kora felé az ember hajlamos átértékelni az életét. Ráébred, hogy az életben az egyik legfontosabb dolog az idő, melyből részemről az elmúlt közel másfél évtized alatt feleségemnek, családomnak, barátaimnak nem sok jutott. Ez egy 24 órás szolgálat, napi 14-16 óra munkával, hétvége és pihenőnap nélkül, amit örömmel vállaltam és teljesítettem eddig a lakosok támogatásával. Úgy szoktam fogalmazni, hogy az elmúlt 14 év természetesen nem rólam, rólunk szólt, hanem a településről, lakosairól, megoldandó feladatokról, kihívásokról, fejlesztésekről, pályázatokról, beruházásokról, amire tisztségem kezdetén felesküdtem. A helyi polgároktól kapott „felhatalmazás” által a vállalt feladatokat legjobb tudásom szerint láttam el, s még el fogom látni megbízatásom utolsó napjaim.

A következő években azonban már szeretnék több időt tölteni szerettemmel, szeretném magam kipróbálni más területeken, tevékenységekben, amelyek nagyon érdekelnek, de eddig nem volt rá időm, ezért nem indulok sem polgármester-, sem képviselő-jelöltként a 2019. októberi önkormányzati választásokon.

Szeretném megköszönni feleségemnek végtelen türelmét és azt a biztos háttérrel, nyugalmat, amit számomra megteremtett, illetve köszönöm családomnak és barátaimnak is a megértését, hisz oly sok

toleranciát tanúsítottak irányomba 2005 óta, mióta is tulajdonképpen „eltűntem” az életükből.

Szeretném még megköszönni azon tevékenyen dolgozó képviselőtársaim megfelelő hozzáállását, közreműködését, akikkel ilyen eredményesen tudtunk együtt dolgozni a közel 15 év alatt. Véleményem szerint az utóbbi 3 évben folyt a leghatékonyabb, legkonstruktívabb munka a képviselő-testületben, amit a fejlesztések aránya is tükröz.

Köszönöm a közös munkát a polgármesteri hivatalban dolgozó kollégáimnak, s hogy támogató háttérrel biztosítottak polgármesteri feladataim ellátásához.

Köszönöm a jelenlegi és a volt önkormányzati intézmények dolgozóinak, a közmunkaprogramokban részt vevő helyi lakosoknak, a civil szervezetek tagjainak, illetve mindazoknak, akik napi munkájukkal, tevékenységükkel hozzájárultak településünk működtetéséhez, szebbé, jobbra, tisztábbá, ezáltal lakhatóbbá, élhetőbbé tételéhez.

Végül – de annál nagyobb tisztelettel – megköszönöm a szentmártonkátai választópolgároktól több cikluson át kapott állandó, nagyarányú támogatást, bizalmat és a lehetőséget, hogy több mint 14 éven át irányíthattam településünket. Köszönöm biztatásukat, s hogy szolgálhattam a Lakosokat és Községünket!

Köszönöm mindazok hozzáállását, akik segítették munkámat és együttműködve, közösen, településünk fejlődése érdekében tudtunk tevékenykedni.

Sok munkával eltöltött idő áll mögöttem, s tudom, hogy lenne még mit tenni, de úgy gondolom, a leírtakat szem előtt tartva, hiányérzet nélkül köszönhetek most el.

Bízom benne, hogy ezt a stafétát olyan polgármester veszi át, akinek szintén fontos, hogy a helyi lakosok nagyobb biztonságban, jobb körülmények között, színvonalasabb települési és intézményi infrastruktúrát használva, jobb utakon közlekedve és minél nagyobb számban helyi és környékbeli munkahelyeken dolgozva élhessenek közös lakóhelyünkön, Szentmártonkátán.

Mindannyiuknak jó egészséget és a községünk érdekében végzett további hasznos munkálkodást kívánok!

SZIGETMONOSTOR KÖZSÉG

A sziget már az őskorban is lakott volt, erre utalnak a rézkorból és a vaskorból származó leletek. A római korban a horányi révnél őrtorony is volt. A honfoglaláskor a Kartal nemzetség birtokába jutott. Tiburc ispán 1214-ben bencés kolostort alapított a Szent Szalvátornak (Krisztus) szentelve. Sajnos a kolostornak ma már nyoma sincs, a település azonban kezdetben annak alapítójáról kapta nevét: Tiburcmonostor, majd Monostor néven vonult be a történelembe. Szigetmonostor elnevezéssel majd csak a kiegészítés évében, 1867-ben találkozunk először. A falu lakosai az 1520-as években tértek át a református hitre, lelkészüket vezetésével a Nagy-Duna partjáról a település jelenlegi helyére menekültek a török elől, de az adó elől nem menekülhettek, adót kellett fizetni a töröknek és a magyar királyságnak is. Az ellenreformáció megtorlásai sem kerülték el a települést. I. Lipót német-római császár nemigen kapott tőlük adót, így eladta a területet a győri vár kapitányának, Zichy István grófnak. A török uralom végére mindössze 52 település maradt lakott hely a megyében, köztük Monostor. 1750-ben Zichy István Horányi Gábor uraságnak adta el Monostort, Horányi egyre több katolikus embert telepített be, így alakult ki Monostoron az a helyzet, hogy a felvégen a reformátusok, az alvégen a katolikusok laktak, s a két felekezet sokáig rivalizált egymással.

A katolikusoknak 1752-ben épült templom, a reformátusoknak 1771-ben miután a katolikus Horányi család kezéről a birtok az óbudai koronauralom alá került. A 19. században többször is volt árvíz, ennek ellenére a község fejlődött és gyarapodott, főleg a 19-20. század fordulóján, majd a 20. században. Fő foglalkozás és megélhetési forrás a mezőgazdasági termények előállítására; búza, árpa, rozs, kukorica mellett zöldségek, gyümölcsök; málna, földieper, ezek ma is jellemzők.

forrás: internet

Molnár Zsolt

(1973) polgármester

„A hitvallásom, a közösség szolgálatában állni.”

A közösség szolgálata mindig része volt az életemnek. Aktív voltam a helyi civil szervezetekben - egyszerre ötben - és a református egyházban. Szerettem volna a közszolgálatot hivatásként végezni, a falu életét, a térség fejlesztését úgy befolyásolni, hogy az az egyediség megőrzése mellett növekedést, fejlődést hozzon az itt élők számára. Fontosnak tartottam, hogy a közösségek erőforrásai összeadódjanak, és az egyes szervezetek határain túlnyúlóan az egész település számára teremtsenek értéket. Úgy éreztem, mindezeket csak úgy lehet elérni, ha a kapcsolatok erősödnek, és a célok közmegegyezésen nyugszanak.

- Mi az, amit sikerült megvalósítani a kitűzött célokból, elképzeléseiből?

Szigetmonostor két településrészből áll, Horányból és az Ófaluból. A két településrész eltérő fejlődési pályán mozgott. Horány üdülő-, a falu lakóövezet volt. Ennek megfelelően fejlődött két irányba a két településrész. A célom az volt, hogy az infrastrukturális fejlődési különbségeket kiegyenlítsük, Horány elinduló és folyamatos lakóövezetté alakulását a megfelelő irányba terelve segítsük.

A 2006 óta tartó polgármesteri ciklusaim alatt egyrészt a közszolgáltatások infrastrukturáját fejlesztettük; alapterületben háromszorosára bővítettük az iskolát, egy csoporttal nőtt az óvoda, jelenleg zajlik egy új óvodaépület építése, amivel a korábbi óvodai csoportszámot a duplájára emeljük. Létrejött a faluház, több lépésben megújuló energiaforrásokra alapozott épületet hoztunk létre, integrálva a klímaközpontot, a környezeti nevelés egyik helyi bázisát. Megújult az orvosi rendelő, további szolgáltatásokkal, gyermekorvosi ellátással lettünk gazdagabbak. A bölcsődével létrejött egy új gyermeknevelési intézmény.

Az infrastruktúra terén megvalósult Horány nagy részének bekötése a csatornahálózatba, ami mintegy 1100 háztartást érintett, ami azonban sajnos még nem jelent teljes csatornázást a településen. Több mint tíz kilométeren megújítottuk az aszfaltutat, négy helyen pedig összesen egy kilométer új aszfaltút épült. A telepü-

és arculatának megőrzése érdekében önkormányzati támogatásból 14 utcai homlokzat visszanyerte történelmi arcát. Szélesedett a civil szervezetek, szerveződések köre, erősítve a kapcsolatot a település lakói között.

- Hogyan látja ma települését, milyen a kapcsolata a választókkal, a település lakosságával, milyen közösségeket sikerült építeni, azok mindennapjaiban részt venni?

A mai Szigetmonostor a fővároshoz való közelsége okán a városias fejlődés irányába halad: csökken a falusi életmódot folytatók száma, a gazdálkodók, a földből élők aránya. Sok a városi környezetből érkező lakos nálunk, akik inkább igénybe veszik a szolgáltatásokat, semmint részt vennének azok nyújtásában.

Ez feladat a település vezetése számára, de ugyanakkor erőforrás is. Erre az igényre építhetők ugyanis azok az ösztönzők, amelyek helyi munkahelyeket eredményezhetnek.

A helyi közösségek a település erősségei, polgármesterségem egyik fontos célja a közösségek megerősítése, ami a növekvő lakosságszám miatt, az új beköltözők mielőbbi integrálódása érdekében is fontos. A településen bővült a faluház keretein belüli és az azon kívüli események, rendezvények köre, alkalmat teremtve a lakosság számára a személyes kapcsolatok építésére, erősítésére. Úgy érzem, sokan élnek ezzel a lehetőséggel, ami elősegíti, hogy az egymás mellett élésből egymásért élés is legyen.

- A településvezetés, maga a feladat csapatfeladat, csapatmunka. Milyen csapat, milyen háttérapparátus állt Ön mögött?

A képviselő-testületben nem volt pártoskodás, sosem pártpolitikai alapon, hanem a helyi érdekek mentén születtek a döntések. Minden esetben konszenzusra törekedtem, mert lehetett így döntést hozni, a képviselők szempontjainak figyelembevétele pedig döntően jobb döntéseket eredményezett. A polgármesteri hivatal munkatársai és a képviselő-testület, annak bizottságaival, úgy az előkészítés, mint a döntés és a végrehajtás területén jó csapatmunkában zajlott, segítve a lehető legjobb döntés meghozatalát és a megvalósítást.

- Mi volt eddigi munkája legjobb, legrosszabb emléke?

A legjobb az, amikor a település összefogását tapasztalhattam meg, erre hála Istennek több alkalom is adódott. Közösen, a teljes település összefogásával tudtunk védekezni a dunai árhullámok ellen, vagy ugyanezt élhettem át négy elesett család megsegítésében való összefogáskor is. A legrosszabb tapasztalataim a tájékozatlanságból vagy a tudatos félrevezetésből táplálkozó, a közösséget megosztó, az indulatokat felkorbácsoló megnyilvánulásokhoz kapcsolódnak.

- Van-e olyan kiemelkedő története, amit ki lehet ragadni az elmúlt évekből?

Mindenképpen a 2013-as árvízi összefogást emelném ki. Akkor volt olyan nap, amikor az abban az idő-

ben 2500 fős településen a hivatásosokkal és a más településről érkezőkkel kiegészülve 1200-an dolgoztunk a gáton. Mindenki tudta, hogy mi a feladata, és érezte, hogy nélküle nem sikerülne megfékezni a folyót. Úgy gondolom, s azt tapasztalom, hogy ez a fajta összefogás nemcsak vészhelyzetben, hanem a mindennapokban is célravezető. Jó átélni azt, hogy tudunk egységbe forrva tenni a településünkért. Kisebb léptékben ugyanezt élhettem meg akkor, amikor egy-egy súlyos betegség nehézségei vagy egyéb válságos élethelyzet közepette álltunk a családok mellé.

- Mit jelent az Ön számára a települése? Ha egy idegennek kellene leírni, hogy miért szerethető, hogy mi adja az egyediségét, a varázását, az hogyan nézne ki, hogyan hangozna?

Szigetmonostor számomra a békesség és a közösség települése, az a hely, ahol számít az egyén. Ezen a településen a természet is az életünk része. Aki ide érkezik, leteheti az autóját, és gyalog vagy kerékpárral indulhat tovább az erdőbe vagy a Duna-partra.

- Milyen hosszú távú jövőt szeretne a településének?

Egy környezeti, egészségi szempontból fenntartható települést szeretnék, ahol minden kényelmi és életvitelt segítő szolgáltatás a lakosság rendelkezésére áll, de oly módon, hogy az a fenntarthatóság szempontjai szerint épül fel és vehető igénybe.

- Mi jelenti a hátországot az Ön számára a munkában?

A család jelenti számomra a hátországot, a három fiúgyermekem és a feleségem. Az ő türelmük, segítő, támogató hozzáállásuk a bázisa a munkámnak. Sokszor nélkülöznek a polgármesteri feladataim miatt, ezzel együtt erőforrást jelentenek napról napra számomra. Visszanézve pedig a közösségért tenni akaró, a tisztességet alapvetésnek tartó szüleim és nagyszüleim jelentették a gyökereket. Mindehhez a keresztyén identitásom ad tartást és lelki többletet.

- Tervezi-e a szolgálat folytatását?

Igen, ha a választók bizalmat szavaznak, folytatni szeretném a munkát. Számos olyan feladat van még, amelynek a végig vitele a szívügyem. Bízom benne, hogy a választók jóvoltából folytathatom.

- Mi az Ön polgármesteri hitvallása?

A hitvallásom, a közösség szolgálatában állni. Ebben két bibliai gondolat erősít:

„Ha valaki tudna jót cselekedni, de nem teszi, bűne az annak.”

„Akik az Úrban bíznak, szárnyra kelnek, mint a sasok, futnak, és nem lankadnak, járnak, és nem fáradnak el.”

Első, oklevél szerinti említése: 1186. A Salgó várhoz tartozó Szokolya földesura 1394-ben Széchenyi Kónya fia Simon volt, s tőle örökölték gyermekei, Széchenyi Miklós és Dorottya.

A XV. században többször említik várhelyként. A király hamis pénzverés miatt ítélte el Széchenyi (Salgói) Miklóst, akinek halála után a király Losonczy Bánnfy Lászlónak adta a falut, majd 1435-ben visszacserélte. Zsigmond király 1437-ben zálogba adta Szokolyát Lévai Cseh Péternek, aki a lévai várhoz csatolta. 1553-ban kihalt a Lévai család, s ezután az uradalom tartozékaként Dobó Istváné, Kolonich Sidfridé, 1640-től gr. Csáki László országbíróé lett. A falu 1562 körül a református vallásra tért át. A XVIII. század elején Jánoky Zsigmondé, majd 1715-ben az Esterházyaké lett, 1868-ig.

A Rákóczi-szabadságharcban részt vett a szokolyai lelkész két fia is, Mányoki Ádám és Sámuel. A szokolyahutai vashánya megnyitására Kollbacher Lampert Mátyás kamarai tanácsos kapott engedélyt 1700-ban, de csak 1714-ben kezdték meg a termelést. A kohót és a vashámort Esterházy Antal indította be 1777-ben a Szent-Miklós és Szent István bányákban. 1792-ig működött. Később a hámort fafűrészelésre használták. 1803-ban több német család telepedett le (Jánospusztán). 1892-től a birtok a porosz gr. Sierstorppff Henriké lett, aki a faszállításhoz keskenynyomtávú vasutat épített 1893-ban. 1917-től a kőbányászattal és fakitermeléssel foglalkozó Jánospusztai, majd Királyréti Uradalom és Ipartelepek Rt. lett a legnagyobb birtokos, mely a helybeliek többségének munkalehetőséget adott. A hagyomány úgy tartja, hogy az 1848/49-es szabadságharc idején a kőspallagiakkal együtt szervezett szabadcsapatok elvették az osztrák seregnek szállított pénzes ládikót, s azt a helybeli lelkésznél Árkay Kantsur Andrásnál rejtették el, akit emiatt 1849. augusztus 27-én, Pesten, az új épületben kivégeztek.

A XX. század elején Hont vármegye a Szobi járáshoz tartozott.

forrás: internet

Némethné Pintér Csilla

(1971) polgármester

„A holnap virágai a jelen magvaiban szunnyadnak.”

2002-ben több megkeresést követően, két cikluson keresztül vállaltam képviselőiséget településünkön. Ezzel párhuzamosan egy helyi közalapítvány kuratóriumában is tevékenykedtem, ahol nagyon sok, a település életében jelentős közterületi felújítást és programot valósítottunk meg. Már 2010-ben is nagyon sok megkeresést kaptam, hogy induljak polgármesternek, mivel az előző években is érezték, mennyire fontos számomra a szülőhelyem. Így 2014-ben már több felkérés után döntöttem, és vágtam neki a megmérettetésnek.

- Mi az, amit sikerült megvalósítani a kitűzött célokból, elképzeléseiből?

A kitűzött céljainkat és elképzelésünket is felülmúlta az elmúlt öt év, mivel számtalan, a korábbi évtizedekben dédelgetett álmunk vált valóra. Nagyon sok munka és szervezés után megújult és bővült az egészségházunk, megújult iskolánk, a tornaterem épületblokkja és az önkormányzat épülete is. Sok utca esetében aszfaltburkolat helyreállítás és felújítás történt, és több igényes közterülete is lett Szokolyának. A programjaink színvonalát is folyamatosan igyekszünk emelni, és minél több sportolási lehetőséget biztosítunk a fiataljaink számára. Minden születendő gyermek után újszülött-támogatást kapnak a családok. 2015 óta minden újszülött egy fát kap, melyen a születés idejét és a gyermek nevét feltüntetjük. A fákat a szülőkkel együtt ültetjük minden következő év tavaszán, erősítve ezzel a gyermekek településhez való kötődését.

- Hogyan látja ma települését, milyen a kapcsolata a választókkal, a település lakosságával, milyen közösségeket sikerült építeni, azok mindennapjaiban részt venni?

Úgy gondolom, hogy mindenki számára elérhető vagyok, hisz itt élek közöttük. Ugyanabba a boltba járok, magam is részt veszek közösségi megmozdulásokban, legyen az szemétszedés, növényültetés. A közösségépítés nem egyszemélyes fel-

adat, azt nem egy polgármesternek kell építeni. A közösséget a település lakóinak kell építeni, én csupán a példamutatással tudom ezt segíteni, erősíteni. Egy jó közösségre az itt élőknek kell, hogy legyen igényük. De igyekszem szinte minden közösségünk életét jól ismerni, azt a lehetőségeimhez mértén segíteni.

- A településvezetés, maga a feladat csapatfeladat, csapatmunka. Milyen csapat, milyen háttérapparátus állt Ön mögött?

Szerencsének mondhatom magam, hiszen jórészt a barátaim vesznek körül. Egy a fontos mindannyiunk számára: fejleszteni Szokolyát. Nincs vita közöttünk, hisz mind itt élünk, és egyaránt fontos számukra, hogy milyenné alakul településünk. Persze a választások évében vagyunk, csak remélni tudom, hogy a következőkben is hasonló légkörben folytathatjuk a munkát.

- Mi volt eddigi munkája legjobb, legrosszabb emléke?

A legjobb emlékem az egészségház, az iskola, a tornaterem és az önkormányzat épületének felújítása, bővítése volt. Az iskola épületében 1971-ben én voltam az első diákok egyike, így nagy öröm számomra, hogy annak az iskolának a felújításában részem volt, ahol egykor a diákéveimet kezdtem. Ugyanezt az örömet érzem, amikor a megújult egészségház mellett sétálok el. Nem vagyok ezzel egyedül, ismerek olyan lakót, aki sokszor csak azért megy arra, hogy megcsodálja az új és igényes épületet. A legrosszabb dologról nem szívesen beszél senki, volt ilyen is, de ezekből is tanul, erőt merít az ember.

- Van-e olyan kiemelkedő története, amit ki lehet ragadni az elmúlt évekből?

Szokolya Zöld Szíve projekt a legutóbbi projektünk, mely igen nagy erőfeszítést és szervezőkészséget igényelt, nem beszélve a pénzről, melynek az előteremtése sem volt egyszerű. Az iskola mögötti területen szeretnénk volna valami szépet és maradandót alkotni. A DDC Kft. Zöld Megoldás pályázatán indultunk, ahol nyertünk is 1,5 millió forintot, amihez még legalább 3-4 millió forint hiányzott. Nagyon sok segítséget kaptunk, az Agrárminisztérium is támogatta ötletünket. Nehéz munka volt, de egy csodát sikerült létrehozunk, ahol az iskolás gyermekeket szeretnénk ráébreszteni a tapasztalati úton megszerzett tudás nagyszerűségére, hisz mindez kiemelten fontos a mai digitális világban. Itt egy csodálatos szép környezetben tölthetik idejük egy részét, és örülhetnek saját munkájuk gyümölcseinek.

- Mit jelent az Ön számára a települése? Ha egy idegennek kellene leírni, hogy miért szerethető, hogy mi adja az egyediségét, a varázsát, az hogyan nézne ki, hogyan hangozna?

Szinte mindent, az elmúlt közel húsz évben szinte csak a fejlesztések, megújulások kötötték le az időm jelentős részét. Hol alapítványi oldalon, hol az önkormányzat oldalán, de mindig a feladatot kerestem, hogy mit lenne fontos megoldani.

Szokolya azért szerethető, mert csodálatos környezetben van, gyönyörű közterületekkel bővült az

elmúlt években, élhető és tiszta község. Az középületeink felújítása során is példamutatással kívánunk élni a lakosság felé bemutatva, hogy igényesen, az építészeti értékek megőrzése mellett haladva is lehet szépet létrehozni. Erre minden évben saját erős homlokzat felújítási pályázatot hirdetünk, amelynek vannak kimagasló eredményei is. 2018-ban megkaptuk Pest Megye Kulturált Települési Környezet Díját, úgy gondolom, ez az elismerés bennünket igazol.

- Milyen hosszú távú jövőt szeretne a településének?

Szeretnénk a bölcsődét és az óvodát felújítani, bővíteni, ami elengedhetetlen feladatunk, mivel az elmúlt 3 évben a lakosságszámunk több mint 200 fővel növekedett. Felújításra szorul a művelődési házunk, a sportöltözőnk és környezete, valamint még néhány középületünk, a járdáink és több utunk. Szeretnénk továbbra is igényes közterületeket létrehozni, és a meglévőket színvonalasan gondozni. Aztán a legfontosabb az lenne, hogy a következő egy-két ciklus után már lássam azt a valakit, akinek legalább annyira fontos Szokolya, mint nekem.

- Mi jelenti a hátországot az Ön számára a munkában?

A nyugalom és a békeesség jelentené, mert ha ez a kettő megvan, akkor a többi már megy magától. Emellett a jó kollegák, akik számára szintén fontos, hogy a település és az ügyei mindig rendben legyenek.

- Tervezi-e a szolgálat folytatását?

Még sok szép dolgot szeretnék megvalósítani Szokolyán, így a következő ciklusban is szeretnék indulni polgármesterként. Amennyiben a későbbiekben is szükség lesz rám, örömmel viszem tovább a fejlődési elképzeléseinket, persze mindehhez elengedhetetlen egy jó csapat, hisz együtt minden könnyebb.

- Mi az Ön polgármesteri hitvallása?

Számomra minden ember egyforma, ez így volt és így is lesz. Nem teszek különbséget, amikor hozzám fordulnak. A legfontosabb, hogy tiszteljük egymást a munka során is, és a feladatot a legjobb tudásunk szerint oldjuk meg. Mondhatnám azt is, maximalista vagyok, nem szeretem a részleges megoldásokat, számomra szinte nincs lehetetlen, sokszor ez a siker titka.

Édesanyám utolsó szavait tartom szem előtt: azt mondta, ha bármi feladatot elvállalok az életben, azt csak akkor csináljam, ha tiszta szívből teszem. Sosem felejttem, így dolgozom.

A honfoglalás után a mai község Tahí része egy ideig a névadó Thah családé volt. A Rosd nemzetség sarja, Domonkos a feljegyzések szerint, mint királyi pristaldus 1221-ben Thahban lakott. Ezután, 1237-ben hivatalosan a Szentendrei szigetet is e nemzetség kapta meg. A területet a Thahiak - a Rosd nemzetség leszármazottai - kihalásával, Albert király 1439-ben Perki vagy Pöröki Franknak adományozta, de 1447-ben Tahit már a Botos család tulajdonában találjuk. 1447-ben a mai község Tótfalu részét már Thotfalv néven említik az iratok. Az elnevezés oka, hogy szlovén földművelő telepések érkeztek a községbe. Ettől kezdve a török időkig a település folyamatosan gyarapodott. 1454-ben a dömösi prépostság szerzett birtokrészt a községben. A község Tótfalu része a török idők alatt ellentétben a Pest megyei településekkel (ideértve Tahit is) szerencsés, a Duna által elzárt fekvése folytán nem szenvedett súlyos károkat, sőt sokan a környező településekről is ide menekültek. Az újratelepítések időszakában, a 18. század elején etnikailag homogén maradt, s olyan jelenős település volt, mint Cegléd. A térség a török hódoltság után a Zichy család tulajdonából az óbudai koronauradalomhoz került, és királyi tulajdon maradt 1848-ig. 1838-ban és 1876-ban nagy árvíz pusztított a községben, az 1900. évi tűzvész 130 házat emésztett el. A feljegyzések szerint lakosai hajóvontatással és hajóslegénykedéssel, halászattal is keresik kenyerüket. A filoxéra pusztításáig nagy jelentőségű a szőlőtermesztés és borkultúra. Ezt bizonyítja Canci Ágost stuttgarti születésű festőművész 1859-ben festett „Tahí szüret” című festménye, ami ma a Magyar Nemzeti Galéria gyűjteményében található. A község ez időben malommal rendelkezik, valamint jelentős folyami átkelő.

forrás: internet

Dr. Sajtos Sándor

(1960) polgármester

„Az emberi kapcsolatokat tartom a legfontosabb dolognak.”

Szegeden születtem, itt végeztem általános- és középiskolai tanulmányaimat. Érettségi után felvételt nyertem a szentendrei Kossuth Lajos Katonai Főiskola tüzér szakára. Ennek elvégzését követően hivatásos katonaként szolgáltam 2003-ig. Katonai pályafutásomat a Zrínyi Miklós Nemzetvédelmi Egyetem egyetemi docenseként fejeztem be.

2006-ban indultam először képviselőjelöltnek az önkormányzati választáson. Sikerült bekerülnöm a testületbe, ahol már, mint alpolgármester tevékenykedhettem. 2008-ban az akkori polgármester betegsége miatt megbízott polgármesterként irányítottam a települést a 2009. évi januári időközi polgármester választásig. Ezen a választáson bizalmat kaptam Tahitófalu lakóitól, ahogy 2010-ben és 2014-ben is és gyakorlatilag azóta vagyok Tahitófalu polgármestere.

- Mi indította el a polgármesterség irányába, mi motiválta abban, hogy vállalja a megmérettetést, illetve a feladatot?

2003-ban költöztünk Tahitófaluba, előtte 11 évig Szentendrén éltünk. Amikor elkezdtem foglalkozni az önkormányzatiság gondolatával, rögtön megfogalmazódott bennem, hogy a településeknek nem öletmesterekre, hanem polgármesterekre van szükségük. Az embernek olyan célt kell kitűznie, aminek reális megvalósítási alapja van. Ebben a saját kompetenciánknak is nagy szerepe van, de természetesen igazodni kell a külső körülményekhez is. A 2006-os választáson egy csapattal indultam együtt, akik arra bíztattak, hogy polgármester jelöltként induljak, de ezt akkor nem vállaltam. Nem azért, mert nem volt kompetenciám rá, hiszen azelőtt is vezető beosztásban dolgoztam, hanem azért, mert nem éreztem kellőképpen felkészültnek magam a feladatra, nem láttam bele a rendszerbe. A képviselő státusz betöltését követően viszont már másképp álltam a dologhoz. Ezért is indultam a 2009-es időközi választáson polgármesternek.

- Mi az, amit sikerült megvalósítani a kitűzött célokból, elképzeléseiből?

A polgármesteri munka igen sokrétű. Egy óriási halmaz, amiből rendkívül nehéz kiemelni egy elemet. Véleményem szerint az egyik legnagyobb projekt, ami remélem nagyon sokáig hasznára lesz a településnek, az árvízvédelmi gát megépítése volt. 2013-ban számos Duna melletti településsel együtt mi is megszerveztük az árvizet. Ezzel az új gáttal a település nagy részét meg tudjuk védeni, illetve biztosítja a Tildy-híd folyamatos használatát, ami az árvizek idején a szigeti települések tekintetében elengedhetetlen. Kilenc komp és rév található a Szentendrei szigeten, melyek magas vízállás vagy árvíz esetén nem üzemelnek. Nyilvánvalóan sok ember segített nekem a munkában, hiszen egy profi csapat áll a háttérben.

A másik nagy lépés a konyha-étkezdé építése volt. Az elavult, régi konyha helyett, ami az Almásy László utcai óvoda épületében volt, egy új helyszínen, 800 adagos kapacitással rendelkező konyhát építettünk és egy nagyon szép 200 férőhelyes étkezdét is kialakítottunk.

Az is nagy lépés volt településünk életében, hogy több közintézményt is sikerült korszerűsíteni, sok energetikai felújítást végeztünk. A közlekedés javítása érdekében is történtek fejlesztések, számos utca kapott szilárd burkolatot. Nemrégiben számoltuk össze, hogy csak az elmúlt ciklushoz 47 beruházás köthető. Többek között felújításra került a háziorvosi-, gyermekorvosi- és fogorvosi rendelő, automata öntözőrendszert kapott a sportpálya, és megújul a termelői piac is.

- Hogyan látja ma a települését, milyen a kapcsolata a választókkal, a település lakosságával, milyen közösségeket sikerült építeni, azok mindennapjaiban részt venni?

Nyilvánvaló, hogy az önkormányzati törvényben megszabott formák vannak. Kötelező évente falufórumot, közmeghallgatást tartani. Az igazság az, hogy nálam ez a mindennapokban történik. Emberek között vagyok, bemegyek az iskolába, óvodába, nyáron a különböző táborokba. Ellenőrzöm, hogy minden rendben zajlik-e. Ez teljesen spontán működik. Ettől válik emberközelibbé a munkám.

A településnek nyolc civil szervezete van, ezek a szervezetek aktív részesei a lakosok mindennapjainak. Az önkormányzat anyagilag is támogatja őket. A település életében fontos lakossági rendezvényeket szerveznek, mint például a „Vasárnapi vasárnap” amit az önkormányzat kezdetektől fogva támogat. Az Adventi hét programjait is egy civil szervezet karolta fel, amihez szintén támogatást biztosít az önkormányzat. Természetesen ennél több rendezvényünk is van, ezeket most csak a teljesség igénye nélkül emeltem ki. Büszke vagyok arra, hogy 2014-ben a településünk színeiben induló Molnár Gyöngyi lovas nyerte meg a Nemzeti Vágtát. Együtt dolgoztunk 2 éven keresztül és ma is jó kapcsolatot ápolunk vele. Úgy is mondhatnám, hogy együtt lélegzünk mindenkivel.

- A településvezetés, maga a feladat csapatfeladat, csapatmunka. Milyen csapat, milyen háttérapparátus állt Ön mögött?

Épp ez a 6000 lelket számláló község az, ami véleményem szerint nem is kicsi, de nem is nagy település.

Hivatalunk nem rendelkezik nagy létszámú stábbal, nincs jogi-, adó- és igazgatási osztály sem. Tahitótfalun egy-két ember viszi egy-egy szakterület feladatait. Meg kell említenem, hogy közös önkormányzati hivatalként mi látjuk el Kisoroszi település hivatali munkáját is, ami még plusz 1000 fő ügyeinek intézését jelenti kollégáim számára. Egy olyan profi csapatot sikerült kialakítani, akik szakmai hozzáértésükkel és hozzáállásukkal méltón módon tudják képviselni a települést mind a lakosok felé, mind szakmai egyeztetéseken, minisztériumi tárgyalásokon.

- Mi volt eddigi munkája legjobb, legrosszabb emléke?

A legszebb pozitív történet számomra az, hogy azok a gyerekek, akiket valamikor elsőként köszönttem, lassan választópolgárrá érnek és felelős aktív lakosai lesznek a településnek. Azt mondhatom, nem sok dolog volt, amit negatívumként éltem meg.

- Mit jelent az Ön számára a települése? Ha egy idegennek kellene leírni, hogy miért szerethető, hogy mi adja az egyediségét, a varázsát, az hogyan nézne ki, hogyan hangozna?

Településünk fekvése igazán egyedülálló. Van egy szigeti településrészünk és egy domboldalra épült, melyeket a kis Dunán a Tildy híd köt össze, és a Visegrádi hegység lábánál gyönyörű természeti adottságok tárulnak elénk. Az ember kilép az ajtón és rögtön ott áll a természet kapujának küszöbén. Nagy varázsa van az erdőnek és nagyon büszkék vagyunk arra, hogy erdőgazdálkodóként mintegy 166 hektáron az önkormányzat is felelősen gazdálkodhat a ránk bízott természeti javakkal.

- Milyen hosszú távú jövőt szeretne a településének?

Nagy lépés lesz településünk életében a négy csoportszobás bölcsőde megépítése. Egyelőre még nem képelem el magam 10 év múlva, de ha valakinek ezt a munkát tisztességgel át akarom adni, akkor az infrastruktúrát ki kell építeni. Szükségünk lenne egy korszerű iskolaépületre is, hiszen az alsó tagozatos gyerekek a Népház tetőterében vannak elhelyezve, ami nem igazán alkalmas erre a célra. A tankerülettel jó kapcsolatot ápolunk, ezért is gondolom, hogy a jövőben sikerül ezt a helyzetet közösen megoldanunk. Nem politikát kell csinálni az életünkből, hanem a település érdekeit nézni, képviselni, ezáltal másképp lehet az előttünk álló feladatokhoz viszonyulni. Szeretnénk még egy egészségházat is építeni, ahol a Szentendrei Orvosi Rendelővel közösen néhány szakorvosi ellátás a közelben élőknek is könnyebben elérhetővé válna. Megcélzottunk egy tűzoltó- és mentőállomás megépítését is, azonban ezek megvalósításáig még sokat kell dolgoznunk.

- Mi jelenti a háttérként az Ön számára a munkában?

Feleséggel 37 éve vagyunk együtt, azóta támogatjuk egymást. A családom, az unokák mindig feltöltöttek. A hobbim a lovaglás, ha időm engedi, szívesen megyek el egy-egy lovastúrára.

-Tervezi-e a szolgálat folytatását?

Szeretném, ha a kitűzött céloknak alapot tudnék teremteni. Egy ciklust még mindenképpen szeretnék végig vinni, de szeretném megtalálni azt a megfelelő, elhivatott utódot, aki ebben a szellemben vezetné tovább a települést.

-Mi az Ön polgármesteri hitvallása?

Én az emberi kapcsolatokat tartom a legfontosabb dolognak. Mindig azt vallottam, hogy lehet szép utakat építeni, épületeket felújítani, de az a legfontosabb, hogy az emberek a szívükben és lelkükben egyaránt fejlődjenek. Ezért is tenni kell a jövőben Tahitótfalun.

TÁPIÓBICSKÉ KÖZSÉG

A mai Tápióbicske őse a XIII. században keletkezett, az első okleveles említés 1275-ből való. A település névadója a Bicskei (vagy Bikcsei, később Bicskey) család, akik a XIX. század közepéig meghatározó birtokosai a községnek. A család nevével először 1250-ben találkozunk, ugyanis ekkor nyertek oklevelet IV. Béla királytól.

Tápióbicske a török hódoltság alatt fokozatosan elnéptelenedett, és pusztává vált. Az 1700-as években települt újjá a régi lakosok visszatérésével és az északi országrésről érkező újak betelepülésével. A török hódoltság után Althann Mihály Frigyes váci püspök önálló plébániát szervezett 1719-ben. Ekkor a falu ideiglenes templomot emelt, valószínű a régi romos templomát építette fel. A római katolikus nép 1737-ben kezdte el építeni a mostani templomot, amely 1786-ban nyerte el jelenlegi formáját. Az új falu e templom köré épült, sajnos azonban 1832-ben szinte teljesen leégett. Az újjáépülés utáni időszakból fennmaradt két népiesen klasszicizáló stílusú kúria is: a Zsille-kúria és a Bicskey-kúria.

1849. április 4-én a falu határában zajlott a szabadságharc egyik nevezetes csatája. A győzelem emlékét földrajzi elnevezések, hagyományok, képzőművészeti és irodalmi alkotások, valamint műemlékek őrzik. A XIX. század második felére Tápióbicskén is kialakultak a polgári gazdasági és társadalmi viszonyok.

forrás: internet

Kanyó Sándor

polgármester

Kanyó Sándor 1956. augusztus 11-én Budapesten született, a 2010-es helyhatósági választások óta Tápióbicske Község polgármestere. Óriási visszacsatolást és motivációt jelentett számára, amikor 2014-ben a lakosság ismét neki ítélte a település polgármesteri székét.

- Mi indította el a polgármesterség irányába, mi motiválta abban, hogy vállalja a megmérettetést, illetve a feladatot?

Bevallom őszintén mérnökként korábban távol állt tőlem a közigazgatás, egészen a 90-es évek elejéig amikor műszaki vezetőként sikerült elhelyezkednem a szülőfalum Tápióbicske Község Önkormányzatánál. Az itt végzett munkám során egyre jobban megismertem az Önkormányzat működését, a falu életének lüktetését. Munkám magasabb szintű végzése érdekében köztisztviselői szakvizsgátt tettem ezen időszakban. Ezt követően következett az életemben egy kis kitérő, amikor is egy közeli jó barátom invitálására egy rövid ideig Kanadában vállaltam mérnöki munkát, azonban a szívem visszahúzott. Hazatérésem után tapasztalatszerzés céljából, egy nagyobb lélekszámú településen Tápiószecsőn folytattam pályafutásomat, szintén műszaki vezetőként.

A korábban mind Tápióbicske, mind Tápiószecső Község Önkormányzatánál, szerzett tapasztalataim, és legfőképp a falumbéliek biztatására 2010. évben úgy éreztem képes lennék polgármesterként a falu fejlődését elősegíteni szoros együttműködésben, és összehangban a lakossággal, így elindultam az Önkormányzati választásokon, ahol a lakosság nagy arányban szavazott bizalmat nekem, amit a mai napig rendkívüli megtiszteltetésnek érzek.

- Mi az, amit sikerült megvalósítani a kitűzött célokból, elképzeléseiből?

Úgy gondolom hogy a 2010 óta eltelt időszakban Tápióbicske arculata rendkívül sokat változott, mondhatnám úgy is „épült, szépült, és fejlődött”.

Az elmúlt közel egy évtizedben közel 20 sikeres pályázatot nyújtottunk, és köszönhetően a Magyarország Kormánya, valamint az Európai unió által biztosított

pályázati keretösszegeknek, és a sikeres pályázatoknak több milliárd forint értékben kerültek elvégzésre különböző infrastrukturális beruházások.

A legnagyobb beruházás kétségtelenül a Tápióvidék további 19 települését érintő csatorna közműfejlesztés volt, mellyel Tápióbicske egész területén kiépült a csatornahálózat. A közintézményeink szintén megújultak. Példaképpen említeném településünk 120 gyermek befogadására alkalmas óvodáját, amely teljes egészében megújult, alapterülete egy tetőtér beépítéssel közel a duplájára bővült, új modern berendezések, és játékok kaptak helyet benne a gyermekek, szüleik és az intézmény dolgozóinak legnagyobb öröme.

A Tápióbicskei Földváry Károly Általános Iskola is nagy energetikai felújításon esett át, kapott egy modern arculatot, az épületet napelemekkel szereltük fel. A település gyermekeinek, időseinek, és rászorultjainak étkeztetését ellátó főzőkonyha szintén 21. századi professzionális gépeket, berendezéseket kapott, egy sikeres Magyarország Kormánya által kiírt pályázatnak köszönhetően. A kulturális élet, valamint a különböző civil szervezetek részére közösségi tér biztosítása érdekében művelődés ház bővítésére, épület-energetikai korszerűsítésére, valamint egy lényegesen nagyobb könyvtár kialakítására került sor. A Polgármesteri Hivatal bővítése, felújítása, akadálymentesítése is megtörtént.

A fejlődés, és a beruházások azonban folyamatosak. A képviselő testülettel, és a kollégáimmal tele vagyunk tervekkel. Jelenleg Községünkben jelentős útépitési munkálatok, zajlanak, megújul az orvosi rendelő épülete, hamarosan kezdődik a piacterünk építése, emellett pedig folyamatban van egy pályázat a Védőnői Szolgálat korszerűsítésére is. A jövőbeni terveink között szerepel egy bölcsőde kialakítása is, amit a „Magyar Falu” program keretein belül szeretnénk megvalósítani.

- Hogyan látja ma települését, milyen a kapcsolata a választókkal, a település lakosságával, milyen közösségeket sikerült építeni, azok mindennapjaiban részt venni?

Mivel tősgyökeres tápióbicskei vagyok, személyesen ismer mondhatni talán a falu valamennyi lakosa. Munkám során igyekszem megfelelni a nekem adott bizalmuknak. A település lakosságának visszajelzései alapján elmondhatom, hogy támogatnak a tevékenységemben, ennek eredménye a számos fejlődés, amit az elmúlt években véghez vittünk. Folyamatos, és közvetlen a kapcsolat a lakossággal, az ajtóm nyitva áll bármilyen ötlettel, javaslattal, vagy megoldandó problémával érkező számára. Kiválóan működő és együttműködő civil szervezeteink vannak, úgy mint Harmónia Kórus, Nyugdíjas Klub, Tápióbicske Barátságainak Köre, Bicskey Gáspár hagyományőrző tüzércsapat, Katana Kempo Klub, Április-4 Moto-krossz szakosztály, Szolgalmatos lovasgazda alapítvány, Gyöngyfűző klub, melynek tagjaival igen szoros az együttműködés.

- A településvezetés, maga a feladat csapatfeladat, csapatmunka. Milyen csapat, milyen háttérapparátus állt Ön mögött?

Amikor polgármester lettem, egy olyan közegbe kerültem, melynek tagjait jól ismertem, így egy kellemes munkakörnyezetet tudtunk kialakítani. Ebbe a közegbe a fiatalabb, később ideérkező kollégák is könnyen beilleszkedtek. Nagyon jó kapcsolatban vagyok a Képviselő-testülettel a település jegyzőjével is, ez rendkívül fontos a mindennapos gördülékeny munkafolyamatok elvégzéséhez. Ezúton is szeretném megköszönni az önkormányzatnál, és valamennyi intézménynél dolgozónak azt az áldozatos, és konstruktív munkát amely lehetővé teszi hogy igazi csapatként együtt dolgozva éljük a mindennapokat.

- *Mi volt eddigi munkája legjobb, legrosszabb emléke?*

A sikerélmény, és a pozitív visszajelzések azok, amelyek engem minden nap motiválnak. Legjobb emléket nem tudok kiemelni, mivel minden elismerés, minden megvalósult projekt, minden elégedett lakos egy-egy „legjobb emlék”.

Rossz élményt nem tudok kiemelni, hiszen az évek során mindig csak a jó emlékeket érdemes megőrizni, én is így teszek.

- *Mit jelent az Ön számára a települése? Ha egy idegennek kellene leírni, hogy miért szerethető, hogy mi adja az egyediségét, a varázsát, az hogyan nézne ki, hogyan hangozna?*

Az életem során mindig rendkívül fontos volt számomra a szülőfalum. Számomra az otthon a nyugalom és a békességet jelenti, egy olyan közösséget Pest Megye közepén ahol jó élni, ahol még megvannak a valódi értékek és az itt élő emberek kedvessége, hagyományőrzése, vendégszeretete, lehetővé teszi a település pozitív jövőképét.

- *Mi jelenti a háttérrel az Ön számára a munkában?*

A családom és munkatársaim jelentik számomra a legfőbb támogatást.

- *Tervezi –e a szolgálat folytatását?*

Mindenképpen szeretném folytatni a szolgálatomat, mivel nagyon sok már megkezdett, és még folyamatban lévő fejlesztés van, amely Tápióbicske fejlődését és ezáltal az itt élő emberek boldogulását szolgálja. Úgy érzem továbbá, hogy még mindig sok energiám, tervem, ötletem, van amelyeket szeretnék megvalósítani

- *Mi az Ön polgármesteri hitvallása?*

Ahogy annak idején a polgármesteri elkötelezésemben is hangsúlyoztam: „Őszintén, hitelesen, nyíltan.”

TÁPIÓSÁG KÖZSÉG

A település első okleveles említése 1263-ból ismeretes, miszerint az 1262-től rex iunior címet viselő István – IV. Béla fia – oklevele szerint Ságot addigi birtokosaitól – Pétertől és Ferentől – elkoboztatta, és a pécsi püspöknek, valamint a margitszigeti apácáknak adományozta.

A község ezért kaphatta a Ság nevet, mert a Gödöllő-Ceglédberceli-dombság egyik vonulata éppen a községig nyúlik, itt végződik. A régi időkben, mielőtt mezőgazdasági művelés alá vonták e területet, feltételezhető, hogy erdők borították. A Ság helységnevét eléggé elterjedt különböző helynevekben. A történelmi Magyarország területén 50-60 helység nevében találjuk meg. A településen az Alsó-Tápió bal partját jelenleg is Csehországnak nevezi a helyi lakosság. Ennek az elnevezésnek az eredete ma sem tisztázott teljesen. Régebben az elnevezést a hazájukból elmenekült, előzőtt huszita harcosok letelepedésével magyarázták. Ma inkább azt a magyarázatot fogadják el, miszerint az 1710–1720-as években az idetelepülők között voltak cseh telepesek is, akik a falunak ezen a részén telepedtek le. Tápiósághoz tartozik jelenleg Zsigerpusztá is, amely az Árpád-korban népes falu volt, teljes elpusztulása valószínűleg a török kiűzése utáni időben következett be. Ennek a településnek a helyén lévő középkori romokról még a 19. századi források tudósítanak, amelyek a 20. században azonban végleg eltűntek. A 14–15. században a falu a Kartal nemzetségé, majd később ebből a nemzetségből származó Sági- és Sülyi-családoké volt. A 16. század második felében a török uralom alatt kedvezőtlen életkörülmények között éltek itt, viszont 1686 őszén – Buda sikeres visszavétele után 2-3 hónappal – már némaság honol mindezen falvak és mások felett is. A Rákóczi-szabadságharcban több tápiósági katona teljesített szolgálatot a fejedelem oldalán.

forrás: internet

Halasi Anita
(1980) polgármester

„Alázat és tisztelet!”

2014. évben a településen kialakult helyzet arra inspirált néhány lelkes lokálpatriótát, hogy újszerű gondolatokkal, fiatalos lendülettel, teljes odaadással képviselve a település lakosságát éljen minden olyan kínálkozó lehetőséggel, mely által ez a kis falu élettel teli, fejlődő, vibráló kis községgé válhat. A megmérettetésen ezen vállalkozó szellemű képviselők és jómagam, aki a polgármesteri tisztséget vállaltam, sikeresen szerepeltünk, és egy csapatként kezdtük meg a munkát. Jobbá akartuk tenni a települést, és a visszajelzések alapján ma mindannyian úgy érezzük, ez sikerült.

- Mi az, amit sikerült megvalósítani a kitűzött célokból, elképzeléseiből?

Tápióság lehetőségeit, veszélyeit, erősségeit és gyengeségeit megvizsgálva készült el az az ötéves gazdasági program, ami nyugtázva a település földrajzi elhelyezkedéséből adódó gazdasági hátrányát, előtérbe helyezte a település élhető, nyugalmas, biztonságos, családias jellegét. Felismerve a ténytet, mely szerint egy kis település jövője a kisgyermekes családokban rejlik, jellemzően olyan fejlesztések, beruházások valósultak meg, melyek segítik és inspirálják az igazi otthonra vágyó családok Tápióságban történő maradását, letelepedését.

A kitűzött célok jórészt realizálódtak, vagy a megvalósulás útján vannak. Minden intézmény felújításra került, bővült az óvoda, folyamatban van a bölcsőde kialakítása, infrastrukturális fejlesztések történtek, jelentős sportcélú beruházás valósult meg, színvonalas, országosan is ismert rendezvényeket tartottunk. A munka és a fejlődés sohasem ér véget, elégedetten hátra dőlni a sok sikert követően sem szabad. A jövőre vonatkozóan rengeteg további feladat vár még elvégzésre, az ötletek kifogyhatatlanok.

- Hogyan látja ma települését, milyen a kapcsolata a választókkal, a település lakosságával, milyen közösségeket sikerült építeni, azok mindennapjaiban részt venni?

Meglátásom szerint a település jelentős részével sikerült jó kapcsolatot kialakítani, a visszajelzések alapján vannak, akik igazán, szívből elismerik a munkámat, az erőfeszítéseimet, s természetes módon vannak, akik kritikával élnek az eredményeimet illetően. Ezek egy része megalapozott, azt mindig köszönettel elfogadtam, hisz építő jellegűek voltak, ám egy részük sajnós megalapozatlanul ítélte el és véleményezte, a „miértekre” választ nem várva a történéseket. Hiszek azonban abban, hogy egyszer a nap végén, mindenki el fogja hinni, hogy értük dolgoztam és nem ellenük, és mindig a legjobb tudásom szerint végeztem a munkám, a döntéseimet pedig mindig a település érdekeinek érvényesítésére való törekvés alapozta meg.

A lakosság jelentős részével sikerült elhithetnem, hogy egy település élhetősége nem csak a településvezetésen múlik, hanem a hétköznapi emberen is, aki nap mint nap tehet a saját közösségéért, a saját otthont adó településéért.

Úgy érzem, rávilágítottam arra, hogy ha van hite egy közösségnek, akkor nagyszerű, csodás, kataraktikus dolgokra képesek, és megérzik, hogy mennyire jó valahová igazán tartozni, és valaminek igazán a részese lenni.

- A településvezetés, maga a feladat csapatfeladat, csapatmunka. Milyen csapat, milyen háttérapparátus állt Ön mögött?

Noha csak hallomásból ismerem más települések képviselő-testületeinek munkáját, én azonban hiszem, hogy talán az ország leghatékonyabban működő testülete dolgozott Tápióságért ebben a ciklusban. A testület legaktívabb tagja Kun-Halasi Katalin képviselő asszony volt, aki nem mellesleg a húgom, akire jó testvérként mindig, minden tekintetben számíthattam, és a legnagyobb mértékben segítette a munkámat. Jellemzően a testület többi tagja is önzetlenül, felelősségteljesen végezte a munkáját. Rengeteg újszerű ötletet valósítottunk meg sikerrel, elismerést váltva ki az emberekből.

A testületen túl számtalan lakos állt minden kezdeményezés mögé, ki-ki a maga érdeklődési köre alapján. Azt látom, hogy egy ilyen kis közösségben sokan csak egy hívó szóra várnak, és már teszik is a dolgukat. Azt azonban tapasztaltam, hogy nem mindegy, ki és hogyan kéri a segítséget. Fontos, hogy higgyenek abban, aki megszólítja őket, és higgyenek abban, amit csinálnak. A csapatmunka kapcsán meg kell említeni a polgármesteri hivatal és az önkormányzat dolgozóit is, akik szintén szívügyüknek tekintették a munkaköri feladataik legmagasabb szintű elvégzését.

- Mi volt eddigi munkája legjobb, legrosszabb emléke?

Rengeteg felemelő pillanat volt az elmúlt öt évben, emellett rengeteg átsírt éjszaka is. Legrosszabb emlék talán a felismerés, hogy minden igyekezetem ellenére vannak, akik nem tisztelik a munkámat, nem tisztelnek engem, sem mint polgármestert, sem mint embert. Ők nem értékelték a sok lemondást, amit a településért tettem a családom kárára, a társadalmi megbízatásomat, hogy csekély összegért végeztem ezt

felelősségteljes hivatást, és átsiklottak a minden bizonnyal említésre méltó eredmények felett. Tekintettel arra, hogy nem tudok úgy járni-kelni a településen, hogy noha néhányan is, de vannak, akik nem tisztelettel és elismeréssel gondolnak a polgármesterre, aki nyilvánosan képviseli őket is, meghoztam a döntést, hogy a jövőben nem kívánok polgármesterként tevékenykedni.

Ennek ellenére szeretettel gondolok vissza minden olyan felemelő pillanatra, amikor valaki őszintén, tiszta szívvel köszönt meg egy-egy megoldott problémát, egy-egy jól sikerült beruházást vagy nagyszerű rendezvényt. Úgy érzem, az ő ölelésükért, mosolyukért, tiszta, szerető pillantásukért megérett minden áldozatot és fáradságot az elmúlt időszak. A nehézségek ellenére ma sem döntenék másként, újra vállalom a település háziasszonyának teendőit.

- Van-e olyan kiemelkedő történet, amit ki lehet ragadni az elmúlt évekből?

Mindent vagy semmit. A mindenre itt nincs mód, így csak általánosságban fogalmazom meg a választ: Az elmúlt évek legkiemelkedőbb történetei ahhoz a szóláshoz kapcsolódnak, hogy nincs lehetetlen. Sok más település számára példaértékű és elismerésre méltó, ami Tápióságon „megesett” az elmúlt öt évben.

Korábban lehetetlennek tűnő dolgok realizálódtak, páratlan történések zajlottak. Szívből sírtunk, nevtünk, együtt voltunk, dolgoztunk, szórakoztunk. Sokan voltunk büszkék a településre, magunkra. Jóleső, boldogító érzés volt. Hála és köszönet érte.

- Mit jelent az Ön számára a települése? Ha egy idegennek kellene leírni, hogy miért szerethető, hogy mi adja az egyediségét, a varázsát, az hogyan nézne ki, hogyan hangozna?

Tápióság az a település, ahol a levegő is más, ahol tényleg illata van a földnek, ahol csend van, nyugalom és béke. A Gödöllői-dombság alján fekvő, páratlan földrajzi és természeti adottságokkal rendelkező kis falu a miénk. Számos védett növényvel, állattal, csodás iskolakerttel, ősrégi fákkal, falut kettészelő patakcal és sok jó szívű, kedves, értékes emberrel, lokálpatriótákkal és újonnan érkező családokkal egyaránt, akik igazi otthonra találtak nálunk. Mint minden község, úgy a miénk is rendelkezik előnyökkel és hátrányokkal, amelyek boldogítják és nehezítik hétköznapjainkat, viszont a falu vezetése nevében határozottan állíthatom, hogy minden csak nézőpont kérdése. Sokunk számára Tápióság a világ közepe, s ha valaki nyitott szívvel járja a települést, meglátja az apró csodákat, amelyek miatt sokan sohasem költöznének el innen.

- Milyen hosszú távú jövőt szeretne a településének?

Jómagam azt szeretném, ha a Tápióság megmaradna annak a kis ékszerdoboznak, ami volt a múltban, és ami ma is az. Szeretném, ha megtartaná családi jellegét, biztonságos, otthon adó település maradna amellest, hogy folyamatosan fejlődik, épül, szépül. Noha komoly hátrányt jelent, hogy gazdasági értelemben rossz adottságokkal rendelkezik, kevés helyben a munkahely, alacsony az adójövedelem, de ez teszi

lehetővé, hogy gyermekeink nyugodtan és biztonságban biciklizhetnek haza az iskolából, élnek a településen gyurgyalagok, és minden évben hazajönnek a gólyáink.

- *Mi jelenti a hátországot az Ön számára a munkában?*

A hátországot a családom, a szüleim és a testvérem jelentik, illetve mindazok a tápióságiak, akik magukénak érzik a települést, és akikkel együtt tettünk Tápióságért a hétköznapiakban és ünnepnapokon egyaránt.

- *Tervezi-e a szolgálat folytatását?*

Úgy érzem, a küldetésemet teljesítettem. Azt a feladatot, amiért a polgármesteri székbe sodort az élet, elvégeztem. Noha sokan támogatnák a maradásomat, de mint fentebb említettem, én mindenki polgármestere akarok lenni. És ha csak egyetlen ember is van, aki nem tekint annak, s az esélyt sem adja meg, hogy meggyőzzem, hogy igenis jó polgármester vagyok, akkor azt kudarcként élem meg, így pedig nem tudom végezni a munkámat. Ha lehetőség lesz rá, a település vezetőivel együttesen szeretném megjelölni a következő polgármester személyét és a testület tagjait, akiknek a munkáját ugyanolyan lelkesedéssel szeretném támogatni, mint amilyen lelkesedéssel dolgoztam ebben a ciklusban. Bízom benne, hogy a választópolgárok elfogadják a döntésemet és a javaslataimat.

- *Mi az Ön polgármesteri hitvallása?*

A hitvallásom – úgy érzem – két szóból áll: alázat és tisztelet. Alázattal kell elvégezni nap mint nap a munkát, aminek elvégzésére az emberek bizalma által vállalkozhattunk, és tisztelettel kell bánni kivétel nélkül mindenkivel, hisz azért vagyunk, hogy legyen kiben bízniuk.

Tápiószecső nagyközség a honfoglalás óta fennálló település. 1264-ből, IV. Béla uralkodásának idejéből maradt fenn az első okleveles említés, miszerint bűneik miatt elvették Uza fiaitól a települést, majd azt eladományozta a margitszigeti apácáknak. 1271-ben a falu egy Péter nevű birtokoshoz került, aki végrendeletében az apácákra hagyta, így visszakerült a falu a margitszigetiekhez. Az 1200-as évek végén Uza unokája, Bertalan, érvénytelenítette az oklevelet az apácák kérésére. Így visszakerült a Kartal nemzetséghez a település. 1300-as évek folyamán Chyko nevű család birtokolta Szecsőt. Később a Chyko család eladta Perényi Péter fiainak. Ezután Lábatlani Gergelyhez került, majd Bátori István 16 000 forintért megvette tőle a falut. 1427-ben a faluban országos vásár volt, majd 1472-ben egy oklevél oppidiumnak nevezi, vagyis mezővárosnak. A török megszállása alatt Tápiószecsőt nem érte jelentősebb pusztulás, mint ahogy az egész régiót sem. Az 1600-as évek elején a település lakhatatlanná vált a háborús pusztítások következtében. 1754-ben Grassalkovich Antal és Esterházy Pál birtoka volt a falu. 1865-ben Bárdy István jegyző szerint a falu a kecskeméti térségben helyezkedik el, a Szentkirályi erdőhöz közel. 1880 körül építették meg a Budapest – Nagykáta – Szolnok vasútvonalat, ez hatalmas változásokat hozott a falu életében. Ezáltal új munkalehetőségek adódtak a tápiószecsői lakosok számára. 1800-as évek végén a legnagyobb birtokos Hevesy Lajosné Scholzberger Jenni volt.

forrás: internet

Bata József

(1967) polgármester

„Szolgálat és alázat településünk lakói iránt, hála és tisztelet elődeinknek és a jövő generációiban vetett hit!„

- Mi indította el a polgármesterség irányába, mi motiválta abban, hogy vállalja a megmérettetést, illetve a feladatot?

A rendszerváltás utáni másfél évtizedben az egzisztenciája megteremtésén fáradozó fiatal családapaként, vállalkozóként azt láttam, úgy éreztem, hogy településünk vezetése nem tudja kihasználni az eléje táruló lehetőségeket, nem tesz meg mindent a falu fejlődéséért. Ezért lettem 2010 óta polgármester, előző ciklusban 2006-tól 4 évig alpolgármesterként tevékenykedtem a településért.

- Mi az, amit sikerült megvalósítani a kitűzött célokból, elképzeléseiből?

Sikerült már az első ciklusomban a település elavult intézményi struktúráját átalakítani. Ezzel megnyíltak a lehetőségeink, elkezdhattük fejlődési pályára állítani a települést. Amit nagyon fontosnak tartok: Sikerült megtalálni a hangot azokkal a szecsői emberekkel is, akik a kezdetekben komoly távolságtartással, vagy akár ellenszenvvel fogadták tevékenységemet!

- Hogyan látja ma települését, milyen a kapcsolata a választókkal, a település lakosságával, milyen közösségeket sikerült építeni, azok mindennapjaiban részt venni?

Tápiószecső ma egy dinamikusan fejlődő település. Úgy gondolom, hogy sokat le tudunk faragni abból a hátrányból, ami a környező településekhez képest megvolt hivatalba lépésem előtt. Az itt élő emberek többségével sikerül megtalálnom a megfelelő hangot, függetlenül attól, hogy hasonló nézeteket vallunk-e. Fontosnak tartom, hogy a civil szerveződéseket partnerként kezeljük, velük együttműködve hatékonyabbak vagyunk a mindennapokban és a település fejlesztésében is.

- A településvezetés, maga a feladat csapatfeladat, csapatmunka. Milyen csapat, milyen háttérapparátus állt Ön mögött?

Csapat? Igen, csapatjátékosnak tartom magam. Véleményem szerint a polgármester nem lehet egy „magányos hős”! Egyedül nem lehet megváltani a világot, de még települést építeni sem lehet magányosan, akkor sem, ha a legjobb ötletek vannak is a tarsolyunkban.

A legfontosabb, hogy a képviselőtestület többsége, a polgármester csapatához tartozzon! Így hatékonyabban dolgozunk és gyorsabban tudunk reagálni a felmerülő problémákra is!

- *Mi volt eddigi munkája legjobb, legrosszabb emléke?*

Legjobb kétségkívül az első ciklusomban tapasztalható egységes munkamorál és hozzáállás, az akkori testület igyekezete, lojalitása.

A legrosszabb élményem, pedig a második megválasztásom utáni hetek-hónapok történései. Történt ugyanis, hogy az általam ajánlott csapatot 100 %-ban megválasztotta a település velem együtt! Ennek ellenére az egységesnek hitt csapat néhány tagja szembefordult velünk, nem tudták a többség döntéseit elfogadni a tisztségek elosztásánál.

- *Van-e olyan kiemelkedő története, amit ki lehet ragadni az elmúlt évekből?*

Igen van! Általában lakóhelyünkön járva-kelve, ott élve az infrastruktúra hiányosságai tűnnek fel: utak, járdák, iskolák, óvodák, munkahelyek stb. Többnyire ezek határozzák meg fejlesztési elképzeléseinket, céljainkat. Az embereket hallgatva is ezt tartjuk elsődleges feladatunknak! Komoly meglepetés volt viszont számomra, hogy egy kisebb fejlesztésnek induló beruházással vívtuk ki a legtöbb elismerést településünkön! Ez egy helyi vérvételi hely, egy labor. Ma már nem kell a szecsői embereknek vonatozni, buszozni ahhoz, hogy a járási szakorvosi rendelőbe utazzanak vérvételre, ezt helyben megoldjuk!

- *Mit jelent az Ön számára a települése? Ha egy idegennek kellene leírni, hogy miért szerethető, hogy mi adja az egyediségét, a varázsát, az hogyan nézne ki, hogyan hangozna?*

Mindent! Múltat, jelent, jövőt! Imáim egyik központi eleme!

- *Milyen hosszú távú jövőt szeretne a településének?*

A megkezdett fejlesztések befejezésével, a tervezettek megvalósításával egy modern tiszta, mindenki számára élhető és szerethető település kialakítását szeretném elérni. Szülőfalum modern településsé válását, egy zöld kisvárossá fejlesztését! Ehhez még rengeteg tennivaló és szívós munka szükséges, de a megoldás bennünk van!

- *Mi jelenti a hátországot az Ön számára a munkában?*

A nyugodt környezet otthon, a hivatalban és a képviselőtestületben, azt hiszem sokszor ezt megteremteni és megtartani a legnagyobb feladat.

-Tervezi-e a szolgálat folytatását?

Igen, készülok rá!

-Mi az Ön polgármesteri hitvallása?

Szolgalat és alázat településünk lakói iránt, hála és tisztelet elődeinknek és a jövő generációiban vetett hit!

Tárnok nevét az 1250-es évek végén említették először Tavarnuk néven a szomszédos Deszka falu nevével együtt. Ezután 1280-as évektől az 1500-as évekig Tawarnucweg, Taarnuk, Thárnok, Tharnuk néven. Tárnok egyike volt a Buda környék szolgálónépi falvaknak – itt a tárnokok éltek, míg a szomszédos Érd területén erdőőrök, fegyvernökök laktak

Tárnok már a török uralom elején elpusztult, Berki viszont a hódoltság első felében virágzó település volt, amely adót fizetett a töröknek, majd a 15 éves háborúban elnéptelenedett.

Az elnéptelenedett Tárnokot a XVIII. században lengyel, szlovák és magyar családok népesítették be újra. Szlovák népessége máig őrzi nyelvét, hagyományait, szokásait.

Tárnok a település első említésekor királynői birtok volt, majd IV. László a szigeti apácáknak adományozta. Az 1300-as évektől Wlwing István budai polgár leszármazottaié a környék. 1519-től a terület birtokosa a Sárkány család volt, majd utánuk az Illésházy családé lettek a környék falvai és pusztái. 1832-ben Batthyány Fülöp vette meg az uradalmat. 1848-ban a görög származású Sina György, majd fia tulajdonába került Érd és Tárnok.

1876-ban Wimpffen Simonné Sina Anasztázia örökölte a birtokot, amely később házasság és öröklés révén a Károlyi család kezébe jutott. 1913-ban Károlyi Imre grófi eladta a birtokot Üszögi Nagy (Grósz) Sándornak. Ő kezdte meg a település mai arculatának kialakítását. 1921-ben parcelláztatta az Újtelepi részt, 1930-ban pedig a ligeti területet. Anasztázián fényűző kastélyt építtetett.

1941-ben anyagi nehézségei miatt az alsóligeti részt és Anasztáziát eladta Juhász István Zoltán mérnöknek, aki 1944-ben nyugatra távozott.

forrás: internet

Szolnoki Gábor

polgármester

1989-ben Budapestről költöztem Tárnokra, néhány évvel az első házasságom felbomlása után. 1992-ben megnősültem, feleségem Dobos Erika, akivel két leány és három fiúgyermekünk született, előző kapcsolatomból pedig van egy fiam.

1997-98-ban kezdem részt venni a tárnoki közélet alakításában. Elsőként szűkebb lakókörnyezetem gondjaival, kéréseivel fordultam önkormányzatunk felé, majd egyre szélesebb távlatban tárult föl előttem lakókörnyezetem állapota és lehetőségei. Tekintettel arra, hogy dinamikusan fejlődő és az emberek nagy többsége által ismert és elfogadott társadalmi szervezet nem volt Tárnokon, több cselekvő emberrel 2003-ban megalakítottuk a Tárnoki Fidesz szervezetet. Ez segített bennünket abban, hogy javaslatainkra hivatalosan is felfigyeljenek. Három év kemény munkájával sikerült elérnünk, hogy Tárnok lakossága hozzájutott információinkhoz, illetve elindult egy társadalmi párbeszéd jövőnk alakításának lehetőségéről.

Felmérve az elvárásokat és a lehetőségeket, megalakítottuk az Otthon Tárnokon Választási Szövetség Egyesületet (OTVSZ), hogy szakítva a rossz hagyományokkal, összefogjuk a településért tenni akaró embereket, bevonva minden segítő szándékot és akaratot. 2006. október 1-jén pedig polgármesterré választottak.

- Mi az, amit sikerült megvalósítani a kitűzött célokból, elképzeléseiből?

A 2006-os állapotot nézve Tárnok akkor egy bezárkózó település volt, nagyon komolyan megmutatkozó óslakos-betelepült ellentétekkel, fejlesztési elképzelések és valódi civil szervezeti háttér nélkül.

Tárnok ma már nyitott, dinamikusan fejlődő település, az agglomerációs fejlődésből fakadó gondokkal, de határozott jövőképpel. Településünk ma már majdnem ötven civil szervezet működik, melyek munkája teljesen átszövi mindennapi életünket a sport, a kultúra, a közbiztonság, a környezetvédelem, a hagyományörzés területein.

- Hogyan látja ma települését, milyen a kapcsolata a választókkal, a település lakosságával, milyen közösségeket sikerült építeni, azok mindennapjaiban részt venni?

Gyakorlatilag a nap minden órájában polgármester vagyok. Éppen ezért a választókkal is szoros a kapcsolat, nincs félfogadási időm, gyakorlatilag bármikor elérhető vagyok. Több helyi egyesületnek vagyok rendes, illetve támogató tagja, munkámmal, energiámmal és anyagiakkal segítve a lehető legtöbb civil kezdeményezést. 2014-ben ifjabb Radetzky Jenő javaslatára az agárdi Chernel István Madárvártát működtető Természetvédelem és Hazafias Nevelés Alapítvány kuratórium elnökévé, 2018-ban pedig a Vöröskereszt Pest Megyei Szervezete elnökévé választottak. Sok társadalmi munkát végzek, legyen szó egyházközségről, sportról, környezetvédelemről. Van egy gyengém is: nehezen tudok nemet mondani.

- A településvezetés, maga a feladat csapatfeladat, csapatmunka. Milyen csapat, milyen háttérapparátus állt Ön mögött?

Csapatként tekintek valamennyi intézményünkre, az ott dolgozókra, vezetőkre, minden önkormányzati munkát végző emberre. Mindezek felül egy társadalmi-politikai szervezet is komoly háttérrel nyújt. Ez az Otthon Tárnokon Választási Szövetség Egyesület (OTVSZ), melyben célunk összefogni azokat az embereket, akik az előbb említett tények és gondolatok mentén tenni és dolgozni akarnak Tárnokért, akiket nem a pozíció, hanem a közösségért való tenni akarás mozgat. Egyesületünk összefogja mindazt a sok tervet és gondolatot, amit a jó szándék és az okos, tervező településpolitika alkotni tud, s ezt a település fejlesztésére fordítja. Ezek biztosítják az önkormányzati munka folyamatosságát, kiszámíthatóságát, a nyugalmat. Az egyesület nevében, szellemiségében a legfontosabb szó a szövetség, ami az emberek szövetségét jelenti. Ez ugyanis sokkal több, mint egy pártprogram, több, mint egy száraz településpolitikai anyag. Ez a tárnoki közösség megfelelője, azé a közösségé, melynek tagjai sokféle elképzeléseket, gondolatokat képesek közös nevezőre hozni. Ez pedig alapvető feltétele a jó képviselői munkának.

Természetesen szövetségünk alap gondolataiban vannak határok is. Sokszor hallani politikusok szájából, hogy még az ördöggel is összefognának bizonyos célok érdekében, és látjuk, hogy ez a közéletben sajnos néha meg is történik. Nos, megnyugtatók mindenkit, mi nem fogunk össze az ördöggel, viszont továbbra is következetesen kiállunk a korrupciómentes közéletért. Összefogunk viszont az emberekkel, Tárnok lakosságával. Egy erős képviselő-testület érdekében pedig azokkal, akik képviselőként dolgozni és tenni képesek Tárnokért, és ezt a munkát egy csapat tagjaként képzelik el.

- Van-e olyan kiemelkedő történet, amit ki lehet ragadni az elmúlt évekből?

A teljes települési csatornázás megvalósítása. 2006 októberében az Otthon Tárnokon Választási Szövetség Egyesület (OTVSZ) választási győzelme után azonnal munkához láttunk. Húszévi ígéretés után váltottunk, nekifogtunk az addig halogatott munkának, és ma már elmondhatjuk: megcsináltuk! Ez a bizalom, ez a kapcsolat pedig óriási közösségi értéket teremtett Tárnokon, milliárdos értéknövekedést

Tárnoknak, milliós értéknövekedést minden egyes érintett ingatlannak és felmérhetetlen környezetvédelmi hasznot minden egyes tárnoki embernek.

23 kilométer csatorna gerincvezetékét építettünk, többet, mint Tárnok addigi történetének összes csatornázása, továbbá 16 kilométer házi bekötővezeték épült, emellett hat szennyvíz átemelő, és természetesen egy új szennyvíztisztító mű is elkészült, ami fogadni képes három település teljes szennyvíz-mennyiségét. A teljes beruházás értéke meghaladta a 3 milliárd forintot. 23 kilométernyi út felbontásával és helyreállításával, több mint 1500 újonnan közművesített háztartásban több mint 5 ezer embert közvetlenül, de a munkák természeténél fogva szinte minden tárnoki embert érintett ez a hatalmas munka.

- Mit jelent az Ön számára a települése? Ha egy idegennek kellene leírni, hogy miért szerethető, hogy mi adja az egyediségét, a varázsát, az hogyan nézne ki, hogyan hangzana ez?

Tárnok egy Budapesttől 20 kilométerre fekvő, csodálatos természeti adottságokkal rendelkező település. Közlekedési kapcsolatai ideálisak, perceken belül elérhető innen a legtöbb autópálya (M7, M1, M0, M6), az elővárosi vasúttal 15 perc alatt érünk be Budapest szívébe, de a Velencei-tó, a Balaton is közvetlenül elérhető. Vannak csodálatos természeti értékeink, az egész településen keresztül folyik a csodálatos élővilágú Benta-patak, több száz pincét rejt az Öreg-hegy, a Horgásztó és a körülötte lévő majd harminc hektárnyi részben védett, részben mezőgazdasági művelésű terület a pihenés, a kikapcsolódás ezer lehetőségét kínálják.

- Milyen hosszú távú jövőt szeretne a településének?

Megőrizni csodálatos természeti értékeinket, jól érthető, jól tervezhető jövőképet adni Tárnoknak, egy lendületesen épülő településnek Budapest szomszédságában, biztosítani a dinamikusán változó környezetben fejlődését, ami jól kezeli Tárnok természeti és kulturális örökségeit, hagyományait, védi lakóit és értékeit, valamint lehetőséget ad minden betelepülő embernek tárnokivá válni. Nyugalmat a közéletben és a politikában, és a civil kezdeményezések folyamatos erősítését.

- Mi jelenti a háttérját az Ön számára a munkában?

A hitem, természetesen a családom és nem utolsó sorban a barátaim.

- Tervezi-e a szolgálat folytatását?

Igen, indulok az őszi önkormányzati választáson.

- Mi az Ön polgármesteri hitvallása?

Továbbra is elkötelezett híve vagyok annak, hogy visszatérjen és megszilárduljon az emberek bizalma a politikai vezetőkben, és a jövőben is ezen értékek mentén akarok dolgozni Tárnokért.

A polgármesteri munka számomra hivatás, szolgálat. A kötelező feladatok ellátásán felül vallom, hogy egy jól működő önkormányzat nem létezhet komoly civil, hangsúlyoznom kell, valóban civil háttérrel. E szervezetek, szerveződések erősítése és támogatása biztos társadalmi alapot ad minden településnek, minden közösségnek.

Elképzeléseim továbbra is változatlanok. Munkatervem alapjai továbbra is a kiszámíthatóság, a biztonság, a folytonosság és a nyugalom lesznek. Ezek a gyakorlatban is megmutatták az elmúlt időszakban is, hogy minden nehézség ellenére, egy vezetni, dönteni képes testület irányításával épülni és szépülni tudott településünk.

A következő választáson is biztosítani kell az elindult fejlesztések folyamatosságát, ami továbbra is nagy és komoly feladat, de én felelős munkára kaptam megbízást a választóktól.

Ebben nagy segítséget ad a polgármesteri munka. Az elmúlt tizenhárom esztendő önkormányzati iskolájában rengeteg többlettudást szerezhettem, nem kívülállóként nézem a tárnoki sajátosságokat. A gyakorlatban alaposabban láthatom és értékelhetem településünk helyzetét és lehetőségeit. Komoly energiát fordítottam és fordítok a térségi szakmai kapcsolatok erősítésére, kiemelten kezelem a kormányzati, politikai kapcsolatokat. Tárnok helyzete a járásban stabil, és a további munkámmal is erősíteni szeretném ezt a biztonságot.

Polgármesteri céljaim alapján továbbra is biztosítani akarom közéletünk korrupciómentességét, a megfelelő érdekegyeztetéseken keresztül képviselő-testületünk döntésképeségét, a polgármesteri hivatal és intézményeink működését, a civil szervezetek, egyházak támogatását, a folytonosságot, a folyamatosságot, a kiszámíthatóságot az önkormányzati munka területén.

TATÁRSZENTGYÖRGY KÖZSÉG

Tatárszentgyörgy (Zádog) Árpád-kori település. Nevét 1295-1296 között már említette oklevél Zodok (Zádog) néven, mikor idevaló nemesek Zajcsföld birtoklásáról tanúskodtak. Az Árpád-korban Tatárszentgyörgy területén két község, Esső és Zádog létezett. Előbbi nevét a mai község külterületén fekvő Esőpuszta őrzi. A tatárjárás alatt mindkét község elpusztult, a terület vélhetően évtizedekre pusztává vált. A néptelen környéken később kunok telepedtek meg, akiket később tévesen tatároknak neveztek. A templom melletti halomból nagykun korsót ástak ki. A községet először 1508-ban említik egy adománylevélben, amelyben II. Ulászló király Kubinyi Lászlónak adja a falut. A török hódoltság alatt a falu elnéptelenedett. 1710-ben határában táborozott II. Rákóczi Ferenc kuruc serege. A község területét 1783-ban Grassalkovich Antal szerezte meg, ő kezdte el a mai település kialakítását. 1873-ban Tatárszentgyörgyöt Várady Gáborné Csurgay Franciska vásárolta meg, aki a település északi és keleti határában több ezer hektárnyi, többnyire sívó homokkal borított területet néhány éven belül továbbértékesített az államkincstár számára. Az állam a megszerzett területen a mai napig katonai lőteret üzemeltet. A település római katolikus temploma a 19. század közepén épült. A 20. század elején Pest-Pilis-Solt-Kiskun vármegye Alsódabasi járásához tartozott. 1910-ben 2085 lakosa volt, melyből 2045 magyar volt.

1993 nyarán a falu határát sújtó sáskajárás miatt került a címlapokra. 1993-ban Tatárszentgyörgyön forgatták a Magyar Televízió Frici, a vállalkozó szellem című sorozatát, amely egyéni vállalkozások alapítására kívánta ösztönözni az attól a tervgazdálkodás évtizedei alatt elszokott vidéki lakosságot.

forrás: internet

Szehofner József

(1982) polgármester

„Jót tenni jó. Együtt minden lehetséges!”

Gyermekkorom óta elhivatottságot éreztem arra, hogy közösségi szolgálatot lássak el az élet egy bizonyos területén. Általános iskolai tanulmányaim végén és a gimnáziumban megtért, hívő emberként még az is megfordult a fejemben, hogy papként teljesítek szolgálatot. Az egyetemi tanulmányaim alatt végül a politika világa szippantott magába, ahol a legszemélyesebben segítőként az emberek életében, úgy gondolom, polgármesterként lehet jelen egy ember, mely a 2010. évi választások idején meg is valósult számomra.

- Mi az, amit sikerült megvalósítani a kitűzött célokból, elképzeléseiből?

Tatárszentgyörgy megítélése a 2010-es évek előtti időszakban nem volt túlságosan előremutató, inkább a negatív, mint a pozitív példák hordozója volt a település neve. Az elsődleges és legfontosabb feladatnak a település jó hírvének visszaállítását tűztem ki célul. Ezután következett a közösségi programok felélesztése, új programok létrehozása, s végül egy új szociális szolgáltatási rendszer kialakítása a rosszul működő segélyezési rendszer helyett (Életminőség-javító Program). Mindezek mellett természetesen az infrastrukturális beruházások sem maradhettek el. 2010 óta közel 900 millió Ft értékben sikerült fejlesztéseket megvalósítani pályázatok útján, vagy önerőből a faluban (útfelújítások, járdaépítések, ivóvízminőség-javítás, óvoda-felújítás, tornaterem építés, iskola-felújítás, egészségház felújítás, piackorszerűsítés, hulladéklerakó rekultiváció, ingatlanvagyongyapítás, emlékművek építése, plébánia-felújítás, étkező építése, templom-felújítás, temetőfejlesztés, térfigyelő kamera rendszer kiépítése, közösségi terek létrehozása, felújítása stb.).

- Hogyan látja ma települését, milyen a kapcsolata a választókkal, a település lakosságával, milyen közösségeket sikerült építeni, azok mindennapjaiban részt venni?

Tatárszentgyörgyöt mára egy elég egyértelmű pályára sikerült állítani. Egy település, amelyik újra ki mer állni önmagáért, az itt élőkért. Nem fél az új kihívásoktól, próbál alkalmazkodni a digitalizált világhoz, és próbál nyitni a körülötte lévő települések felé és a világ felé.

A választókkal való kapcsolatát egy polgármesternek mindig az önkormányzati választás dönti el, ad rá választ. Eddig háromszor sikerült jól vizsgáznom. Bízom benne, hogy az elkövetkező években vagy akár évtizedekben is sikerül elnyernem az itt élők bizalmát, megmutatnom, hogy jó szolgálja és vezetője tudok lenni a tatárszentgyörgyi közösségnek.

A közösségi élet felélesztése nagyon nehéz feladat a mai napig. A számos közösségi program sem érte el a maximális hatást, de ezzel a problémával talán nem egyedüli településként szembesülünk.

Az emberek inkább maradnak otthon, és ülnek le a televízió vagy a számítógép elé, ugyanakkor azt is tapasztalom, hogy kellő ráhatással lenne igényük a személyes kapcsolatokra, közösségi együttlétekre. A civil szervezeteinkkel való közös feladatunk az, hogy a digitalizált világból kiragadjunk minél többeket a közösségi platformjainkra.

- A településvezetés, maga a feladat csapatfeladat, csapatmunka. Milyen csapat, milyen háttérapparátus állt Ön mögött?

Nagyon szerencsésnek tartom magam, mert olyan kollégáim vannak a kezdetek óta, akikre méltán büszke lehetek, minden bajban, problémában ott állunk egymás mellett, természetes számunkra, hogy felelősséggel tartozunk egymásért és a faluért. Fontos, hogy egy jó szakember jó ember is legyen. Nálunk ez így is van, ami hatalmas segítség a mindennapokban.

- Mi volt eddigi munkája legjobb, legrosszabb emléke?

A legjobb pillanatok, emlékek természetesen azok, amikor az itt élőktől olyan visszajelzés érkezik, amely megerősít abban, hogy összességében jól végzem a feladatomat. Fontosnak tartom, hogy más településekről is pozitív visszajelzést kapok, hogy az innen elszármazott emberek, ha átutaznak a településen vagy hazalátogatnak, akkor megköszönik, hogy ilyen széppé és fejlődőképes faluvá varázsoltuk Tatárszentgyörgyöt.

A legrosszabb emlékem talán az, amikor 2017-ben igaztalan vádakkal próbálták meg időközi választást kieszközölve elmozdítani a szolgálatomból. A választópolgárok azonban döntöttek, s az igazság győzött az igaztalan felett.

- Van-e olyan kiemelkedő történet, amit ki lehet ragadni az elmúlt évekből?

Személyes történet talán annyi – ami igazán meglepett, de nagyon jólesett –, hogy 2016-ban, amikor New Yorkban voltam az amerikai elnökválasztás miatt, akkor egy séta alkalmával, a Wall Street közelében egy magyar család felismert és rám köszönt. S mint kiderült, követik a közösségi oldalaimat, és gratuláltak

mindahhoz, amit Tatárszentgyörgyön véghez viszek, s amit képviselek a politika területén. Nagyon egyedinek találták mindazt, ahogy gondolkozom, dolgozom.

Tatárszentgyörggyel kapcsolatban pedig talán a legutóbbi falunapunkon történtek érdemelnek néhány mondatot. Szeretik Tatárszentgyörgyöt és a tatárszentgyörgyi embereket negatív színben feltüntetni, és sokszor jön úgy ide valaki, hogy eleve már előítéletei vannak velünk kapcsolatban. Legutóbb Karancslapujtőről érkezett hozzánk egy 70 fős delegáció. Nem tudom szavakkal leírni azt az örömet és szeretetet, amivel elbúcsúztak tőlünk a nap végén. A „Sosem volt ilyen vendégszeretemben részünk...” és a „Milyen csodálatos helyen éltek Ti!” kifejezéseik mindenről tanúskodnak, csak arról nem, hogy Tatárszentgyörgy nem lenne szerethető. 2010 egy új korszak kezdete Tatárszentgyörgyön. Hosszú út áll még előttünk, de előrefelé haladunk.

- Milyen hosszú távú jövőt szeretne a településének?

Tatárszentgyörgynek három dolgot kívánok a jövőjét tekintve:

- Ne féljetez semmitől és senkitől sem!
- Legyetek befogadók, szeretettel forduljatok az új dolgok felé!
- Csak együtt sikerülhetnek a kitűzött célok, mert csak együtt lehetséges minden!

Azt hiszem, ezzel a három dologgal Tatárszentgyörgy nagyon hosszú és biztos jövő felé néz.

- Mi jelenti a hátországot az Ön számára a munkában?

Krisztuskövető emberként elsősorban a hitem. Rengeteg erőt kapok a gyermekeimtől és a páromtól, s természetesen a településen és a környezetemben élő emberek szeretetéből.

- Tervezi-e a szolgálat folytatását?

Igen, tervezem. Amíg az itt élő emberek, a választópolgárok érdemesnek találják a feladatot, a szolgálat ellátására, és én is azt gondolom magamról, hogy sikeresen tudom képviselni a települést, addig mindenképpen szeretném folytatni a polgármesteri munkámat.

TÓALMÁS KÖZSÉG

Első okleveles előfordulása 1406-ból való, Almásként. Az Árpádok alatt a jánoshidai premontrei apátság birtokai közé tartozott. Mint település már a XI-XII. században létezett. Vélhetően a tatárjárás alatt pusztult el. A tatárjárás után a község újra települ. 1406-ig a Kókai-Kachi János volt birtokosa. Keleti-délkeleti határrészét a Kátay-család a XII. században kapta királyi adományként. Miután a Kókai-család magvaszakadt, Zsigmond király részüket javadalmazásra a királyi kápolna ispánjának odaadta, ki egyben a királyi levéltár őre volt. 1409-ben a Tétényi-Kapi-családnak adományozta, 1410-ben azonban elvette tőlük. Ezek után királyi birtok, míg 1424-ben mint Szanda és Buják várak tartozékát Zsigmond király nejének, Borbála királynénak adományozta. 1439-ben Albert király az előbbit megfosztván birtokaitól, feleségének, Erzsébet királynénak adta. Ezt követően gyakran cserélt gazdát: Rozgonyiak, Lábatlanok, Báthoriak voltak urai. 1511-ben Kókai Német Kakas Truczy Bernát nevében tiltakozik Almás és Kóka eladományozása ellen.

Almás keleti részén, a Káthay-család birtokán 1473-ban önálló település jön létre Boldog-Asszony Kathaya néven, melynek temploma is volt (jelenlegi Török-domb). A török világban Almás elpusztul. A török defter szerint Almás-pusztta néven maradt fenn, és területét Sámbock, valamint Szecső rájáik művelik. Boldogasszonykáta mint önálló település szintén megszűnik, templomát széthordják. Pusztta Boldog-kátaként jegyzik a későbbiek folyamán. Valójában Almás mégsem néptelenedett el teljesen: 1691-ben egy negyed, 1695-ben kettő portával rótták meg. A török kivonulása után az elbujdosottak közül sokan visszatelepültek és újabb családok telepedtek le. Tóalmás 1708-ban még Tót-Almás néven szerepel és ilyen pecsétet használ a XIX. század elejéig. Később Tó-Almás-ként szerepel, majd 1898-ban a királyi belügyminiszter törzskönyvezteteti Tóalmás névre.

forrás: internet

Kovács Magdolna

(1962) polgármester

Államigazgatási főiskolát végeztem, igazgatás tervezői szakon. Dolgoztam gyámügyesként, igazgatási előadóként, anyakönyvvezetőként, törvényességi referensként a közigazgatásban. 1990-ben úgy éreztem, hogy a megszerzett szakmai tudásomat polgármesterként a lakosság szolgálatában tudom a legjobban kamatoztatni. Több ciklusban voltam már polgármester: 1990-1994, 2006-2010, 2010-2014, 2014-2019.

- Mi az, amit sikerült megvalósítani a kitűzött célokból, elképzeléseiből?

Úgy gondolom a mindenkori képviselő-testületekkel együttműködve jelentős fejlesztéseket tudtunk megvalósítani Tóalmáson. Így például a teljesség igénye nélkül:

- a telefon-, gázhálózat megvalósítása
- szennyvízcsatorna rendszer kiépítése
- a sportcsarnok építésével együtt iskola bővítése tantermekkel, kiszolgáló létesítményekkel
- az iskola épületének teljes körű felújítása, eszközbeszerzése
- az óvoda épületének teljes körű felújítása, bővítése, eszközbeszerzése
- a községi konyha teljes körű felújítása, eszközbeszerzéssel együtt
- a polgármesteri hivatal teljes körű felújítása, új bútorok beszerzésével
- a védőnői szolgálat, az általános iskola, az egészségház, a művelődési ház energiahatékonysági felújítása (külső szigetelés, külső nyílászárók cseréje, napelemek elhelyezése)
- egy nagyobb és két kisebb játszótér kialakítása
- parkok teljes körű felújítása, zöldfelület növelésével
- az önkormányzat tulajdonában lévő utak egy részének felújítása, járdák építése. (Gyalogjárda a strandfürdőhöz, Béke úti járda)
- parkolók létesítése, óvodához, iskolához, polgármesteri hivatalhoz
- a kempingben új vizesblokk kialakítása
- egy 29 férőhelyes táborhely kialakítása

- Hogyan látja ma települését, milyen a kapcsolata a választókkal, a település lakosságával, milyen közösségeket sikerült építeni, azok mindennapjaiban részt venni?

Mára elmondhatjuk, hogy Tóalmás község az élhető, rendezett, biztonságos települések közé sorolható. Szeretne üdülő faluvá válni, az adottságok megvannak, azonban a gyógyvizés strand fejlesztésére 2006 óta nem volt pályázati lehetőségünk, tekintettel arra, hogy a Közép-Magyarország régióhoz tartozunk.

Úgy gondolom, hogy választóim többségével rendszeresen tartom a kapcsolatot, havonta, van, akivel hetente találkozom, vagy fogadom őket a hivatalban. Vannak azonban új szerveződések is, akikkel kialakulóban van a rendszeres kapcsolat kiépítése.

A lakosság részére évente falugyűlést, közmeghallgatást tartok, melyen kikérem a véleményüket. A képviselő-testület által hozott döntésekről, az önkormányzatot érintő változásokról pedig az önkormányzati újságban, honlapunkon vagy a facebookon keresztül adok folyamaton tájékoztatást. Rendszeresen részt veszek a civil szervezetek programjain, gyűlésein, emellett többnek tagja is vagyok.

Községünkben több civil szervezet működik: Önkéntes Tűzoltó Egyesület, Lila Akác Nyugdíjas Klub, Vállalkozók Egyesülete, Gerlice néptánccsoport, Titánok Színjátszókör, Baba-mama Klub, SK Tóalmás Sportegyesület, Kolping család, Szent Mónika Közösség, Székhely Barátok köre, Feldafing Barátai Kör, Polgárőr Egyesület, WOL Élet Szava Magyarország Alapítvány, Tóalmásért Alapítvány. Jó a kapcsolatomban az egyházközséggel is.

A civil szervezetekkel közösen ünnepeljük meg a nemzeti ünnepeinket, melyek előtt egy egyeztető megbeszélést tartunk a polgármesteri hivatalban. Az önkormányzat által szervezett rendezvényeken is rendszeres segítséget kapok a civil szervezetektől, akik folyamatos résztvevői a programjainknak.

- A településvezetés, maga a feladat csapatfeladat, csapatmunka. Milyen csapat, milyen háttérapparátus állt Ön mögött?

A településvezetés csapatmunka számomra is. A döntéseket a képviselő-testülettel közösen hozzuk meg, mert egy-egy döntés esetében szükséges látnunk a döntések mellett és ellene szóló érveket is. Ez csak akkor derül ki, ha a véleményt nyilvánítunk, és ezt követően születik meg a döntés. A döntések meghozatalához nemcsak a képviselő-testületi tag véleményére van szükség, hanem fontos előtte ismerni a lakosság véleményét is, mert a képviselő-testület a lakosság szolgálatában, a lakosságért végzi tevékenységét. A testület által meghozott döntések végrehajtása a polgármesteri hivatalra tartozik. Nem mindegy, hogy a polgármesternek milyen vezető társa van, és az sem mindegy, hogy a hivatalban dolgozó köztisztviselők mennyire segítőkészek a polgármester munkájában.

- Mit jelent az Ön számára a települése? Ha egy idegennek kellene leírni, hogy miért szerethető, hogy mi adja az egyediségét, a varázsát, az hogyan nézne ki, hogyan hangozna?

A képviselő-testület és a polgármester munkája eredményeképpen jó érzés látni és tudni, hogy a

lakosság elégedett. Azért dolgozunk, hogy a településen élők életét komfortossá tegyük, biztonságérzetüket növeljük, a vidéki ember számára egy olyan környezetet alakítsunk ki, ahol jól érzi magát az ember. Tóalmás község számomra a világ közepe, szeretek itt élni, és szeretem az itt élő embereket is.

Községünk Pest megye szívében helyezkedik el. Egyediségét adja, hogy vannak olyan adottságai, amelyek kevés településen találhatóak meg, mint az Andrassy kastély, a Szent András gyógyvíz, halastó, természetvédelmi területek, országosan védett állat- és növényfajok, hétvégi telkek, zártkertek, olajkútak. Természetesen a legfontosabb, hogy kedves, vendégszerető emberek lakják.

- Milyen hosszú távú jövőt szeretne a településének?

Azon szeretnék tevékenykedni a jövőben is, hogy Tóalmás egy hosszútávon is élhető településsé váljon az itt lakók számára. A fiatalok ne költözzenek el, találják meg itt a lehetőségeket, és itt neveljék majd fel gyermekeiket. Fontosnak tartom, hogy kihasználjuk a település adottságait, mint például a gyógyvizet. Mindent szeretnék megtenni annak érdekében, hogy a település üdülőfaluvá váljon. Természetesen ehhez pályázati támogatások elnyerésére van szükség.

- Mi jelenti a hátországot az Ön számára a munkában?

Ez immár a negyedik ciklus, hogy polgármesterként tevékenykedem. Úgy gondolom, hogy e munkát nem tudtam volna ellátni, ha nem segített volna családom, akik az otthonomban nyugalmat, biztonságot teremtettek. Édesanyám és fiam mindent megtett azért, hogy a munka után nyugalom vegyen körül otthonomban. Köszönöm ezt nekik.

- Tervezi-e a szolgálat folytatását?

Igen, indulok a 2019. évi önkormányzati választáson Tóalmás polgármesterjelöltjeként.

- Mi az Ön polgármesteri hitvallása?

Polgármesterként fontos számomra, hogy Tóalmás fejlődése töretlen legyen. Céлом, hogy községünket a lakosság bevonásával tegyük szebbé és jobbá. Szeretném, ha Tóalmás nyugodt, békés, biztonságos, élhető és fenntarthatóan fejlődő község maradna.

TÖKÖL VÁROS

A település első, okleveles említése 1270-ből való. IV. László király parancsára a határt bejárva a nyulak-szigeti apácák kapták meg a területet. A következő, 1319-ből és 1324-ből ismert feljegyzések a falu adómentességét, kedvező helyzetét említik. A XV. századra Tököl királyi birtok, ahol jelentős számban éltek kézművesek. Erre utalnak a korai iratokban fennmaradt családnevek is, amelyek közül a legismertebbek: Molnár, Ács, Takács, Kovács. A XVI. század elejére a krónikák már Tököl mezővárosról szólnak. A helybeli bíró egyúttal a sziget ispánja is. Ekkor elég jelentős hely ahhoz, hogy a királyi gyermekeket időnként itt szállásolják el. A török uralom időszakában a település egy időre lakatlanná vált. A töröknek e területről történt kiűzése után Savoyai Jenő herceg lett a sziget és ezáltal a falu új birtokosa, aki kedvező feltételekkel hívott katolikus német telepeseket. Ebben az időben visszatelepültek a katolikus rácok (sokácok, bunyevácok, illírek) is.

A német telepésekkel Tökölt ismét a jelentősebb községek között tartották számon. Első ismert pecsétje 1728-ból való, rajta a falu címerével. A Mária Terézia-féle úrbérrendezéskor a 96 jobbágytelken 109 jobbágyot és 33 házas zsellért írtak össze. A XIX. század elejére a község határának mintegy négyötöde volt a jobbágyok kezén. A ráckevei korona uradalmi birtok elsősorban erdőséget jelentett. A század elején Herminamajor területére betelepült bolgár kertészek hatására a zöldségtermesztés megnövekedett. A piacozást a tejtermelés és a tejfeldolgozás, a termékek házhoz szállítása egészítette ki, amely az egyes családok számára állandó kereseti forrást jelentett. Tökölig 1892-ben épült meg a Budapest Közvágóhídról induló HÉV. Ezáltal napi kapcsolatba kerültek az itt élők a fővárossal.

forrás: internet

Hoffmann Pál

(1948) polgármester

„Ne azt kérdezd, mit tehet érted Tököl, hanem azt, te mit tehetsz Tökölért!”

1990. január 22-től tanácselnök, 1990.09.30-tól folyamatosan polgármester.

- Mi indította el a polgármesterség irányába, mi motiválta abban, hogy vállalja a szolgálatot, illetve a megmérettetést?

- a történelmi változások
- a szülőföld szeretete
- elégtételadás igénye az időseknek, '56-os tököli eseményekben résztvevőknek, az 50-es, 60-as évek kommunista kártételét átélt szüleink generációjának
- európai kisvárosi példák, Tököl felemelése

- Mi volt a legnagyobb kihívás, amivel munkába álláskor szembesült, melyek voltak a településen elvégzendő legfontosabb feladatok?

- költségvetési hiány kezelése
- politikai ellentétek
- a csődbe vitt beruházások újraindítása, gázépítés befejezése, csatornázás, szennyvíztisztító beruházás finanszírozásának megteremtése
- volt szovjet repülőtéri bázis épületeinek, területeinek átvétele, részvétel a környezetszennyezés és a károk felszámolásában, épületek rekonstrukciója, közműellátása, az 1100 új magyar otthon kialakítása

- Mi az, amit sikerült megvalósítani az elképzelésből?

- Mindent, s még annál is többet:
- csatorna a nagyközségben s az üdülőterületen, új szennyvíztisztító
  - 1100 lakás a volt szovjet, ma Pesti úti lakótelepen
  - új bölcsőde, új óvoda, új sportcsarnok, új uszoda, a Polgármesteri Hivatal átépítése, Művelődési Központ rekonstrukciója, templomok, sportpályák, játszótérek kialakítása és környezetük megújítása

- a sokszínű közösségi élet kialakítása, megerősítése
- a helyi értéktár megalkotása
- a biztonságos költségvetési feltételek megteremtése, és sikeres pályázati és külső- forrás-bevonási tevékenység folyamatos eredményessége
  - a közösségi tervezés rendszerének kialakítása, az alapidokumentum a Tököli Fundamentumok megalkotása
    - tudatos település-szabályozási döntések
    - vállalkozás-telepítés, beruházások bevonása, szolgáltatói önkormányzati attitűd
    - ütemezett lakosság-szám-növekedés, terület-felhasználás elérése
    - a 6000-ról 10000 fölé nőtt lakosság igényeinek való megfelelés
    - zöldterület-fejlesztések
    - önkormányzati vagyongyarapítás
    - természeti környezet megőrzése
    - Kis-Duna sétány
    - Duna nyári gát
    - Urbanicza-sziget

- Milyen a kapcsolata a választókkal, a település lakosságával, milyen közösségeket sikerült építeni, azok mindennapjaiban részt venni?

Közösségi élet:

- sport és kulturális sikerek
- NB II-es labdarúgó és kézilabda csapatok
- világ- és Európa-bajnoki kick-bokszt sikerek
- nemzetközi hírű SUMMERFEST folklórfesztivál, lovasnapok, nemzetközi sportesemények
- testvérvárosi kapcsolatok
- hagyományörzés, -átadás
  - egyházakkal, horvát, német, szerb nemzetiségi önkormányzatokkal kialakított együttműködés, a református templom építése, a római katolikus templom felújítása
  - művészeti oktatás beindítása.

Közösségek létrejöttének segítése, erkölcsi és pénzügyi támogatása:

- Sváb Hagyományörző Énekegyesület
- Délszláv Nemzetiségi Táncegyüttes és Énekkar
- Szárny-nyitogató Művészeti Iskola
- Tököli Polgárőr Egyesület
- Gyöngyvirág Nyugdíjas Klub

- Mikecz Kálmán Huszárbandérium
- Tököli Gazdák Vadásztársasága
- VSK – foci, kézilabda
- Szigetszentmiklós-Tököl Kick-Bokszt Egyesület
- Birkózó Egyesület
- DancEarth Táccsoport Egyesület
- Kakusei
- Art Fitness
- Ritmikus Gimnasztika
- Darts Klub

- A településvezetői feladat csapatfeladat, csapatmunka. Milyen csapat, milyen háttérapparátus áll Ön mögött?

- pedagógiai, művelődés-szervező, vállalkozás-marketing végzettség
- élsportolói-vezetői tapasztalatok, külföldi minták
- holisztikus gondolkodás
  - ciklusokon túlnyúló, távlatos tervezés
- aprólékosan lebontott éves feladattervek
- együttműködő képviselő-testület, profi polgármesteri hivatal, színvonalas oktatási, szociális intézmények, felkészült munkatársak
  - forrásbevonási képesség
    - lakosság, cégek bevonása
    - európai és hazai pályázatok sikeressége
    - kormányzati támogatások biztosítása
    - fejlesztési célú hitellehetőség megteremtése

A legfontosabb támasz:

- a család
- a keresztény, nemzeti elköteleződés
- a haza és a szülőföld szeretete

- Munkája legszebb, legemlékezetesebb pillanatai?

A városi cím elnyerése, mert összegződik benne minden.

A megőrzés és fejlődés szándéka és sikeressége:

- az infrastruktúra-építés folyamata

- az intézményfejlesztés, az új épületek és a felújítások
- a megújult, erős közösségi élet
- a továbbélő tököli szellemiség, s a megőrzött hagyományok

- *Munkája legrosszabb emléke?*

Az 1998-2002 közötti ciklus, amikor a 8-8-as testületi arány olyan megosztottságot eredményezett, ami megakasztotta a város fejlődésének lendületét.

- *Ha ki kellene ragadni egy emlékezetes történetet mi volna az, az elmúlt évekből?*

- Az első látogatás a szovjet laktanyában 1990-ben, amikor még nem volt biztos a távozásuk, de a „magyar” katonai vezetők oroszul beszéltek a szovjetekkel, hogy mi újak ne értsük az egyeztetést
- a helyi „téesz” felszámolása, a földek visszaadása a jogos tulajdonosok részére, a határkijelölés piros-fehér-zöld karókkal
- Az 1956-os szabadságharcra s Maléter Pálra emlékezés a szovjet laktanyakerítés előtt, háttérben a fegyveres szovjet katonákkal
- Tököl közösségi lendülete, bizonyítási vágya szülőföldünk felemelésére.

- *Mi jelenti a hátországot az Ön számára ebben a munkában?*

A család, s mindenki, aki a szeretetével, bizalmával kitüntet.

- *Tervezi-e folytatni a munkát?*

Amikor 2014-ben választani kellett az országgyűlési képviselőség és a polgármesterség között, gondolkodás nélkül Tököl választottam, s boldog voltam, hogy Tököl lakosai is újraválasztottak engem. Bízom benne, hogy így lesz ez a mostani, 2019. évi választáson is.

- *Mi az Ön polgármesteri hitvallása?*

1990-ben még nem ismertem John Fitzgerald Kennedy néhai amerikai elnök híres mondatát: „Ne azt kérdezd, mit tehet érted a hazád, hanem azt, hogy mit tehetsz te a hazádért!” – de e gondolat jegyében kezdtünk dolgozni, s dolgozunk azóta is.

Tökölre vonatkoztatva vallom: „Ne azt kérdezd, mit tehet érted Tököl, hanem azt, te mit tehetsz Tökölért!”

A település területén az I. század előtt kelta avariszkok éltek, akiket a rómaiak váltottak fel. A telep (kasztrum) fejlődése a II-III. században, Pannónia útjainak kiépítésével indult meg. A IV. és V. században különféle barbár törzsek (kvádok, szarmaták, hunok, gótok, osztrogótok, majd langobárdok és gepidák) támadásainak eredményeképp a területet éhínség és pestis pusztította, és az itteni települések a népvándorlások következtében egészen a VI. századig eltűntek. Ezt követően az avarok telepedtek le, akiknek uralma egészen a Honfoglalásig tartott. Anonymus szerint Árpád fejedelem ajándékozta a területet Kond vezérnek, akinek fia, Csörsz a közelben építtetett várat, melyből feltehetően Torbágy (Turobag) alakult ki, amely talán Törökbálint (Turwall) eredeti neve.

Törökbálint névadójának Török Bálintnak a története jelképszerű. Ez a rendkívül ügyes ember addig állt egyik király szolgálatától a másikéig, amíg az egyik legnagyobb és legtekintélyesebb ura lett az országnak; életét mégis az isztambuli Héttoronyban fejezte be az 1550-es években. Arról nincsenek feljegyzések, hogy neve hogyan kapcsolódik Törökbálinthoz. Egyes vélekedések szerint várat építtetett a csiki völgyre néző hegyre, egy másik álláspont szerint egy kasztellumot építtetett, amelynek romjai a XVIII. század elején még láthatóak voltak. Ebben a században a települést Turbal és Groß-Turbal néven is említik.

1693-tól Törökbálint a jezsuiták tulajdonába került, akik nemcsak hitüktől vezérelve, hanem tudásukat és hatalmukat is latba vetve kezdték meg az ország újjáépítését. A török kiűzése után a vidékre először rácok (szerbek), majd a Fekete-erdő környékéről sváb telepesek (németek) érkeztek. A németajkú lakosok hamarosan felül is múlták létszámban az itt élő szerbeket. Azonban a remélt fellendülés helyett inkább a hanyatlás következett be, ugyanis két vármegye is igényt formált a település adójára. Ennek köszönhetően a telepesek száma 160-ról 31-re csökkent. A jezsuita rend feloszlata után

Mária Terézia Majláth József királyi kamarai tanácsosnak adományozta a falut, aki lelkesen és mintaszerűen szépítette a települést. Halála után fia nem volt méltó apja dicsőségére, a falut hamarosan elzálogosította, így a Festetics család tulajdonába került a birtok. Ideköltözésük után nemcsak gazdaságilag emelték a helység színvonalát, állandó itt tartózkodásukkal és főúri életükkel külső fényt is kölcsönöztek neki. Festetics Ágoston helyreállította a kastélyt és a templomot, iskolát épített, kegyúri kötelességeit pedig elköltözése után is teljesítette.

A német családok bevándorlása viszonylag lassú folyamat volt, míg 1720-ban 43 rác és 19 német család élt itt, úgy 1828-ban az 1509 összeírt lakos mintegy kétharmada volt német. A XIX. század végére a „magyarosodási” folyamat is megkezdődött, a falu lélekszáma pedig 3000-re nőtt.

Török-Bálint hivatalos neve 1900 őszétől Törökbálint. A falu jó levegője miatt kedvelt üdülőhellyé vált, egyre nagyobb gondot fordítottak a község küllemére. 1912-ben megindult a HÉV-közlekedés, a főúri kastélyból tüdőbeteg szanatórium lett, fiú- és leányiskola is működött, a szórakozásról pedig a mozi mellett helyi zenekarok és színjátszó csoportok gondoskodtak. A kép szinte idilli, melynek a II. világháború vetett véget. A harcok ugyan elkerülték a falut, de a háború utáni szegényteljes kitelepítés soha be nem gyógyuló sebeket ejtett. 1946-ban a sváb polgárok nagy részét kitelepítették, családokat szakítottak szét. Törökbálint háború utáni fejlődését alapvetően befolyásolta Budapest terjeszkedése. Három autópálya, „depó” elnevezésű raktárváros, majd a kilencvenes években bevásárlóközpontok épültek. Ugyanakkor sokáig nem vezették be a csatornát, a gázt és a telefont, végül pedig a HÉV-összeköttetést is megszüntették.

A 80-as évek végén Törökbálint továbbra is jó adottságú település volt, ahová egyre több budapesti család „menekült vissza a természetbe”. A község dinamikus fejlődésnek indult, melynek köszönhetően 2007. július elsején elnyerte a városi címet.

Ma Törökbálint olyan város, amely egyrésztől megtartotta falusias jellegét, másrésztől pedig lakosságának kvalifikáltsága, az itt élők „Bálint-szeretete”, a különböző közösségek alkotóereje, az itt működő vállalkozások sikere méltó helyet vívott ki magának Magyarországon, Budapest szomszédságában.

Elek Sándor

(1963) polgármester

1985 óta veszek részt a közéletben. Annak idején szüleimmel együtt aktív segítője voltam a SZETA-nak, a Szegényeket Támogató Alapnak, később pedig a Szabad Kezdeményezések Hálózatának. 1988-ban léptem be az SZDSZ-be és 1992-ben léptem ki onnan, amikor a párt balra tolódott. Édesapám 1990 októberétől 1998 októberéig volt Törökbálint első szabadon választott polgármestere, fiatalemberként én ezen szocializálódtam. Ugyanakkor mindig is érdekelt a közélet, mindig nyitott voltam rá, így a 2014. októberi választásokon elindulva léptem aktívan édesapám nyomdokaiba.

- Mi az, amit sikerült megvalósítani a kitűzött célokból, elképzeléseiből?

Mindig is célom volt, hogy a városfejlesztés háttérét egy biztos, stabil alapon nyugvó költségvetés adja. A ciklusra tervezett céljaim nagyrésze megvalósult: három évtized után méltó, valóban XXI. századi színvonalú épületet kapott a közigazgatás, tavaly került átadásra az új Városháza. Lefektettük a lakóhelyünkhöz méltó városközpont alapjait. Évtizedek óta várt fejlesztésekbe kezdtünk és valószínűleg meg, többek között egy, a város szívében található rendkívül balesetveszélyes csomópontot váltottunk ki egy körforgalommal. Fejlesztettük szociális és egészségügyi intézményeinket. Új épületet kapott a Segítő Kéz Szolgálat és vadonatúj épületbe költözhetettek a házi orvosaink. Mindeközben sikerült megőrizni Törökbálint kertvárosias jellegét.

De nem csak ezen a téren léptünk előre. A RÉT fesztiválokon ma már tízezer feletti résztvevő élvezheti a magyar könnyűzenei élet elitjének koncertjeit. A sport terén pedig magas színvonalú kerékpárversenynek és félmaratoni távú futóversenynek is házigazdái lettünk.

- Hogyan látja ma települését, milyen a kapcsolata a választókkal, a település lakosságával, milyen közösségeket sikerült építeni, azok mindennapjaiban részt venni?

Minden nap minden percében elérhető vagyok a lakosság számára. Akár az irodában, akár az utcán vagy bármilyen rendezvényen. Engem bárhol, bármikor meg lehet állítani – és ezt meg is teszik a lakosok. Nem volt még olyan ciklus, amelyikben annyi lakossági fórumot tartottak volna, mint az elmúlt öt esztendőben. Kiváló kapcsolatomban van a civil szervezetekkel, a kulturális és sportegyesületekkel.

- A településvezetés, maga a feladat csapatfeladat, csapatmunka. Milyen csapat, milyen háttérapparátus állt Ön mögött?

Rendkívül magas színvonalon dolgozó hivatal és a polgármesteri kabinet, valamint ezek együttműködése alapozza meg akár a stratégiai, akár az operatív munka sikerét.

- Mi volt eddigi munkája legjobb, legrosszabb emléke?

A legfelelemelőbb emlékem a Városháza átadása volt, amelyet már minden elődöm próbált véghez vinni. Amit kudarcként élek meg, hogy vannak emberek, akik nem állnak szóba egymással, nem sikerült – még – hidat képeznem közöttük. De nem adom fel!

- Van-e olyan kiemelkedő története, amit ki lehet ragadni az elmúlt évekből?

Mindig az apróbb, színesebb pillanatok azok, amelyek meghatározóak. Hirtelen az jut eszembe, amikor vasárnap délelőtt egy néni azzal hívott fel, hogy segítsék neki, nem tud hazamenni, mert ott állt egy kutya az utcán. Természetesen segítettem.

- Mit jelent az Ön számára a települése? Ha egy idegennek kellene leírni, hogy miért szerethető, hogy mi adja az egyediségét, a varázsát, az hogyan nézne ki, hogyan hangozna?

A második családomat, az elkötelezettséget, a szenvedélyt. A kérdés második felére válaszolva pedig van egy elhíresült mondásom: valaki vagy törökbálinti, vagy az szeretne lenni. Ez a két lehetőség van.

- Milyen jövőt szeretne hosszú távon a településének?

Szeretném megőrizni a település kisvárosias, zöld jellegét. Ez egy sarkalatos pont, ebből egy centit sem lehet engedni.

- Mi jelenti a hátországot az Ön számára a munkában?

Az az elképesztő csapat, amelyik velem dolgozik. Hihetetlenek, nagyon komoly szürkeállománnyal rendelkeznek, ami egyfajta nyugalmat ad.

- Tervezi-e a szolgálat folytatását?

Ez nem lehet kérdés. Igen!

- Mi az Ön polgármesteri hitvallása?

Azt szoktam mondani, hogy ennek a munkának a végzéséhez kell egy egészséges küldetéstudat. Csak elkötelezettséggel, csak odaadással lehet végezni. Csak az tudja jól csinálni a polgármesteri hivatást vagy bármely politikai, közéleti megbízatást, akinek van társadalmi térlátása.

Márai Sándor szavaival élve: „Az életnek értéket csak a szolgálat adhat, amellyel az emberek ügye felé fordulunk.”

ÚJHARTYÁN VÁROS

Az Újhartyán helyén levő egykori "Hartyán" a Besenyőhöz tartozó puszták helyén alakult ki. Ezt a Péceli Ajtóntartó Andrástól elkobzott birtokot a bugyi Sándor családba nősülő, Hartyáni András királyi apródként szolgáló fiai, Zsigmond és Albert 1409-ben nyerték el Zsigmond királytól. A 15. században Hartyán a kisebb, templom nélküli falvak közé tartozott. A környező falvak nemeseivel szerteágazó rokoni kapcsolatokba kerülő Hartyániak gyakori szereplői voltak a környék határvitáinak. Birtokaik a török berendezkedést követően sem hagyták el. A török időkben, az itteni családok megtalálhatók a töröknek adózók között a hartyáni defterekben is. Hartyán az Alsónémedi-Kecskemét közötti falvakkal együtt a tizenöt éves háború hadműveletei alatt pusztult el. A település életben maradt birtokosai a felvidéki végvárakban kerestek menedéket, elpusztult birtokaikat pedig a mezővárosoknak árendálták el legelőnek. Hartyáni János 1644-ben minden környékbeli birtokát eladta, a század végére az egész birtok a Rádayaké lett. Gróf Ráday Pál birtokában 1731-ig volt a 4109 holdnyi Pusztahartyán földje, ekkor 1900 forintért eladta Grassalkovich Antalnak, aki a déli pusztákon 1764-ig külterjes állattartást folytatott, majd ekkor telepes falu létesítésére adott ki hirdetményt, majd néhány év alatt úrbéres faluvá fejlesztette a birtokot. 1772-től az újratelepült falura utal nevében az Új előtag. A jobbágytoborzás főleg Németországban járt sikerrel.

forrás: internet

Schulcz József

polgármester

Harmadik polgármesteri ciklusát tölti Újhartyán Város Önkormányzatának élén Schulcz József, aki 1972-ben született Budapesten.

- Mi indította el a polgármesterség irányába, mi motiválta abban, hogy vállalja a megmérettetést, illetve a feladatot?

Többen biztattak már jó pár évvel azelőtt is, hogy polgármester legyek. A megválasztásomat megelőzően pénzügyi területen dolgoztam, s egy építész barátommal beszélgettünk akkoriban, aki megemlítette, hogy milyen jó élmény lesz majd számára, ha felnőnek a gyermekei, és meg tudja nekik mutatni, hogy melyik házat építette és tervezte az édesapjuk. Én adóhivatalnál dolgoztam, s leginkább az motivált, hogy valami kézzel foghatót hozzak létre, alkossak. Azt gondolom, erre a legalkalmasabb pozíció volt a polgármesterség.

- Mi az, amit sikerült megvalósítani a kitűzött célokból, elképzeléseiből?

2013-ban várossá lett Újhartyán, mi vagyunk az egyetlen olyan város, ami nem volt előtte sem nagyközség, sem történelmi város, községből egyből város lettünk. Rengeteg fejlesztést hajtottunk végre az évek során. Sport- és közműfejlesztések, óvoda épületének felújítása, jelen pillanatban bölcsődét építünk, illetve a polgármesteri hivatalt korszerűsítjük. Erőteljesen sikerült bővítenünk az ipari parkot, közösségi házat, közösségi tereket hoztunk létre, mondhatni átrajzoltuk a település arculatát. Hozzáteszem, hogy míg a rendszerváltás óta eltelt 15 évben 300-400 millió forint pályázati forrás érkezett Újhartyánba, addig az elmúlt 13 évben közel 5 milliárd forintot sikerült a város fejlesztésére fordítani. Az elődöm kiváló munkát végzett a településen, amikor megnyertem a polgármesteri pozíciót, csaknem 70 millió forint saját bevétellel rendelkezett az önkormányzat, amit számításaim szerint 2021-re sikerül majd csaknem 5 milliárd forintra feltornáznunk. Most épp egy munkásszálló megépítésére nyertünk jelentős támogatást, 600 millió forintból hozzuk létre ezt a nagy volumenű beruházást. Elég jelentős munkaerőigény mutatkozik Újhartyánban, amit nem biztos, hogy ez

a közel 2000 lélekszámú város ki tud szolgálni. Fontos cél ugyanakkor az oktatási intézmény bővítése is, amikor elkezdtem a munkát, hozzávetőleg 200 tanuló járt az iskolába, ami napjainkra 350 főre emelkedett. Terveink között szerepel továbbá egy sportkomplexum kialakítása is az ipari park cégeinek segítségével.

- Hogyan látja ma települését, milyen a kapcsolata a választókkal, a település lakosságával, milyen közösségeket sikerült építeni, azok mindennapjaiban részt venni?

Városunk számos civil szervezettel büszkélkedhet. Azt gondolom, hogy előremutató, ha az emberek közösségekbe járnak. Régóta itt élek, személyesebb kapcsolatot alakítottam ki a helyiekkel. Talán csak az utóbbi időben a városba költözött családok ismeretlenek számomra. Engem nem figyel biztonsági őr, de még csak hivatalos fogadóórám sincs, bárki, bármikor bejöhet hozzám, nyitott ajtók várják.

- A településvezetés, maga a feladat csapatfeladat, csapatmunka. Milyen csapat, milyen háttérapparátus állt Ön mögött?

Azt gondolom, hogy kiváló, szakképzett hivatalunk, remek jegyzőnk van. Önkormányzatunknál lehetőség van előremenetelre, ezt mi sem bizonyítja jobban, mint hogy több olyan dolgozónk is van, akik közfoglalkoztatottként kezdték a munkát, mára azonban egyetemi végzettséggel rendelkeznek. Ezen kívül helyi fiataloknak is indítottunk olyan programokat, melyek a középiskolai vagy az egyetemi tanulmányaikhoz nagyban hozzájárulnak, adott esetben anyagi forrással vagy egyéb segítséggel is.

- Mi volt eddigi munkája legjobb, legrosszabb emléke?

A legrosszabb emlék talán az első néhány hónap volt, amikor egy elvesztett bírósági pert örököltem az előző vezetéstől. Szóba jött az is, hogy megszűnik az ipari park, mint olyan, mert az utat egykor kisajátította magának az önkormányzat, s ezt a bíróság jogtalannak vélte. Megállapodást kellett kötnünk a tulajdonossal, nem volt könnyű tárgyalás, de a partnerek korrektsége miatt szerencsére sikerült megoldanunk a problémát. Ez egy igazán nehéz helyzet volt.

Az egyik legszebb pillanat pedig az volt számomra, amikor kiderült, hogy községünkben város lesz, ez rendkívül emlékezetes volt valamennyi újhartyáni lakos számára.

- Van-e kiemelkedő történet, olyan történet, amit ki lehet ragadni az elmúlt évekből?

Amikor az első nagy pályázatot megnyertük az első ciklusban. Az óvoda építésére fordított támogatás akkoriban óriási összegnek számított. Az intézmény 2009-ben készült el, melyre 384 millió forintot nyertünk. Talán mára országszerte épültek hasonló intézmények, de azokban az években az ország legmodernebb óvodája került kialakításra Újhartyánban. Ez egy teljesen megújuló energiával működő óvoda volt, ez volt az első komoly beruházás, mellyel valódi, jelentős értéket kapott a település. Mielőtt köztársasági elnök úr megérkezett hozzánk, hogy átadja az épületet, a szülőkkel és a pedagógusokkal még az utolsó

héten is az intézményt rendezgettük, a kertet alakíttgattuk. Rendkívül felemelő érzés volt, hogy több mint 200-an egy emberként fogtak össze a településért.

- Mit jelent az Ön számára a települése? Ha egy idegennek kellene leírni, hogy miért szerethető, hogy mi adja az egyediségét, a varázsát, az hogyan nézne ki, hogyan hangozna?

Újhartyán az otthonom. Ezt a települést az 1700-as évek közepén közel 40 család alapította, s én is az egyiknek vagyok a leszármazottja. A környéken nincs másik ilyen sváb sziget jellegű település, ami nagyon erősen összekovácsolta az itt élőket. Újhartyánt mindig egyfajta zárt közösségnek tartották, persze közel sem olyan mértékben, mint 50 évvel ezelőtt, de mégis egyfajta különleges, összetartó közösség jellemzi a várost. Azt látom, hogy aki itt született, az valódi otthonának vallja a települést, de ugyanezt érzem azokon is, akik csak nemrég költöztek ide. Bátran ki merem jelenteni, hogy nálunk a közösség mint érzés, egy kicsit hangsúlyosabb, mint máshol.

- Milyen hosszú távú jövőt szeretne a településének?

Minél prosperálóbb és minél biztonságosabb jövőt szeretnék a településemnek. Egy városnak akkor van jövője, ha ott jó élni. Ma már jóval nagyobb a társadalmi mobilitás, mint régebben, és ha az emberek valahol nem szeretnek élni, onnan elköltöznek. Örömhír számomra, hogy Újhartyánra a környékről is nagyon sok család szeretne költözni, letelepedni annak ellenére, hogy itt viszonylag magasabbak az ingatlanárak, mint máshol.

- Mi jelenti a háterszágot az Ön számára a munkában?

A párom, akivel van egy gyönyörű kétéves kisfiunk. A szűk család mellett ugyanakkor a tágabb család is támogat engem a munkámban. A szüleim, testvéreim, unokatestvéreim, barátaim is egyaránt sok erőt adnak számomra, ami természetesen kölcsönös, hiszen azt gondolom, akkor működnek jól közösségek és családok, ha támogatjuk egymást, ez sosem egyoldalú dolog.

- Tervezi-e a szolgálat folytatását?

Tervezem. Úgy gondolom, hogy egy polgármester sosem lehet elégedett azzal, amit elért. Semmi sem lehet számára elég jó, ami a munkát illeti. Mindig, minden lehet jobb annál, ami. Ezért kell dolgozni.

- Mi az Ön polgármesteri hitvallása?

Egy településnek tudatos tervekre és elképzelésekre van szüksége. Mindig a kabáthoz kell megtalálni a gombot, és nem a gombhoz a kabátot. Tudni kell, hogy mit akarunk, és azt hogyan lehet elérni, nem pedig megelégedni a lehetőségeinkkel.

ÚRI KÖZSÉG

A települést 1252-ben említik először oklevélben, Wri néven. A 14. században a Csetneky család birtokolta. A török uralom alatt is lakott maradt. A 18. században a Koháry család birtoka lett, később a Tahy család tulajdonába került. Úrit a honfoglaló nemzetségek alapították. Eredet szerinti magyar falu. Nevét minden bizonnyal az alapító "Uri" nemzetségtől nyerte. A feltevés szerint falualapító ősei az Árpád-törzshöz tartozhattak. Az "Úri" szó kiválót, fejedelmet jelentett ezidőben. Nyilván a fejedelmi nevet a többi nemzetségtől való megkülönböztetésül vették fel, ezzel kifejezni és hangsúlyozni kívánták egyéb nemzetségekkel szemben a fejedelmi törzshöz való tartozásukat. Ugyanezen feltevés szerint az Úri nemzetség – mint honfoglaló – nemes nemzetség volt, de később elszegényedhetett, birtokait nagyrészt elveszítette, majd török idők után nemességét igazolni nem tudta, és így a jobbágyok közé süllyedt. Hajdani kiemelkedő szerepét alá látszik támasztani az a tény, hogy az 1770-es Urbárium szerint öt Úri nevű jobbágycsalád élt a faluban, akik közül kettő egész, három pedig féltelkes jobbágy volt. A jobb anyagi helyzetűek közé tartoztak. A 19. század elején még éltek a községben Úri családnevűek, de később kihaltak. Más felfogás szerint a falu a palócság legdélibb nyúlványát alkotja. A két nézet egymással ellenkező. Egy tény azonban bizonyos, hogy a község I. István kora előtti, honfoglaláskori magyar település. IV. Béla király egyik oklevele említi Úrit, mint a pankotai és pannonhalmi apátság, valamint a Györk nemzetség birtokát. 1324-ben Huri néven szerepel a falu az oklevelekben. 1347-ben Nagy Lajos király anyja a falut Tamás Kónya sárosi főispán feleségének ajándékozta. A község birtokosai ezt követően sűrűn változtak.

forrás: internet

Haraszti Imre

(1959) polgármester

**„Együtt, egy irányba kell tolni a település szekerét.
Akkor biztosított az előremutató fejlődés!”**

Amikor első alkalommal, 2002-ben indultam a választásokon, úgy éreztem, hogy a település nem használja ki azokat a lehetőségeket, amelyek adóttak, pl. pályázatok vonatkozásában. Egyhelyben topogtunk, gyakorlatilag alig történt bármilyen előrelépés a település életében. A falu a Gödöllői-dombság végén helyezkedik el, dimbes-dombos kis helység. A dombok mozgásveszélyes lösz partfalak, melyek hajlamosak a víz általi kimosódásra, megsüllyedésre. Először elsősorban ezeket a partfalakat vettük sorra a pályázatokban. Az útjaink zöme makadámút volt, az aszfaltozást a 2013-15. évben befejeződött csatornázást követően kezdtük, illetve kezdhettük meg. A jelenlegi ciklusban minden pályázati lehetőséget megragadtunk a 123.000 Ft-tól a 246 millió forintos projektig. A polgármesteri funkció vállalására tehát az motivált, hogy minél többet tudjak tenni a településért.

- Mi az, amit sikerült megvalósítani a kitűzött célokból, elképzeléseiből?

- Infrastruktúra: 2015. évben befejeződött a szennyvízcsatorna-hálózat kivitelezése, ami egy tízéves megelőző folyamat eredménye.
- Telekommunikációs szolgáltatások: Sikerült egy új szolgáltatóval bővíteni a telekommunikációs szolgáltatók körét. Így a település kiszolgáltatottsága megszűnt ezen a téren.
- Munkahelyteremtés feltételeinek elősegítése: Úri Önkormányzat Képviselő-testülete rendszeresen együttműködik a munkaügyi központ szerveivel, részt vett 2017-2018. évben a Start-Minta programban.
- Közfoglalkoztatás keretében folyamatosan részt vesz és részt kíván venni a jövőben is.

A településrendezési terv felülvizsgálata is megtörtént, hamarosan jóváhagyja

a testület az újabb 10 évre szóló tervet, melynek céljai elsősorban a meglévő infrastruktúra fejlesztése:

- járdaépítés, a lakosság bevonásával is,
- középületek környezetének rendezése, energetikai korszerűsítése,
- útburkolat felújítása,
- természetes vízfolyások mederkarbantartása,
- óvoda hőszigetelése, tetőcsere,
- művelődési ház fűtőkorszerűsítése, nyílászárócsere, vizesblokk felújítása. eszközfejlesztés (hangosítás, színpadi függöny stb.),
- polgármesteri hivatal épületegyüttesén tetőcsere,
- általános iskola tetőcsere,
- étkező kialakítása, konyha felújítása,
- tornacsarnok kialakítása az „iskolakert”-ben,
- partfal program folytatása a balesetveszély elhárítása érdekében.

Fentiek pontosításra szorulnak. Ezek a célok a 2014-2019 ciklus céljai voltak, melyek a tornacsarnok kivételével mind megvalósultak ebben a ciklusban. Természetesen az utak felújítása és a mozgásveszélyes partfalak helyreállítása folyamatosan felmerülő igény.

- Hogyan látja ma települését, milyen a kapcsolata a választókkal, a település lakosságával, milyen közösségeket sikerült építeni, azok mindennapjaiban részt venni?

Úri 2600 lelkes település, így mérete miatt gyakorlatilag mindennapi kapcsolatom van választóimmal. Szerencsésnek tartom magam, hiszen születésem óta a településen élek, dolgozok. A legtöbb embert személyesen ismerem, még az új lakásvásárlókat is, hiszen első útjuk a hivatalba vezet. Úgy érzem, jó a kapcsolatom a település lakosságával. Bátran fordulhatnak hozzám problémákkal, bajokkal vagy akár csak tanácsért is. Önkormányzatunk minden, a faluban működő civil szervezetet támogat a maga által kiírt pályázat útján. A közösségi eseményeket a civil szervezetekkel együtt rendezzük (húsvét, advent, főzőverseny, szüreti felvonulás stb.).

- A településvezetés, maga a feladat csapatfeladat, csapatmunka. Milyen csapat, milyen háttérapparátus állt Ön mögött?

Nagyon szerencsésnek mondhatom magam, hiszen egy remek testülettel, átgondoltan hozzuk meg a döntéseket. A hivatalban dolgozók mind tudják, mi a feladatuk, mellettem állnak ezek végrehajtásában, akár szabadidejükben is. Természetesen nem feledkezhetek meg a családomról sem, akik mindenben támogatnak, segítenek, hiszen nem egyszerű és nem 8 órától 16 óráig tart a polgármesteri munka.

- Mi volt eddigi munkája legjobb, legrosszabb emléke?

A válaszom egyszerű: minden elnyert pályázat nagyszerű érzés a megvalósítás minden gondjával együtt. A legrosszabb, amikor számítunk egy pályázat alapján egy probléma megoldására, de nem nyerünk, ezért annak megvalósítása elmarad, vagy későbbre tolódik.

- Van-e olyan kiemelkedő történet, amit ki lehet ragadni az elmúlt évekből?

A közelmúltban közel kerültünk egy nagy álom megvalósításához: tornacsarnok épülhet Úriban. A kormány 2017. év októberében döntést hozott arról, hogy Úri településen 200 millió forinttal támogatja a sportcsarnok építését. 2018. év decemberére rendelkezésünkre állt a végleges építési engedély. Számunkra ez egy nagyon fontos projekt több okból is: először is gyermekeinknek nem áll rendelkezésére még torna-terem sem, a művelődési ház nagytermében és a 2014. évben épített aszfaltos pályán tornáznak.

Másodszor: a Magyar Röplabda Szövetség (MRSZ) felajánlotta segítségét, amennyiben a mozgásukban korlátozott sportolók számára edzési, versenyzési lehetőséget tudunk biztosítani a majdan megépülő csarnokban. Jelenleg ezen beruházás pénzügyi fedezetének megteremtésével kelek-fekszek. Minden lehetőséget meg kell ragadnunk, hogy elképzelésünk megvalósulhasson.

- Mit jelent az Ön számára a települése? Ha egy idegennek kellene leírni, hogy miért szerethető, hogyan mi adja az egyediségét, a varázsát, az hogyan nézne ki, hogyan hangozna?

Szűkebb hazámra, Úrira Radnóti Miklós szavait kell, hogy idézzem:

*„Nem tudhatom, hogy másnak e tájék mit jelent,
nekem szülőházam itt e lángoktól ölelt
kis ország, messzeringó gyerekkorom világa.
Belőle nőttem én, mint fatörzsből gyöngye ága
s remélem, testem is majd e földbe süpped el.
Itthon vagyok. S ha néha lábamhoz térdepel
egy-egy bokor, nevét is, virágát is tudom,
tudom, hogy merre mennek, kik mennek az úton...”*

Településünk a Tápió-mente egy kis ékszerdoboz. Van patak, tó, vannak lankáink, erdők és mezők. A házak karbantartottak, az emberek kedvesek, mindenkinek van egy jó szava a másikhoz, mindenki figyel a másokra. Bűnözés gyakorlatilag nincs, amelyben nagy szerepe van a településen működő polgárőrségnek. Nagy hangsúlyt fektetünk a múlt hagyományainak megőrzésére, s gyermekeinket is bevonjuk ennek ápolásába. Így került kiadásra a „Régen használt, mára elfeledett szavak gyűjteménye Úri Község életéből...” című könyvünk, melyet a Földművelésügyi Minisztérium támogatott. A településen működik tájház is, BAB-USKA néven. A legtöbb munkát a Hagyományőrző és Értékmentő Egyesület végzi a tájház kapcsán.

Településünk tehát halad a jövő felé, de a múlt értékeinek lefeledése nélkül.

- Milyen hosszú távú jövőt szeretne a településének?

Meggyőződésem, hogy településünk nem lesz kiháló falu! Gyermekeink itt alapítanak családot, itt képzelik el a jövőjüket, ezért kell nekünk, döntéshozóknak mindent megtenni, hogy úgy érezzék: érdemes legyen itt maradni.

- Mi jelenti a háttországot az Ön számára a munkában?

A háttország elsősorban a családom, akik mindenben támogatnak, elnézik, ha éjfélkor ki kell mennem, mert viszi a víz a Remetét, vagy akkora csőtörés van, hogy beszakadt az út.

- Tervezi-e a szolgálat folytatását?

Tervezem, hogy a 2019. év választáson is indulok polgármesterjelöltként.

- Mi az Ön polgármesteri hitvallása?

Felelős településvezetőként csak azt tudom mondani: együtt, egy irányba kell tolni a település szekerét. Akkor biztosított az előremutató fejlődés!

Vácduka Árpád-kori település. Nevét (Duka formában) 1295-ben említették először, ekkor adta el a Záh nemzetségbeli Zaah fia Mihály az itteni birtokát a Rátót nemzetséghez tartozó István fia Kokas mesternek, hatvan márkáért. 1332-1337 között neve szerepelt a pápai tizedjegyzékekben is. Ekkor a váci egyházmegye szolnoki főesperességi kerületéhez tartozott, melynek „Tuca” nevű plébániáját egyes történészek Dukával azonosítják.

1334-ben Péter fia, László dukai birtokrészét leányának adta azzal, hogy az elzalogosított birtokrészt is kiváltja. A török hódoltság alatt a defterben – 1559-ben – Dutka néven 9 házzal adózott, majd 1627-1628-ban Alsó-Duka 10, Felső-Duka pedig 4 ház után adózott a budai szandzsákban. Ugyanakkor a püspöki tizedjegyzékből hiányzik, illetve csak Pongrácz püspök 1676. évi tized árenda jegyzékében található: Duka, mely Csörög közelében a Duna lábánál Vác fölött van, elhagyott. Így pusztulását a hosszú hadjárat rovására kell írni, ha később volt is néha néhány lakosa. Az 1728. évi országos összeírás azt jegyzi meg, hogy egy éve kezdett benépesedni svábokkal, akik azonban majdnem mind koldusok. Később a szlovák betelepülők megváltoztatták nemzetiségi jellegét, és az 1773. évi lexikonban már „slavica”, akik azonban teljesen elmagyarosodtak. 1736-ig a Grassalkovich család birtokolta, majd eladták Rudnyánszky Józsefnek. A település 1789-ből való pecsétnyomója a 20. század elején még ismert volt. 1848-ban Forray Andrásnéhoz (született Brunszvik Júlia) került a birtok, majd a 19. század végén Latinovits Albinhoz. 1945-ig a Serényi családhoz tartozott.

A 20. század elején Pest-Pilis-Solt-Kiskun vármegye Váci járásához tartozott. 1910-ben 647 lakosából 614 magyar, 32 szlovák volt. Ebből 617 római katolikus, 7 református, 17 evangélikus volt.

Makkos László

(1974) polgármester

„Békés együttélés egymással és a természettel.”

Vácdukára 2002-ben költöttünk, és a pár éves megszokás után felötlött bennem, hogy a településben sokkal több lehetőség van, mint amit az akkori vezetés felismert. Látva a településre beköltöző és ott lakók közötti véleménykülönbségek felnagyítását, elkezdtem keresni azokat az embereket, akik az összefogásra, megbékélésre, ezáltal a fejlődésre hajlottak. Nagyon örültem annak, hogy a vártnál sokkal többeknek hasonlóak a gondolatai. Sőt biztatnak, hogy ne álljak meg ezen az úton, hanem menjek tovább. Odáig jutottam, hogy összeszervezve egy csapatot elindultam a választáson, melyet 2014 októberében meg is nyertem.

- Mi az, amit sikerült megvalósítani a kitűzött célokból, elképzeléseiből?

2014 októberében azt a fő célt fogalmaztuk meg, hogy a stagnáló, alvó településből egy fejlődő, aktív közösségű falu jöjjön létre. Úgy gondolom, hogy céljainkat teljesítettük. Felismertük azt, hogy Vácdukán nagyon sok olyan lehetőség van, amely által a települést vonzóvá, érdekessé lehet tenni, ezért erősítettük a kommunikációt, a tájékoztatást.

A költségvetés stabilizálását követően egy biztos gazdasági alapokon nyugvó, fejlődő és egyre népszerűbb településsé vált Vácduka. Energetikai pályázat segítségével felújítottuk az iskola, az egészségház és a községház épületét. Iskolánk állami támogatással kibővült három új tanteremmel, és önerőből egy műfüves pályát is építettünk az új épületrész mellé. Szintén pályázati segítséggel sikerült járdáink egy részét felújítani, valamint belterületi útjaink közül is több megújult. Az önkormányzati temetőt sem hagytuk ki a sorból. Kerítés épült a temető köré, és az ott álló közel 90 éves – ma már egyre inkább érdekességnek számító – Pléh-krisztust felújítottuk, környezetét rendbe hoztuk.

A település növekedése megkívánta, hogy új önkormányzati építési telkeket hozzunk létre. Szerencsére rendelkezésre áll egy erre alkalmas terület, az építési

telkek kialakítása befejeződött, s nagyon kelendővé váltak. Folyamatban van a művelődési házunk megújulása.

A sport terén is nagyot fejlődtünk. Sportpark épült állami beruházással, és a focipálya körüli pálya-világítást is sikerült megvalósítani.

Intézményeink jól működnek, és jó állapotban vannak, a civil szervezetekkel jók a kapcsolataink. Rendezvényeinkre sokan eljönnek nemcsak helyiek, hanem környékbeliek is. Kommunikáció terén egy új, bőséges tartalommal és friss információkkal teli honlapot és facebook oldalt működtetünk, időszaki kiadványunkat – újság – negyedévente, aktuális szórólapjainkat és értesítéseinket közvetlenül eljuttatjuk a lakossághoz. A település szlogenje most már nagyon illik ránk: Vácduka – ahol élni jó.

- Hogyan látja ma települését, milyen a kapcsolata a választókkal, a település lakosságával, milyen közösségeket sikerült építeni, azok mindennapjaiban részt venni?

A ciklus elején elhatároztuk a képviselő-testülettel, hogy csakis jó, pozitív kommunikációt folytatunk, s ezt közvetítjük minden lakos, civil szervezet felé. A múlttal csak annyit foglalkozunk, hogy az abból fakadó problémákat megoldjuk. Az összefogásra helyeztük a hangsúlyt, nem erősítjük a konfliktusokat, a feszültséget, mivel egy településen élünk, egy kis faluban, ahol csakis abban az esetben tudunk előre lépni, fejleszteni környezetünket, ha összefogunk. Úgy gondolom, hogy ezt sikerült megvalósítani, amelyet tükröznek a lakosok és a civil szervezetek pozitív reakciói.

- A településvezetés, maga a feladat csapatfeladat, csapatmunka. Milyen csapat, milyen háttérapparátus állt Ön mögött?

A választásnál létrejövő képviselő-testület teljes mértékben támogat, és nagyon sokat segít a helyes irány megtartásában. Nagyon örülök, hogy a polgármesteri hivatal munkatársai is elfogadják a kijelölt irányt és a célokat. Ők sokat segítenek abban, hogy megtaláljuk egy-egy kérdésre a törvényes, a szabályoknak megfelelő választ.

Egy nagy összefogásban dolgozunk – iskola, óvoda, egészségház dolgozói, szülői szervezetek, civil szervezetek –, hiszen csak így lehet kis településen előrejutni, és csakis így lehetett megvalósítani azt a sok-sok újdonságot, amelyet a falu fejlődése érdekében teszünk. Értem ezalatt például az új rendezvények, ünnepek megszervezését. Ezzel a közös munkával tudtuk már ötödik alkalommal megszervezni a fánk sütő versenyünket, Brunszvik Teréz Emlékünnepségünket, idősek napját, karácsonyfa-állításunkat. Sikeresen csatlakoztunk szintén ötödikre a kihívás napjához, valamint terepfutóversenyt rendeztünk a település körül. A hagyományokat is folytatjuk, az idén már húszéves lesz a szüreti felvonulás. Ezekon kívül sok kisebb, kulturális és egészségmegőrző programot biztosítottunk a település lakói részére. Mindezekon túl segítettük, támogattuk a civil szervezeteket abban, hogy faluszintű programokat szervezzenek.

- *Mi volt eddigi munkája legjobb, legrosszabb emléke?*

A ciklus legnagyobb eseménye az volt, hogy létre tudtunk hozni egy új intézményt Vácdukán, a Mini Bölcsődét. A településre egyre növekvő létszámban főleg azon gyermekes családok költöztek, ahol már van, és még terveznek további gyermekáldást. Nekik nagy segítség ez az intézmény, ahol kitűnő környezetben, kiváló szakemberekre tudják bízni gyermekeiket. Egy új létrehozása mindig kihívással teli, örömteli feladat.

A település régi álmát is sikerült megvalósítani: az óvoda közelében egy gyalogátkelő létesítését.

A legkellemetlenebb élmény a ciklus elején volt, mikor kiderült, hogy a falu költségvetése szinte a vegetáláshoz volt elég. Azonban keményen végig dolgozva a 2015-ös évet, 2016-ra már úgy fordulhattunk, hogy láttuk a reményt, a jövőt a fejlődésre.

- *Van-e olyan kiemelkedő történet, amit ki lehet ragadni az elmúlt évekből?*

Nagyon sok olyan történet van, amely kedves számomra. Egy-egy sikeresen végrehajtott beruházás, felújítás utáni gratulációk, pozitív véleménynyilvánítások a település eltérő korú lakóitól, sok erőt adnak.

Ha ki kell emelni egyet, az az lenne, mikor első alkalommal a nyugdíjasok számára idősek karácsonyi csomagját juttatunk el. Sokan mosolyogva köszönték meg hozzátéve azt, hogy „Köszönjük, hogy ránk is gondoltak”.

- *Mit jelent az Ön számára a települése? Ha egy idegennek kellene leírni, hogy miért szerethető, hogy mi adja az egyediségét, a varázsát, az hogyan nézne ki, hogyan hangozna?*

Vácduka azon emberek otthona, akik nyugalmat, feltöltődést várnak a munka utáni időben egy gyönyörű természeti környezetben. Ennek érdekében sok olyan akciót szervezünk, amellyel környezetünket védjük, megakadályozva a szemetelést és a felesleges égetést. A minden évben megrendezett tavaszi nagy-takarítás (szemétszedés, papírgyűjtés, elektronikai hulladékgyűjtés, gallybegyűjtés, ágdarálás) is ezt a célt szolgálja. Biztosítjuk az itt lakóknak most és a jövőben is a gyönyörű természeti környezethez való kapcsolódást, a kialakult kirándulóhelyek és útvonalak elérését.

- *Milyen hosszú távú jövőt szeretne a településének?*

A település kialakulását és adottságait figyelembe véve továbbra is a nyugalom, az aktív pihenés kell, hogy legyen a vonzerő.

- *Mi jelenti a háttérországot az Ön számára a munkában?*

A családom. Mindenben támogatnak, megértik ezt a 0-24 órás szolgálatot, elkísérnek a hétvégi programokra, sőt még az ötletelésben is segítenek. Három gyermekem mindig új igényekkel áll elő, hogy mit szeretnének ők és az osztálytársaik, kiket hívunk meg egy-egy rendezvényre. Köszönettel tartozom azon

barátaimnak is, akik bennem továbbra is a hétköznapi embert s nem csak a polgármestert látják.

- *Tervezi-e a szolgálat folytatását?*

Amennyiben a lakosoktól megkapom a bizalmat, szívesen folytatnám az elkezdett munkát.

- *Mi az Ön polgármesteri hitvallása?*

Békés együttélés egymással és a természettel.

VALKÓ NAGYKÖZSÉG

Nevét egy szláv eredetű személynév után kapta, melynek jelentése: farkas. Mint minden közösségben, itt is találhatunk a település nevéhez kapcsolódó népmondát. Régen Valkó helyén nem volt más, mint egy hatalmas erdő. Senki nem lakott itt, csak az állatok. Egyszer erre tévedt egy öregember. Nem volt egyebe, mint három éhes gyereke és egy sovány, vak lova. Csúfolták is érte: vak-ló, Valkó! Gondolta, itt, ahol nem lakik senki, nincs ki csúfolja. Le is telepedett, az erdő egy részét kiirtották, a fából házat építettek, az irtványt megművelték a friss fűtől szépen kigömbölyödött vak lóval. Mikor a három fiúgyermek felcseperedett, mindhármójuk gazdag feleséget kapott magának. A lakatlan erdőt így benépesítették, amin azóta is rajta maradt a szegény ember csúfneve: Valkó.

Területe régészeti leletekben gazdag, honfoglalás előtti múltját az ásatásokból előkevert, a Magyar Nemzeti Múzeum tulajdonában lévő leletek tanúsítják. E tájra 3500 évvel ezelőtt települt először ember. Csiszolt kőkorszaki, bronzkori, szkíta, kelta és szarmata tárgyak kerültek elő az ásatások során. Leglátványosabb régészeti emléke a római korból ránk maradt Csörsz-árok védelmi vonalának sánca. A III. század második felében hunok uralták a területet, majd Attila halála után a longobárdok, utánuk pedig az avarok. Első írásos említése 1425-ből származik. Birtokosai között megtalálhatjuk a Rozgonyi és a Báthori családot is. A 17. századtól az Eszterházy család birtokába került, 1700-as évek elején a Stahrembergék is tulajdont szereztek itt. 1867-ben a Pénzügyminisztérium megvásárolta határának nagy részét, és az Országgyűlés I. Ferenc Józsefnek adományozta, a Grassalkovich uradalommal együtt, koronázási ajándékkul. Vadban gazdag erdőségei koronás fő vadászterületéül szolgált. 1945 után a Koronauralom Állami Erdészetté alakult. A település erdészete mellett említést érdemel a mezőgazdasága is, mely az évszázadok során a lakosok fő munkahely forrása volt.

forrás: internet

Sziráki Szilárd

(1977) polgármester

„Valkó nekem a nagyházában a kishazámat, és a kisházában a gyökereket jelenti.”

A középiskolát Budapesten végeztem a Gyakorló úti Közgazdasági Szak-középiskolában, majd a Gödöllői Agrártudományi Egyetem Vezető- és Továbbképző Intézetében agrár szakközgazdász végzettséget szereztem. Ezek után a Budapesti Közgazdaságtudományi és Államigazgatási Egyetem Közgazdasági Továbbképző Intézetének vezetési és szervezési szakán közgazdászként folytattam tanulmányaimat. Édesapám munkássága, a közért való tenni akarása mindig is inspirált. Ő polgármesterként 22 évig szolgálta szeretett települését. Gyermekkorom óta ebben a közegben éltem, kicsit a hivatalban nőttem fel, így naponta szóba kerültek a község gondjai, egyéb ügyei, melyeket nem lehetett kizárni az életünkből. Valahogy belém ivódott a közélet és egyre jobban kezdett érdekelni a közigazgatás is. Édesapám regnálása után egy nehéz időszakot tudhatott magáénak a település és elérkezett az a pont, amikor eldöntöttem, én bizony kipróbálom magam, szeretnék tenni az itt élő emberekért, a faluért, nem nézhetem tovább a korábban felépített eredmények széthullását. Éreztem magamban annyi erőt, hogy ez sikerülhet, hiszen az akkori munkám is önkormányzatok ügyeivel, pályázataival foglalkozott. 2006-ban 29 évesen nekivágtam ennek a nagy feladatnak. A választást megnyertem, ami annyit jelentett számomra, hogy végre főállásban szolgálhatom szeretett településemet és nagy elánnal fogtam neki a munkának és a rendrakásnak.

- Mi az, amit sikerült megvalósítani a kitűzött célokból, elképzeléseiből?

Magasra raktam a lécet magam előtt, mert ha nem is sikerül mindent megvalósítani, akkor is sok eredmény születhet. A munkámban maximalista vagyok, s amit elterveztem, azt így vagy úgy, de szeretem megvalósítani és küzdök a kitűzött célokért. Az egyik fontos cél az volt, hogy szépen, egyenletesen fejlődjön a település, az elért eredményeket szinten tartsuk és azokra tovább tudjunk építkezni. A

másik talán legfontosabb cél az volt, hogy békét, kiegyensúlyozottságot, állandóságot teremtsünk a településünkön, ugyanis az ezt megelőző időszakok nem erről voltak híresek. Természetesen tárgyi mivoltú célok elérésében, megvalósításában sincs hiány, mert számos pályázatot, projektet valósítottunk meg és valósítunk meg a mai napig is. Amit kitaláltunk, elgondoltunk vagy a lakosság sugallta nekünk gyakorlatilag azt eddig mind valóra is váltottuk vagy annak alapjait leraktuk, melyet tovább tudunk majd folytatni.

- Hogyan látja ma települését, milyen a kapcsolata a választókkal, a település lakosságával, milyen közösségeket sikerült építeni, azok mindennapjaiban részt venni?

Mint mindig is, gyönyörűnek, folyton változónak látom. Örül a lelkem, ha látom a sok mosolygó csöppséget a felújított óvodában vagy éppen úszni a nagyobbakat az uszodánkban, sportolni a sportkomplexumainkban, az önkormányzat épületeit, közterületeit, amit folyamatosan és eredménnyel építünk és szépítünk. Igyekszem jó kapcsolatokat ápolni a választókkal, hozzám bárki bármikor bejöhethet, nyitva az ajtómm mindenki előtt vagy éppen az utcán leszólíthat és megoszthatja velem gondolatait, problémáit. Nyugodt szívvel kijelenthetem, hogy a civil szervezetekkel és az egyházzal is egymásra találtunk. A közösségépítés komplex feladat, erőnkhez és lehetőségeinkhez mérten mindenkit támogatunk, anyagilag, erkölcsileg és szakmailag is. Helyet biztosítunk számukra, utaztatjuk őket, pályázatot írunk nekik, fejlesztjük az infrastruktúráikat, és részt veszünk a mindennapjaikban is, ők pedig szó nélkül, tiszta szívvel és örömmel segítenek vissza nekünk, akár a rendezvények lebonyolításában, akár más feladatok elvégzésében.

Összetartozunk, fontosnak tartom, hogy ott legyek közöttük, amikor csak tudok és tehetem.

- A településvezetés, maga a feladat csapatfeladat, csapatmunka. Milyen csapat, milyen háttérapparátus állt Ön mögött?

Ennél a pontnál szót kell említeni a képviselőtestületről. Többé-kevésbé az a csapat van mellettem és áll mögöttem, akikkel nagyrészt 2006 óta együtt dolgozom. A képviselőtestület egy emberként kiáll mellettem és szem előtt tartja a nagyközség érdekeit is. Itt nincsenek kicsinyes, egyéni viták, senki nem törekszik egyéni érdekek érvényesítésére. Munkánkat nem szövi át politika. Csapatként dolgozunk. Az, hogy a döntési szintre hogyan és milyen minőségben érkezik meg az anyag, az pedig a hivatali apparátuson múlik. Szerencsénk van, mert az apparátus érti a dolgát, folyamatosan képzik magukat és fiatalok is erősítik a törzsállományt. A mai viszonyok között nehéz együtt tartani egy ütőképessé, jól kvalifikált állományt, ennek megtartása nagy kihívás számunkra, akár az irodai részre, de akár a fizikai állományra gondol az ember.

- Mi volt eddigi munkája legjobb, legrosszabb emléke?

Sokkal több a jó emlék, mint a rossz. Sokat ki tudnék emelni és mindegyiknek meg van a szép emléke, még a rosszaknak is, hiszen abból is csak tanulni lehet! A legemlékezetesebb talán a templom toronyórá-

jának cseréje, megjavítása volt, mint régi nagy álmom. Egyszer régen tettem egy fogadalmat saját magamnak, hiszen a nagymamámtól mindig kérdeztem, miért nem működik az óra és azt válaszolta nekem, hogy már régen nem jár az, fiam. Talán ekkor hasított belém az a felismerés, hogy egyszer, ha felnövök és lehetőségem lesz segíteni ebben, akkor megjavíttatom. Az a történet is erre ösztönzött, amit a korábbi, Valkóról szóló könyvben olvastam: Murányi Elek jegyző 1902-ben készítette az órát, mondván: „Amikor üt ez a toronyóra, mindig jussak eszébe a valkóiaknak.” Engem ez a történet megindított és valahogy én is így voltam ezzel a dologgal... Mindezt úgy sikerült elérni, hogy egy olyan pályázatot nyertünk meg erre a feladatra, ami nem konkrét célja volt a pályázatnak, de sikerült szakmailag úgy csavarni a dolgokat, hogy beleférjen ez is, s ezt megoldani jó érzés volt. Különösképpen azért, mert abban az időben a helyi közigazgatás és a helyi egyház nem ápolta kiemelkedően jó kapcsolatot és ezt a helyzetet is kezelni kellett, hiába nyert a pályázat. A végére szép emlékként gondolunk vissza, hiszen a közös akarat, a közösségbe vetett hit és az elszántság meghozta az eredményeket és a szerencse pedig végig útján kísérte azt. Így azóta is negyedkor egyszer, félkor kétszer, háromnegyedkor háromszor, egészkor pedig négyszer és plusz annyiszor üt a harang, ahány óra van. Remélem egy-egy harangütésnél én is ott lehetek egy kicsit mindenkivel, aki hallja.

- Van-e olyan kiemelkedő története, amit ki lehet ragadni az elmúlt évekből?

Rengeteg van ilyen, mindegyiknek meg van a szépsége, a bája, a mondanivalója. Nehéz lenne mindet felsorolni. A dolgozó hétköznapiakban összefolynak sajnos a napok és a sok-sok munka közepette csak később jövünk rá, hogy mennyi csodálatos élményben volt részünk. Talán az volt az egyik legmeghatóbb történet, amikor sikerült titokban tartani, hogy kitüntetjük Molnár Anti bácsit, a legendás iskolaigazgatónkat, aki ma már nyolcvan felé jár. Sikerült elcsalnom egy kis fondorlattal a karácsonyi ünnepekre. Azt a meglepetést, azt a meghatódást, azokat a könnycseppeket az arcokon, soha nem felejttem el.

A másik pedig a közösségi munkák szervezése és kivitelezése az első választások után. Amikor még teli voltunk vad lendülettel, mindenki egyet akart és szinte pénz és eszközök nélkül vágtunk bele a képviselőkkel, a lakossággal együtt a Kossuth utca és Dányi út kátyúzásába vagy a focipálya vizesblokkjának építésekor, amikor a focistákkal kiegészülve egésznap dolgoztunk, hogy végre ez a probléma is megoldódjon - sokan közülük az edzésből kiállva a csoportos futások pihenőidejében – odajöttek betonozni és téglát tisztogatni, majd újból visszaálltak és tovább edzettek. Egységben volt az erő, mindenki alárendelte magát a célnak, igazi közösségi munkák voltak ezek. Szép volt és jó visszaemlékezni erre is.

- Mit jelent az Ön számára a települése? Ha egy idegennek kellene leírni, hogy miért szerethető, hogy mi adja az egyediségét, a varázsát, az hogyan nézne ki, hogyan hangozna?

„Valkó nekem a nagy hazában a kishazámat, és a kishazában a gyökereket jelenti.” Egyszóval Mindent. Pátosz nélkül nem lehet erről beszélni, gyönyörű hely Valkó. Közel vagyunk Budapesthez, mégis csend, nyugalom van, nem véletlenül költöznek ide a városokból, itt építkeznek, itt ragadnak nálunk, megfogja

őket a hangulat: a vadregényes erdő, a tó, az idill. Ugyanakkor megtalálják a mai világ fontos infrastrukturális elemeit is: internet, pormentesített utak, csatorna, egészségház, óvoda, iskola, uszoda, szauna stb...

Két fajta ember létezik a földön, az egyik, akinek már volt köze Valkóhoz és a másik, akinek majd lesz...

- Milyen hosszú távú jövőt szeretne a településének?

Dinamikus, fejlődőt, de ugyanakkor egyenletest, mértékletest, de legfőképpen békés jövőt szeretnék elképzelni a településünknek.

- Mi jelenti a háterszágot az Ön számára a munkában?

Mindenképpen a családomat szeretném itt az első helyre tenni. Ha ők nem lennének, én sem tarthatnék itt. Külön köszönet a feleségemnek és a kisfiamnak, akik sokszor nélkülöznek engem a munkám miatt. A család ad erőt, támogató háttérrel a munkámhoz. Az otthon az a hely, ahonnan elindulhatok és ahová visszatérhetek. Köszönet nekik azért is, hogy ezt tehetem s, hogy ebben támogatnak engem.

- Tervezi-e a szolgálat folytatását?

Igen, szeretném. Amíg látom és érzem, hogy a közösség ösztökél erre, illetve érzek magamban annyi motivációt, elhatározottságot és találok újabb kihívásokat. Jelenleg ebben nincs hiány, de amikor ezt már nem érzem, akkor már nem fogom csinálni senki kedvéért sem.

- Mi az Ön polgármesteri hitvallása?

Korábban készült egy könyv „Valkó a Kerek dombokon” címmel, melynek édesapámra vonatkozó részét én fejeztem be és ott fogalmaztam meg talán a saját hitvallásomat is, ami így hangzik: „Az életünk egy körforgás, kinek gyors, kinek lassú lefolyású. Kinek eredményes, kinek kevésbé az. Az ember eredményessége nehezen mérhető pusztán csak szavakkal. Az életünk során tett törekvéseinket, cselekedeteinket, ha egyszer levetítené valaki számunkra, talán a legfontosabb az lehetne, ha végignézzük, jó érzéssel nézzük végig és érdemes legyen megnézni azt. Talán a jövő generációjába vetett hitem és az ezzel kapcsolatos igyekezetem átöröklődik majd másokra is és hasonlóképpen viszik tovább a gondolatokat egyszer. Az új kor, új problémáinak megoldása a jövő generáció feladata lesz. Bízni kell bennük, hogy képesek a rájuk váró kihívásoknak megfelelni, a problémákat megoldani. Ezután már az övék lesz a cselekvő kezdeményezések fenntartása, jobbítása, folytatása, alakítása és az új magasabb célok elérése.”

A másik, ami az évek alatt vált egyre világosabbá számomra, az pedig a következő: „Valkó nekem a nagyházában a kisházamat, és a kisházában a gyökereket jelenti.” Soha ne feledjük el honnan jöttünk és legyen számunkra világos merre tartunk tovább, s mindezt emberként tegyünk. A siker vagy a jó eredmény, a tartós emberi kapcsolatok csak és kizárólag akkor léteznek, ha van mögöttük befektetett energia és munka. Ennek a munkának a minősége és az aránya fogja eldönteni, hogy mi lesz érdemes és mi nem.

Wasad formában 1361-ben említik először az oklevelek. A település igazi története 1756-ban kezdődik, amikor is a Ráday és a Fáy család birtokára telepesek érkeztek a Komárom megyei Marcellházáról, miután református hitük miatt elüldözték őket. Néhányan közülük azonban lovaiknak jobb legelőt keresve tovább mentek, és egészen Erdélyig jutottak, ahonnan évek múlva már családot alapítva és családokkal tértek vissza. A település látnivalója a református templom, a mellette található I. és II. világháborús emlékmű, amelyet 1988-ban a falu lakosainak összefogásával újíttak fel. Történelmi jellegű épületei: a Szemző kastély – amely hosszú ideig oktatási célú intézményként működött –, valamint a Möller kúria. A település kellemes lakókörnyezettel rendelkezik. Csendes, kellemes, a főváros gyors elérhetőségével és közelségével fejlődő, vonzó, vendégváró település. Főbb tevékenységi körök a település keretein belül: állattenyésztés, élelmiszeripar, erdőgazdálkodás, logisztika, szállítmányozás, kereskedelem. Pest megye középső részén, Budapesttől 35 km-re helyezkedik el. A futóhomok borította sík felszín néhány helyen egy-egy homok halom teszi változatossá. A község földrajzi elhelyezkedéséből adódóan Budapest vonzereje nagy, elsősorban tanulás és szórakozás területén, valamint a munkahely vonatkozásában. A település lakosságának jelentős részére évszázadok óta mezőgazdasági termeléssel foglalkozik. A homokos talajon termelt burgonya, sárgarépa, kisdinnye, káposzta jó íze miatt ma is keresett árú, főként a fővárosi kispiacon. A szétszórt tanyavilág, az utóbbi években vonzó különböző vállalkozások számára, főként a lovassportot kedvelőknek. A külterületi erdő rész szinte egybeolvad a szomszédos településen található ősbörökással, mely 1939 óta természetvédelmi terület. Élőhelye található itt a parti fecskének, a gyurgyalagnak, az átvonuló költöző madaraknak pedig pihenőhelye. Természeti értékű ősgyep, védett növényritkaságok találhatóak zöldellő rétjein.

forrás: internet

Marton József Zoltán

(1976) polgármester

„Minden tekintetben az önzetlenség és a mások iránti, településem iránti szolgálat.”

Polgármesterségemet megelőzően már évek óta sikeresen vezetem családi gazdaságomat, megalapozva a családom életét, polgármesteri pályámon nem a pénz motivált. Sikerült olyan kapcsolatokat kialakítanom a vállalkozásomban, amelyeknek úgy gondoltam, hasznát tudom, tudtam venni a község vezetése során. Emellett egy olyan csapat állt mellettem, mögöttem, akik évek óta a képviselő-testület tagjaiként – melynek magam is már tagja voltam – biztosítottak arról, bennem látják a folytatást. Így 2010-ben indultam az akkori választásokon, ahol sikerrel szerepeltem.

- Mi az, amit sikerült megvalósítani a kitűzött célokból, elképzeléseiből?

Egyetlen olyan évre sem emlékszem, amelyikre azt mondták volna, hogy könnyű lesz, és egyetlen olyan búcsúztatott esztendőt sem tudok mondani, amiben ne lehetne találni valami szépet, valami sikereset. Van azonban néhány olyan nagy projekt, pályázat, ami különösen előrelendítette szülőfalum életét.

- Több hónapnyi előkészületi munka után sikeresen pályáztunk a „Bölcsőde-építés Vasadon” nevű KMOP felhívásra. 2015-ben épült meg a vasadi bölcsőde, amely egy korszerű, újonnan megépített 3 csoportszobás 36 férőhellyel rendelkező intézmény. A csoportszobákat modern bútorok és játékok töltik fel, falaiikat gyönyörű mesefigurák festményei teszik még otthonosabbá. Tágas udvara sok lehetőséget ad a kinti játékokhoz. A beruházás összértéke 240 millió forint.
- Jelentős a külterületen végzett fejlesztések száma is, 2011-óta minden évben több sikeres pályázatot nyújtott be önkormányzatunk. Ennek értelmében a külterületre közel 150 millió forintos pályázati forrást nyertünk, mely során szigetüzemű napelemes rendszereket, térfigyelő kamerákat, napelemes kandelábereket és olyan munkagépeket vásárolhattunk, amelyekkel a külterületi utak gléderezése rendszeressé válhat. Két tanyabusz és egy Ford Ranger terepjáró is segíti a munkát. Kiemelném, hogy az önkormányzat a környékünkön egyedülál-

lőan vállalta a külterületi óvodások és általános iskolások tanyabusszal való bejutását az intézményekbe és délutáni hazaszállításukat. 14 tanyát szereltünk fel fotovoltaikus napelem rendszerrel, melyek nélkül a tulajdonosoknak esélyük sem lett volna áramellátásra, mivel messze esnek a villamos hálózattól.

Az önkormányzat 100%-os támogatást nyert a kázanprogramra. Az intézményeknél és a polgármesteri hivatalnál áttértek a megújuló energiahordozók használatára, faapríték tüzelésre.

10 millió forintnyi értékkel gazdagítja a települést a 2013-ban átadott 6x12 méteres műfüves korszerű focipálya, ovi-focipálya, amely a helyi óvodában került felállításra, műfüves focipálya a kisgyermekek helyi sportolását hivatott elősegíteni, ünnepélyes keretek között került átadásra, amelyen személyesen megjelent Buzánszki Jenő, az aranycsapat tagja.

2014-ben a tanyafejlesztési program keretén belül, a tanyai termékek piacra jutásának elősegítésére beadott pályázatunk kedvező elbírálásban részesült, a nyert összeg: 44.056.642 Ft.

2016-ban a tanyagondnoki szolgáltatások fejlesztésére 5.000.000 Ft pályázati összeget nyert a község.

Szintén ez évben sikeresen pályáztunk az „Európa a polgárokért - testvértelepülési találkozó” című projektre, a nyert összeg 22.000 Euró.

A Magyar Kormány döntése alapján az évtizedek óta várva várt 4605-ös számú út felújítása is elkezdődhetett 2016 tavaszán. 6 kilométer hosszan, mintegy 472,4 millió forint hazai forrásból indult el a kivitelezés. Talán ezt tartanám eddigi legnagyobb sikeremnek, mely mögött rengeteg lobbizás és munka van. A Magyar Közút Nonprofit Zrt-től közel 200 darab facsemetét kaptunk, melyeket az új út mentén ültettünk el.

Községünk 2018-ban ünnepelte 700 éves fennállását, ez alkalomból adtuk át a sportpályán levő, 63 millió forintba kerülő kétfunkciós lelátót, amely a labdarúgás és a fogathajtás szerelmeseinek azóta is nagy kedvence.

2018-ban 5.555.000 Ft értékben sikeres tanyafejlesztési pályázatot adtunk be, melyhez 500.000 Ft saját erő volt szükséges. Ebből a pénzből a külterületen napelemes közvilágítás-bővítést hajthattunk végre, 13 darab kandeláber kihelyezésével, valamint 5 millió forintból 15 térfigyelő kamerát helyeztünk ki, amelyhez 10% saját erő volt szükséges.

A napokban kaptuk a hírt, hogy a Magyar Falu program keretében három pályázatunkat is sikeresen bírálták el, így ennek értelmében a nemzeti és helyi identitástudat erősítésére, közösségi terek fejlesztésére 20.931.605 Ft-ot fordíthatunk.

Az orvosi rendelő felújítására beadott pályázatunkkal 28.240.743 Ft-ot fordíthatunk ezen célokra.

A Kormány 1294/2019. (V.27.) Korm. határozata alapján döntött a Magyar Falu Program keretében a falugondnoki szolgáltatások országos bővítéséhez szükséges intézkedésekről, valamint a falu- és tanyagondnoki szolgáltatások 2019. évi többlettámogatásáról. Így 1.800.000 Ft jut a szolgálat bővítésére és 2.300.000 Ft a finanszírozás kiegészítésére.

- Hogyan látja ma települését, milyen a kapcsolata a választókkal, a település lakosságával, milyen közösségeket sikerült építeni, azok mindennapjaiban részt venni?

Sokan és sokat tettünk azért, hogy Vasad ne csak község, hanem igazi közösség is legyen. Büszke vagyok arra, hogy az utóbbi évtizedben olyan közösségi alkalmakat sikerült hagyományá tenni kis falumban, mint a hagyományörző böllérfesztivál, a március 15-ei megemlékezések, a falunapi rendezvénysorozatok, a színvonalas szüreti felvonulások és az ezt követő Szent Mihály-nap, az október 23-i közösségi ünnepek, augusztus 20-án az államalapításunkra való megemlékezés helyi fellépőkkel, az adventi gyertyagyújtások, díszpolgári kitüntetések, szilveszteri bálók megrendezésére. Az ilyen programoknál érzi igazán az ember, hogy itt itthon van, hogy igazán vasadi. Úgy érzem, a település lakosságával jó kapcsolatot ápolok, partnerek a közösség építésben.

- A településvezetés, maga a feladat csapatfeladat, csapatmunka. Milyen csapat, milyen háttérapparátus állt Ön mögött?

Így van, szerencsére van egy olyan csapat, akikre mindig számíthatok, először is családom adja a hátteret, az ő támogatásuk nélkül ez nehezen menne. Sokszor ők nélkülöznek engem, akár nyaralások alkalmával is, míg én a pályázatokon dolgozom. A képviselő-testülettel is jó kapcsolatot ápolok. Kiemelném a korábbi évtizedekkel ezelőtti képviselőket, akikkel a mai napig baráti viszonyt ápolok, közös programokat szervezünk, tartjuk a kapcsolatot. De mint említettem, van egy olyan kapcsolati hálóm, a munkatársaimból is, akik segítségére bátran, bármikor számíthatok. Szeretek csapatban dolgozni, amikor mindenki előhossa magából azokat a tulajdonságokat, amelyekben a legjobb. Így, sokunk megfeszített munkájából áll össze egy akár több napos rendezvénysorozat is.

- Mi volt eddigi munkája legjobb, legrosszabb emléke?

Külön nem tudok kiemelni a munkáim vagy a sikereim közül egyet sem, melyhez a legjobb vagy legrosszabb emlék társulna. Minden pályázatnak, munkának, sikernek megvan a maga szépsége, legyen az kisebb vagy nagyobb siker.

- Van-e olyan kiemelkedő története, amit ki lehet ragadni az elmúlt évekből?

Büszke vagyok a 2018-ban megrendezett 700 éves Vasad rendezvényre. Háromnapos ünnepségsorozat megtartásában döntött a képviselő-testület, így szeptember 14-e és 16-a között ünnepeltük ezt a jubileumi évfordulót, ahová meghívtuk a testvértelepüléseink vezetőit is.

Pénteken átadtuk a testvériség emlékművét, a települések polgármesterei pedig fákat ültettek Vasadon. Átadtuk a sportpályán lévő labdarúgó és fogathajtó lelátót, barátságos focimeccset játszottunk a parlamenti labdarúgó válogatott tagjaival. Szombaton megrendeztük az I. vasadi expót, ahol a helyi termelők bemutathatták portékáikat. Az ünnepség keretében megrendeztük a II. földművesek napját, ahol 50 helyi

gazda kapott kitüntetést, elismerést eddigi földműves munkájáért, és kitüntetésekkel adtuk át négy főnek, akik munkájukkal, tevékenységükkel hozzájárultak Vasad sikereihez. Az este folyamán pedig bemutattuk az első vasadi lakodalmast, múltidéző jelleggel. Ezen az estén 600 fő mulatott egyszerre. Vasárnap pedig szüreti felvonulással zártunk. Ez a rendezvény olyan összefogást, annyi munkát igényelt, hogy örömmel gondolok rá, minden eltervezett elképzelésemet sikerre vittük.

- Mit jelent az Ön számára a települése? Ha egy idegennek kellene leírni, hogy miért szerethető, hogy mi adja az egyediségét, a varázsát, az hogyan nézne ki, hogyan hangozna?

Akinek eddig meséltem kis falumról, mindig kedvet kapott, hogy személyesen is megtapasztalja azt a vendégszeretetet, amellyel mi körülveszük az ide látogatókat. Tőlünk szinte minden vendég élményekkel telve megy haza. Nekünk, vasadi embereknek nagy szívünk van, hiszünk a közösség erejében, és van is hitünk hozzá, hogy összefogjunk egy rendezvény egy nemes cél érdekében. Barátságos, élhető település, amely családbarát, a bölcsődétől az általános iskoláig, a közművelődésben programokkal várjuk az ide betérőket, itt lakókat.

- Mi jelenti a hátországot az Ön számára a munkában?

Elsősorban a családom, másodsorban azok a munkatársaim, akikkel őszinte barátságot ápolok, megbízunk egymásban.

- Tervezi-e a szolgálat folytatását?

Mindenképpen! Tele vagyok tervekkel, s az elkezdett munkáimat nem szeretném félbe hagyni. Ha a település polgárai megtisztelnak bizalmukkal, én továbbra is szülőfalumat fogom szolgálni.

- Mi az Ön polgármesteri hitvallása?

Minden tekintetben az önzetlenség és a mások iránti, településem iránti szolgálat.

ZSÁMBOK KÖZSÉG

A település neve pusztá személynévből keletkezett, magyar névadással. Az alapjául szolgáló személynév talán a latin Sambucus, azaz bodza növénynévvel függ össze. Etimológiailag azonos a Pest megye dunántúli részén fekvő Zsámbékkal. Zsámbok már az őskorban is lakott hely. A település határában több helyen is találtak régészeti emlékeket. A Kerekhalom bronzkori, erődített földvár volt. Az ezt követő korok emléke is megtalálható a határban. Huszonöt lelőhelyet ismernek a régészek, melyeken vas-kori, római kori (szarmaták) népvándorlás kori népek emlékanyagát hozták a felszínre. Oklevélben először 1259-ben fordult elő Zsámboki (de Sambuk) Kozma fia, Kozma királynői étekfogómaster. Zsámbok falu első okleveles említése (családnévben) valószínűleg 1318-ból való, amikor a Zsámboky-család tagjai, mint billei nemesek Gyömrő birtokán osztozkodtak egymással. Magát a falut 1380-ban említik először oklevélben, mégpedig egy rokoni osztozkodással kapcsolatban- Rövid ideig a Kókai, majd a Tétényi család a birtokos, aztán Zsigmond – több más birtokkal együtt – Zsámbokot 1424-ben feleségének, Borbála királynőnek adományozta. A XV. század második felében a Tárnoki család a birtokos. Rövid ideig a Rozgonyiaké, majd a Báthory dominium része. A török hódítás idején csak a 15 éves és az 1686. évi felszabadító háborúk idején futott szét a lakossága, egyébként végig lakott hely. A XVI. század második felében különösen népesnek mondható. A falu a XVII. századtól a Beniczky család és leszármazóinak birtokában volt, és maradt egészen 1944-ig. A tipikusan jobbágy-, majd parasztfalu lakosságának a kezén a település határának csak a fele volt, így aztán már a XX. század elejétől a szaporodó népesség számára, egyre nyomasztóbbá váltak a megélhetési viszonyok. Már ekkor sokan kénytelenek voltak a falun kívül megélhetést biztosító munkát keresni.

forrás: internet

Holló Ilona

polgármester

1987-ben az országban elsőként Zsámbokon megtartott közigazgatási önállóságról szóló Népszavazás után tanácselnökké, majd azóta 4 cikluson keresztül polgármesternek választották Holló Ilonát, aki 1958. október 23-án született. Mintegy 20 éve látja el ezt a tisztséget. 1987-ben az ország legfiatalabb tanácselnökeként indult számára a település szolgálata.

- Mi indította el a polgármesterség irányába, mi motiválta abban, hogy vállalja a megmérettetést, illetve a feladatot?

Középiskolában pénzügyi képeztést szereztem. Dolgoztam diszpécserként, programozóként, közművelődési programszervezőként. Egy külföldi képzés keretében idegenvezető lettem, és ebben az időszakban számos magyar-francia testvér-települési együttműködést, közösségi kapcsolatok létrejöttét szerveztem. Az emberek, közösségek segítése számomra elsődleges. A település lakóinak bizalma a mindenkori választáskor jelenik meg. A több éven keresztül történő újraválasztás az igazi visszajelzés arra, hogy érdemesnek találják a választók a település képviselőjét. Első alkalommal a község lakói hosszasan győzködtek, hogy a népszavazás után a visszafejlődött falu irányítását vállaljam el. A későbbiekben a fejlődés folytatása az, ami motivált. Érdekes visszatekinteni a különböző időszakokra, hiszen két eltérő rendszerben is voltam polgármester, településvezető, mindösszesen 20 éve már. Gyermekeim születésétől 12 évet külföldön töltöttem, 2006 óta vagyok újra a lakosság biztatására Zsámbok község vezetője. Felmelő érzés az, hogy több egymást követő ciklusban újra és újra bizalmat kapok a lakosoktól a választásokon.

- Mi az, amit sikerült megvalósítani a kitűzött célokból, elképzeléseiből?

Azt gondolom, hogy ebben a húsz évben az infrastruktúra teljes mértékben kiépült a településen. Korszerűsítettük a teljes úthálózatot, felújítottuk valamennyi közintézményünket, s újakat is kialakítottunk, a temetőben urnasírhelyek épültek. A fiatalabb generáció számára szabadidőparkot, közösségi sportpályát és játszóteret hoztunk létre. Az oktatási intézmény és az óvoda bővítésén túl egy

bölcsődét is építünk annak érdekében, hogy a szülők minél hamarabb visszakerüljenek a munka világába. Tanösvényt alakítottunk ki, illetve a lakosok biztonsága érdekében kamerarendszert telepítettünk a községben. Az idősek részére házi gondozást biztosítunk, SOS Központhoz csatlakoztunk, de hamarosan megoldódik a felszíni vízvezetés is Zsámbokon, a település egyik veszélyes szakaszán. A község több kiadványt jelentetett meg a település történetéről, és elismerésekben, díjazásokban is részesült az évek során. Elnyerte többek között a Kulturált Települési Környezet Díjat is. Öröm számomra az, hogy két testvértelepülésünkkel, Magyarországról Vigántpetenddel és Kárpátaljáról Tiszaújfaluval jól működő kapcsolatunk van. Megható volt a kárpátaljai település bemutatkozó levele, amelyben azt írták, hogy ők „Kárpátalja legfiatalabb települése, 250 lelkes falu. Kárpátalján szinte minden településnek van magyarországi kapcsolata, kivéve őket, mert annyira kicsik, hogy őket senki nem választja”.

- Hogyan látja ma települését, milyen a kapcsolata a választókkal, a település lakosságával, milyen közösségeket sikerült építeni, azok mindennapjaiban részt venni?

Rendszeres a kapcsolatom a település lakóival, nagyon sok közösségünk alakult ki. Számos rendezvényt szervezünk, és az egyesületek létrejöttében is aktív szerepet vállaltam. A nyugdíjas klubbal, a polgárőrséggel, a népi együttessel, a sportegyesület tagjaival, sakk-klubbal, alapítványokkal, mazsorett-csoporttal, galambászok, vadászokkal is napi kapcsolatot tartok fenn. Megannyi programot és kirándulást szervezünk, amibe az egész települést be tudjuk vonni. Rendkívül büszke vagyok arra, hogy nemcsak a közösségek elindításában, hanem azok fenntartásában, működtetésében is szerepet vállal önkormányzatunk.

- A településvezetés, maga a feladat csapatfeladat, csapatmunka. Milyen csapat, milyen háttérapparátus állt Ön mögött?

Nagy öröm számomra, hogy a település jegyzője kilenc hónapos különbséggel ugyanattól az időszaktól látja el feladatát, mint én. Az ő munkájára, segítségére nagymértékben számíthatok. Emellett remek képviselő-testület áll mögöttem, melynek tagjai jól ismerik egymást, és inkább segítik, mintsem hátráltatják egymás a községért végzett munkában. De meg kell említenem az intézményi hálózatot, a polgármesteri hivatal valamennyi munkatársát, illetve a helyi közösségeket is, hiszen ők is biztos támaszt nyújtanak számomra.

- Mi volt eddigi munkája legjobb, legrosszabb emléke?

Az én legjobb élményem 1987-ben kezdődött és 1990-ben fejeződött be, ez pedig a tornaterem építése volt Zsámbokon. Mivel községünk az első volt a népszavazás következtében szétvált települések sorában, sokkal kevesebb állami támogatásban részesültünk. Semmilyen forrás nem állt rendelkezésre, azt éreztették velünk, hogy ez a település a szétválás után nem lesz képes önálló életre, működésre. Ezt azonban nem hagyták a helyiek, saját közösségi munkájuk eredményeként létrehoztak egy csaknem 30 millió forint

értékű létesítményt, ami a mai napig tornateremként funkcionál a gyerekek számára. Látva, hogy közösségi összefogással milyen eredmények érhetők el, óriási büszkeséggel tölt el, ez eddigi munkám legszébb emléke.

Legrosszabb emlékem pedig egy szomorú eset, amikor két éve brutális gyilkosság történt a faluban. Már az egy borzalmas élmény volt, hogy egyáltalán megtörténhetett egy ilyen tragédia ezen a békés, nyugodt településen. Egy olyan személy vesztette életét a gyilkosságban egy idegen elkövető által, akit az egész település szeretett és elfogadott. Az esetet a különböző hírportálokon a polgármester hibájaként rótták fel, és néhányan engem hibáztattak a gyilkosságért. Sajnos odáig jutott az eset, hogy bírósághoz kellett fordulnom becsületsértés és a személyiségi jogaim védelme érdekében.

- Van-e kiemelkedő történet, olyan történet, amit ki lehet ragadni az elmúlt évekből?

Közel négy éven keresztül készültünk arra, hogy az életveszélyes helyzetbe kerülő műemlék templomot megóvjuk. A katolikus egyházzal minden pályázati lehetőséget megragadtunk, így csaknem 90 millió forintból újítottuk fel, ebből 25 millió forintot a helyi lakosság gyűjtött össze. A pályázat elszámolásakor hónapokon keresztül úgy tűnt, hogy a pályázati támogatást visszavonják. Folyamatos vis major helyzet alakult ki, ám ennek ellenére a falu jelképe megújult. Azt az elismerést, a meghatódott emberek együttérzését, amit a küzdelmet követően az addig végzett munkánkért kaptunk, sosem felejttem el.

- Mit jelent az Ön számára a települése? Ha egy idegennek kellene leírni, hogy miért szerethető, hogy mi adja az egyediségét, a varázsát, az hogyan nézne ki, hogyan hangozna?

Azt mondhatom, hogy Zsámbok Község egy hagyományőrző település, amely tovább viszi értékeit, s egy olyan különleges környezetet tudhat magáénak, ahol az emberek jól érzik magukat egymással, az ideletelepedő embereket pedig szívesen fogadják.

- Milyen hosszú távú jövőt szeretne a településének?

Településünk 700 éves, a tavalyi évben ünnepeltük ezt az évfordulót. Azt látom, hogy a lakosság száma folyamatosan emelkedik, kiváló adottságai vannak Zsámboknak, úgy mezőgazdasági, mint biogazdálkodási szempontból. Nagy jövőt látok abban, hogy az emberek kezdik felismerni, hogyan lehet a kertjeiket művelni, hogyan tudnak érvényesülni a gazdálkodásban. Intézményeink és teljes infrastruktúrával ellátott településünk, épülő beruházásaink még inkább vonzóvá tehetik községünket a jövőben. Bízom benne, hogy megmarad a település a jövő számára, és az itt élők megtalálják számításaikat. Az elmúlt két évben majdcsak 300 ember települt le Zsámbokon, ami azt jelzi, jó úton haladunk.

- Mi jelenti a hátországot az Ön számára a munkában?

Igazán szerencsés vagyok, a férjem ugyanis nyugdíjas, sokkal több ideje van az otthoni biztos háttér

megteremtésére. Át is érzi a feladatot, amit végzek, mert ő is egy település első embere volt külföldön. Mindenben próbál nekem segíteni, s tudja azt, hogy rengeteg időt kell a családtól távol töltenem. Számíthatok rá.

- Tervezi-e a szolgálat folytatását?

Szeretném továbbra is folytatni, ha az emberek is úgy értékelik. Óriási sikerként könyveli el egy polgármester, ha újra a választók bizalmát élvezheti és több cikluson keresztül dolgozhat a településéért. Folytatni szeretném az elkezdett fejlesztési folyamatot Zsámbokon.

- Mi az Ön polgármesteri hitvallása?

Azt gondolom, a legfontosabb az, hogy el kell nyerni az emberek bizalmát és támogatását. S nem elég elnyerni, meg is kell tartani azt. Egy közösség, egy település előrehaladása érdekében csak úgy lehet dolgozni, ha segítők, támogató emberek fognak össze. Hiszem, hogy sosem szabad feladni, bár olykor kevés, vagy éppen semmilyen elismerést nem kapunk a munkánk sikerességéért cserébe. Nem egymásnak, hanem egymásért dolgozunk, azért, hogy az utánunk következő generáció is biztonságban élhessen Zsámbokon egy olyan közösségben, ami képes átörökíteni a település tradícióit.

TARTALOM

Ajánló (Szabó István)	5
Ajánló (Fehér Miklós)	6
Előszó (Sári Andrea)	8
Albertirsa (Fazekas László)	11
Bag (Jamrik László)	16
Budapest Főváros III. kerület (Óbuda-Békásmegyér) (Bús Balázs)	20
Budapest Főváros IV. kerület (Újpest) (Wintermantel Zsolt)	24
Budapest Főváros VI. kerület (Terézváros) (Hassay Zsófia)	31
Budapest Főváros VIII. kerület (Józsefváros) (dr. Sára Botond Attila)	36
Budapest Főváros IX. kerület (Ferencváros) (dr. Bácskai János)	41
Budapest Főváros XXII. kerület (Budafok-Tétény) (Karsay Ferenc)	45
Csomád (Klement János)	50
Dabas (Kőszegi Zoltán)	53
Dány (Gódor Lajosné Nagy Julianna)	59
Dunaharaszti (Dr. Szalay László)	63
Farmos (Horváth László)	67
Gödöllő (Dr. Gémesi György)	71
Halásztelek (Szentgyörgyi József)	74
Herceghalom (Erdősi László)	77
Hernád (Zsírosné dr. Pallaga Mária)	80
Kakucs (Dr. Kendéné Toma Mária)	85
Kemence (Pongrácz János)	91
Kiskunlacháza (Dr. Répás József)	95
Kismaros (Neubauer Rudolf)	99
Kocsér (Bodnár András)	103
Lórév (Bogdán György)	108
Monor (Dr. Zsombok László Krisztián)	112
Nagykáta (Dorner Gábor)	119
Nagymaros (Petrovics László)	124
	225

TARTALOM

Nyársapát (Kis Miklós)	128
Penc (Králik József)	133
Solymár (Dr. Sente Kálmán)	137
Szentmártonkáta (Dr. Fodor Zoltán)	141
Szigetmonostor (Molnár Zsolt)	147
Szokolya (Némethné Pintér Csilla)	151
Tahitótfalu (Dr. Sajtos Sándor)	155
Tápióbicske (Kanyó Sándor)	160
Tápióság (Halasi Anita)	164
Tápiószecső (Bata József)	169
Tárnok (Szolnoki Gábor)	173
Tatárszentgyörgy (Szehofner József)	178
Tóalmás (Kovács Magdolna)	182
Tököl (Hoffmann Pál)	186
Törökbálint (Elek Sándor)	191
Újhartyán (Schulcz József)	196
Úri (Haraszti Imre)	200
Vácduka (Makkos László)	205
Valkó (Sziráki Szilárd)	210
Vasad (Marton József Zoltán)	215
Zsámbok (Holló Ilona)	220
Tartalom	225
Impresszum	227

*Felelős kiadó és szerkesztő: Sári Andrea
Magyar nyelvi lektor és korrektor: Ötvös-Varga Krisztina
Olvasó-szerkesztő: Dr. Majoros Lajos
Grafikai szerkesztő: Vincze László*

© Dono Te Libro

ISBN 978-615-00-6156-6

*Készült: a Kapitális Kft. nyomdájában,
Debrecenben 2019-ben.*

„Polgármesternek lenni komoly dolog.
Nem hatalom, hanem szolgálat és
felelősség.”

*Zsírosné dr. Pallaga Mária polgármester,
Hernád*